

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย: รูปแบบสมการโครงสร้าง

นางสาวสิรินกานต์ ผ่องประเสริฐ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FACTORS INFLUENCING SPORTS TOURISM DEVELOPMENT IN THAILAND: A STRUCTURAL
EQUATION MODEL

Miss Sirinkaanta Pongprasert

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Sports Science

Faculty of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2015

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย: รูปแบบสมการโครงสร้าง
โดย	นางสาวสิรินกานต์ ผ่องประเสริฐ
สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์การกีฬา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต

.....คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.กุลพิชญ์ โภไคยอุดม)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(อาจารย์ ดร.นพรัตน์ ศุทธิถกล)

สิรินกานต์ ผ่องประเสริฐ : ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย: รูปแบบสมการโครงสร้าง (FACTORS INFLUENCING SPORTS TOURISM DEVELOPMENT IN THAILAND: A STRUCTURAL EQUATION MODEL) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ศ. ดร.สมบัติ กาญจนกิจ, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: รศ. เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 226 หน้า.

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย โดย ศึกษาปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่มีผลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ ชลบุรี นครราชสีมา ภูเก็ต จำนวนทั้งหมด 1,920 คน ด้วยการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ภายหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า มีข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ได้จำนวน 1,104 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของ ผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ใต้อองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ผลเสียทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย และผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างพบว่า ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อค้นพบ คือ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และรูปแบบสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในประเทศไทยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของรูปแบบได้แก่ Chi-square/df เท่ากับ 2.968 AGFI เท่ากับ 0.929 GFI เท่ากับ 0.948 และ RMSEA เท่ากับ 0.042

สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การกีฬา

ลายมือชื่อนิสิต

ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

5378963039 : MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORDS: SPORTS TOURISM / SPORTS TOURISM IMPACTS / SPORTS TOURISM DEVELOPMENT / STRUCTURAL EQUATION MODELING

SIRINKAANTA PONGPRASERT: FACTORS INFLUENCING SPORTS TOURISM DEVELOPMENT IN THAILAND: A STRUCTURAL EQUATION MODEL. ADVISOR: PROF. SOMBAT KARNJANAKIT, Ph.D., CO-ADVISOR: ASSOC. PROF. TEPPRASIT GULTHAWATVICHAI, 226 pp.

This study tests a theoretical model that investigates residents' sports tourism perceptions: Purpose, Participants, Setting, and Sports tourism impacts which affect to support for sports tourism development. The model consisted five latent constructs and four path hypotheses. A sample size of resident in Thailand from Bangkok/Chiang Mai/Chonburi/Nakhon Ratchasima/Phuket 1,920 was used in this study by purposive sampling, 1,104 resident respondents were analyzed after completing surveys. Sports tourism impacts scale composed of 23 attributes was investigated by exploratory factor analysis, revealing four factors: Cultural-environmental-social benefits, Cultural-Social-economic costs, Economic benefits, and Environment deterioration. Utilizing AMOS procedure, the relationships of purposes, participants, settings, sport tourism impacts, and support for sports tourism development were analyzed. Structural equation modelling's were performed completely on the collected data. Results indicated four supported hypotheses ; perceived purpose influence perceived participants, perceived participants influence perceived setting, perceived setting influence perceived sports tourism impacts, and perceived sports tourism impacts influence support for sports tourism development. Findings: Two new paths were added in the final model to enhance model fit. The first path is the relationship between "purpose" and "setting" and the second path is the relationship between "participants" and "sports tourism impacts" which was positively related at 0.05 significance level. And, the structural equation model of Purpose, Participants, Setting, Sports tourism impacts, and Support for sports tourism development was fit to the empirical data with Chi-square/df = 2.968, AGFI = 0.929, GFI = 0.948, and RMSEA = 0.042.

Field of Study: Sports Science

Academic Year: 2015

Student's Signature

Advisor's Signature

Co-Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์เทพประประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เป็นอย่างสูงสำหรับการให้คำปรึกษา และคำแนะนำต่างๆ ด้วยความเมตตา ความเป็นห่วง และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอมา ขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ซึ่งประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ชัย อินทราภรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด อาจารย์ ดร.กุลพิชญ์ โภโคยอุดม และอาจารย์ ดร.นพรัตน์ ศุทธิถกกล สำหรับการให้คำแนะนำต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อให้เกิดความถูกต้อง ชัดเจน สมบูรณ์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์ สำหรับการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และหนังสือที่ผู้วิจัยควรอ่านเพิ่มเติม รองศาสตราจารย์ ดร.สุทนต์ ศรีไสย์ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลโมเดลสมการโครงสร้าง และคำแนะนำที่มีประโยชน์เป็นอย่างมากสำหรับงานวิจัยนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. สุพิตร สมานิติโต ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ทวีพรปฐมกุล อาจารย์ ดร.จุกา ดิงศภัทย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ และ ดร. นนชัย ศานติบุตร สำหรับการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแบบสอบถาม ซึ่งท่านได้สละเวลาอันมีค่าเพื่อพิจารณา แก้ไข แบบสอบถามให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยเก็บข้อมูลทุกท่าน ไม่ว่าจะเป็น คุณพ่อ คุณแม่ เพื่อนๆของคุณพ่อทุกๆ ท่าน คุณลุง คุณป้า คุณอา คุณน้า พี่ชาย พี่สะใภ้ น้องชาย น้องสะใภ้ รวมถึงเพื่อนสมัยเรียนมัธยมปลายของผู้วิจัย ที่ได้เสียสละเวลามาช่วยผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณทุน 90 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช รุ่นที่ 25 ครั้งที่ 3/2557 ปีงบประมาณ 2557 และทุนโครงการวิจัยเงินทุนวิจัยคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ประจำปีงบประมาณ 2557 สำหรับการสนับสนุนช่วยเหลือด้านเงินทุนสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอสำนึกในบุญคุณของคณาจารย์ และ เจ้าหน้าที่ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกๆท่าน สำหรับการให้คำปรึกษา คำแนะนำต่างๆ ที่ช่วยเหลือผู้วิจัยเป็นอย่างดี และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยมาโดยตลอด

สุดท้าย วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จไม่ได้เลยถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวของผู้วิจัย ซึ่งได้แก่ คุณพ่อ คุณแม่ พี่ชาย พี่สะใภ้ น้องชาย น้องสะใภ้ คุณย่า คุณอา คุณป้า คุณลุง คุณน้า และ หลานๆ ที่เป็นแรงใจให้ผู้วิจัย มีความต่อสู้ เพื่อทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้สำเร็จ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกๆ ท่านเป็นอย่างสูง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
คำถามของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	7
บทที่ 2 เอกสาร และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
1. แนวคิดและทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	8
1.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	8
1.2 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	9
1.3 ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา	12
1.4 สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	13
1.5 ผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	13
1.6 ส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	37

2. แนวคิดและทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม	42
3. แนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจ.....	44
4. ข้อมูลพื้นที่ศึกษา.....	45
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ.....	56
6. กรอบแนวคิดของการวิจัย	58
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	82
ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง	82
การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	82
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	83
สมมติฐานของงานวิจัย	86
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	87
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	88
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	89
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
เกณฑ์ทางสถิติ.....	91
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	95
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	99
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 “ศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผล ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย”	102
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 “ศึกษาองค์ประกอบเชิง สำรวจของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีผลต่อการ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย”	114

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ	165
สรุปผลการวิจัย.....	168
อภิปรายผล.....	175
1. ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	175
2. ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา.....	176
3. ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	178
4. ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	179
5. ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	181
ข้อค้นพบ	183
ข้อเสนอแนะ	187
ข้อเสนอแนะของการวิจัย.....	187
ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย.....	187
ข้อเสนอแนะของการวิจัยครั้งต่อไป.....	188
รายการอ้างอิง	189
ภาคผนวก.....	197
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	198
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแบบสอบถาม.....	208
ภาคผนวก ค เอกสารรับรองโครงการ ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน	210
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ค่าทางสถิติ โดยโปรแกรมคำนวณสถิติสำเร็จรูป.....	213
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	226

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตัวแปรแฝง และ ตัวแปรสังเกต ที่ใช้ในการวิจัย.....	67
ตารางที่ 2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 1,104).....	99
ตารางที่ 3 ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามการรับรู้ของผู้อยู่อาศัย (n = 1,104).....	106
ตารางที่ 4 ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาตามการรับรู้ของผู้อยู่อาศัย (n = 1,104).....	107
ตารางที่ 5 ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามการรับรู้ของผู้อยู่อาศัย (n = 1,104).....	108
ตารางที่ 6 ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามการรับรู้ของผู้อยู่อาศัย (n = 1,104).....	109
ตารางที่ 7 ปัจจัยสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามความต้องการของผู้ อยู่ อาศัย (n = 1,104).....	112
ตารางที่ 8 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	116
ตารางที่ 9 องค์ประกอบที่ 1 “ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม” (CESB1).....	117
ตารางที่ 10 องค์ประกอบที่ 2 “ความเสียหายทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ” (CSEC2).....	118
ตารางที่ 11 องค์ประกอบที่ 3 “ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ” (ECOB3).....	119
ตารางที่ 12 องค์ประกอบที่ 4 “สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม” (ENVD4).....	120
ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิง กีฬา (n = 1,104).....	127
ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิง กีฬา หลังปรับโมเดล (n = 1,104).....	128
ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ กีฬา (n = 1,104).....	129
ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ กีฬา หลังปรับโมเดล (n = 1,104).....	131
ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (n = 1,104).....	133

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หลังปรับโมเดล (n = 1,104).....	134
ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 2 ของโมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (n = 1,104).....	135
ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 2 ของโมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หลังปรับโมเดล (n = 1,104).....	136
ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (n = 1,104).....	138
ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หลังปรับโมเดล (n = 1,104).....	139
ตารางที่ 23 สรุปผลการประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หลังปรับโมเดล	142
ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างแบบ Full Path ของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย (n = 1,104).....	151
ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย หลังปรับโมเดล (n = 1,104).....	154
ตารางที่ 26 แสดงค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ของตัวแปรสังเกต (Observed variables) ของโมเดลสมการ โครงสร้างฯ หลังปรับโมเดล (n = 1,104).....	161
ตารางที่ 27 สรุปผลการประเมินความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ก่อน (Full Path) และ หลังปรับโมเดล	164

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ของรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	10
แผนภาพที่ 2 ส่วนแบ่งและประเภทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	11
แผนภาพที่ 3 รูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่มีศักยภาพ	37
แผนภาพที่ 4 ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Purpose).....	59
แผนภาพที่ 5 ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (Participants).....	60
แผนภาพที่ 6 ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Setting).....	61
แผนภาพที่ 7 ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	65
แผนภาพที่ 8 กรอบแนวคิดของการวิจัย	66
แผนภาพที่ 9 สมมติฐานของงานวิจัย	86
แผนภาพที่ 10 โมเดลวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	122
แผนภาพที่ 11 โมเดลผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา.....	123
แผนภาพที่ 12 โมเดลสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	124
แผนภาพที่ 13 โมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบ เชิงยืนยัน อันดับที่ 2 (Second-order Confirm factory analysis).....	125
แผนภาพที่ 14 โมเดลส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	126
แผนภาพที่ 15 โมเดลวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	127
แผนภาพที่ 16 โมเดลวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หลังปรับโมเดล.....	128
แผนภาพที่ 17 โมเดลผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา.....	130
แผนภาพที่ 18 โมเดลผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา หลังปรับโมเดล	131
แผนภาพที่ 19 โมเดลสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	133
แผนภาพที่ 20 โมเดลสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หลังปรับโมเดล	134

แผนภาพที่ 21	โมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ เชิงยืนยัน อันดับที่ 2 (n = 1,104).....	135
แผนภาพที่ 22	โมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ เชิงยืนยัน อันดับที่ 2 หลังปรับโมเดล.....	136
แผนภาพที่ 23	โมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	137
แผนภาพที่ 24	โมเดลส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	138
แผนภาพที่ 25	โมเดลส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาหลังปรับโมเดล.....	140
แผนภาพที่ 26	โมเดลการวัดของปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	143
แผนภาพที่ 27	โมเดลการวัดของปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา.....	144
แผนภาพที่ 28	โมเดลการวัดของปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	145
แผนภาพที่ 29	โมเดลการวัดของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	145
แผนภาพที่ 30	โมเดลการวัดของปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	146
แผนภาพที่ 31	โมเดลโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย...	147
แผนภาพที่ 32	รูปแบบสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในประเทศไทย.....	148
แผนภาพที่ 33	โมเดลสมมติฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในประเทศไทย.....	149
แผนภาพที่ 34	โมเดลสมการโครงสร้างแบบ Full Path ของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย.....	150
แผนภาพที่ 35	โมเดลสมการโครงสร้างแบบ Full Path ของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย.....	152
แผนภาพที่ 36	โมเดลสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในประเทศไทย หลังปรับโมเดล.....	155
แผนภาพที่ 37	การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเหตุผล.....	184
แผนภาพที่ 38	รูปแบบสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในประเทศไทย.....	186

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่ประกอบด้วยหลายๆ ธุรกิจได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยว ธุรกิจภัตตาคาร สถานบริการ และสถานที่ตากอากาศสำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจการขายของที่ระลึก หรือสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจการกีฬา สำหรับนักท่องเที่ยว และการดำเนินงานนิทรรศการ งานแสดง ออกกำลังกาย การโฆษณาเผยแพร่ หรือดำเนินการอื่นใด โดยมีมุ่งหมายเพื่อชักนำหรือส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยว (พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522, 2522) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่ในแต่ละปีจะมีรายได้จากนักท่องเที่ยวนับแสนล้านบาท ในปี พ.ศ. 2554 นั้นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทำรายได้ให้แก่ประเทศไทยประมาณ 700,000 ล้านบาท หรือ ประมาณร้อยละ 6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) (ข่าวสารการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2554) นอกจากนี้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองของประเทศไทย โดยความสำคัญของการท่องเที่ยวในด้านเศรษฐกิจจะเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญจะทำให้เกิดการลงทุน การสร้างงาน การจ้างงาน อันจะก่อให้เกิดการกระจายรายได้ กระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค และเกิดการสร้างกระแสเงินหมุนเวียนภายในประเทศ ช่วยให้เศรษฐกิจฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็วกว่าภาคผลิตและบริการอื่นๆ หากประเทศประสบภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554) ในด้านสังคมจะเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ของมนุษยชาติ ก่อให้เกิดสันติภาพและความเป็นมิตรไมตรีของเจ้าบ้าน และผู้มาเยือน อีกทั้งยังช่วยพัฒนาสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่น มีการก่อสร้างสิ่งใหม่ การลงทุนทางด้านการผลิต เพื่อรองรับการบริการแก่ผู้มาเยือน และทำให้ประชาชนมีงานทำ มีรายได้ (สมบัติ กาญจนกิจ, 2544) ในด้านวัฒนธรรมจะเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม ประเพณี อนุรักษ์และรักษาเอกลักษณ์ของชาติ เช่นการต้อนรับแบบไทย การไหว้ การช่วยเหลือมีน้ำใจ การยิ้มต้อนรับ เป็นต้น และในด้านการเมืองจะช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ มีการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยให้ความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะทุกประเทศย่อมที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้าประเทศ เพื่อสร้างเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญยิ่งขึ้น (นิศา ชัชกุล, 2551)

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นหนึ่งในกลุ่มของการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีการเจริญเติบโตที่ใหญ่ที่สุดและเร็วที่สุด (Standeven & De Knop, 1999) ที่สร้างรายได้ให้แก่ท้องถิ่นหรือกระตุ้นเศรษฐกิจท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้นจากการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาในท้องถิ่นนั้นๆ

ความสัมพันธ์ของกีฬากับการท่องเที่ยวจึงเป็นการส่งเสริมซึ่งกันและกัน และต่างก็ได้ช่วยกันสร้างมูลค่ามากขึ้น และมีอิทธิพลต่อทางวัฒนธรรม (Standeven & De Knop, 1999) เมื่อนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้เดินทางมาชมกีฬาไม่เพียงแต่ใช้จ่ายเงินไปกับกิจกรรม หรือการแข่งขันกีฬานั้น แต่ก็ยังได้เพิ่มรายได้สู่เศรษฐกิจชุมชนนั้นได้อีกด้วย (Yu, 2010) นอกจากนี้การท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ส่งผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์เฉพาะของกิจกรรม ผู้คน และสถานที่ (Hritz & Ross, 2010; Weed & Bull, 2004) ดังเช่น มหกรรมกีฬาโอลิมปิกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกให้เข้ามาใช้จ่ายเงิน ซึ่งทำรายได้ให้กับประเทศเจ้าภาพอย่างมากมายมหาศาล (Karlis, 2003) การจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่นครซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลียในปี ค.ศ 2000 (Sydney 2000 Summer Olympic Games) ทำรายได้ประมาณ 1.756 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติอยู่ที่ประมาณ 6.5 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ มีการเพิ่มขึ้นของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในรอบ 12 ปี ถึงร้อยละ 0.12 (Madden, 2002) การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่ปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน (Beijing 2008 Olympic Games) ได้ประสบความสำเร็จในการส่งเสริมสันติภาพ การสมานฉันท์ของโลก ทำให้นานาประเทศเข้าใจในประเทศจีนมากยิ่งขึ้น และเป็นการกระชับความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น (สถานีวิทยูซี.อาร์.ไอ.ปักกิ่ง ภาคภาษาไทย, 2552) หรือ การแข่งขันฟุตบอลโลกที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและผลประโยชน์ต่อทางเศรษฐกิจ (Kim, Gursoy, & Lee, 2006)

อย่างไรก็ตามผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ไม่ต่างจากผลกระทบของการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่นๆ ที่ย่อมมีทั้งด้านบวกและด้านลบ (Higham, 2005b) เช่น การศึกษาย้อนหลังของการจัดการแข่งขันโอลิมปิกของประเทศเจ้าภาพโอลิมปิกตั้งแต่ปี ค.ศ. 1980 พบว่า มีผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) เพิ่มขึ้นในช่วงสองไตรมาสก่อนการแข่งขัน และลดลงช่วงสองไตรมาสหลัง และการลดลงของ GDP อย่างมากที่สุดเกิดขึ้นกับ 3 ประเทศเจ้าภาพ คือ โอลิมปิกเกมส์ที่เกาหลีใต้ เป็นเจ้าภาพในปี 1988 บาร์เซโลนาโอลิมปิกเกมส์ที่สเปนเป็นเจ้าภาพในปี 1992 และ ปักกิ่งโอลิมปิกเกมส์ที่จีนเป็นเจ้าภาพในปี 2008 ยกเว้นประเทศสหรัฐอเมริกา ที่จัดการแข่งขันแอตแลนตาโอลิมปิกในปี 1996 ครั้งนั้นผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) หลังการแข่งขันยังคงมีการขยายตัว นักวิเคราะห์ให้ความเห็นว่า การขยายตัวของ GDP ช่วงก่อนการแข่งขันมีปัจจัยหลักจากการสร้างงานระหว่างที่มีการก่อสร้างสนามกีฬาและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆรองรับการแข่งขันที่กำลังจะเกิดขึ้น ส่วนปัจจัยที่ทำให้เกิดการชะลอตัวทางเศรษฐกิจหลังการแข่งขันนั้นมีหลายปัจจัย ซึ่งรวมถึงผลิตผลและเวลาการทำงานที่ลดลงในระหว่างที่มีการติดตามชมการแข่งขัน ภาวะคอขวดด้านการท่องเที่ยวจากการที่ผู้คนหลังไหลมาและสภาวะตรงกันข้ามเมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางกลับ (ฐานเศรษฐกิจ, 2555) นอกจากนี้การจัดการแข่งขันโอลิมปิกที่ประเทศกรีซในปี 2004 กลับได้รับความล้มเหลว เนื่องมาจากต้องสร้างโครงสร้างพื้นฐานเช่น สนามกีฬา 36 แห่ง สนามบิน 1 แห่ง ถนนวงแหวนรอบกรุงเอเธนส์

รถไฟฟ้าใต้ดิน ระบบรักษาความปลอดภัย ทำความสะอาดเมือง ส่งผลให้ประเทศกรีซขาดดุลงบประมาณสูงที่สุดในสหภาพยุโรป (ชัยสิริ สมุทวณิช, 2548)

สำหรับในประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้มีนโยบายในการ พัฒนาการกีฬาของประเทศไทยไปสู่นานาชาติและระดับโลก โดยผลักดันประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางกีฬาระดับอาเซียน (Sports Hub of ASEAN) ซึ่งสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มีส่วนสำคัญในการค้นหา ฝึกฝน พัฒนา และส่งเสริม นักกีฬาระดับประเทศ นานาชาติ และระดับโลก ซึ่งที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) ได้เห็นชอบในหลายประการเกี่ยวกับการกีฬาของไทย ตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการกีฬาชาติ ปี 2553-2559 โดยการสร้างสนามกีฬาจังหวัด อำเภอ ตำบล การเสนอตัวเป็นเจ้าภาพฟุตบอลโลก การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ การเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดแข่งขันกีฬา การเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดประชุมองค์การกีฬานานาชาติต่างๆ นอกจากนี้แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 ได้กำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวไทยออกเป็น 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554) ในส่วนของยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว นั้น ได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยอยู่ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรม นวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มด้านท่องเที่ยว ซึ่งได้มีแนวทางการดำเนินการสร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และส่งเสริมและจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ และระดับชาติ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชน

จากความเป็นมาและผลกระทบดังกล่าวทำให้นักวิชาการหลายๆท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยทำการศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม กับการรับรู้ของผู้อยู่อาศัย (Residents) ที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ (Andriotis & Vaughan, 2003 ; Chen, 2001 ; Dyer, Gursoy, Sharma, & Carter, 2007 ; Gursoy, Jurowski, & Uysal, 2002; Gursoy & Rutherford, 2004 ; Hritz & Ross, 2010 ; Ko & Stewart, 2002 ; Lee, 2013 ; McGehee & Andereck, 2004 ; Nunkoo & Gursoy, 2012 ; Perdue, Long, & Allen, 1990 ; Sánchez, Mejía, & Bueno, 2009 ; Yoon, Gursoy, & Chen, 2001 ; Zhou & Ap, 2009) เพื่อนำมาสร้างเป็นรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และเนื่องจากประเทศไทยหรือชาวไทยตื่นตัวในเรื่องของการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ การแข่งขันกีฬาเพื่อความบันเทิง อีกทั้งประเทศไทยเคยได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ 4 ครั้ง คือ

เอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 1966 (พ.ศ. 2509) เอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 6 1970 (พ.ศ. 2513) เอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 8 1978 (พ.ศ. 2521) และ เอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 1998 (พ.ศ. 2541) (สภาโอลิมปิกแห่งเอเชีย, 2555) อีกทั้งการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจสร้างรูปแบบผสมผสานระหว่างกีฬากับการท่องเที่ยว โดยผู้วิจัยสนใจศึกษาจากจังหวัดที่เคยจัดการแข่งขันกีฬา หรือมีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ว่ามีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัดสรร อันได้แก่ วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่มีผลต่อส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างไร เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยให้พัฒนาดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัดสรร อันได้แก่ วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่มีผลต่อส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย: รูปแบบสมการโครงสร้าง” มีคำถามของการวิจัยดังนี้

1. ตัวแปรของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เมื่อทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis หรือ EFA) จะประกอบด้วยกี่องค์ประกอบ และ แต่ละองค์ประกอบมีกี่ตัวแปร
2. ตัวแปรสังเกตของปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เมื่อทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิง

ยืนยัน (Confirmatory factor analysis หรือ CFA) จะเป็นตัวแทนในการวัดของตัวแปรแฝง หรือ ปัจจัย ที่เหมาะสมหรือไม่

3. ความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัตสรร ได้แก่ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่มีผลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เมื่อทำการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural equation modeling หรือ SEM) จะยอมรับสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหรือไม่ โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ เส้นทางการสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยจะเป็นอย่างไร

สมมติฐานของการวิจัย

1. สมมติฐานข้อที่ 1 คือ H_1 : ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) มีอิทธิพลต่อปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) (Orams, 2005)
2. สมมติฐานข้อที่ 2 คือ H_2 : ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) มีอิทธิพลต่อปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) (Orams, 2005)
3. สมมติฐานข้อที่ 3 คือ H_3 : ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) มีอิทธิพลต่อปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) (Orams, 2005)
4. สมมติฐานข้อที่ 4 คือ H_4 : ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) มีอิทธิพลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) (Chen, 2001 ; Gursoy, Jurowski, & Uysal, 2002 ; Gursoy & Rutherford, 2004 ; Hritz & Ross, 2010 ; Kitnuntaviwat & Tang, 2008 ; Prayag, Hosany, Nunkoo, & Alders, 2013 ; Yoon, Gursoy, & Chen, 2001)

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านพื้นที่

กรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดนครราชสีมา และ จังหวัดภูเก็ต เป็นพื้นที่ศึกษาจาก 5 ภูมิภาคของประเทศไทย ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวและเคยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติ และ ระดับนานาชาติ อาทิ เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ หรือการแข่งขันภายในประเทศ อาทิ การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ การแข่งขันฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีก นอกจากนี้มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น การปีนหน้าผาจำลอง กิจกรรมกีฬาทางน้ำ มวยไทย กอล์ฟ รมร่อน (Paragliding) เป็นต้น

ขอบเขตกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนชาวไทยทั้งเพศชาย และ เพศหญิง อายุ 18 ปีขึ้นไป (Chen, 2001) ฟ่านักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดนครราชสีมา และ จังหวัดภูเก็ต

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

รูปแบบสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง แบบจำลองโครงสร้างที่อธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่มีผลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยใช้การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาได้เดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา เช่น การแข่งขันกีฬา การเล่นกีฬา

วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเข้ามามีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ เข้าร่วมแข่งขันกีฬา เข้าชมการแข่งขันกีฬา ร่วมเล่นกิจกรรมนันทนาการ ฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัว ชมพิพิธภัณฑกีฬาหรือหอเกียรติยศ และ เพื่อการกระทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา หมายถึง ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย นักกีฬา ผู้ชมกีฬา แฟนกีฬา ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย ครอบครัว และเพื่อน ผู้บริหาร ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลเกี่ยวธุรกิจกีฬา และผู้สนับสนุนการให้บริการทางการกีฬา

สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง สถานที่ที่ประกอบกิจกรรมกีฬาที่เป็นแหล่งธรรมชาติ ที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น สนามกีฬา และ ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่สถานที่นั้นๆ

ผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง ผลกระทบที่ผู้อยู่อาศัยรับรู้ทั้งทางบวกทางลบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

ส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง สิ่งที่อยู่อาศัยต้องการที่จะสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ผู้อยู่อาศัย หมายถึง ประชาชนที่ฟ่านักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดนครราชสีมา และ จังหวัดภูเก็ต อายุ 18 ปีขึ้นไป

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เพื่อนำรูปแบบสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไปใช้เพื่อสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยให้ดียิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นประโยชน์แก่จังหวัดใดๆ ที่ต้องการเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา หรือต้องการมีกิจกรรมกีฬาในจังหวัดนั้นๆ ซึ่งการศึกษาถึงผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ได้จากการรับรู้ของผู้อยู่อาศัยเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการวางแผน สร้างกลยุทธ์ เพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุง สถานที่ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดนั้นๆ ให้มีการพัฒนาที่ดียิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสาร และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย: รูปแบบสมการโครงสร้าง” มีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
 - 1.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
 - 1.2 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
 - 1.3 ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา
 - 1.4 สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
 - 1.5 ผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
 - 1.6 ส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
2. แนวคิดและทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม
3. แนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจ
4. ข้อมูลพื้นที่ศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิดงานวิจัย

1. แนวคิดและทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

นักวิชาการให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาดังนี้
แกมมอน และ โรบินสัน (Gammon & Robinson, 1997) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports tourism) คือ การที่นักท่องเที่ยวหรือบุคคลที่เดินทางมาชมกีฬาหรือมาร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา โดยกีฬาเป็นแรงจูงใจอันดับแรกที่เป็นเหตุผลของการเดินทางมาเที่ยว หรือ การที่นักท่องเที่ยวหรือบุคคลใดๆมาทำกิจกรรมนันทนาการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกีฬาเป็นอันดับแรก

วิด และ บูลล์ (Weed & Bull, 1997) ระบุว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ กิจกรรมกีฬาประจำวันหยุด ทั้งเป็นผู้เข้าชมกีฬา หรือ ผู้มีส่วนร่วมกิจกรรมกีฬา

กิบสัน (Heather J. Gibson, 1998) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ การเดินทางออกมาจากแหล่งที่อยู่อาศัยชั่วคราวในเวลาว่างเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ชมกิจกรรมกีฬา หรือเคารพเทิดทูนสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา

แอสตันดีอีเวน และ เดอ นอป (Standeven & De Knop, 1999) ระบุว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ ทุกรูปแบบการมีส่วนร่วมทางกิจกรรมกีฬาทั้งแบบที่เป็นกิจกรรมกีฬาคนเล่น และกิจกรรมกีฬาคนดู ด้วยเหตุผลที่ไม่เป็นเชิงพาณิชย์ หรือธุรกิจ หรือ ด้วยเหตุผลทางธุรกิจที่ต้องเดินทางออกจากแหล่งที่อยู่อาศัยหรือที่ทำงาน

สรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การที่บุคคลใดๆ หรือนักท่องเที่ยวเดินทางมาทำกิจกรรมกีฬาไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกีฬา แข่งกีฬา หรือ เล่นกิจกรรมกีฬา

1.2 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

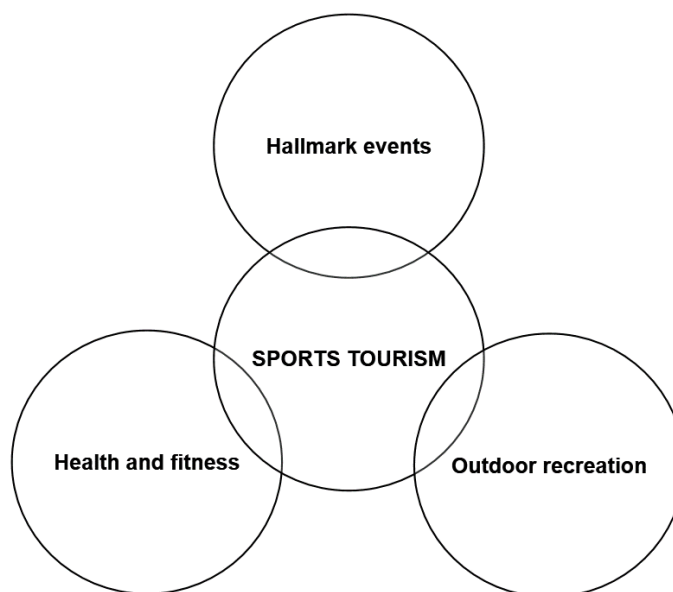
วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา นักวิชาการได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังนี้

ฮอลล์ (Hall, 1992) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการนำองค์ประกอบทั้ง 3 ส่วน ประกอบด้วย งานมหกรรม (Hallmark events) นันทนาการกลางแจ้ง (Outdoor recreation) สุขภาพกับการออกกำลังกาย (Health and fitness) มาสร้างความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังแผนภาพที่ 1 มีรายละเอียดดังนี้

1) งานมหกรรม (Hallmark events) คือ การแข่งขันกีฬาที่ถูกจัดภายในระยะเวลาที่กำหนดในช่วงใดช่วงหนึ่งเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ เมื่องานมหกรรมสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะทำให้เกิดการเดินทางไปเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาทั้งในงานระดับท้องถิ่น งานระดับจังหวัด งานระดับชาติ และ งานระดับนานาชาติ

2) นันทนาการกลางแจ้ง (Outdoor recreation) คือ กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง เมื่อนันทนาการกลางแจ้งสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะทำให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในรูปแบบของกีฬา เช่น การเดินทางไปเล่นสกี การเดินทางไปเดินเขา หรือ การเดินทางไปเล่นกระดานโต้คลื่น

3) สุขภาพกับการออกกำลังกาย (Health and fitness) คือ กิจกรรมเพื่อสุขภาพ หรือ กิจกรรมการออกกำลังกาย เพื่อให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง เมื่อนำสุขภาพกับการออกกำลังกายสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะทำให้เกิดการเดินทางเพื่อสุขภาพกับการออกกำลังกาย เช่น การเดินทางไปสปาบำบัดที่แถบเมดิเตอร์เรเนียนและยุโรปตะวันออก หรือ การเดินทางเพื่อไปตีเทนนิส หรือ การเดินทางไปตีกอล์ฟ

แผนภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ของรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Hall, 1992)

พิตตส์ (Pitts, 1999) แบ่งวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) การท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา (Sports participation travel) คือ การท่องเที่ยวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ หรือ กิจกรรมการออกกำลังกาย

2) การท่องเที่ยวเข้าชมกีฬา (Sports spectatorial travel) คือ การท่องเที่ยวเพื่อชมการแข่งขันกีฬา หรือ ชมกิจกรรมนันทนาการ

กิบสัน (H. J. Gibson, 2004) ระบุวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็น 3 ประเภท คือ

1) การเดินทางเพื่อเข้าไปมีส่วนร่วมกิจกรรมกีฬา

2) การเดินทางเพื่อเข้าชมกีฬา

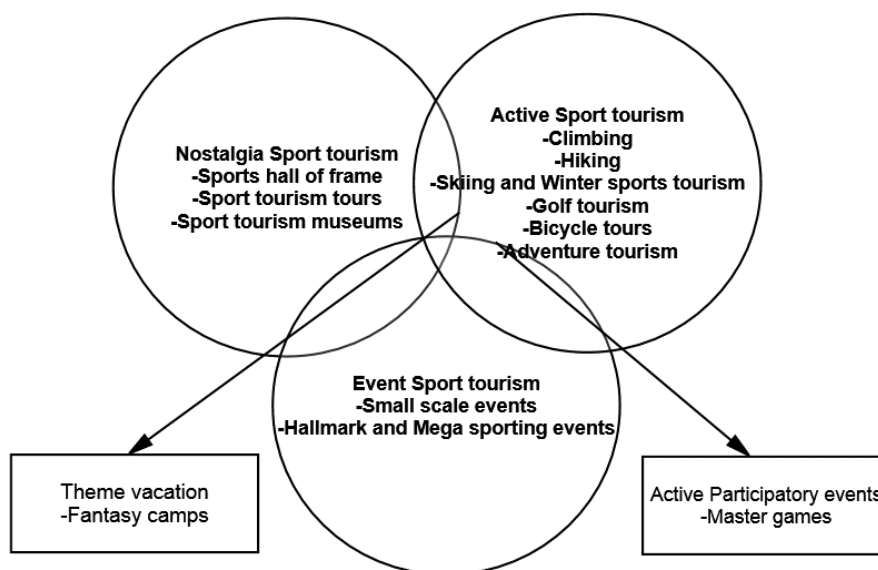
3) การเดินทางเพื่อไปเคารพ เทิดเกียรติ เฉลิมฉลองกีฬา

ริทชี (Ritchie, 2005) แบ่งวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็น 3 ประเภท โดยทำการซ้อนกันของแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกิบสัน (H. J. Gibson, 2004) ดังแผนภาพที่ 2 คือ

1) การท่องเที่ยวเชิงกิจกรรมกีฬา (Active sport tourism) เช่น การปีนเขา การเดินขึ้นเขา การเล่นสกีและการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฤดูหนาว การท่องเที่ยวเชิงกีฬาอล์ฟ การเดินทางโดยจักรยาน การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

2) การท่องเที่ยวเชิงกิจกรรมการแข่งขันกีฬา (Event sport tourism) เช่น การแข่งขันตามชนิดกีฬา การแข่งขันกีฬาระดับชาติ มหกรรมการแข่งขันกีฬา

3) การท่องเที่ยวเชิงหวนระลึกถึงกีฬา (Nostalgia sport tourism) เช่น ชมหอเกียรติยศกีฬา การท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การชมพิพิธภัณฑ์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

แผนภาพที่ 2 ส่วนแบ่งและประเภทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Ritchie, 2005)

โอแรมส์ (Orams, 2005) ได้ระบุวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ การเข้าร่วมเพื่อการแข่งขัน (Competition) เพื่อการฝึกซ้อมและเก็บตัว (Training and preparation) เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ (Recreation) เพื่อทางประวัติศาสตร์ (Historic/heritage) เช่น ชมพิพิธภัณฑ์กีฬา ชมหอเกียรติยศ และ เพื่อการกระทำธุรกิจ (Business)

สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Purpose) คือ การที่ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีวัตถุประสงค์การมาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา เพื่อ 1) เข้าร่วมงานการแข่งขันกีฬา เช่น เข้าชมการแข่งขันกีฬา แข่งขันกีฬา หรือ ปฏิบัติงานการแข่งขันกีฬา 2) ร่วมเล่นกิจกรรมนันทนาการ 3) ฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัว 4) ชมพิพิธภัณฑ์กีฬาหรือหอเกียรติยศ และ 5) เพื่อการกระทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา

1.3 ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา

ในด้านการท่องเที่ยว ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการท่องเที่ยว (Tourism stakeholders) เป็น เครื่องมือในการวางแผนการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในกระบวนการวางแผน และการจัดการ ซึ่งการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจะขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดวัตถุประสงค์ที่เป็นไปตามความต้องการเพื่อให้ความต้องการนั้นเป็นที่พอใจตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

บูฮาลิส (Buhalis, 2000) ระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการท่องเที่ยวประกอบด้วย 5 กลุ่มดังนี้

- 1) ผู้อยู่อาศัย (Host population)
- 2) นักท่องเที่ยว (Tourists)
- 3) บุคคลที่เกี่ยวข้องที่เป็นภาครัฐ (Public sector and government)
- 4) ผู้ปฏิบัติการท่องเที่ยว (Tour operators)
- 5) วิสาหกิจการท่องเที่ยว (Tourism enterprises and SMTEs)

ในด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการท่องเที่ยวของบูฮาลิส (Buhalis, 2000) มีความคล้ายคลึงกัน ดังนี้

วีต และ บูลล์ (Weed & Bull, 2004) ระบุว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา หรือ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาประกอบด้วย นักกีฬา (Elite athletes) ผู้ชมกีฬา (Athletics spectators) แฟนกีฬา (Fans) ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย (Outdoor, adventure sports participants) และ ผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามวลชน (Participants in mass-participation sports events)

โอแรมส์ (Orams, 2005) ระบุว่านักท่องเที่ยวเชิงกีฬาประกอบด้วย ผู้เข้าแข่งขัน (Competitors) ครอบครัว และเพื่อน (Family and friends) ผู้สนับสนุนการให้บริการ (Support service provider) ผู้ชมหรือแฟนกีฬา (Spectators/fans) ผู้บริหาร (Administrators) ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลเกี่ยวธุรกิจกีฬา (Sponsors and related business people)

สรุปได้ว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (Participants) คือ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา หรือ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย นักกีฬา (Elite athletes) ผู้ชมกีฬา (Athletics spectators) แฟนกีฬา (Fans) ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย (Outdoor, adventure sports participants) ครอบครัว และเพื่อน (Family and friends) ผู้บริหาร (Administrators) ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลเกี่ยวธุรกิจกีฬา (Sponsors and related business people) และผู้สนับสนุนการให้บริการ (Support service provider)

1.4 สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา นักวิชาการได้ให้ความหมายเกี่ยวกับสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังนี้

วีต และ บูลล์ (Weed & Bull, 2004) ระบุว่า สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ สถานที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง กิจกรรมกีฬา และ สถานที่ ที่ได้เชื่อมโยงผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬากับสถานที่เข้าไว้ด้วยกัน

ฮินซ์ และ ไฮแกม (Thomas Hinch & Higham, 2004) ระบุว่า แหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬามีทั้งแบบธรรมชาติ (Natural) และ มนุษย์สร้างขึ้น (Built)

โอแรมส์ (Orams, 2005) ระบุว่า สถานที่ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เป็นแหล่งธรรมชาติ (Natural resource dependent) ได้แก่ การล่องแก่งที่แม่น้ำ การตกปลา การเล่นเซิร์ฟ สถานที่ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มนุษย์สร้างขึ้น (Built resource dependent) ได้แก่ สนามกีฬาที่ใช้สำหรับการแข่งขัน และ สถานที่ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ (Historic/heritage dependent) ได้แก่ พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศ

สรุปได้ว่า สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ สถานที่ที่ประกอบกิจกรรมของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ได้แก่ สถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติ (Natural resource dependent) สถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้น (Built resource dependent) และ สถานที่ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ (Historic/heritage dependent) เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬามาร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่สถานที่นั้นๆ

1.5 ผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาก็เหมือนกับการท่องเที่ยวทั่วไปที่ทำให้เกิดผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบเพื่อส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ (Higham, 2005b) นักวิชาการหลายๆท่านได้ทำการศึกษาปฏิริยาของชุมชนผู้อยู่อาศัยที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวด้วยการตรวจสอบการประเมินความคาดหวังในเรื่องค่าใช้จ่ายและผลประโยชน์ของการท่องเที่ยวของผู้อยู่อาศัย (Ap, 1990, 1992; Perdue, Long, & Allen, 1990) ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมในบริบทของการท่องเที่ยวชี้ให้เห็นว่าผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนหรือการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวถ้าผู้อยู่อาศัยสามารถรับรู้จะได้รับผลประโยชน์ของการท่องเที่ยวมากกว่าค่าใช้จ่าย นักวิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยในการแลกเปลี่ยนของผู้อยู่อาศัยในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม พบว่า ผู้อยู่อาศัยมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในแลกเปลี่ยนกับนักท่องเที่ยวหากได้รับการแลกเปลี่ยนเป็นที่เป็นผลตอบแทน นอกจากนี้ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม

และสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อการท่องเที่ยวเพื่อการแลกเปลี่ยน หรือสนับสนุนหรือขัดแย้งกับการพัฒนาการท่องเที่ยว (Yoon, Gursoy, & Chen, 2001)

สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ได้ศึกษาผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และ สิ่งแวดล้อม นักวิชาการหลายๆท่านได้ให้ความหมาย หรือ รายละเอียด ผลกระทบการท่องเที่ยว และ ผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตามที่ทำการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1.5.1 ผลกระทบทางเศรษฐกิจ

สมบัติ กาญจนกิจ (2544) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวที่มีต่อ ด้านเศรษฐกิจ คือ

1) ทำให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศเป็นจำนวนมาก ช่วยให้ดุลชำระเงินของประเทศดีขึ้น

2) มีการสร้างรายได้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น

3) ก่อให้เกิดการหมุนเวียน และการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาค

4) กระตุ้นให้เกิดการผลิต และ นำเอาทรัพยากรของประเทศทำการผลิต สินค้าพื้นเมืองและสินค้าของที่ระลึก

เฉิน (Chen, 2001) ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินและการทำให้มองเห็น ภาพพจน์ของผลกระทบการท่องเที่ยวโดยทัศนคติของผู้อยู่อาศัยในเมือง ระบุผลกระทบทางเศรษฐกิจ ดังนี้

1) การท่องเที่ยวนำไปสู่การใช้จ่ายมากขึ้นในชุมชน (Tourism has led to more spending in your community)

2) การท่องเที่ยวสร้างอาชีพให้แก่ผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่น (Tourism has created more jobs for your community)

3) การท่องเที่ยวทำให้เกิดการดึงดูดในการลงทุนให้แก่ชุมชนมากขึ้น (Tourism has attracted more investment to your community)

4) การท่องเที่ยวสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่ผู้อยู่อาศัยในชุมชนและ ธุรกิจขนาดเล็ก (Tourism has given economic benefits to local people and small business)

5) การท่องเที่ยวทำให้มาตรฐานความเป็นอยู่ดีขึ้น (Our standard or living has increased considerably because of tourism)

ยูน และคณะ (Yoon, Gursoy, & Chen, 2001) ทำการวิจัยเรื่อง การตรวจสอบทฤษฎีการพัฒนาการท่องเที่ยวด้วยโมเดลสมการโครงสร้าง ระบุผลกระทบทางเศรษฐกิจ ดังนี้

1) การท่องเที่ยวนำไปสู่การใช้จ่ายมากขึ้นในชุมชน (Tourism has led to more spending in your community)

2) การท่องเที่ยวสร้างอาชีพให้แก่ผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่น (Tourism has created more jobs for your community)

3) การท่องเที่ยวทำให้เกิดการดึงดูดในการลงทุนให้แก่ชุมชนมากขึ้น (Tourism has attracted more investment to your community)

4) การท่องเที่ยวสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่ผู้อยู่อาศัยในชุมชนและธุรกิจขนาดเล็ก (Tourism has given economic benefits to local people and small business)

5) การท่องเที่ยวทำให้มาตรฐานความเป็นอยู่ดีขึ้น (Our standard of living has increased considerably because of tourism)

6) การท่องเที่ยวทำให้ราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้น (The prices of goods and services have increased because of tourism)

7) รายได้จากการท่องเที่ยวมีความสำคัญมากกว่ารายได้จากภาคอุตสาหกรรมอื่นๆ (Tourism revenues are more important than revenues from the other industries for local government)

8) ค่าใช้จ่ายของการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะสำหรับนักท่องเที่ยวมีราคาสูง (The costs of developing public tourists facilities are too much)

เกอร์ซอย และคณะ (Gursoy, Jurowski, & Uysal, 2002) ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติผู้อยู่อาศัยตามโมเดลสมการโครงสร้าง ระบุผลกระทบทางเศรษฐกิจ ดังนี้

1) โอกาสการจ้างงาน (Employment opportunities)

2) โอกาสการจับจ่ายซื้อของ (Shopping opportunities)

3) มีรายได้ (Revenue)

โก และ สจิวต (Ko & Stewart, 2002) ทำการวิจัยเรื่อง โมเดลสมการโครงสร้างของทัศนคติผู้อยู่อาศัยเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ระบุผลกระทบทางเศรษฐกิจ ดังนี้

1) ช่วยเพิ่มการลงทุน การพัฒนา และโครงสร้างพื้นฐานในเศรษฐกิจ (Improves investment, development, and infrastructure in the economy)

2) เพิ่มโอกาสการจ้างงาน (Increase employment opportunities)

3) สนับสนุนให้มีรายได้และมีมาตรฐานการครองชีพ (Contributes to income and standard of living)

4) ช่วยเพิ่มรายได้จากภาษี (Improves town's overall tax revenue)

5) ค่าใช้จ่ายอสังหาริมทรัพย์และภาษีเพิ่มขึ้น (Unfairly increased real estate cost and property taxes)

6) ค่าครองชีพสูงขึ้น (Increases cost of living)

7) ราคาสินค้าและการบริการสูงขึ้น (Increases price of goods and services)

เฟรดไลน์ (Fredline, 2004) ทำการวิจัยเรื่อง ปฏิบัติการต่อการจัดกิจกรรมกีฬายานยนต์ของผู้อยู่อาศัยในชุมชน: การรับรู้ของผลกระทบส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต ระบุผลกระทบทางเศรษฐกิจ ดังนี้

1) ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้เข้าชมการแข่งขันกีฬา (Visitor expenditure and subsequent multiplier effect)

2) ทำให้เกิดการไหลเวียนการท่องเที่ยวและการลงทุนทางธุรกิจ (Magnification of the region's profile and enhancement of image which may result in increased tourism flows and business investment)

3) เกิดการจ้างงานทั้งทางตรงทางอ้อม (Creation of direct and indirect employment opportunities)

4) ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายในการระดมทุนของรัฐ (Requirement for public funding and associated opportunity costs)

เกอร์ซอย และ รัทเธอร์ฟอร์ด (Gursoy & Rutherford, 2004) ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะคติของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อการท่องเที่ยวด้วยโมเดลโครงสร้างที่ปรับปรุงแล้ว ระบุผลกระทบทางเศรษฐกิจ ดังนี้

1) โอกาสการจ้างงาน (Employment opportunities)

2) โอกาสการลงทุน (Investment opportunities)

3) มีธุรกิจมากขึ้นสำหรับผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นและธุรกิจขนาดเล็ก (More business for local people and small business)

4) มีรายได้จากนักท่องเที่ยว (Revenues from tourists for local government)

แมคจีฮี และ แอนเดอร์เรค (McGehee & Andereck, 2004) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ทำนายการสนับสนุนการท่องเที่ยวของผู้อยู่อาศัยในชุมชน ระบุผลกระทบทางเศรษฐกิจ ดังนี้

1) นักท่องเที่ยวมาเพิ่มขึ้นทำให้เศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นดีขึ้น (Increasing the number of tourists to a community improves the local economy)

2) การท่องเที่ยวทำให้มีรายรับจากภาษีเพิ่มขึ้น (Tourism increases a community's tax revenue)

3) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสร้างโอกาสทางอาชีพแก่ผู้อยู่อาศัยในชุมชนท้องถิ่น (The tourism industry provides worthwhile job opportunities for community residents)

4) การท่องเที่ยวทำให้มีโอกาสในการจับจ่ายซื้อของในชุมชนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น (Shopping opportunities are better in communities as a result of tourism)

5) การท่องเที่ยวทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น (Tourism results in an increase in the cost of living)

ดาเยอร์ และคณะ (Dyer, Gursoy, Sharma, & Carter, 2007) ทำการวิจัยเรื่อง โมเดลโครงสร้างของการรับรู้ของผู้อยู่อาศัยของการท่องเที่ยวและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องตามชายฝั่งชันไฮน์ ประเทศออสเตรเลีย ระบุผลกระทบทางเศรษฐกิจ ดังนี้

1) การท่องเที่ยวสร้างอาชีพให้แก่ผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่น (Tourism is likely to create more jobs for your community)

2) การท่องเที่ยวทำให้เกิดการดึงดูดในการลงทุนให้แก่ชุมชนมากขึ้น (Tourism is likely to attract more investment to your community)

3) การท่องเที่ยวจัดสรรธุรกิจแก่ผู้อยู่อาศัยในชุมชนและธุรกิจขนาดเล็ก (Tourism is likely to provide more business for local people and small business)

4) การท่องเที่ยวทำให้มีรายรับจากภาษีเพิ่มขึ้น (Tourism is likely to create additional tax revenue from tourists for local government)

5) การท่องเที่ยวทำให้ราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้น (The prices of goods and services are likely to increase because of tourism)

6) ค่าใช้จ่ายของการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะสำหรับนักท่องเที่ยวมีราคาสูง (The costs of developing public tourists facilities are too much)

ซานเชซ และคณะ (Sánchez, Mejía, & Bueno, 2009) ทำการวิจัยเรื่อง ความเข้าใจทัศนคติของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนเมืองแรโนอิตี ระบุผลกระทบทางเศรษฐกิจ ดังนี้

1) มีการพัฒนาปรับปรุงการลงทุนและโครงสร้างทางพื้นฐานดีขึ้น (Improvement of investment, more development and better infrastructure)

2) เพิ่มโอกาสการจ้างงาน (Increased opportunities for employment)

3) ช่วยปรับรายได้และมาตรฐานในการดำรงชีวิต (Contribution to improving incomes and living standards)

4) ค่าครองชีพสูงขึ้น (Increase in the cost of living)

5) ราคาของสินค้าและบริการสูงขึ้น (Increase in the price of products and services)

ฮริทซ์ และ รอสส์ (Hritz & Ross, 2010) ทำการวิจัยเรื่อง ผลกระทบที่รับรู้ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา: ทักคนคิดชุมชนผู้อยู่อาศัยในเมือง ระบุผลกระทบทางเศรษฐกิจ ดังนี้

1) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้มีการสร้างอาชีพมากขึ้น (Sport tourism has created more jobs)

2) การท่องเที่ยวเชิงกีฬามีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจสำหรับผู้อยู่อาศัยและธุรกิจขนาดเล็ก (Sport tourism has given economic benefits to local people and small business)

3) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น (My standard of living has increased considerably because of sport tourism)

4) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้ราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้น (The prices of goods and services have increased because of sport tourism)

5) ค่าใช้จ่ายของการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีราคาสูง (The cost of developing sport tourism facilities is too much)

นันกู และ เกอร์ซอย (Nunkoo & Gursoy, 2012) ทำการวิจัยเรื่อง การสนับสนุนของผู้อยู่อาศัยเพื่อการท่องเที่ยวในมุมมองที่เป็นเอกลักษณ์ ระบุผลกระทบทางเศรษฐกิจ ดังนี้

1) มีอาชีพเพิ่มขึ้น (More jobs)

2) มีการลงทุนเพิ่มขึ้น (More investment)

3) มีธุรกิจมากขึ้นสำหรับผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่น (More business for local people)

ลี (Lee, 2013) ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์อิทธิพลของผู้อยู่อาศัยในชุมชนที่สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ระบุผลกระทบทางเศรษฐกิจ ดังนี้

1) เพิ่มโอกาสการจ้างงาน (Increase employment opportunities)

2) เพิ่มโอกาสการจับจ่ายซื้อของ (Increase shopping opportunities)

3) ชุมชนท้องถิ่นมีรายรับจากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (Increase the revenue from visitors for local governments)

4) มีธุรกิจมากขึ้นสำหรับผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นและธุรกิจขนาดเล็ก
(Increase business for local people and small business)

5) ราคาของสินค้าและการบริการสูงขึ้น (Increase in the price of products and services)

ประยัค และคณะ (Prayag, Hosany, Nunkoo, & Alders, 2013) ทำการวิจัยเรื่องการสนับสนุนการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ 2012 ของผู้อยู่อาศัยในกรุงลอนดอน: ผลของทัศนคติในภาพรวมของผลกระทบที่เป็นตัวแปรกลาง ระบุผลกระทบทางเศรษฐกิจ ดังนี้

1) การแข่งขันกีฬาทำให้ผู้อยู่อาศัยในชุมชนท้องถิ่นมีโอกาสถูกจ้างงาน
(The Games will provide locals employment opportunities)

2) การแข่งขันกีฬาจะปรับปรุงการให้บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐาน
(The Games will improve the provision of public services and infrastructure)

3) การแข่งขันกีฬาจะเพิ่มโอกาสทางธุรกิจ (The Games will increase business opportunities)

4) การแข่งขันกีฬานำไปสู่การฟื้นฟูและการพัฒนาเมือง (The Games has led to the regeneration and redevelopment of towns and cities)

5) การแข่งขันกีฬาจะสร้างชื่อเสียงสู่นานาชาติ (The Games will enhance reputation through world media exposure)

6) การแข่งขันกีฬาจะปรับปรุงภาพลักษณ์ประเทศไปสู่ทั่วโลก (The Games will improve image worldwide)

7) การแข่งขันกีฬาช่วยส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว (The Games will promote tourist destination)

8) การแข่งขันกีฬาจะเพิ่มอัตราการจัดเก็บภาษีสูงขึ้นแก่ผู้อยู่อาศัย (The Games has led to increased tax rates for residents)

9) การลงทุนขนาดใหญ่เพื่อเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันจะไม่เป็นธรรมในแง่ของผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจสำหรับผู้อยู่อาศัย (The large investment required to host the Games cannot be justified in terms of the economic benefits that will be generated for residents)

สรุปได้ว่า ผลกระทบทางเศรษฐกิจ เป็น ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยว คือ เกิดการสร้างอาชีพและเพิ่มโอกาสการจ้างงาน ทำให้มีรายได้จากนักท่องเที่ยว เกิดแรงจูงใจในการลงทุนมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันอาจก่อให้เกิดราคาสินค้าและการบริการเพิ่มสูงขึ้น และ ค่าครองชีพสูงขึ้น

1.5.2 ผลกระทบทางสังคม

สมบัติ กาญจนกิจ (2544) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวที่มีต่อด้านสังคม คือ

- 1) ส่งเสริมความสัมพันธ์ของมนุษยชาติ ก่อให้เกิดสันติภาพ ความเป็นมิตรไมตรีและความเข้าใจอันดี ระหว่างเจ้าของบ้านและผู้มาเยือน
- 2) เกิดการพัฒนาสร้างสรรค์ความเจริญทางสังคมให้เกิดแก่ท้องถิ่น ทำให้มีการก่อสร้างสิ่งใหม่ๆ มีการลงทุนทางด้านการผลิตเพื่อรองรับการบริการแก่ผู้มาเยือนท้องถิ่น ทำให้ประชาชนมีรายได้จากการมีงานทำ
- 3) เกิดการอนุรักษ์ฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ความสำนึก และตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนรักษาเอกลักษณ์ของชาติ ก่อให้เกิดความรู้สึกรักหวงแหนและรักผืนแผ่นดินที่อยู่อาศัยของตน
- 4) ช่วยจัดปัญหาความแตกต่างระหว่างเมืองกับชนบทช่วยจัดปัญหาการหลังไหลและเคลื่อนย้ายเข้ามาหางานทำหรือเสี่ยงโชคในเมืองของประชาชนในชนบท
- 5) ช่วยให้ประชาชนในชนบทรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รู้จักใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นมาผลิตและประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ในรูปของสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกไว้สำหรับขายผู้มาเยือน เป็นการหารายได้มาจุนเจือครอบครัวเพิ่มขึ้น

เฉิน (Chen, 2001) ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินและการทำให้มองเห็นภาพพจน์ของผลกระทบการท่องเที่ยวโดยทัศนคติของผู้อยู่อาศัยในเมือง ระบุผลกระทบทางสังคม ดังนี้

- 1) การท่องเที่ยวได้เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมอันดีงาม (Tourism has changed precious traditional culture)
- 2) นักท่องเที่ยวที่ใช้จ่ายสูงส่งผลกระทบต่อทางลบแก่วิถีชีวิตของผู้อยู่อาศัยในชุมชน (High spending tourists have negatively affected our way of life)
- 3) ผู้อยู่อาศัยในชุมชนท้องถิ่นได้รับความเสียหายจากบริเวณแหล่งท่องเที่ยว (Local residents have suffered from living in a tourism destination area)
- 4) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะแก่นักท่องเที่ยวทำให้ผู้อยู่อาศัยต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้น (Improving public tourists facilities is a waste of taxpayer money)
- 5) การท่องเที่ยวทำให้เกิดการทำลายสิ่งดีงามในชุมชนผู้อยู่อาศัย (Tourism has led to more vandalism in your community)

ยูน และคณะ (Yoon, Gursoy, & Chen, 2001) ทำการวิจัยเรื่องการตรวจสอบทฤษฎีการพัฒนาการท่องเที่ยวด้วยโมเดลสมการโครงสร้าง ระบุผลกระทบทางสังคม ดังนี้

1) การท่องเที่ยวได้เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมอันดีงาม (Tourism has changed precious traditional culture)

2) นักท่องเที่ยวที่ใช้จ่ายสูงส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้อยู่อาศัยในชุมชน (High spending tourists have negatively affected our way of life)

3) ผู้อยู่อาศัยในชุมชนท้องถิ่นได้รับความเสียหายจากบริเวณแหล่งท่องเที่ยว (Local residents have suffered from living in a tourism destination area)

4) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะแก่นักท่องเที่ยวทำให้ผู้อยู่อาศัยต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้น (Improving public tourists facilities is a waste of taxpayer money)

5) การท่องเที่ยวทำให้เกิดการทำลายสิ่งดีงามในชุมชนของผู้อยู่อาศัย (Tourism has led to more vandalism in your community)

6) การท่องเที่ยวทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมสูงขึ้น (Tourism has increased the crime rate)

เกอร์ซอย และคณะ (Gursoy, Jurowski, & Uysal, 2002) ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติของผู้อยู่อาศัยตามโมเดลสมการโครงสร้าง ระบุผลกระทบทางสังคม คือ ปัญหาอาชญากรรม (Crime rate)

โก และ สจิวต์ (Ko & Stewart, 2002) ทำการวิจัยเรื่อง โมเดลสมการโครงสร้างของทัศนคติของผู้อยู่อาศัยเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ระบุผลกระทบทางสังคม ดังนี้

1) ช่วยเพิ่มคุณภาพชีวิต (Improves quality of life)

2) เพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับนันทนาการและสิ่งบันเทิง (Increases availability of recreational facilities and entertainment)

3) ช่วยเพิ่มความเข้าใจและสร้างภาพลักษณ์ของชุมชนหรือวัฒนธรรมที่ต่างกัน (Improves understanding and image of different communities/cultures)

4) ช่วยเพิ่มคุณภาพของผู้พิทักษ์สันติราษฎร์และการป้องกันอัคคีภัย (Improves quality of police and fire protection)

5) เพิ่มอุบัติเหตุทางจราจร (Increases traffic accidents)

6) เพิ่มปัญหาอาชญากรรม การลักทรัพย์ (Increases crime/robberies)

7) เพิ่มปัญหาการพนัน หรือเกมที่ผิดกฎหมาย (Increases gambling/illegal games)

8) เพิ่มความเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวของผู้อยู่อาศัยในชุมชนท้องถิ่น (Increases exploitation of local natives)

เฟรดไลน์ (Fredline, 2004) ทำการวิจัยเรื่อง ปฏิบัติการต่อการจัดกิจกรรมกีฬาเยาวชนของผู้อยู่อาศัยในชุมชน: การรับรู้ของผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต มีระบุผลกระทบทางสังคม ดังนี้

- 1) ส่งเสริมให้มีบรรทัดฐานทางสังคมที่ดี (Promotion of socio norms which are seen as being positive)
- 2) ทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรม (Crime)
- 3) ทำให้เกิดความรุนแรง (Violence)
- 4) ทำให้เกิดการใช้ยาเสพติด (Drug use)
- 5) ทำให้เกิดการเสพสิ่งมีนเมา (Excessive drinking)
- 6) ทำให้เกิดพฤติกรรมแบบนักเลง (Rowdy and delinquent behaviour)

เกอร์ชอย และ รัทเธอร์ฟอร์ด (Gursoy & Rutherford, 2004) ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อการท่องเที่ยวด้วยโมเดลโครงสร้างที่ปรับปรุงแล้ว ระบุผลกระทบทางสังคม ดังนี้

- 1) ราคาสินค้าและการบริการสูงขึ้น (Increases in the prices of goods and services)
- 2) ปัญหาอาชญากรรม (Crime rate)

แมคจีฮี และ แอนเดอเร็ค (McGehee & Andereck, 2004) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ทำนายการสนับสนุนการท่องเที่ยวของผู้อยู่อาศัยในชนบท ระบุผลกระทบทางสังคม ดังนี้

- 1) การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมเพิ่มขึ้น (Tourism development increases the amount of crime in an area)
- 2) การท่องเที่ยวทำลายสิ่งดีงามในชุมชนท้องถิ่น (Tourism results in more vandalism in a community)
- 3) การที่นักท่องเที่ยวมาเพิ่มขึ้นทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัยในชุมชนท้องถิ่น (An increase in tourists in my community will lead to friction between local residents and tourists)
- 4) นักท่องเที่ยวเป็นภาระในการให้บริการของชุมชน (Tourist's are a burden on a community's services)
- 5) การท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อเชิงลบในการดำรงชีวิต (Tourists negatively affect a community's way of life)

6. การท่องเที่ยวทำให้ผู้อยู่อาศัยเกิดการเอารัดเอาเปรียบ (Native people are being exploited by tourism)

บูล และ เลิฟเวลล์ (Bull & Lovell, 2007) ทำการวิจัยเรื่อง ผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัยของการเป็นเจ้าภาพมหกรรมกีฬา: การวิเคราะห์ความคิดเห็นและการรับรู้ของผู้อยู่อาศัยในเมืองแคนเตอร์บิวรีในการแข่งขันจักรยาน ตูร์ เดอ ฟรอนซ์ 2007 ระบุผลกระทบทางสังคม คือ ทำให้สร้างบรรยากาศในเมืองสนุกสนาน (Creates a fun atmosphere)

ดาเยอร์ และคณะ (Dyer, Gursoy, Sharma, & Carter, 2007) ทำการวิจัยเรื่อง โมเดลโครงสร้างของการรับรู้ของผู้อยู่อาศัยของการท่องเที่ยวและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องตามชายฝั่งชันไซน์ ประเทศออสเตรเลีย ระบุผลกระทบทางสังคม ดังนี้

1) ช่วยจัดสรรสวนสาธารณะและพื้นที่นันทนาการเพิ่มขึ้นแก่ชุมชนท้องถิ่น (Tourism development is likely to provide more parks and other recreational areas for local residents)

2) ทำให้มีการบูรณะสถานที่ทางประวัติศาสตร์ (Tourism development is likely to provide an incentive for the restoration historical buildings)

3) ทำให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ (Tourism development is likely to provide an incentive for the conservation natural resources)

4) ทำให้เกิดการรักษาวัฒนธรรม (Tourism development is likely to provide an incentive for the preservation of the local culture)

5) ทำให้ถนนและสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะมีมาตรฐานสูงขึ้น (Our roads and other public facilities are likely to be kept at high standard because of tourism)

6) ได้เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมอันดีงาม (Tourism is likely to changed precious traditional culture)

7) ผู้อยู่อาศัยในชุมชนท้องถิ่นได้รับความเสียหายจากบริเวณแหล่งท่องเที่ยว (Local residents are likely to suffer from living in a tourism destination)

8) นักท่องเที่ยวที่ใช้จ่ายสูงส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้อยู่อาศัยในชุมชน (High spending tourists are likely to negatively affected our way of life)

9) การท่องเที่ยวส่งผลให้สถานที่กลางแจ้งชายหาด ที่เดินทางไกลสวนสาธารณะ เกิดความหนาแน่นอัดอัดมาก (Tourism is likely to result in unpleasantly overcrowded beaches, hiking trails, parks, and other outdoor places in your community)

10) สร้างความกดดันต่อการบริการสาธารณะในชุมชนท้องถิ่น เช่น การคุ้มครองของผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ การป้องกันอัคคีภัย สาธารณูปโภค และถนน (Tourism is likely to put more pressure on local services such as police and fire protection, utilities, and roads)

11) การก่อสร้างโรงแรมและสถานที่อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ (Construction of hotels and other tourist facilities are likely to destroy the natural environment)

12) ทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมสูงขึ้น (Tourism is likely to increase crime rate)

13) นำไปสู่ปัญหาจราจรติดขัด (Tourism is likely to result in traffic congestion)

14) ทำให้เกิดการทำลายสิ่งดีงามในชุมชนผู้อยู่อาศัย (Tourism has led to more vandalism in your community)

15) การท่องเที่ยวทำให้เกิดเสียงดังและมลพิษ (Tourism is likely to result in noise and pollution)

ซานเชซ และคณะ (Sánchez, Mejía, & Bueno, 2009) ทำการวิจัยเรื่อง ความเข้าใจทัศนคติของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในชุมชนเมืองแรมโบในอดีตรอบผลกระทบทางสังคม ดังนี้

- 1) ช่วยให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น (Improvement of the quality of life)
- 2) สนับสนุนให้มีกิจกรรมนันทนาการและกีฬา (Greater availability of recreational and sports activities)
- 3) ช่วยในการปรับปรุงคุณภาพของการบริการในภัตตาคาร ร้านค้า และโรงแรม (Improvement of the quality of service in restaurants, shops and hotels of the zone)
- 4) ช่วยยกระดับการบริการของการคุ้มครองของผู้พิทักษ์สันติราษฎร์และนักดับเพลิง (Improvement in the level of police protection and firefighting services)
5. อุบัติเหตุทางจราจรเพิ่มขึ้น (Increase in traffic accidents)
6. เพิ่มการเกิดโจรกรรมและทำลายสิ่งดีงาม (Increases in thefts and vandalism)
7. การเสพสิ่งมีนเมาเพิ่มขึ้น (Increase in alcoholism)

8. การพนันหรือเกมที่ผิดกฎหมายเพิ่มขึ้น (Increase in illegal games/betting)

9. ผู้อยู่อาศัยเกิดความเอารัดเอาเปรียบ (Increase in the exploitation of the native citizens)

10. เกิดปัญหาการอยู่ร่วมกันของผู้อยู่อาศัยและนักท่องเที่ยว (Problems of coexistence between residents and tourists)

11. ทำให้เมืองขาดความเงียบสงบ (Loss of tranquility in the zone)

ฮริทซ์ และ รอสส์ (Hritz & Ross, 2010) ทำการวิจัยเรื่อง ผลกระทบที่รับรู้ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา: ทำศนคติชุมชนผู้อยู่อาศัยในเมือง มีระบุผลกระทบทางสังคม ดังนี้

1) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้เกิดการก่ออาชญากรรมเพิ่มสูงขึ้น (Sport tourism has increased the crime rate)

2) ผู้อยู่อาศัยได้รับความทุกข์ทรมานจากการอาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Local residents have suffered from living in a sport tourism destination area)

3) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้ได้รับการสนับสนุนการพัฒนาความหลากหลายทางกิจกรรมวัฒนธรรมโดยผู้อยู่อาศัยในชุมชน (Sport tourism has encouraged a variety of cultural activities by the local residents)

4) การพบปะนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มาจากต่างถิ่นกันทำให้เกิดประสบการณ์อันมีค่าเพื่อความเข้าใจอันดีทางวัฒนธรรมและสังคม (Meeting sport tourists from other regions is a valuable experience to understand their culture and society)

5) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาส่งผลกระทบต่อเอกลักษณ์วัฒนธรรม (Sport tourism has resulted in positive impacts on the cultural identity)

6) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้มีการสร้างสวนสาธารณะและพื้นที่กิจกรรมนันทนาการเพิ่มขึ้น (Sport tourism provides more parks and other recreational areas)

นูนกู และ เกอร์ซอย (Nunkoo & Gursoy, 2012) ทำการวิจัยเรื่อง การสนับสนุนของผู้อยู่อาศัยเพื่อการท่องเที่ยวในมุมมองที่เป็น ระบุผลกระทบทางสังคม ดังนี้

1) ปัญหาอาชญากรรม (Crime rate)

2) ถูกทำลายสิ่งตีงามมากขึ้น (Increase in vandalism)

ลี (Lee, 2013) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์อิทธิพลของผู้อยู่อาศัยในชุมชนที่สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ระบุผลกระทบทางสังคม คือ เกิดปัญหาความขัดแย้งเพิ่มขึ้นระหว่างนักท่องเที่ยวและผู้อยู่อาศัย (Increase conflicts between visitors and residents)

ประยัค และคณะ (Prayag, Hosany, Nunkoo, & Alders, 2013) ทำการวิจัยเรื่อง การสนับสนุนการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ 2012 ของผู้อยู่อาศัยในกรุงลอนดอน: ผลของทัศนคติใน ภาพรวมของผลกระทบที่เป็นตัวแปรกลาง ระบุผลกระทบทางสังคม ดังนี้

- 1) การแข่งขันกีฬาทำให้ชุมชนแน่นแฟ้น (The Games will bring the community closer)
- 2) การแข่งขันกีฬาทำให้ผู้อยู่อาศัยได้พบปะผู้คนใหม่ๆ (The Games will provide residents a chance to meet new people)
- 3) การแข่งขันกีฬาทำให้ผ่อนคลายและสร้างความบันเทิงแก่ผู้อยู่อาศัย (The Games will provide residents relaxation and entertainment)
- 4) การแข่งขันกีฬาทำให้ชุมชนท้องถิ่นผูกพันและรวมกลุ่มกันอย่างเข้มแข็ง (The Games will strengthen local community bonds and cohesion)
- 5) การแข่งขันกีฬารบกวนคุณภาพชีวิต (The Games will disrupt residents quality of life)
- 6) การแข่งขันกีฬาทำให้สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆแน่นเกินไป (The Games will lead to overcrowding of local facilities)
- 7) การแข่งขันกีฬาเพิ่มปัญหาอาชญากรรม (The Games will increase crime)

สรุปได้ว่า ผลกระทบทางสังคม เป็น ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยว คือ ทำให้เกิดการ ฟื้นฟูบ้านเมืองและปรับปรุงภาพลักษณ์ของประเทศ หรือ เกิดการสร้างชื่อเสียงสู่นานาชาติ ทำให้ คุณภาพชีวิตดีขึ้น ได้พบปะผู้คนใหม่ๆ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ นอกจากนี้อาจก่อให้เกิดความ เสียหายจากบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา หรือ เกิดปัญหาอาชญากรรมสูงขึ้น

1.5.3 ผลกระทบทางวัฒนธรรม

เฉิน (Chen, 2001) ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินและการทำให้มองเห็นภาพพจน์ ของผลกระทบการท่องเที่ยวโดยทัศนคติของผู้อยู่อาศัยในเมือง ระบุผลกระทบทางวัฒนธรรม ดังนี้

- 1) การท่องเที่ยวทำให้ได้รับการสนับสนุนความหลากหลายทางกิจกรรม วัฒนธรรมโดยผู้อยู่อาศัยในชุมชน (Tourism has encouraged a variety of cultural activities by the local residents)
- 2) การท่องเที่ยวนำไปสู่การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย (Tourism has resulted in more cultural exchange between tourists and residents)

3) การที่นักท่องเที่ยวต่างชาติ ต่างภาษามาพบปะกันทำให้เกิดประสบการณ์อันมีค่าเพื่อความเข้าใจอันดีทางวัฒนธรรมและสังคม (Meeting tourists from other regions is a valuable experience to better understand their culture and society)

4) การท่องเที่ยวนำไปสู่ผลกระทบทางบวกในการสร้างอัตลักษณ์วัฒนธรรมแก่ชุมชนผู้อยู่อาศัย (Tourism has resulted in positive impacts on the cultural identity of our community)

ยูน และคณะ (Yoon, Gursoy, & Chen, 2001) ทำการวิจัยเรื่อง การตรวจสอบทฤษฎีการพัฒนาการท่องเที่ยวด้วยโมเดลสมการโครงสร้าง ระบุผลกระทบทางวัฒนธรรม ดังนี้

1) การท่องเที่ยวทำให้ได้รับการสนับสนุนความหลากหลายทางกิจกรรมวัฒนธรรมโดยผู้อยู่อาศัยในชุมชน (Tourism has encouraged a variety of cultural activities by the local residents)

2) การท่องเที่ยวนำไปสู่การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย (Tourism has resulted in more cultural exchange between tourists and residents)

3) การที่นักท่องเที่ยวต่างชาติ ต่างภาษามาพบปะกันทำให้เกิดประสบการณ์อันมีค่าเพื่อความเข้าใจอันดีทางวัฒนธรรมและสังคม (Meeting tourists from other regions is a valuable experience to better understand their culture and society)

4) การท่องเที่ยวนำไปสู่ผลกระทบทางบวกในการสร้างอัตลักษณ์วัฒนธรรมแก่ชุมชนผู้อยู่อาศัย (Tourism has resulted in positive impacts on the cultural identity of our community)

โก และ สจิวต (Ko & Stewart, 2002) ทำการวิจัยเรื่อง โมเดลสมการโครงสร้างของทัศนคติผู้อยู่อาศัยเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ระบุผลกระทบทางวัฒนธรรม ดังนี้

1) เพิ่มความต้องการสำหรับการจัดนิทรรศการทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (Increases demand for historical and cultural exhibits)

2) กระตุ้นให้เกิดความหลากหลายของกิจกรรมทางวัฒนธรรม (Encourages variety of cultural activities)

เฟรดไลน์ (Fredline, 2004) ทำการวิจัยเรื่องปฏิริยาต่อการจัดกิจกรรมกีฬายานยนต์ของผู้อยู่อาศัยในชุมชน: การรับรู้ของผลกระทบส่งผลต่อคุณภาพชีวิต ระบุผลกระทบทางวัฒนธรรม คือ ส่งเสริมให้มีบรรทัดฐานทางสังคมวัฒนธรรมที่ดี (Promotion of socio-cultural norms which are seen as being positive)

เกอร์ซอย และ รัทเธอร์ฟอร์ด (Gursoy & Rutherford, 2004) ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อการท่องเที่ยวด้วยโมเดลโครงสร้างที่ปรับปรุงแล้ว ระบุผลกระทบทางวัฒนธรรม ดังนี้

- 1) ทำให้เกิดแรงจูงใจในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น (Provide an incentive for the preservation of local culture)
- 2) มีการพัฒนากิจกรรมทางวัฒนธรรมโดยชุมชนท้องถิ่น (Development of cultural activities by local residents)
- 3) มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย (Cultural exchange between tourists and residents)
- 4) ทำให้เกิดผลกระทบเชิงบวกทางเอกลักษณ์วัฒนธรรม (Positive impact on cultural identity)
- 5) ทำให้ใช้จ่ายฟุ้งเฟ้อในวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น (Negative effects of high spending tourist on local's way of living)
- 6) ทำให้ส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น (Negative effects of tourism on the local culture)
- 7) ได้รับความทุกข์ทรมานจากการอาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว (Suffering from living in a tourism destination)

แมคจีฮี และ แอนเดอเร็ค (McGehee & Andereck, 2004) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ทำนายการสนับสนุนการท่องเที่ยวของผู้อยู่อาศัยในชนบท ระบุผลกระทบทางวัฒนธรรม ดังนี้

- 1) การท่องเที่ยวสนับสนุนให้ผู้อาศัยจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย (Tourism encourages a variety of cultural activities by local residents)
- 2) การท่องเที่ยวทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการศึกษา (Tourism provides cultural exchange and education)
- 3) การท่องเที่ยวทำให้เกิดความเข้าใจและสร้างภาพลักษณ์ให้แก่วัฒนธรรมและชุมชนท้องถิ่น (Tourism improves understanding/image of my community and culture)
- 4) การท่องเที่ยวช่วยอนุรักษ์เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น (Tourism helps preserve the cultural identity of my community)
- 5) การท่องเที่ยวเป็นสาเหตุในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณี (Tourism causes change in traditional culture)

ฮินซ์ และ แบร์รี่ (Tom Hinch & de la Barre, 2005) ได้ทำการศึกษาเรื่อง วัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว: กรณีศึกษาการแข่งขันกีฬาฤดูหนาวทั่วโลกเหนือ ระบุผลกระทบ ทางวัฒนธรรม คือ ผู้คนและแฟนกีฬา (fans) ให้ความสนใจกับการแข่งขันกีฬาหรือกิจกรรมกีฬาจน เป็นวัฒนธรรม (Popular culture)

ดาเยอร์ และคณะ (Dyer, Gursoy, Sharma, & Carter, 2007) ทำการวิจัยเรื่อง โมเดลโครงสร้างของการรับรู้ของผู้อยู่อาศัยของการท่องเที่ยวและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องตามชายฝั่งชั้น ไชน์ ประเทศออสเตรเลีย ระบุผลกระทบทางวัฒนธรรม ดังนี้

1) การท่องเที่ยวทำให้ได้รับการสนับสนุนการพัฒนาความหลากหลายทาง กิจกรรมวัฒนธรรมโดยผู้อยู่อาศัยในชุมชน (Tourism is likely to encourage development a variety of cultural activities by the local residents)

2) การท่องเที่ยวนำไปสู่การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้ อยู่อาศัย (Tourism is likely to result in more cultural exchange between tourists and residents)

3) การพัฒนาการท่องเที่ยวนำไปสู่การสร้างผลกระทบทางบวกในการ สร้างอัตลักษณ์วัฒนธรรมแก่ชุมชนผู้อยู่อาศัย (Tourism development is likely to create positive impacts on the cultural identity of our community)

4) การที่ผู้คนมาจากต่างถิ่นต่างภาษามาพบปะกันทำให้เกิดประสบการณ์ อันมีค่าเพื่อความเข้าใจอันดีทางวัฒนธรรมและสังคม (Meeting people from other regions of the world is a valuable experience to better understand their culture and society)

ซานเชซ และคณะ (Sánchez, Mejía, & Bueno, 2009) ทำการวิจัยเรื่อง ความ เข้าใจทัศนคติของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนเหมืองแร่ในอดีต ระบุผลกระทบทางวัฒนธรรม ดังนี้

1) ได้รับความรู้มากขึ้นของวัฒนธรรมหรือชุมชนอื่นๆ (Greater knowledge of other culture/communities)

2) เพิ่มความต้องการของกิจกรรมทางวัฒนธรรมและเวลาว่าง (Increase demand for cultural and leisure activities)

3) เพิ่มความแข็งแกร่งของกิจกรรมทางวัฒนธรรมและเวลาว่าง (It strengthens the provision of cultural and leisure activities)

4) ผู้อยู่อาศัยในชุมชนท้องถิ่นเกิดความภาคภูมิใจ (The inhabitants of the locality feel more proud to belong to it)

5) มีการเปลี่ยนแปลงหรือสูญเสียวัฒนธรรมดั้งเดิม (Change/loss of the traditional culture)

นังกู และ เกอร์ซอย (Nunkoo & Gursoy, 2012) ทำการวิจัยเรื่อง การสนับสนุนของผู้อยู่อาศัยเพื่อการท่องเที่ยวในมุมมองที่เป็นเอกลักษณ์ ระบุผลกระทบทางวัฒนธรรม ดังนี้

- 1) มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม (Cultural exchange)
- 2) มีการพัฒนากิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย (Development of a variety of cultural activities)
- 3) ทำให้เกิดผลกระทบเชิงบวกทางเอกลักษณ์วัฒนธรรม (Positive impact on cultural identity)
- 4) ได้รับความทุกข์ทรมานจากการอาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว (Suffering from living in a tourism destination)
- 5) เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม (Change culture)

ลี (Lee, 2013) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์อิทธิพลของผู้อยู่อาศัยในชุมชนที่สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ระบุผลกระทบทางวัฒนธรรม ดังนี้

- 1) เพิ่มโอกาสที่จะเข้าร่วมกิจกรรมเวลาว่างและการท่องเที่ยว (Increase opportunities for leisure and tourism)
- 2) ให้เกิดแรงจูงใจในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น (Provide an incentive for the preservation of local culture)
- 3) ผู้อยู่อาศัยในชุมชนท้องถิ่นพัฒนากิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย (Develop cultural activities by local residents)
- 4) มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น (Increase cultural exchange between visitors and residents)
- 5) ทำให้เกิดผลกระทบเชิงบวกทางเอกลักษณ์วัฒนธรรม (Positive impact on cultural identity)

ประยัค และคณะ (Prayag, Hosany, Nunkoo, & Alders, 2013) ทำการวิจัยเรื่อง การสนับสนุนการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ 2012 ของผู้อยู่อาศัยในกรุงลอนดอน: ผลของทัศนคติในภาพรวมของผลกระทบที่เป็นตัวแปรกลาง ระบุผลกระทบทางวัฒนธรรม ดังนี้

- 1) การแข่งขันกีฬาช่วยยกระดับความภูมิใจให้กับผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่น และคนในชาติ (The Games will foster pride among local residents and country people)
- 2) การแข่งขันกีฬาส่งเสริมเป็นแหล่งวัฒนธรรมที่หลากหลาย (The Games will promote multi-cultural destination)

สรุปได้ว่า ผลกระทบทางวัฒนธรรม เป็น ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยว คือ ทำให้เกิดการสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย เกิดผลกระทบทางบวกในด้านอัตลักษณ์วัฒนธรรมของเมืองและช่วยสร้างแรงจูงใจให้เกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ผู้คนและแฟนกีฬาให้ความสนใจกับการแข่งขันกีฬาหรือกิจกรรมกีฬาจนเป็นวัฒนธรรม นอกจากนี้ อาจส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น และ เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณี

1.5.4 ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม

เฉิน (Chen, 2001) ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินและการทำให้มองเห็นภาพพจน์ของผลกระทบการท่องเที่ยวโดยทัศนคติของผู้อยู่อาศัยในเมือง ระบุผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ดังนี้

- 1) การท่องเที่ยวนำไปสู่ปัญหาจราจรติด มลพิษทางเสียง และมลพิษอื่นๆ (Tourism has resulted in traffic congestion, noise, and pollution)
- 2) การท่องเที่ยวส่งผลให้สถานที่กลางแจ้ง เช่น ชายหาด ที่เดินทางไกล สวนสาธารณะ เกิดความหนาแน่นอัดมาก (Tourism has resulted in unpleasantly over crowded beaches, hiking trails, parks, and other outdoor places in your community)
- 3) การสร้างสิ่งก่อสร้างเช่น โรงแรม และสถานที่อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ (Construction of hotels and tourists facilities have destroyed the natural environment)

ยูน และคณะ (Yoon, Gursoy, & Chen, 2001) ทำการวิจัยเรื่อง การตรวจสอบทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวด้วยโมเดลสมการโครงสร้าง ระบุผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ดังนี้

- 1) การท่องเที่ยวนำไปสู่ปัญหาจราจรติด มลพิษทางเสียง และมลพิษอื่นๆ (Tourism has resulted in traffic congestion, noise, and pollution)
- 2) การท่องเที่ยวส่งผลให้สถานที่กลางแจ้ง เช่น ชายหาด ที่เดินทางไกล สวนสาธารณะ เกิดความหนาแน่นอัดมาก (Tourism has resulted in unpleasantly over crowded beaches, hiking trails, parks, and other outdoor places in your community)
- 3) การสร้างสิ่งก่อสร้างเช่น โรงแรม และสถานที่อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ (Construction of hotels and tourists facilities have destroyed the natural environment)

เกอร์ซอย และคณะ (Gursoy, Jurowski, & Uysal, 2002) ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนคติผู้อยู่อาศัยตามโมเดลสมการโครงสร้าง ระบุผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม คือ การจราจรติดขัด (Traffic congestion)

โก และ สจ๊วต (Ko & Stewart, 2002) ทำการวิจัยเรื่อง โมเดลสมการโครงสร้างของทัศนคติผู้อยู่อาศัยเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ระบุผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ดังนี้

- 1) อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว (Preserves environment and improves the appearance (and images) of an areas)
- 2) ปรับปรุงสาธารณูปโภคที่อยู่ออาศัย เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า และ โทรศัพท์ (Improves living utilities infrastructure (supply of water, electric, and telephone, etc.)
- 3) ปรับปรุงสถานที่สาธารณะ เช่น ทางเดินเท้า การจราจร และ ศูนย์กลางเมือง (Improves public facilities (pavement, traffic network, and civic center)
- 4) ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและทิวทัศน์ (Damage natural environmental and landscape)
- 5) ทำลายระบบนิเวศ (Destroy local ecosystem)
- 6) มลพิษต่อสิ่งแวดล้อมทางน้ำ อากาศ เสียง และมีขยะ (Increases environmental pollution (litter, water, air, and noise)

เฟรดไลน์ (Fredline, 2004) ทำการวิจัยเรื่อง ปฏิกริยาต่อการจัดกิจกรรมกีฬาเยาวชนของผู้อยู่อาศัยในชุมชน: การรับรู้ของผลกระทบส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต ระบุผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ดังนี้

- 1) ทำให้มีการพัฒนาและบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะ เช่น ถนน สวนสาธารณะ ขนส่งมวลชน สิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับกีฬา (Development of new public facilities and/ or better maintenance of existing public facilities, e.g. roads, parks, public transport, sporting facilities)
- 2) ความหนาแน่นของนักท่องเที่ยวทำให้ผู้อยู่อาศัยใช้สิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะไม่สะดวก (Reduced access to public facilities for local residents because of crowding and/ or closure)
- 3) ทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัด ที่จอดรถไม่เพียงพอ เสียงดัง ขยะ มลภาวะและอื่นๆที่ทำลายสิ่งแวดล้อม (Traffic congestion, reduced parking availability, excessive noise, litter, pollution, and other stressors to the environment)

เกอร์ซอย และ รัทเธอร์ฟอร์ด (Gursoy & Rutherford, 2004) ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อการท่องเที่ยวด้วยโมเดลโครงสร้างที่ปรับปรุงแล้ว ระบุผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ดังนี้

- 1) เพิ่มปัญหาจราจรติดขัด (Increase in traffic congestion)
- 2) เพิ่มมลพิษและส่งเสียงดัง (Increase in noise and pollution)

แมคจีฮี และ แอนเดอเร็ค (McGehee & Andereck, 2004) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ทำนายการสนับสนุนการท่องเที่ยวของผู้อยู่อาศัยในชนบท ระบุผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ดังนี้

1) การท่องเที่ยวทำให้มีการจัดการบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์ (Tourism provides incentives for restoration of historic buildings)

2) การพัฒนาท่องเที่ยวช่วยปรับปรุงพื้นที่ให้ดีขึ้น (Tourism development improves the appearance of an area)

3) การท่องเที่ยวทำให้มีการปรับปรุงคุณภาพของการบริการสาธารณะในชุมชนท้องถิ่น (The quality of public services in my community has improved due to tourism)

4) การพัฒนาการท่องเที่ยวก่อให้เกิดปัญหาจราจร (Tourism development increases the traffic problems of an area)

5) การท่องเที่ยวทำให้เกิดปริมาณขยะเพิ่มขึ้น (Tourism results in more litter in an area)

6) นักท่องเที่ยวทำให้ชุมชนท้องถิ่นหนาแน่น (In recent years, my community has become overcrowded because of tourists)

ซานเชซ และคณะ (Sánchez, Mejía, & Bueno, 2009) ทำการวิจัยเรื่อง ความเข้าใจทัศนคติของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในชุมชนเมืองแร่ในอดีต ระบุผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ดังนี้

1) มีการปกป้องสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ (Greater protection of the natural environment)

2) การปรับปรุงสาธารณูปโภค เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ (Improvement of infrastructure -water supply, electricity, telephone, etc.)

3) การปรับปรุงถนนและการบริการสาธารณะอื่นๆ (Improvement of roads and other public services)

4) การสนับสนุนการบำรุงรักษาสถานที่ทางประวัติศาสตร์ (More support for the restoration and maintenance of historic building)

5) ทำลายสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและชนบท (Damage to the natural surroundings and to the countryside)

6) การทำลายระบบนิเวศในท้องถิ่น (Destruction of the local ecosystem)

7) มีการปนเปื้อนทางสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น เช่น ขยะ น้ำเสีย มลพิษทางอากาศ และเสียงดัง (Increase in environmental contamination – rubbish, wastewaters, air pollution and noise)

8) เกิดความแออัดในที่สาธารณะและพื้นที่กิจกรรมเวลาว่าง (Unpleasant overcrowding of public and leisure spaces)

ฮริทซ์ และ รอสส์ (Hritz & Ross, 2010) ทำการวิจัยเรื่อง ผลกระทบที่รับรู้ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา: ทักษณคดีชุมชนผู้อยู่อาศัยในเมือง ระบุผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ดังนี้

1) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้ถนนและสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะมีมาตรฐาน (Our roads and public facilities are kept at a high standard due to sport tourism)

2) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้มีการจัดการบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์ และอนุรักษ์แหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติ (Sport tourism has provided an incentive for restoration of historic buildings and the conservation of natural resources)

3) การท่องเที่ยวเชิงกีฬานำไปสู่ปัญหาการติดขัด มลพิษทางเสียง และมลพิษ (Sport tourism has resulted in traffic congestion, noise, and pollution)

4) การสร้างสิ่งก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ (Construction of sport tourists facilities has destroyed the natural environment)

นันกู และ เกอร์ซอย (Nunkoo & Gursoy, 2012) ทำการวิจัยเรื่อง การสนับสนุนของผู้อยู่อาศัยเพื่อการท่องเที่ยวในมุมมองที่เป็นเอกลักษณ์ ระบุผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ดังนี้

1) มีการอนุรักษ์แหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติ (Conservation of natural resources)

2) มีการบูรณะสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์ (Restoration of historic buildings)

3) ปัญหาการจราจรติดขัด (Traffic congestion)

4) เพิ่มเสียงดังมลพิษและมลพิษทางอากาศ (Noise and air pollution)

5) เกิดการทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ (Destruction of the natural environment)

6) สถานที่กลางแจ้ง ชายหาด เกิดความหนาแน่นอัดอัด (Crowded beaches and other outdoor places)

ลี (Lee, 2013) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์อิทธิพลของผู้อยู่อาศัยในชุมชนที่สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ระบุผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ดังนี้

1) การปรับปรุงสภาพถนนและสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะอื่นๆ (Improve the conditions of roads and other public facilities)

2) เพิ่มมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม (Increase environmental pollution)

ประยัค และคณะ (Prayag, Hosany, Nunkoo, & Alders, 2013) ทำการวิจัยเรื่อง การสนับสนุนการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ 2012 ของผู้อยู่อาศัยในกรุงลอนดอน: ผลของทัศนคติในภาพรวมของผลกระทบที่เป็นตัวแปรกลาง ระบุผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ดังนี้

1) การแข่งขันกีฬาช่วยปรับปรุงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (The Games will improve environmental conservation and protectionism)

2) การแข่งขันกีฬาเพิ่มความตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อม (The Games will raise environmental awareness)

3) การแข่งขันกีฬาช่วยกระตุ้นให้เกิดการวางแผนและการบริหารควบคุม เช่น นโยบายรีไซเคิล และการควบคุมมลพิษ (The Games will stimulate planning and administrative controls such as recycling policies and pollution controls)

4) การแข่งขันกีฬาทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ (The Games will damage the natural environment)

5) การแข่งขันกีฬาเพิ่มมลพิษทางเสียง (The Games will increase noise pollution)

6) การแข่งขันกีฬาเพิ่มมลพิษทางสายตา (The Games will increase visual pollution)

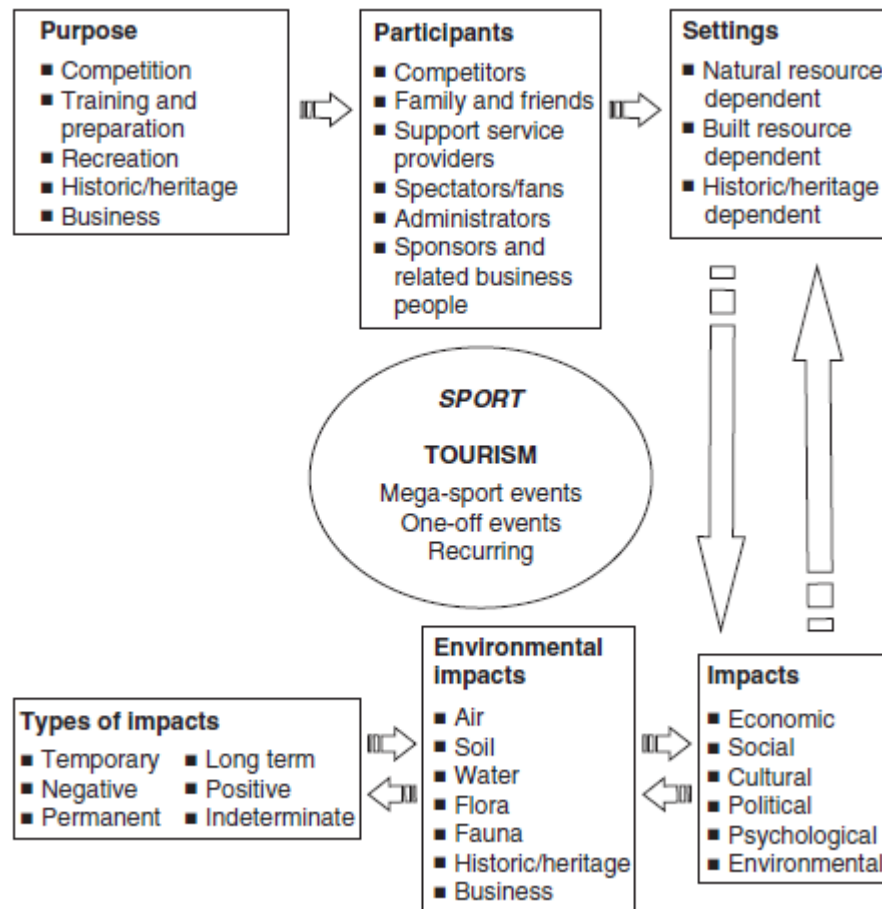
7) การแข่งขันกีฬาเพิ่มปริมาณขยะ (The Games will increase littering)

8) การแข่งขันกีฬาเพิ่มมลพิษทางอากาศ (The Games will increase air pollution)

สรุปได้ว่า ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม เป็น ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยว คือ ทำให้เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา เกิดการปรับปรุงสาธารณูปโภค การสื่อสาร และสถานที่สาธารณะของชุมชน เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน ทางเดินเท้า การจราจร เป็นต้น ทำให้มีการจัดบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์ เช่น พิพิธภัณฑสถาน หอเกียรติยศ และสนามกีฬา นอกจากนี้ ทำให้สถานที่กลางแจ้ง เช่น ชายหาด ชายทะเล ทางเดินธรรมชาติ สวนสาธารณะ ซึ่งเป็นพื้นที่กิจกรรมเวลาว่าง เกิดความแออัด การสร้างสิ่งก่อสร้าง เช่น

สนามกีฬา สนามกอล์ฟ สถานที่จัดกิจกรรมกีฬา โรงแรม ได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ และระบบนิเวศ และ เกิดปัญหาจราจรติดขัด ปริมาณขยะเพิ่มขึ้น และมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางน้ำ อากาศ เสียง

จากแนวคิดเรื่อง วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ ผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาต่อยอดจากงานวิจัยของ ฮริทซ์ และ รอสส์ (Hritz & Ross, 2010) ที่ทำการวิจัยเรื่องผลกระทบที่รับรู้ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา: ทศนคติชุมชนผู้อยู่อาศัยในเมือง เนื่องมาจากงานวิจัยของฮริทซ์ และ รอสส์ เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ได้ศึกษาเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ ส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาต่อยอดเพื่อศึกษาว่าปัจจัยใดที่จะส่งผลต่อผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยค้นคว้าจากตำราที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และได้พบรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่มีศักยภาพ (A model of sport tourism and its potential environmental impacts) ของ Orams (2005) ซึ่งสามารถอธิบายได้จากรูปแบบในส่วนของผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ วัตถุประสงค์ (Purpose) ผู้เข้าร่วม (Participants) และ สถานที่ (Setting) จะส่งผลต่อผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง จิตวิทยา และ สิ่งแวดล้อม ดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 รูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่มีศักยภาพ (A model of sport tourism and its potential environmental impacts) (Orams, 2005)

1.6 ส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

สำหรับปัจจัยส่วนสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้วิจัยได้ศึกษาจากนักวิจัยหลายๆท่านที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสนับสนุนของผู้อยู่อาศัยสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวได้ดังนี้

เมอร์ฟี (Murphy, 1985) ระบุว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวควรมีการวางแผนเพื่อการคาดการณ์และการควบคุมการเปลี่ยนแปลงในระบบเพื่อเป็นการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และเพื่อเพิ่มผลประโยชน์ทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

ยูน (Yoon, Gursoy, & Chen, 2001) ได้ระบุส่วนสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้

- 1) การออกแบบสถานที่ที่น่าดึงดูดใจขนาดใหญ่ (Large designed attraction)
- 2) โปรแกรมการแข่งขันและกิจกรรมกลางแจ้ง (Event/outdoor program)
- 3) การส่งเสริมการพัฒนาบริการ (Supporting service development)

เกอร์ซอย และคณะ (Gursoy, Jurowski, & Uysal, 2002) ระบุส่วนสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้ 1) การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมและพื้นบ้าน (Cultural and folk events) เช่น คอนเสิร์ต ศิลปะและหัตถกรรม การเต้น ประเพณี

2) แหล่งท่องเที่ยวที่มีวัฒนธรรมหรือประวัติศาสตร์เป็นฐาน (Cultural or historic-based attractions) เช่น ศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยว หรือพิพิธภัณฑ์

สิรกายา และคณะ (Sirakaya, Teye, & Sönmez, 2002) ระบุส่วนสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวของผู้อยู่อาศัยในภาคกลางของประเทศกานา ดังนี้

1) การสนับสนุนเพื่อโครงสร้างทางพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยวและสถานที่ที่นำดึงดูดใจ (Support for tourism infrastructure and attractions) เช่น สถานที่ที่นำดึงดูดใจทางวัฒนธรรม การบูรณะสถานที่ทางประวัติศาสตร์ ถนน การบำบัดน้ำเสียหรือสิ่งสกปรก พิพิธภัณฑ์ สถานที่อำนวยความสะดวกทางกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง สวนป่า/ชมสัตว์ป่า การจัดงานประเพณีหรือกิจกรรมพิเศษ การขนส่งสาธารณะ

2) การสนับสนุนเพื่ออุตสาหกรรมบริการ (Support for hospitality industry) เช่น ห้องพักเกสต์เฮาส์ ภัตตาคาร โรงแรม บาร์ หรือ ไนท์คลับ

เกอร์ซอย และ รัทเธอร์ฟอร์ด (Gursoy & Rutherford, 2004) ระบุส่วนสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้

1) การพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติเป็นฐาน (Nature-based tourism development)

2) แหล่งท่องเที่ยวที่มีวัฒนธรรมหรือประวัติศาสตร์เป็นฐาน (Cultural or historic-based attractions)

3) โปรแกรมที่เกี่ยวกับธรรมชาติ (Nature programs)

จูโรวสกี และ เกอร์ซอย (Jurowski & Gursoy, 2004) ระบุส่วนสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว คือ

1) แหล่งท่องเที่ยวที่มีวัฒนธรรมหรือประวัติศาสตร์เป็นฐาน (Cultural or historic-based attractions) เช่น ศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยว หรือพิพิธภัณฑ์

2) การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมและพื้นบ้าน (Cultural and folk events) เช่น คอนเสิร์ต ศิลปะและหัตถกรรม การเต้น ประเพณี

ฮินซ์ และ ไฮแกม (Thomas Hinch & Higham, 2004) ได้ระบุฐานทรัพยากรเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตามที่ได้ดัดแปลงจาก แสตนด์อีเวน และ เดอ นอป (Standeven & De Knop, 1999) ดังนี้

1) ลักษณะทางธรรมชาติ (Natural features) เช่น ควรตระหนักถึงการรักษาสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเช่น อุทยานแห่งชาติ (Natural parks) พื้นที่ว่างที่เป็นลานเอนกประสงค์ (Open amenity spaces) พื้นที่ป่า (Wilderness areas) ลักษณะทางภูมิศาสตร์ (Geographical features) ได้แก่ ภูเขา โขดหิน สปา พื้นที่ชายฝั่ง สิ่งแวดล้อมทางทะเล

2) สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Facilities and infrastructure) เช่น สนามกีฬา (Stadia) สถานที่ปิดสำหรับการจัดการแสดงหรือการจัดการแข่งขันกีฬา (Arena) โถงกิจกรรมกีฬา (Sports hall) โครงสร้างพื้นฐานการคมนาคม (Transport infrastructure) แหล่งรับประทานอาหาร (Dinning) แหล่งบันเทิง (Entertainment)

3) สิ่งอำนวยความสะดวกที่สร้างขึ้น (Built amenities) เช่น ห้องน้ำสาธารณะ (Public toilets) สถานที่จอดรถ (Parking facilities) ป้ายบอกทาง (Signposts) ที่พักอาศัย (Shelters)

4) การบริการทางการกีฬา (Sport services) เช่น การฝึกสอนกีฬาและการเป็นผู้นำ (Coaching and leadership) อุปกรณ์กีฬา (Equipment) เช่าและหรือซื้อชุดกีฬา (Clothing hire and/or purchase) การจัดเก็บและการจัดการการบริการทางการกีฬา (Storage and management) การควบคุมดูแลและความปลอดภัย (Supervision and safety) การเช่าเกี่ยวกับการบริการทางการกีฬา (Hiring) การปฏิบัติการการบริการทางการกีฬา (Operations) สถานที่ฝึกซ้อม (Training facilities) การป้องกันอุบัติเหตุและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการแพทย์ (Injury prevention and medical facilities) สิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์การกีฬาและการวิจัย (Science and research facilities)

5) องค์กรกีฬา (Sport organizations) เช่น สโมสรกีฬา (Sports clubs) อาสาสมัครและกลุ่มชุมชน (Community groups) การบริหาร (Administration) การระดมทุน (Funding) การสนับสนุน (Sponsorship) ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร (Information services) การตลาด (Marketing) การบริหารสินค้า (Merchandising)

6) การบริการคมนาคม (Transport services) เช่น ถนน ทางรถไฟ ทางอากาศ ทางน้ำ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ)

7) แหล่งบันเทิงและกิจกรรม (Entertainment and activities) เช่น โถงกิจกรรมกีฬาและสถานที่จัดงาน (Sports hall and venues) สนามกอล์ฟ (Golf course) พิพิธภัณฑ์กีฬา (Sports museums) หอเกียรติยศ (Halls of fame) แหล่งจับจ่ายซื้อของ (Shopping) แหล่งบันเทิงและกิจกรรมยามค่ำคืน (Nightlife)

ไฮแกม (Higham, 2005b) ระบุว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวต้องมีการวางแผนที่ประกอบด้วย การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก (Facility development) โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) การวางแผนกิจกรรมกีฬา (Event planning) และ การตลาด (Marketing)

เกอร์ชอย และ เคนดอลล์ (Gursoy & Kendall, 2006) ระบุส่วนสนับสนุนการจัดแข่งขัน มหกรรมกีฬา ดังนี้

- 1) การบริการนักท่องเที่ยว (Visitor services) เช่น โรงแรม ภัตตาคาร
- 2) การบริการข้อมูลข่าวสารสำหรับนักท่องเที่ยว (Information services for visitors) เช่น แผนที่ หนังสือคู่มือ
- 3) การประชาสัมพันธ์การแข่งขันมหกรรมกีฬา (Promotion of the area as a mega event) เช่น โฆษณาทางโทรทัศน์ หรือแผ่นพับ

ฮริทซ์ และ รอสส์ (Hritz & Ross, 2010) ระบุว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จะต้องมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีความรู้ในการตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีความเข้าใจความรู้สึกของผู้อยู่อาศัยเมื่อผู้อยู่อาศัยได้รับผลเสียจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อตระหนักถึงผลประโยชน์ในทางบวกแก่ผู้อยู่อาศัยและแหล่งท่องเที่ยว หรือ แหล่งกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา นอกจากนี้ควรได้รับการสนับสนุนจากชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวนั้น

ประยัค และคณะ (Prayag, Hosany, Nunkoo, & Alders, 2013) ระบุว่า ส่วนสนับสนุนการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ 2012 ของผู้อยู่อาศัยในกรุงลอนดอน คือ

- 1) ผู้อยู่อาศัยสนับสนุนการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก 2012 (I support the 2012 Olympic Games as a resident)
- 2) กรุงลอนดอนควรขอเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬาอื่นๆ (London should bid for other major sporting events)

จากการศึกษาเกี่ยวกับส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จะเห็นว่า สอดคล้องกับแนวคิดองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว 6 As ของบุฮาลิส (Buhalis, 2000) ดังนี้คือ

- 1) สิ่งดึงดูดใจ (Attractions) คือสิ่งดึงดูดใจที่เป็นตามทางธรรมชาติ และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น
- 2) ความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility) คือระบบขนส่งมวลชน ทั้งเส้นทาง ยานพาหนะ มีความสะดวกทั่วถึง
- 3) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) คือ สิ่งอำนวยความสะดวก ที่พัก อาหาร และการบริการอื่นๆ
- 4) รายการ (Available packages) คือ รายการจัดจำหน่ายที่ได้จัดเตรียมล่วงหน้า

5) กิจกรรม (Activities) คือ ทุกๆกิจกรรมที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยว และสิ่งที่นักท่องเที่ยวจะทำกิจกรรมระหว่างการเดินทาง

6) การบริการเสริม (Ancillary services) คือ การบริการเสริมที่นักท่องเที่ยวจะใช้บริการ ได้แก่ ธนาคาร การสื่อสารโทรคมนาคม ข่าวสาร โรงพยาบาล

ดังนั้นสรุปว่า ส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ องค์ประกอบที่ทำให้เกิดการพัฒนารท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประกอบด้วย

1) การวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาวางแผนจัดกิจกรรมกีฬา และ วางแผนการตลาด เพื่อการท่องเที่ยว

2) การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ เช่น พื้นที่ว่างที่เป็นลานเอนกประสงค์ พื้นที่ป่า พื้นที่ชายฝั่งหรือสิ่งแวดล้อมทางทะเล เป็นต้น

3) การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์เพื่อการศึกษา เช่น พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา และ/หรือ สนามกีฬา เป็นต้น

4) การบริการทางการกีฬา เช่น มีการพัฒนาการฝึกสอนกีฬา และ ภาวะผู้นำ มีการบริการข้อมูลข่าวสารกิจกรรมกีฬา เช่น แผนที่ หนังสือคู่มือ เป็นต้น มีการดูแลรักษาความปลอดภัย และการป้องกันอุบัติเหตุ มีการจัดตั้งและพัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาและการวิจัย และมีร้านจำหน่ายของที่ระลึก

5) โครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น มีการพัฒนาสนามกีฬา สถานที่จัดการแข่งขันกีฬา ลานกิจกรรมกีฬา มีการพัฒนาการประปา การไฟฟ้า การสื่อสาร การกำจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย ถนน ทางรถไฟ ทางอากาศ และการขนส่งมวลชน เป็นต้น มีการพัฒนาภัตตาคารและร้านอาหาร มีแหล่งกิจกรรมกีฬา และแหล่งบันเทิง เช่น ลานกิจกรรมกีฬา สถานที่จัดกิจกรรมกีฬา สนามกีฬา พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา แหล่งจับจ่ายซื้อของ เป็นต้น

6) สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น มีห้องน้ำสาธารณะ สถานที่จอดรถ ป้ายบอกทาง ที่พักรถชั่วคราว เป็นต้น

7) การพัฒนาองค์กรกีฬา คือ มีหน่วยงาน หรือ องค์กรกีฬา เช่น สโมสรกีฬา อาสาสมัครและกลุ่มชุมชน กลุ่มบริหาร กลุ่มจัดการระดมทุน กลุ่มหาผู้สนับสนุน ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น

8) การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น โฆษณาทางโทรทัศน์ ป้ายโฆษณา แผ่นพับ เป็นต้น

9) การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย

2. แนวคิดและทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม

ผู้วิจัยได้เชื่อมโยงทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม (Social exchange theory) ระหว่างความสัมพันธ์ของผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาบางส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อใช้หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสำหรับการศึกษาค้นคว้า โดยทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม เป็นมุมมองทางด้านจิตวิทยาทางสังคม และ สังคมวิทยาที่อธิบายการแลกเปลี่ยนทางสังคม และเป็นกระบวนการของการแลกเปลี่ยนการเจรจาต่อรองระหว่างฝ่ายต่างๆ โดยที่การปฏิสัมพันธ์นั้นได้ถูกปฏิบัติโดยกระบวนการที่ผู้กระทำอันหมายถึง บุคคล ผู้พักอาศัย หรือ กลุ่มที่กระทำต่อหน่วยใดหน่วยหนึ่ง (Emerson, 1972) จัดหาคนใดคนหนึ่งที่เป็นทรัพยากรอันมีค่าซึ่งทรัพยากรนั้นอาจเป็นวัสดุ สังคม หรือธรรมชาติทางจิตวิทยา (Ap, 1992) การแลกเปลี่ยนทางสังคมจะถูกจำกัดด้วยการกระทำที่อาจเกิดขึ้นโดยบังเอิญจากการได้สิ่งตอบแทนจากบุคคลอื่น (Blau, 1964) หรืออาจจะกล่าวได้สองทางคือ การมีส่วนร่วมร่วมกัน และกระบวนการได้สิ่งตอบแทนร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมหรือการแลกเปลี่ยน (Emerson, 1976)

ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมได้ถูกพิจารณาว่าเป็นทฤษฎีที่เหมาะสมต่อการนำมาใช้ในการพัฒนาความเข้าใจของทัศนคติของผู้อยู่อาศัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบจากการท่องเที่ยว (Ap, 1990; Perdue, Long, & Allen, 1990) ผลจากการใช้ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมสามารถอธิบายได้ทั้งทัศนคติในเชิงบวก เชิงลบ ที่มีต่อการท่องเที่ยว และสามารถทดสอบความสัมพันธ์ที่ระดับปัจเจกบุคคลหรือระดับหมู่คณะได้ (Ap, 1992)

ซุตตอน (Sutton, 1967) กล่าวถึงการแลกเปลี่ยนทางสังคมว่า เป็นลักษณะการแลกเปลี่ยนทางสังคมที่อธิบายถึงการพบปะกันของการท่องเที่ยว หรือการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของการท่องเที่ยวระหว่างผู้อยู่อาศัยและนักท่องเที่ยว

แอป (Ap, 1992) กล่าวถึงทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม คือ การอธิบายการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เป็นกระบวนการของการแลกเปลี่ยนการเจรจาต่อรองระหว่างบุคคลหรือกลุ่มทฤษฎีที่เป็นเหตุเป็นผลและเป็นที่ยึดดูความสนใจของสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามความรู้สึกที่เกิดขึ้นเองที่อาจถูกนำมาใช้เพื่ออธิบายว่าทำไมผู้อยู่อาศัยพัฒนาทัศนคติเชิงบวกหรือเชิงลบของผลกระทบทางการท่องเที่ยว ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อการแลกเปลี่ยนทรัพยากรในแง่ของความสามารถหรือสมรรถภาพระหว่างผู้อยู่อาศัยและการท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูงและมีความสมดุลหรือระดับสูงสำหรับผู้อยู่อาศัยในความสัมพันธ์ที่ไม่สมดุล ดังนั้นผู้อยู่อาศัยจะมีทัศนคติเชิงบวกต่อผลกระทบการท่องเที่ยว เมื่อการแลกเปลี่ยนทรัพยากรอยู่ในระดับต่ำทั้งในความสัมพันธ์ของการแลกเปลี่ยนที่สมดุลหรือไม่สมดุลจะทำให้ผู้อยู่อาศัยมีทัศนคติเชิงลบต่อผลกระทบการท่องเที่ยว

มาดริกัล (Madrigal, 1995) กล่าวถึงทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมว่า เป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนที่ได้ถูกใช้เป็นการรอบแนวคิด ทฤษฎีสำหรับอธิบายการรับรู้ของผู้อยู่อาศัยของการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งในทางปฏิบัติการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์จะถูกได้รับโดยผู้อยู่อาศัยจากการพัฒนาการท่องเที่ยว เช่น โอกาสการจ้างงาน โครงสร้างพื้นฐานที่ดีขึ้น และสิ่งอำนวยความสะดวก ฯลฯ และคุณค่าที่ผู้อยู่อาศัยมีความยินดีที่จะจ่ายไปเพื่อได้รับผลประโยชน์เหล่านั้น เช่น ความแออัดเพิ่มมากขึ้น การขยายบริการ หรือการต้อนรับให้กับนักท่องเที่ยว ฯลฯ

จูโรวสกี อายซัล และวิลเลียมส์ (Jurowski, Uysal, & Williams, 1997) กล่าวเกี่ยวกับทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมว่า ผู้อยู่อาศัยมีความยินดีที่จะเข้าสู่การแลกเปลี่ยนกับนักท่องเที่ยว หากผู้อยู่อาศัยนั้นได้รับผลประโยชน์มากกว่าค่าใช้จ่าย

มัวร์ และ คันนิงแฮม (Moore & Cunningham, 1999) กล่าวถึงทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมว่า เป็นการแลกเปลี่ยนทรัพยากรที่เป็นรูปธรรมจับต้องได้ (tangible) หรือจับต้องไม่ได้ (intangible) ในบริบทของการท่องเที่ยว ผู้อยู่อาศัยและนักท่องเที่ยวอาจเป็นผู้ให้และผู้รับ เป็นผลให้จุดเริ่มต้นสำหรับการแลกเปลี่ยนทางสังคมมาจากความต้องการที่จะตอบสนองผลประโยชน์ที่ได้รับเพื่อดำเนินการได้รับผลประโยชน์ต่อไป

เฉิน (Chen, 2001) กล่าวถึงการใช้ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมว่า เป็นทฤษฎีที่ได้ถูกนำมาใช้เพื่อเป็นรากฐานของความคิดในการตรวจสอบทัศนคติของผู้อยู่อาศัยต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว เพราะทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมนั้นเป็นทฤษฎีที่นักวิจัยใช้บ่อยเพื่อวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบการท่องเที่ยว

ยูน และคิม (Yoon, Gursoy, & Chen, 2001) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมกับผลกระทบของการท่องเที่ยวไว้ว่า การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว คือ ผู้อยู่อาศัยยินดีในการเข้าร่วมในกระบวนการแลกเปลี่ยนดังที่ได้รับผลประโยชน์และความเสียหายของการท่องเที่ยว และปัจจัยของผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อทัศนคติของผู้อยู่อาศัยที่ได้รับจากการท่องเที่ยวและสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว

แอนดริโอทิส และ วอแกน (Andriotis & Vaughan, 2003) กล่าวถึงทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม คือ วิธีการที่ผู้อยู่อาศัยรับรู้องค์ประกอบของการแลกเปลี่ยนทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ที่มีผลกระทบต่อลักษณะของผู้อยู่อาศัยที่ตอบสนองต่อการท่องเที่ยว

แฮร์ริลล์ (Harrill, 2004) กล่าวถึงทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม คือ การแลกเปลี่ยนทางสังคมขึ้นอยู่กับสมมติฐานที่ว่าพัฒนาการท่องเที่ยวจะได้รับการสนับสนุนเมื่อได้รับประโยชน์เช่นผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจเกินดุลค่าใช้จ่ายของการแบ่งปันทรัพยากรด้านสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรทางสังคมกับนักท่องเที่ยว

ลี (Lee, 2013) กล่าวถึงทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมไว้ว่า ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมได้ถูกนำไปประเมินการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวด้วยการใช้ค่าน้ำหนักของผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ของผู้อยู่อาศัยที่ได้รับผลประโยชน์และความเสียหายจากการท่องเที่ยว

สรุปว่า ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมมีความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของการท่องเที่ยวกับส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยว คือ เมื่อผู้อยู่อาศัยรับรู้ว่าได้ผลประโยชน์จากผลกระทบนั้น ดังนั้นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ การพัฒนาที่ได้มาจากการสนับสนุนของผู้อยู่อาศัยด้วยการรับรู้ถึงผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยผู้อยู่อาศัยจะมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา (destination) ตามที่ผู้อยู่อาศัยได้อาศัยอยู่ในแหล่งนั้นๆ

3. แนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจ

มาสโลว์ (Maslow, 1943) ได้ตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ (Maslow's General Theory of Human & Motivation) โดย มาสโลว์ได้อธิบายถึงความต้องการของมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะเป็นลำดับชั้นจากต่ำไปหาสูง (Hierarchy & Needs) และเป็นทฤษฎีที่ยอมรับกันแพร่หลายสมมติฐานดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมของมนุษย์ดังนี้

1) มนุษย์มีความต้องการ ความต้องการมีอยู่เสมอ และไม่มีที่สิ้นสุด แต่สิ่งที่มนุษย์ต้องการนั้นขึ้นอยู่กับว่า เขามีสิ่งนั้นอยู่แล้วหรือยัง ขนาดที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอื่นจะเข้ามาแทนที่ กระบวนการนี้ไม่มีที่สิ้นสุด และจะเริ่มตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย

2) ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป ความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่เป็นแรงจูงใจของพฤติกรรม

3) ความต้องการของมนุษย์มีลำดับชั้นความสำคัญ กล่าวคือ เมื่อความต้องการระดับต่ำ ได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะมีผลเรียกร้องให้มีการตอบสนองทันที

ตามทฤษฎีของ Maslow ได้แบ่งลำดับชั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) ไว้ 5 ชั้นจากต่ำไปสูง ดังนี้

1) ความต้องการของร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐานเพื่อความอยู่รอดของชีวิต ได้แก่ ความต้องการปัจจัยสี่ ความต้องการนี้จะมียุทธพลต่อพฤติกรรมของบุคคลก็ต่อเมื่อความต้องการขั้นพื้นฐานของบุคคลนั้นยังไม่ได้ได้รับการตอบสนองเลย

2) ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่าความต้องการอยู่รอด ซึ่งมนุษย์ต้องการเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้น เช่น ต้องการความมั่นคงใน

การทำงาน ความต้องการได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความต้องการความปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ เป็นต้น

3) ความต้องการด้านสังคม (Social needs) หรือความต้องการความรักและการยอมรับ (Love and belongingness needs) ความต้องการทั้งในแง่ของการให้และการได้รับซึ่งความรัก ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการให้ได้รับการยอมรับ เป็นต้น

4) ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) ซึ่งเป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว (Self-esteem) ความนับถือ (Recognition) และสถานะ (Status) จากสังคม ตลอดจนเป็นความพยายามที่จะให้มีความสัมพันธ์ระดับสูงกับบุคคลอื่น เช่น ความต้องการให้ได้รับการเคารพนับถือ ความสำเร็จ ความรู้ ศักดิ์ศรี ความสามารถ สถานะที่ดีในสังคมและมีชื่อเสียงในสังคม

5) ความต้องการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต (Self-actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดแต่ละบุคคล ซึ่งถ้าบุคคลใดบรรลุความต้องการในขั้นนี้ได้ จะได้รับการยกย่องว่าเป็นบุคคลพิเศษ เช่น ความต้องการที่เกิดจากความสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ นักร้องหรือนักแสดงที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

สรุปว่า ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ เป็น ทฤษฎีที่อธิบายลำดับขั้นของความต้องการ เมื่อมนุษย์ได้รับการตอบสนองขั้นหนึ่งแล้ว ก็ย่อมต้องการตอบสนองในขั้นต่อไป ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม (Social exchange theory) กับ ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ (Maslow's General Theory of Human & Motivation) มีความคล้ายคลึงกัน คือ การตอบสนอง กล่าวคือ มนุษย์มีการตอบสนองต่อบางสิ่งบางอย่างเมื่อมนุษย์ได้รับผลประโยชน์จากบางสิ่ง

4. ข้อมูลพื้นที่ศึกษา

งานวิจัยนี้กำหนดพื้นที่ที่ศึกษาประกอบด้วย 5 จังหวัดคือ กรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดภูเก็ต ที่เป็นตัวแทนจาก 5 ภูมิภาคของประเทศไทย เนื่องจากเป็นจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและเคยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ อาทิ เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ หรือการแข่งขันภายในประเทศ อาทิ การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ การแข่งขันฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีก และมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น การปั่นหน้าผา การปั่นหน้าผาจำลอง ล่องแก่ง กิจกรรมกีฬาทางน้ำ มวยไทย กอล์ฟ รมร่อน เป็นต้น

กรุงเทพมหานคร

“กรุงเทพฯ ดุจเทพสร้าง เมืองศูนย์กลางการปกครอง วัด วัง งามเรืองรอง เมืองหลวงของประเทศไทย” (สำนักงานกรุงเทพมหานคร, 2555) กรุงเทพฯเป็นเมืองหลวงของประเทศไทยและเป็นเขตปกครองพิเศษที่ไม่ได้มีสถานะเป็นจังหวัด มีประชากรมากที่สุดในประเทศประมาณ 5,686,252

คน (ประกาศสำนักทะเบียนกลาง เรื่อง จำนวนราษฎรทั่วราชอาณาจักร แยกเป็นกรุงเทพมหานคร และจังหวัดต่างๆ ตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556, 2556) มีพื้นที่ทั้งหมด 1,568.737 ตารางกิโลเมตร เป็นศูนย์กลางการปกครอง การคมนาคม การศึกษา การพาณิชย์ การสื่อสาร และที่สำคัญกรุงเทพฯ เป็นเมืองท่องเที่ยวที่ดีที่สุดในโลก และในเอเชีย เพราะได้รับรางวัลเมืองท่องเที่ยวที่ดีที่สุดในโลก และที่สุดในเอเชีย (World's Best City Award 2012) ประจำปี 2555 ด้วยคะแนนสูงสุดถึง 89.87 จากนักท่องเที่ยวและผู้อ่านนิตยสาร เทรเวล แอนด์ เลชเชอร์ (Travel + Leisure) ที่เป็นนิตยสารท่องเที่ยวยอดนิยมของสหรัฐอเมริกา และเป็นครั้งที่ 4 ที่กรุงเทพฯได้รับรางวัลนี้ นอกจากนี้ยังเคยได้รับรางวัลเมืองที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุดระดับภูมิภาคเอเชีย ติดต่อกันระหว่างปี พ.ศ.2548-2551 และปี 2553-2555 (กองการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร, 2555)

กิจกรรมกีฬาในกรุงเทพมหานคร

กรุงเทพฯเคยได้จัดการแข่งขันกีฬาต่างๆทั้งในระดับชาติ และระดับนานาชาติมากมาย เช่น เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ หรือชื่อเดิมคือ กีฬาเขตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2510) ครั้งที่ 11 (พ.ศ. 2520) กีฬาแห่งชาติ มหานครเกมส์ ครั้งที่ 32 (พ.ศ. 2543) (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2555) การแข่งขันฟุตบอลถ้วยพระราชทาน ก. ตั้งแต่ พ.ศ. 2459 ถึง พ.ศ. 2538 (สิทธิ รัตนราช, 2540) และจนถึงปัจจุบันเป็นการแข่งขันฟุตบอลอาชีพโดยใช้ชื่อการแข่งขันคือ การแข่งขันฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีก ซึ่งแต่เดิมจัดการแข่งขันฟุตบอลขึ้นในกรุงเทพมหานคร และก็ค่อยๆเริ่มมากระจายตามจังหวัดต่างๆในประเทศไทย แต่ก็ยังมีการจัดในกรุงเทพฯบ้างหากสโมสรฟุตบอลมีสนามเหย้าอยู่ในกรุงเทพ การแข่งขันมวยไทยที่สนามมวยเวทีลุมพินีที่จัดการชกในวันอังคาร วันศุกร์ และวันเสาร์ ยกเว้นวันสำคัญทางศาสนา (สนามมวยเวทีลุมพินี, 2555) และการแข่งขันมวยไทยที่สนามมวยเวทีราชดำเนินที่จัดการชกในวันจันทร์ วันพุธ วันพฤหัสบดี และวันอาทิตย์ ยกเว้นวันสำคัญทางศาสนา (เวทีราชดำเนิน, 2555) ในการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ กรุงเทพฯเคยได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาแหลมทอง (Southeast Asian Peninsular Games หรือ SEAP Games) ครั้งที่ 1 กีฬาแหลมทอง 1959 (พ.ศ. 2502) ครั้งที่ 4 กีฬาแหลมทอง 1967 (พ.ศ. 2510) และครั้งที่ 8 กีฬาแหลมทอง 1975 (พ.ศ. 2518) การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ 1985 (South-East Asian Games หรือ SEA Games) ครั้งที่ 13 (พ.ศ. 2528) และการจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ถึง 4 ครั้ง คือ ครั้งที่ 5 เอเชียนเกมส์ 1966 (พ.ศ. 2509) ครั้งที่ 6 เอเชียนเกมส์ 1970 (พ.ศ. 2513) ครั้งที่ 8 เอเชียนเกมส์ 1978 (พ.ศ. 2521) และ ครั้งที่ 13 เอเชียนเกมส์ 1998 (พ.ศ. 2541) ในปัจจุบัน พ.ศ. 2555 กรุงเทพฯได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟุตบอลโลก (สำนักงานกรุงเทพมหานคร, 2555) นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมกีฬาเช่น กอล์ฟ ปีนหน้าผาจำลอง มวยไทย ที่เป็นกิจกรรมกีฬาสำหรับนักท่องเที่ยวอีกด้วย

จังหวัดเชียงใหม่

“ดอยสุเทพเป็นศรี ประเพณีเป็นสง่า บุปผชาติล้วนงามตา งามล้ำค่านครพิงค์” จังหวัดเชียงใหม่ตั้งอยู่ทางภาคเหนือของประเทศไทย เป็นเมืองหลักของภาคเหนือ เป็นศูนย์กลางการพาณิชย์ อุตสาหกรรม และการคมนาคม เป็นเมืองท่องเที่ยวเนื่องจากมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อาทิ ดอยอินทนนท์ ดอยสุเทพ ปางช้างแม่แตง น้ำพุร้อนสันกำแพง หรือสถานที่ท่องเที่ยวทั่วไป อาทิ พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ บ่อสร้าง เชียงใหม่ไนท์บาร์ซาร์ สวนสัตว์เชียงใหม่ เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี

กิจกรรมกีฬาในจังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดเชียงใหม่ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ เช่น กีฬาเขตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 2 (พ.ศ. 2511) กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 23 (พ.ศ. 2533) กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 นครเชียงใหม่เกมส์ (พ.ศ. 2545) และกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 41 เชียงใหม่เกมส์ (พ.ศ. 2555) (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2555) และ เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติเช่น การจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ 1995 ครั้งที่ 18 (พ.ศ.2538) การแข่งขันวิ่งมาราธอน การแข่งขันวิ่งระยะไกล การแข่งขันไตรกีฬา และยังมีกิจกรรมกีฬาที่บริการแก่นักท่องเที่ยว ได้แก่ กอล์ฟ ปีนหน้าผาจำลอง ปีนหน้าผาธรรมชาติ ล่องแก่ง มวยไทย เป็นต้น

จังหวัดชลบุรี

“ทะเลงาม ข้าวหลามอร่อย อ้อยหวาน จักสานดี ประเพณีวิ่งควาย” จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดในภาคตะวันออกที่ติดกับอ่าวไทย เป็นจังหวัดที่สำคัญในด้านพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม อีกทั้งมีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงหลายแห่ง เช่น พัทยา เกาะล้าน เกาะสีชัง อันเดอร์ วอเตอร์ เวิลด์ พัทยา (Underwater World Pattaya) เขาสามมุก สวนเสือศรีราชา สวนสัตว์เปิดเขาเขียว สวนนงนุช ฯลฯ ส่วนเมืองพัทยาซึ่งเป็นเขตปกครองพิเศษจัดว่าเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกโดยมีรายได้ร้อยละ 90 มาจากการท่องเที่ยว

กิจกรรมกีฬาในจังหวัดชลบุรี

จังหวัดชลบุรีได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาทั้งในระดับชาติ และระดับนานาชาติ เช่น กีฬาเขตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 8 (พ.ศ. 2517) กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ชลบุรีเกมส์ (พ.ศ. 2553) (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2555) การแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกที่ต้องทำการแข่งขันในนัดเหย้ามี 3 ทีม คือ สโมสรฟุตบอลชลบุรี สโมสรฟุตบอลพัทยา ยูไนเต็ดในเมืองพัทยา และสโมสรฟุตบอลศรีราชาซูซูกิ นอกจากนี้ยังมีการจัดการแข่งขันระดับนานาชาติ เช่น การแข่งขันกอล์ฟระดับโลกของนักกอล์ฟหญิง ฮอนด้าแอลพีจีเอ ไทยแลนด์ ที่สนามคันทรีคลับ พัทยา ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 การแข่งขันกีฬาทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ การแข่งขันเจ็ตสกี คิงส์คัพ เวิลด์คัพ กรังด์ปรีซ์ และยังมีกิจกรรมกีฬาที่บริการแก่นักท่องเที่ยวได้แก่ กอล์ฟ ดำน้ำ กีฬาทางน้ำ เช่น เจ็ตสกี บานานาโบต เรือลากรัมซูชีพ วินด์เซิร์ฟ เป็นต้น

จังหวัดนครราชสีมา

“เมืองหญิงกล้า ผ้าไหมดี หมี่โคราช ปราสาทหิน ดินด่านเกวียน” จังหวัดนครราชสีมา เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มากที่สุดของประเทศไทยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นจังหวัดที่มีประชากรมากเป็นอันดับที่ 2 รองจากกรุงเทพมหานคร และเป็นเสมือนเมืองหลวงของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค ได้แก่ การปกครอง การศึกษา การสาธารณสุข การคมนาคมขนส่ง การอุตสาหกรรม การเงินการธนาคาร การพาณิชย์ การลงทุน การสื่อสาร โทรคมนาคม ฯลฯ นอกจากนี้มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญได้แก่ อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี ปราสาทหินพิมาย เขื่อนลำพระเพลิง ผาชมตะวัน สวนนก

กิจกรรมกีฬาในจังหวัดนครราชสีมา

จังหวัดนครราชสีมาได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาทั้งในระดับชาติ และระดับนานาชาติ เช่น กีฬาเขตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 4 (พ.ศ. 2513) และกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 43 (พ.ศ. 2557) (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2555) ในการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ จังหวัดนครราชสีมาได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันซีเกมส์ 2007 ครั้งที่ 24 (พ.ศ. 2550) นอกจากนี้มีการแข่งวิ่งมาราธอน วิ่งระยะไกล และยังมีกิจกรรมกีฬาที่บริการแก่นักท่องเที่ยวได้แก่ ปีนหน้าผาจำลอง ล่องแก่ง กอล์ฟ เป็นต้น

จังหวัดภูเก็ต

“ไข่มุกอันดามัน สวรรค์เมืองใต้ หาดทรายสีทอง สองวีรสตรี บารมีหลวงพ่อแช่ม” จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดทางภาคใต้ของประเทศไทย มีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญที่มีชื่อเสียงมากมายและหลากหลายรูปแบบ โดยมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่โดดเด่นคือชายหาดต่างๆ เช่น หาดป่าตอง หาดกะรน หาดกะตะ หาดกมลา ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีเกาะใหญ่น้อยต่างๆ รอบภูเก็ต เช่น เกาะไม้ท่อน เกาะราชา เกาะรัง เกาะเฮ เกาะสิเหร่ เป็นต้น รวมทั้งมีน้ำตกบางแป น้ำตกกะทู้ และน้ำตกโตนไทร ด้วยสำหรับสถานที่ท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์และศาสนสถานที่สำคัญ ได้แก่ พระพุทธมิ่งมงคลเอกนาคาคีรี วัดฉลอง ศาลเจ้าจุ้ยตุ่ย อนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรี ท้าวศรีสุนทร พิพิธภัณฑ์เหมืองแร่ พิพิธภัณฑ์ภูเก็ตไทยหัว เป็นต้นนอกจากนี้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจอื่นๆ อีกมากมาย เช่น ภูเก็ตแฟนตาซี พิพิธภัณฑ์เปลือกหอย สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ สวนสัตว์ภูเก็ต ฯลฯ

กิจกรรมกีฬาในจังหวัดภูเก็ต

การแข่งขันไตรกีฬาลากูน่าภูเก็ต เป็นการแข่งขันไตรกีฬาที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย มีนักกีฬาประมาณ 750 คน จากทั่วทุกมุมโลก และยังมีกิจกรรมกีฬาที่บริการแก่นักท่องเที่ยวได้แก่ ดำน้ำ กอล์ฟ โกคาร์ท บันจี้จัมพ์ ตกปลา รมร่อน ซิม่า ปีนหน้าผาธรรมชาติ พายเรือแคนู เคเบิลสกี เป็นต้น

สรุปได้ว่า ข้อมูลพื้นที่ศึกษา ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดนครราชสีมา และ จังหวัดภูเก็ต เป็น จังหวัดที่เป็นตัวแทนจาก 5 ภูมิภาค ที่ครอบคลุมความเป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพราะเป็นจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว และ เคยจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติ และ มีความหลากหลายของกิจกรรมกีฬานันทนาการ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมกีฬาทางน้ำ หรือ กิจกรรมกีฬาผจญภัย

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย: รูปแบบสมการโครงสร้าง ผู้วิจัยได้ศึกษาจากงานวิจัยของนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และการท่องเที่ยว ดังนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

เปอร์ดู และคณะ (Perdue, Long, & Allen, 1990) ทำการวิจัยเรื่อง ผู้อยู่อาศัยสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว ได้สรุปปัจจัยที่อิทธิพลต่อการสนับสนุนการพัฒนาท่องเที่ยวประกอบด้วย 2 ปัจจัยคือ 1) การรับรู้ผลกระทบเชิงลบของการท่องเที่ยว (Negative tourism impact perceptions) และ 2) การรับรู้ผลกระทบเชิงบวกของการท่องเที่ยว (Positive tourism impact perception) ทั้งนี้ การรับรู้ผลกระทบเชิงลบของการท่องเที่ยว (Negative tourism impact perceptions) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นลบต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และการรับรู้ผลกระทบเชิงบวกของการท่องเที่ยว (Positive tourism impact perception) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และพบว่า ลักษณะของผู้อยู่อาศัย (Resident characteristics) มีอิทธิพลต่อผลประโยชน์ส่วนบุคคลจากการพัฒนาการท่องเที่ยว (Personal benefits from tourism development) และ ผลประโยชน์ส่วนบุคคลจากการพัฒนาการท่องเที่ยว (Personal benefits from tourism development) มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลกระทบเชิงบวกของการท่องเที่ยว (Positive tourism impact perception) และการรับรู้ผลกระทบเชิงลบของการท่องเที่ยว (Negative tourism impact perceptions)

เฉิน (Chen, 2001) ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินและการทำให้มองเห็นภาพพจน์ของผลกระทบการท่องเที่ยวโดยทัศนคติของผู้อยู่อาศัยในเมือง ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวประกอบด้วย 5 ปัจจัยคือ 1) ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (Economic benefits) 2) ต้นทุนทางสังคมหรือผลกระทบเชิงลบทางสังคม (Social costs) 3) การเพิ่มคุณค่าทางวัฒนธรรม (Cultural enrichment) 4) การเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม (Environmental deterioration) 5) ผลกระทบทั้งหมด (Total impact) ทั้งนี้ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (Economic benefits) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และ มีอิทธิพลทางอ้อมที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีปัจจัยผลกระทบทั้งหมด (Total impact) เป็นตัวแปรกลาง ต้นทุนทางสังคมหรือผลกระทบเชิงลบทางสังคม (Social costs) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นลบต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และ มีอิทธิพลทางอ้อมที่เป็นลบต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีปัจจัยผลกระทบทั้งหมด (Total impact) เป็นตัวแปรกลาง การเพิ่มคุณค่าทางวัฒนธรรม (Cultural enrichment) มีอิทธิพลทางอ้อมที่เป็นบวกต่อการสนับสนุน

การพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีปัจจัยผลกระทบทั้งหมด (Total impact) เป็นตัวแปรกลาง การเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม (Environmental deterioration) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นลบต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และมีอิทธิพลทางอ้อมที่เป็นลบต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีปัจจัยผลกระทบทั้งหมด (Total impact) เป็นตัวแปรกลาง และ ผลกระทบทั้งหมด (Total impact) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว

ยูน และคณะ (Yoon, Gursoy, & Chen, 2001) ทำการวิจัยเรื่อง การตรวจสอบทฤษฎีการพัฒนาการท่องเที่ยวด้วยโมเดลสมการโครงสร้าง ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวประกอบด้วย 5 ปัจจัยคือ 1) ผลกระทบทางเศรษฐกิจ (Economic impact) 2) ผลกระทบทางสังคม (Social impact) 3) ผลกระทบทางวัฒนธรรม (Cultural impact) 4) ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม (Environmental impact) และ 5) ผลกระทบทั้งหมด (Total impact) ทั้งนี้ ผลกระทบทางเศรษฐกิจ (Economic impact) มีอิทธิพลทางอ้อมที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีปัจจัยผลกระทบทั้งหมด (Total impact) เป็นตัวแปรกลาง ผลกระทบทางสังคม (Social impact) มีอิทธิพลทางอ้อมที่เป็นลบต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีปัจจัยผลกระทบทั้งหมด (Total impact) เป็นตัวแปรกลาง ผลกระทบทางวัฒนธรรม (Cultural impact) มีอิทธิพลทางอ้อมที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีปัจจัยผลกระทบทั้งหมด (Total impact) เป็นตัวแปรกลาง ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม (Environmental impact) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นลบต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และมีอิทธิพลทางอ้อมที่เป็นลบต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีปัจจัยผลกระทบทั้งหมด (Total impact) เป็นตัวแปรกลาง และ ผลกระทบทั้งหมด (Total impact) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว

เกอร์ซอย และคณะ (Gursoy, Jurowski, & Uysal, 2002) ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะคติผู้อยู่อาศัยตามโมเดลสมการโครงสร้าง ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวประกอบด้วย 7 ปัจจัยคือ 1) ความเป็นห่วงของชุมชน (Community concern) 2) ความผูกพันของชุมชน (Community attachment) 3) ทักษะคติที่เห็นแก่สิ่งแวดล้อม (Ecocentric attitude) 4) การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยผู้อยู่อาศัย (Utilization of tourism resource base by residents) 5) เศรษฐกิจท้องถิ่นของรัฐ (The state of the local economy) 6) การรับรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ (Perceived benefits) และ 7) การรับรู้เกี่ยวกับความสูญเสีย (Perceived costs) ทั้งนี้ การรับรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ (Perceived benefits) มีอิทธิพลทางตรงต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และการรับรู้เกี่ยวกับความสูญเสีย (Perceived costs) มีอิทธิพลทางตรงต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และพบว่า ความเป็นห่วงของชุมชน (Community concern) มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นของรัฐ (The state of the local economy) และ

เศรษฐกิจท้องถิ่นของรัฐ (The state of the local economy) มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ (Perceived benefits) ทักษะคติที่เห็นแก่สิ่งแวดล้อม (Ecocentric attitude) มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ (Perceived benefits) และการรับรู้เกี่ยวกับความสูญเสีย (Perceived costs) และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยผู้อยู่อาศัย (Utilization of tourism resource base by residents) มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ (Perceived benefits)

โก และ สจ๊วต (Ko & Stewart, 2002) ทำการวิจัยเรื่อง โมเดลสมการโครงสร้างของทัศนคติผู้อยู่อาศัยเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวประกอบด้วย 4 ปัจจัยคือ 1) ผลประโยชน์ส่วนบุคคลจากการพัฒนาการท่องเที่ยว (Personal benefits from tourism development) 2) การรับรู้เกี่ยวกับผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงบวก (Positive perceived tourism impacts) 3) การรับรู้เกี่ยวกับผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงลบ (Negative perceived tourism impacts) และ 4) ความพึงพอใจของชุมชนโดยรวม (Overall community satisfaction) ทั้งนี้ การรับรู้เกี่ยวกับผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงบวก (Positive perceived tourism impacts) มีอิทธิพลทางตรงต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีผลประโยชน์ส่วนบุคคลจากการพัฒนาการท่องเที่ยว (Personal benefits from tourism development) เป็นตัวแปรกลาง และการรับรู้เกี่ยวกับผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงลบ (Negative perceived tourism impacts) มีอิทธิพลทางตรงต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และพบว่า ผลประโยชน์ส่วนบุคคลจากการพัฒนาการท่องเที่ยว (Personal benefits from tourism development) มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงบวก (Positive perceived tourism impacts) และมีอิทธิพลต่อทัศนคติเพื่อเพิ่มการพัฒนาการท่องเที่ยว (Attitudes for additional tourism development)

เกอร์ซอย และ รัทเธอร์ฟอร์ด (Gursoy & Rutherford, 2004) ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนคติของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อการท่องเที่ยวด้วยโมเดลโครงสร้างที่ปรับปรุงแล้ว ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวประกอบด้วย 9 ปัจจัยคือ 1) ความเป็นห่วงของชุมชน (Community concern) 2) ทักษะคติที่เห็นแก่สิ่งแวดล้อม (Ecocentric attitude) 3) การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยผู้อยู่อาศัย (Utilization of tourism resource base by residents) 4) ความผูกพันของชุมชน (Community attachment) 5) เศรษฐกิจท้องถิ่นของรัฐ (The state of the local economy) 6) ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (Economic benefits) 7) ผลประโยชน์ทางสังคม (Social benefits) 8) ต้นทุนทางสังคมหรือผลกระทบเชิงลบทางสังคม (Social costs) 9) ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม (Cultural benefits) และ 10) ผลเสียทางวัฒนธรรม (Cultural costs) ทั้งนี้ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (Economic benefits) มีอิทธิพลทางตรงต่อการ

สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีปัจจัยผลประโยชน์ทางสังคม (Social benefits) เป็นตัวแปรกลาง มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีปัจจัยผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม (Cultural benefits) และผลเสียทางวัฒนธรรม (Cultural costs) เป็นตัวแปรกลาง มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีปัจจัยต้นทุนทางสังคมหรือผลกระทบเชิงลบทางสังคม (Social costs) เป็นตัวแปรกลาง และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีปัจจัยต้นทุนทางสังคมหรือผลกระทบเชิงลบทางสังคม (Social costs) และผลเสียทางวัฒนธรรม (Cultural costs) เป็นตัวแปรกลาง ผลประโยชน์ทางสังคม (Social benefits) มีอิทธิพลทางตรงต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว ต้นทุนทางสังคมหรือผลกระทบเชิงลบทางสังคม (Social costs) มีอิทธิพลทางตรงต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีปัจจัยผลเสียทางวัฒนธรรม (Cultural costs) เป็นตัวแปรกลาง ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม (Cultural benefits) มีอิทธิพลทางตรงต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และ ผลเสียทางวัฒนธรรม (Cultural costs) มีอิทธิพลทางตรงต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีปัจจัยผลประโยชน์ทางสังคม (Social benefits) เป็นตัวแปรกลาง และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีปัจจัยผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม (Cultural benefits) เป็นตัวแปรกลาง และพบว่า ความผูกพันของชุมชน (Community attachment) มีอิทธิพลต่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (Economic benefits) และผลประโยชน์ทางสังคม (Social benefits) ความผูกพันของชุมชน (Community attachment) มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นของรัฐ (The state of the local economy) และ เศรษฐกิจท้องถิ่นของรัฐ (The state of the local economy) มีอิทธิพลต่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (Economic benefits) และ ผลประโยชน์ทางสังคม (Social benefits) ความผูกพันของชุมชน (Community attachment) มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นของรัฐ (The state of the local economy) และเศรษฐกิจท้องถิ่นของรัฐ (The state of the local economy) มีอิทธิพลต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว (Support for tourism) ความเป็นห่วงของชุมชน (Community concern) มีอิทธิพลต่อผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม (Cultural benefits) และ มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นของรัฐ (The state of the local economy) และ เศรษฐกิจท้องถิ่นของรัฐ (The state of the local economy) มีอิทธิพลต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว (Support for tourism) ทักษะคติที่เห็นแก่สิ่งแวดล้อม (Ecocentric attitude) มีอิทธิพลต่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (Economic benefits) และผลประโยชน์ทางสังคม (Social benefits) และต้นทุนทางสังคมหรือผลกระทบเชิงลบทางสังคม (Social costs) และการใช้ประโยชน์

จากทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยผู้อยู่อาศัย (Utilization of tourism resource base by residents) มีอิทธิพลต่อผลเสียทางวัฒนธรรม (Cultural costs)

แมคจีฮี และ แอนเดอร์เรค (McGehee & Andereck, 2004) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ ทำนายการสนับสนุนการท่องเที่ยวของผู้อยู่อาศัยในชนบท ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสนับสนุน การท่องเที่ยว ประกอบด้วย 3 ปัจจัยคือ 1) ผลกระทบเชิงลบของการท่องเที่ยว (Tourism's negative impacts) 2) ผลกระทบเชิงบวกของการท่องเที่ยว (Tourism's positive impacts) และ 3) ผลประโยชน์ส่วนบุคคลจากการท่องเที่ยว (Personal benefit from tourism) ทั้งนี้ ผลกระทบ เชิงลบของการท่องเที่ยว (Tourism's negative impacts) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นลบต่อการ สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และ ผลกระทบเชิงบวกของการท่องเที่ยว (Tourism's positive impacts) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว

เกอร์ซอย และ เกนดอลล์ (Gursoy & Kendall, 2006) ทำการวิจัยเรื่อง เจ้าภาพจัดการ แข่งขันมหกรรมกีฬา การสร้างโมเดลการสนับสนุนของผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่น โดยที่นักวิจัยได้ทดสอบ โมเดลโครงสร้างของการรับรู้ของผู้อยู่อาศัยของผลกระทบการแข่งขันโอลิมปิกฤดูหนาว 2002 (2002 Winter Olympics) และได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวเชิงมหกรรมการแข่งขันกีฬา ประกอบด้วย 4 ปัจจัยคือ 1) ความเป็นห่วงของชุมชน (Community concern) 2) ทักษะคิดที่เห็นแก่ สิ่งแวดล้อม (Ecocentric attitude) 3) ความผูกพันของชุมชน (Community attachment) และ 4) การรับรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ (Perceived benefits) ทั้งนี้ การรับรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ (Perceived benefits) มีอิทธิพลทางตรงต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และพบว่า ความ เป็นห่วงของชุมชน (Community concern) มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ (Perceived benefits) และ การรับรู้ความสูญเสีย (Perceived costs) ความผูกพันของชุมชน (Community attachment) มีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ (Perceived benefits) และ ทักษะคิดที่เห็นแก่สิ่งแวดล้อม (Ecocentric attitude) มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ (Perceived benefits) และ การรับรู้เกี่ยวกับความสูญเสีย (Perceived costs)

ดาเยอร์ และคณะ (Dyer, Gursoy, Sharma, & Carter, 2007) ทำการวิจัยเรื่อง โมเดล โครงสร้างของการรับรู้ของผู้อยู่อาศัยของการท่องเที่ยวและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องตามชายฝั่งซันไนน์ ประเทศออสเตรเลีย ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวประกอบด้วย 2 ปัจจัยคือ 1) ผลกระทบเชิงบวกทางเศรษฐกิจ (Positive economic impact) และ 2) ผลกระทบเชิง บวกทางวัฒนธรรม (Positive cultural impact) ทั้งนี้ ผลกระทบเชิงบวกทางเศรษฐกิจ (Positive economic impact) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และ ผลกระทบเชิงบวกทางวัฒนธรรม (Positive cultural impact) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นบวกต่อการ สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว

ซานเชซ และคณะ (Sánchez, Mejía, & Bueno, 2009) ทำการวิจัยเรื่อง ความเข้าใจทัศนคติของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนเหมืองแร่ในอดีต ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวประกอบด้วย 3 ปัจจัยคือ 1) การรับรู้ของผลกระทบ (Perception of impacts) 2) ความพึงพอใจกับชุมชน (Satisfaction with their community) และ 3) ผลประโยชน์ส่วนบุคคลจากการพัฒนาการท่องเที่ยว (Personal benefit from tourism development) ทั้งนี้ การรับรู้ของผลกระทบ (Perception of impacts) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว

ฮริทซ์ และ รอสส์ (Hritz & Ross, 2010) ทำการวิจัยเรื่อง ผลกระทบที่รับรู้ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา: ทัศนคติชุมชนผู้อยู่อาศัยในเมือง ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประกอบด้วย 3 ปัจจัยคือ 1) ผลประโยชน์ทางสังคม (Social benefits) 2) ผลประโยชน์ทางสิ่งแวดล้อม (Environmental benefits) และ 3) ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (Economic benefits) ทั้งนี้ ผลประโยชน์ทางสังคม (Social benefits) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผลประโยชน์ทางสิ่งแวดล้อม (Environmental benefits) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (Economic benefits) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

นุนกู และ เกอร์ซอย (Nunkoo & Gursoy, 2012) ทำการวิจัยเรื่อง การสนับสนุนของผู้อยู่อาศัยเพื่อการท่องเที่ยวในมุมมองที่เป็นเอกลักษณ์ ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวประกอบด้วย 5 ปัจจัยคือ 1) อัตลักษณ์ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental identity) 2) อัตลักษณ์ทางเพศ (Gender identity) 3) อัตลักษณ์ทางอาชีพที่มีแหล่งทรัพยากรเป็นฐาน (Resource-based occupational identity) 4) ทัศนคติต่อผลกระทบทางบวก (Attitudes to positive impacts) และ 5) ทัศนคติต่อผลกระทบทางลบ (Attitude to negative impacts) ทั้งนี้ ทัศนคติต่อผลกระทบทางบวก (Attitudes to positive impacts) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และ ทัศนคติต่อผลกระทบทางลบ (Attitude to negative impacts) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นลบต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และพบว่า อัตลักษณ์ทางอาชีพที่มีแหล่งทรัพยากรเป็นฐาน (Resource-based occupational identity) มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อผลกระทบทางบวก (Attitudes to positive impacts) และทัศนคติต่อผลกระทบทางลบ (Attitude to negative impacts) และ การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว (Support of island tourism) และอัตลักษณ์ทางเพศ (Gender identity) มีอิทธิพลต่อผลกระทบทางบวก (Attitudes to positive impacts) และ การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว (Support of island tourism)

ลี (Lee, 2013) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์อิทธิพลของผู้อยู่อาศัยในชุมชนที่สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนประกอบด้วย 4 ปัจจัยคือ 1) การรับรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ (Perceived benefits) 2) การรับรู้เกี่ยวกับความสูญเสีย (Perceived costs) 3) ความผูกพันของชุมชน (Community attachment) 4) การมีส่วนร่วมของชุมชน (Community involvement) ทั้งนี้ การรับรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ (Perceived benefits) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และการรับรู้เกี่ยวกับความสูญเสีย (Perceived costs) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นลบต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และพบว่า ความผูกพันของชุมชน (Community attachment) มีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ (Perceived benefits) และการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Support for sustainable tourism development) และการมีส่วนร่วมของชุมชน (Community involvement) มีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ (Perceived benefits)

ประยัค และคณะ (Prayag, Hosany, Nunkoo, & Alders, 2013) ทำการวิจัยเรื่อง การสนับสนุนการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ 2012 ของผู้อยู่อาศัยในกรุงลอนดอน: ผลของทัศนคติในภาพรวมของผลกระทบที่เป็นตัวแปรกลาง โดยศึกษาผลกระทบเชิงบวกทางสังคมวัฒนธรรม (Positive socio-cultural impact) ผลกระทบเชิงลบทางสังคมวัฒนธรรม (Negative socio-cultural impact) ผลกระทบเชิงบวกทางสิ่งแวดล้อม (Positive environmental impact) ผลกระทบเชิงลบทางสิ่งแวดล้อม (Negative environmental impact) ผลกระทบเชิงบวกทางเศรษฐกิจ (Positive economic impact) ผลกระทบเชิงลบทางเศรษฐกิจ (Negative economic impact) และทัศนคติในภาพรวมของผลกระทบ (Overall attitude) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ 2012 ประกอบด้วย 1 ปัจจัยคือ ทัศนคติในภาพรวมของผลกระทบ (Overall attitude) ทั้งนี้ ทัศนคติในภาพรวมของผลกระทบ (Overall attitude) มีอิทธิพลทางตรงที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการแข่งขัน แต่ผลกระทบเชิงบวกทางสังคมวัฒนธรรม (Positive socio-cultural impact) ผลกระทบเชิงลบทางสังคมวัฒนธรรม (Negative socio-cultural impact) ผลกระทบเชิงบวกทางเศรษฐกิจ (Positive economic impact) และผลกระทบเชิงลบทางเศรษฐกิจ (Negative economic impact) มีอิทธิพลทางตรงต่อทัศนคติในภาพรวมของผลกระทบ

เฮนเดอร์สัน (Henderson, 2014) ทำการวิจัยเรื่อง การเป็นเจ้าภาพฟุตบอลโลก 2022: โอกาส และ ความท้าทายสำหรับกาตาร์ วัตถุประสงค์ของการงานวิจัย คือ เพื่อศึกษาข้อมูลเชิงลึกในบทบาท และ ความสำคัญของมหกรรมการแข่งขันกีฬา ผลการวิจัย พบว่า กาตาร์ตอบสนองวัตถุประสงค์โดยการสร้างความน่าเชื่อถือระดับชาติ และ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ด้วยการสร้างส่วนร่วมกับประชาคมระหว่างประเทศ นอกจากนี้มีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานกีฬาเป็นจำนวน

มาก โปรแกรมการแข่งขันหรือกิจกรรมต่าง และ การท่องเที่ยว เพื่อคืนผลประโยชน์ทางสังคมสู่ผู้อุ้ออาศัย หรือ พลเมือง ทั้งนี้ ความสำเร็จอาจไม่ได้รับการยอมรับแค่การเป็นเจ้าของเท่านั้น ความโดดเด่นของสถานที่ และ การสร้างแรงจูงใจก็เป็นสิ่งที่ท้าทายเช่นกัน

เฮียร์ และคณะ (Heere et al., 2016) ทำการวิจัยเรื่องอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์เหนืออัตลักษณ์ประจำชาติ: วิถีทางเลือกในการวัดผลกระทบของการแข่งขันฟุตบอลโลกเพื่อความสมานฉันท์ วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ เพื่อตรวจสอบว่ามหกรรมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลโลก 2010 มีศักยภาพที่จะรวมความเป็นชาติเข้าด้วยกันโดยการเพิ่มความสำคัญของอัตลักษณ์ประจำชาติและลดความสำคัญของอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์เพื่อความสมานฉันท์หรือไม่ ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนของอัตลักษณ์ประจำชาติ อัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ และ ความสมานฉันท์ทั้งก่อนและหลังของมหกรรมการแข่งขันกีฬา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้อาศัยชาวแอฟริกันที่เป็นเจ้าภาพการแข่งขันฟุตบอลโลก 2010 ผลการศึกษาพบว่า อัตลักษณ์ประจำชาติเพื่อความสมานฉันท์ไม่เพิ่มขึ้น แต่อัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ลดลง สะท้อนให้เห็นว่า การจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬาทำให้ลดความแตกต่างทางชาติพันธุ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

พิศนธ์ เกิดศิลป์ (2546) ทำการศึกษาเรื่อง โมเดลสมการโครงสร้างของเขาวนปัญญา เขาวนอารมณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างเขาวนปัญญา เขาวนอารมณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และทดสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างของเขาวนปัญญา เขาวนอารมณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิจัยพบว่า โมเดลโครงสร้างของเขาวนปัญญา และโมเดลโครงสร้างเขาวนอารมณ์มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในขณะที่โมเดลสมการโครงสร้างของเขาวนปัญญา เขาวนอารมณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาไม่สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และพบว่าโมเดลสมการโครงสร้างของเขาวนปัญญา เขาวนอารมณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตที่ศึกษาในสายศึกษาและชั้นปีต่างกันมีความแปรเปลี่ยนรูปของโมเดล

สุรเมศวร์ พิริยะวัฒน์ (2548) ทำการศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้แบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างเพื่อการตรวจสอบทัศนคติของคนในชุมชนที่มีต่อมาตรการเก็บค่าผ่านเข้าพื้นที่ในกรุงเทพมหานคร การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและตรวจสอบอิทธิพลของปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่มีต่อความพึงพอใจ การยอมรับ และความตั้งใจปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อมาตรการเก็บค่าผ่านเข้าพื้นที่ โดยการวิเคราะห์แบบจำลองสมการเชิงโครงสร้าง ซึ่งกำหนดให้เขตบางรักเป็นพื้นที่ศึกษา กลุ่มเป้าหมายมี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว ผู้เดินทางด้วยระบบ

ขนส่งสาธารณะ และผู้อาศัยหรือมีกิจการในเขตบางรัก การวิจัยนี้ใช้ทฤษฎีทางจิตวิทยา The theory of planned behavior (TPB) เพื่อเป็นตัวกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในแบบจำลอง ผลการวิจัยพบว่า ความคลาดเคลื่อนของทฤษฎี TPB ในการอธิบายทัศนคติของกลุ่มเป้าหมายทั้ง 3 กลุ่ม และการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างนั้นมีความเหมาะสมสำหรับนำไปวิเคราะห์เชิงนโยบายด้านการขนส่ง ที่ประกอบด้วยตัวแปรและปัจจัยแวดล้อมจำนวนมากและมีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ซับซ้อน

กิตติกาญจน์ ปฏิพันธ์ (2555) ทำการศึกษาเรื่อง โมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการแสดงออกภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์การเป็นผู้บริหารเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์และควมมีอิทธิพลของแต่ละปัจจัย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุดสามปัจจัยคือ แรงจูงใจภายใน สภาพแวดล้อมแบบเปิด และความรู้เชิงลึก เมื่อเปรียบเทียบด้านเพศ อายุ และประสบการณ์ พบว่าไม่ต่างกัน

6. กรอบแนวคิดของการวิจัย

แนวคิดพื้นฐานของการศึกษานี้ ต้องการศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัย คือ วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่มีผลต่อส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา นำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดผังแผนภาพที่ 8 และแจกแจงเป็นตารางเกี่ยวกับตัวแปร ดังตารางที่ 1

สำหรับการศึกษาคั้งนี้ ประกอบด้วยปัจจัย องค์ประกอบ และ ตัวแปรต่างๆ ดังนี้

1. ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตจำนวน 5 องค์ประกอบ ดังแผนภาพที่ 4 คือ

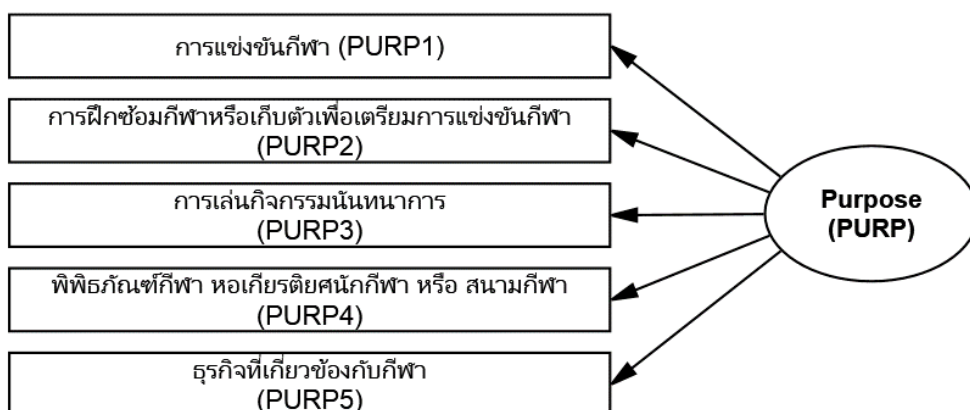
1.1 การแข่งขันกีฬา คือ มาเข้าร่วมงานการแข่งขันกีฬาในเทศกาลหรือฤดูการแข่งขัน เช่น มาแข่งกีฬา มาชมและเชียร์การแข่งขันกีฬา มาจัดการแข่งขันกีฬา เป็นต้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรม หรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬามางานการแข่งขันกีฬา ใช้อักษรย่อ PURP1

1.2 การฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา คือ การฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรม หรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬามาฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา ใช้อักษรย่อ PURP2

1.3 การเล่นเกมหรือนันทนาการ คือ การเล่นเกมหรือนันทนาการ เช่น มวยไทย โยคะ กอล์ฟ ดำน้ำ เจ็ตสกี เดินเขา ปีนหน้าผา ล่องแก่ง หรือ ซิม้า เป็นต้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬามาเล่นเกมหรือนันทนาการ ใช้อักษรย่อ PURP3

1.4 พิพิธภัณฑกีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา หรือ สนามกีฬา คือ มาชมพิพิธภัณฑกีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา มาชมพิพิธภัณฑกีฬา หรือ หอเกียรติยศ ใช้อักษรย่อ PURP4

1.5 ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา คือ มาทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬามาทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ใช้อักษรย่อ PURP5

แผนภาพที่ 4 ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Purpose)

2. ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (Participants) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตจำนวน 8 องค์ประกอบ ดังแผนภาพที่ 5 คือ

2.1 นักกีฬา คือ นักกีฬาที่มาร่วมการแข่งขันกีฬา นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมหรือ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นนักกีฬาที่มาร่วมการแข่งขันกีฬา ใช้อักษรย่อ PART1

2.2 ผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา คือ ผู้ชมกีฬา และ/หรือ แฟนกีฬา เช่น ผู้ที่เป็นสมาชิกสโมสรกีฬา ผู้ที่ชื่นชอบกีฬา หรือ ผู้ที่ชื่นชอบนักกีฬา เป็นต้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา ใช้อักษรย่อ PART2

2.3 ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย คือ ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย เช่น มวยไทย โยคะ กอล์ฟ ดำน้ำ เจ็ตสกี เดินเขา ปีนหน้าผา ล่องแก่ง หรือ ซี่ม่า เป็นต้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรม หรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย ใช้อักษรย่อ PART3

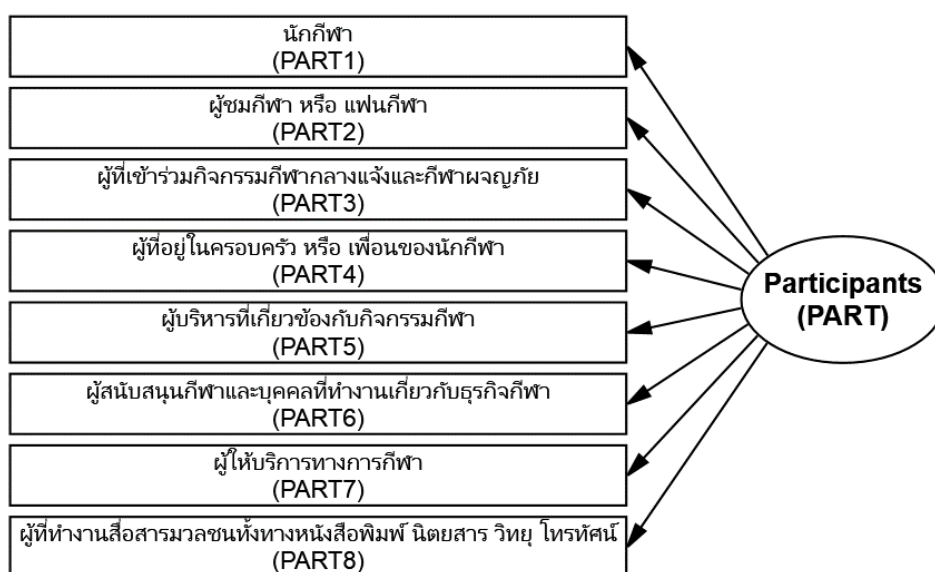
2.4 ผู้ที่อยู่ในครอบครัว หรือ เพื่อนของนักกีฬา คือ ผู้ที่อยู่ในครอบครัว หรือ เพื่อนของนักกีฬา นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นผู้ที่อยู่ในครอบครัว หรือเพื่อนของนักกีฬา ใช้อักษรย่อ PART4

2.5 ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา คือ ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬานิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรม หรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา ใช้อักษรย่อ PART5

2.6 ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับธุรกิจกีฬา คือ ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับธุรกิจกีฬา นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรม หรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นบุคคลที่ทำงานเกี่ยวข้องกับธุรกิจกีฬา ใช้อักษรย่อ PART6

2.7 ผู้ให้บริการทางการกีฬา คือ ผู้ให้บริการทางการกีฬา เช่น โค้ช ผู้ฝึกสอน แพทย์ นักกายภาพบำบัด นักจิตวิทยาการศึกษา เจ้าหน้าที่เทคนิคกีฬา เป็นต้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรม หรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นผู้สนับสนุนการให้บริการทางการกีฬา ใช้อักษรย่อ PART7

2.8 ผู้ที่ทำงานสื่อสารมวลชนทั้งทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ คือ ผู้ที่ทำงานสื่อสารมวลชนทั้งทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ เช่น ผู้สื่อข่าว บรรณาธิการข่าว พิธีกร เป็นต้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรม หรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นผู้ที่ทำงานสื่อสารมวลชนทั้งทาง หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ ใช้อักษรย่อ PART8

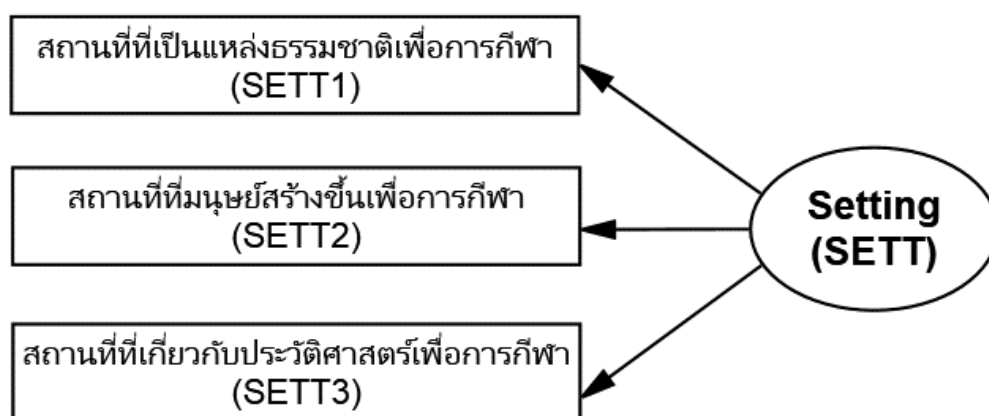
แผนภาพที่ 5 ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (Participants)

3. ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Setting) ประด้วยตัวแปรสังเกตจำนวน 3 องค์ประกอบ ดังแผนภาพที่ 6 คือ

3.1 สถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการกีฬา คือ สถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการกีฬา เช่น ล่องแก่งที่แม่น้ำ บึง ทะเล หน้าผา เป็นต้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรม หรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬามาสถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ใช้อักษรย่อ SETT1

3.2 สถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา คือ สถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา เช่น สนามกีฬา สนามกอล์ฟ หน้าผาจำลอง ค่ามวย เป็นต้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬามาสถานที่ที่มนุษย์ที่สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา ใช้อักษรย่อ SETT2

3.3 สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา คือ สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา เช่น พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา และ/หรือ สนามกีฬา เป็นต้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬามาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา ใช้อักษรย่อ SETT3

แผนภาพที่ 6 ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Setting)

4. ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports tourism impacts) คือ ผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และ ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ตัวแปร (items) จำนวนทั้งหมด 23 ตัวแปร คือ

4.1 ด้านเศรษฐกิจ มี 5 ตัวแปร คือ

4.1.1 มีการสร้างอาชีพและเพิ่มโอกาสการจ้างงาน นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้มีการสร้างอาชีพ และ/หรือ เพิ่มโอกาสการจ้างงาน ใช้อักษรย่อ ieco1

4.1.2 มีรายได้จากนักท่องเที่ยว นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้มีรายได้จากนักท่องเที่ยว ใช้อักษรย่อ ieco2

4.1.3 เกิดแรงจูงใจในการลงทุนมากขึ้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้เกิดแรงจูงใจในการลงทุนมากขึ้น ใช้อักษรย่อ ieco3

4.1.4 ราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้ราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้น ใช้ตัวย่อ ieco4

4.1.5 ค่าครองชีพสูงขึ้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น ใช้ตัวย่อ ieco5

4.2 ด้านสังคม มี 6 ตัวแปร คือ

4.2.1 เกิดการฟื้นฟูบ้านเมืองและปรับปรุงภาพลักษณ์ของประเทศ นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้เกิดการฟื้นฟูบ้านเมือง และ/หรือ ปรับปรุงภาพลักษณ์ของประเทศ ใช้ตัวย่อ isoc1

4.2.2 เกิดการสร้างชื่อเสียงสู่นานาชาติจนทำให้เกิดความภาคภูมิใจในจังหวัดของตน นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้เกิดการสร้างชื่อเสียงสู่นานาชาติ จนทำให้เกิดความภาคภูมิใจในจังหวัดของตน ใช้ตัวย่อ isoc2

4.2.3 คุณภาพชีวิตดีขึ้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น ใช้ตัวย่อ isoc3

4.2.4 ได้พบปะผู้คนใหม่ๆ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้ได้พบปะผู้คนใหม่ๆ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ใช้ตัวย่อ isoc4

4.2.5 ผู้อยู่อาศัยได้รับความเสียหายจากบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้ผู้อยู่อาศัยได้รับความเสียหายจากบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ใช้ตัวย่อ isoc5

4.2.6 ปัญหาอาชญากรรมสูงขึ้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้ปัญหาอาชญากรรมสูงขึ้น ใช้ตัวย่อ isoc6

4.3 ด้านวัฒนธรรม มี 6 ตัวแปร คือ

4.3.1 เกิดการสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้เกิดการสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย ใช้ตัวย่อ icul1

4.3.2 มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย ใช้ตัวย่อ icul2

4.3.3 เกิดผลกระทบทางบวกในด้านอัตลักษณ์วัฒนธรรมของเมืองและช่วยสร้างแรงจูงใจให้เกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยว

เชิงกีฬาทำให้เกิดผลกระทบทางบวกในด้านอัตลักษณ์วัฒนธรรมของเมืองและช่วยสร้างแรงจูงใจให้เกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ใช้อักษรย่อ icul3

4.3.4 ผู้คนและแฟนกีฬาให้ความสนใจกับการแข่งขันกีฬาหรือกิจกรรมกีฬาจนเป็นวัฒนธรรม นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้ผู้คนและแฟนกีฬา (fans) ให้ความสนใจกับการแข่งขันกีฬาหรือกิจกรรมกีฬาจนเป็นวัฒนธรรม ใช้อักษรย่อ icul4

4.3.5 ส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้ส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ใช้อักษรย่อ icul5

4.3.6 เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณี นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณี ใช้อักษรย่อ icul6

4.4 ด้านสิ่งแวดล้อม มี 6 ตัวแปร คือ

4.4.1 เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ใช้อักษรย่อ ienv1

4.4.2 เกิดการปรับปรุงสาธารณูปโภค การสื่อสาร และสถานที่สาธารณะของชุมชน เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน ทางเดินเท้า การจราจร เป็นต้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้เกิดการปรับปรุงสาธารณูปโภค การสื่อสาร และ สถานที่สาธารณะของชุมชน เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน ทางเดินเท้า การจราจร เป็นต้น ใช้อักษรย่อ ienv2

4.4.3 มีการจัดบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์ เช่น พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศ และสนามกีฬา เป็นต้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้มีการจัดการบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์ เช่น พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศ และ/หรือ สนามกีฬา เป็นต้น ใช้อักษรย่อ ienv3

4.4.4 สถานที่กลางแจ้ง เช่น ชายหาด ชายทะเล ทางเดินธรรมชาติ สวนสาธารณะ ซึ่งเป็นพื้นที่กิจกรรมเวลาว่าง เกิดความแออัด นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้สถานที่กลางแจ้ง เช่นชายหาด ชายทะเล ทางเดินธรรมชาติ สวนสาธารณะ ซึ่งเป็นพื้นที่กิจกรรมเวลาว่าง เกิดความแออัด ใช้อักษรย่อ ienv4

4.4.5 การสร้างสิ่งก่อสร้าง เช่น สนามกีฬา สนามกอล์ฟ สถานที่จัดกิจกรรมกีฬา โรงแรม ได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ และระบบนิเวศ นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้การสร้างสิ่งก่อสร้าง เช่น สนามกีฬา สนามกอล์ฟ สถานที่จัดกิจกรรมกีฬา โรงแรม ได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ และระบบนิเวศ ใช้อักษรย่อ ienv5

4.4.6 เกิดปัญหาจราจรติดขัด ปริมาณขยะเพิ่มขึ้น และมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางน้ำ อากาศ เสียง นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ การรับรู้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้เกิดปัญหาจราจรติดขัด ปริมาณขยะเพิ่มขึ้น และ มลพิษต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางน้ำ อากาศ เสียง ใช้ อักษรย่อ ienv6

5. ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตจำนวน 9 องค์ประกอบ ดังแผนภาพที่ 7 คือ

5.1 การวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาวางแผนจัดกิจกรรมกีฬา และ วางแผนการตลาด เพื่อการท่องเที่ยว นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ ความต้องการเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาวางแผนจัดกิจกรรมกีฬา และ วางแผนการตลาด เพื่อการท่องเที่ยว ใช้อักษรย่อ SSDL1

5.2 การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ คือ การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ เช่น พื้นที่ว่างที่เป็นลานเอนกประสงค์ พื้นที่ป่า พื้นที่ชายฝั่งหรือสีงแวดล้อมทางทะเล เป็นต้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ ความต้องการพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวทางกีฬาทางธรรมชาติ ใช้อักษรย่อ SSDL2

5.3 การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา คือ การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา เช่น พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา และ/หรือ สนามกีฬา เป็นต้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ ความต้องการพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา ใช้อักษรย่อ SSDL3

5.4 การบริการทางการกีฬา คือ การบริการทางการกีฬา เช่น มีการพัฒนาการฝึกสอนกีฬา และ ภาวะผู้นำ มีการบริการข้อมูลข่าวสารกิจกรรมกีฬา เช่น แผนที่ หนังสือคู่มือ เป็นต้น มีการดูแลรักษาความปลอดภัย และ การป้องกันอุบัติเหตุ มีการจัดตั้งและพัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาและการวิจัย และ มีร้านจำหน่ายของที่ระลึก นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ ความต้องการการบริการทางการกีฬา ใช้อักษรย่อ SSDL4

5.5 โครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ โครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น มีการพัฒนาสนามกีฬา สถานที่จัดการแข่งขันกีฬา ลานกิจกรรมกีฬา มีการพัฒนาการประปา การไฟฟ้า การสื่อสาร การกำจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย ถนน ทางรถไฟ ทางอากาศ และการขนส่งมวลชน เป็นต้น มีการพัฒนาภัตตาคารและร้านอาหาร มีแหล่งกิจกรรมกีฬา และแหล่งบันเทิง เช่น ลานกิจกรรมกีฬา สถานที่จัดกิจกรรมกีฬา สนามกีฬา พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา แหล่งจับจ่ายซื้อของ เป็นต้น นิยาม

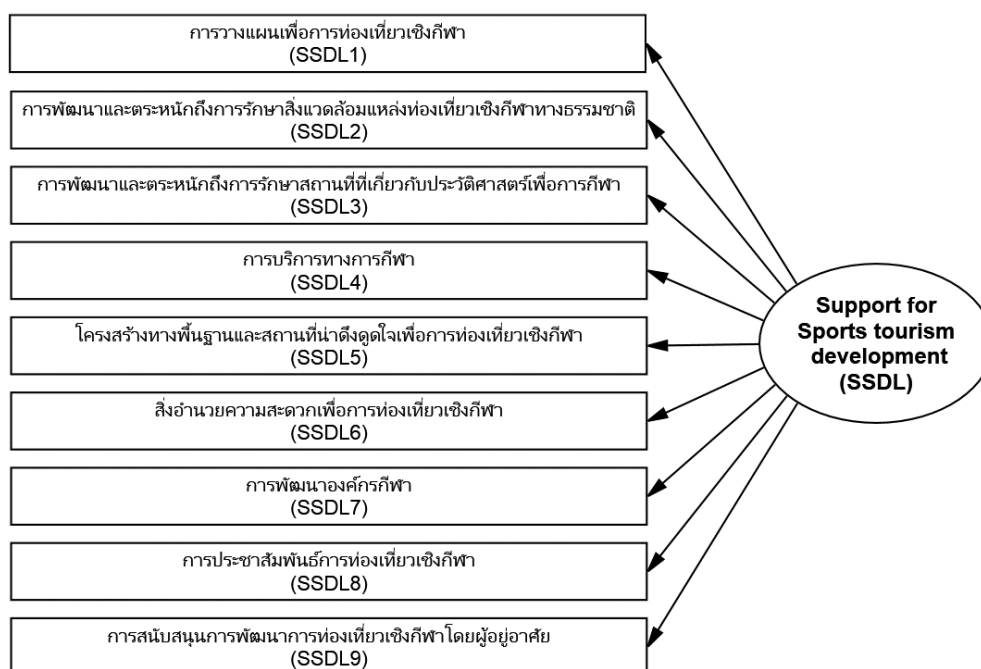
เชิงปฏิบัติการ คือ ความต้องการโครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ใช้อักษรย่อ SSDL5

5.6 สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น มีห้องน้ำสาธารณะ สถานที่จอดรถ ป้ายบอกทาง ที่พักชั่วคราว เป็นต้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ใช้อักษรย่อ SSDL6

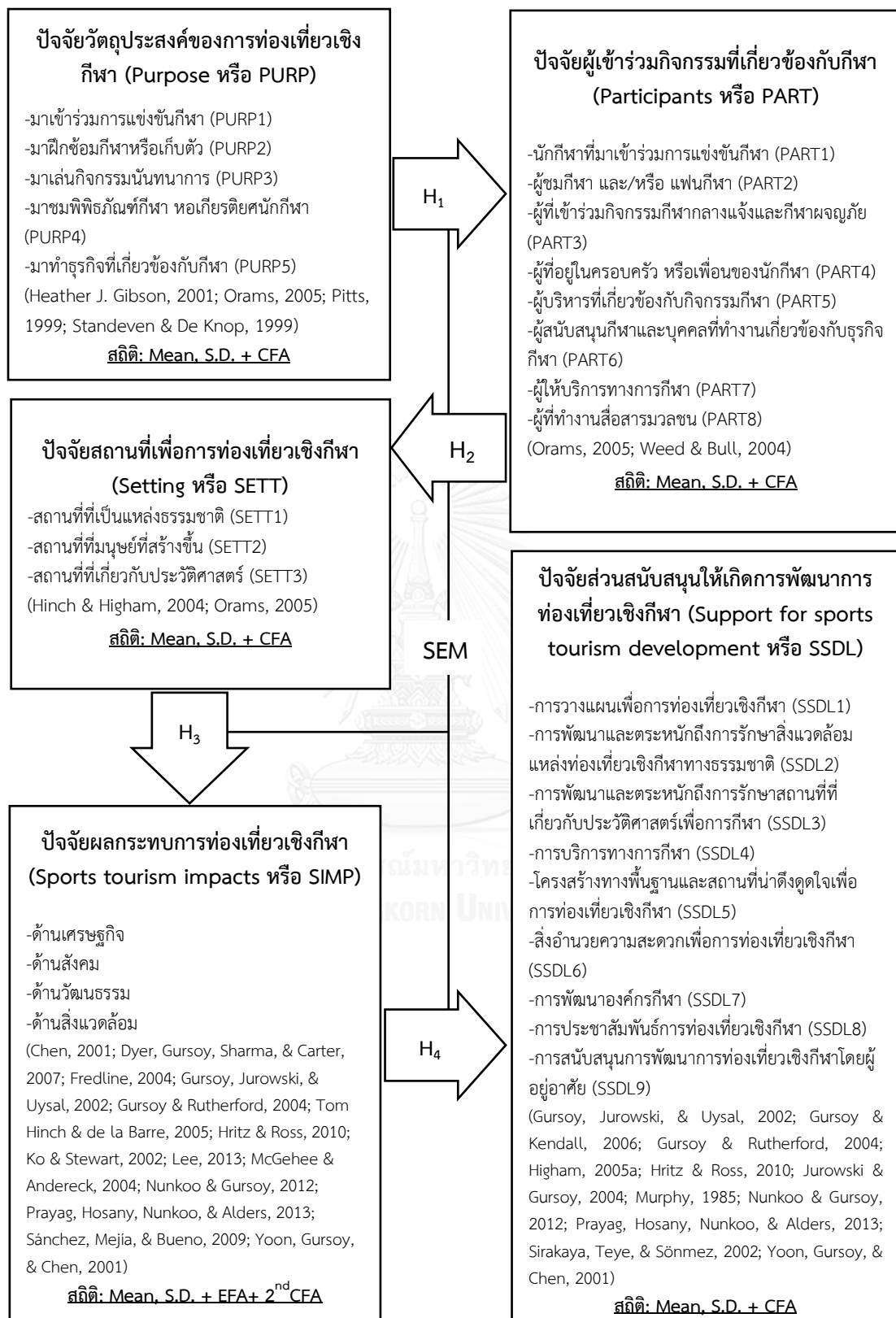
5.7 การพัฒนาองค์กรกีฬา คือ การพัฒนาองค์กรกีฬา คือ มีหน่วยงาน หรือ องค์กรกีฬา เช่น สโมสรกีฬา อาสาสมัครและกลุ่มชุมชน กลุ่มบริหาร กลุ่มจัดการระดมทุน กลุ่มหาผู้สนับสนุน ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ ความต้องการการพัฒนาองค์กรกีฬา ใช้อักษรย่อ SSDL7

5.8 การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น โฆษณาทางโทรทัศน์ ป้ายโฆษณา แผ่นพับ เป็นต้น นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ ความต้องการการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ใช้อักษรย่อ SSDL8

5.9 การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย คือ การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย นิยามเชิงปฏิบัติการ คือ ความต้องการการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่ ใช้อักษรย่อ SSDL9

แผนภาพที่ 7 ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Support for Sports tourism development)

แผนภาพที่ 8 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ตารางที่ 1 ตัวแปรแฝง และ ตัวแปรสังเกต ที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรแฝง (Latent variables)	ตัวแปรสังเกต (Observed variables)	นิยามเชิงปฏิบัติการ	คำถามในแบบสอบถาม	ส่วนที่ / หัวข้อ ที่	ข้อที่
ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP)	การแข่งขันกีฬา (PURP1)	การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรม หรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬามาร่วมการแข่งขันกีฬา	มาเข้าร่วมงานการแข่งขันกีฬาในเทศกาลหรือฤดูการแข่งขัน เช่น มาแข่งกีฬา มาชมและเชียร์การแข่งขันกีฬา มาจัดการแข่งขันกีฬา เป็นต้น	2/1	1
	การฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา (PURP2)	การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรม หรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา มาฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา	มาฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา	2/1	2
	การเล่นกิจกรรมนันทนาการ (PURP3)	การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬามาร่วมเล่นกิจกรรมนันทนาการ	มาเล่นกิจกรรมนันทนาการ เช่น มวยไทย โยคะ กอล์ฟ ดำน้ำ เจ็ตสกี เดินเขา ปีนหน้าผา ล่องแก่งหรือ ซี่ม่า เป็นต้น	2/1	3
	พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา หรือ สนามกีฬา (PURP4)	การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา มาชมพิพิธภัณฑ์กีฬา หรือ หอเกียรติยศหรือ สนามกีฬา	มาชมพิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา และ/หรือ สนามกีฬา	2/1	4

ตารางที่ 1 ตัวแปรแฝง และ ตัวแปรสังเกต ที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

ตัวแปรแฝง (Latent variables)	ตัวแปรสังเกต (Observed variables)	นิยามเชิงปฏิบัติการ	คำถามในแบบสอบถาม	ส่วนที่ / หัวข้อ ที่	ข้อที่
ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP)	ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PURP5)	การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬามากกระทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา	มาทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา	2/1	5
ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART)	นักกีฬา (PART1)	การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นนักกีฬาที่มาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา	นักกีฬาที่มาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา	2/2	1
	ผู้ชมกีฬาหรือแฟนกีฬา (PART2)	การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นผู้ชมกีฬาหรือแฟนกีฬา	ผู้ชมกีฬา และ/หรือ แฟนกีฬา เช่น ผู้ที่เป็นสมาชิกสโมสรกีฬา ผู้ที่ชื่นชอบกีฬา หรือ ผู้ที่ชื่นชอบนักกีฬา เป็นต้น	2/2	2
	ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย (PART3)	การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย	ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย เช่น มวยไทย โยคะ กอล์ฟ ดำน้ำ เจ็ตสกี เดินเขา ปีนหน้าผา ล่องแก่ง หรือ ซี่ม่า เป็นต้น	2/2	3

ตารางที่ 1 ตัวแปรแฝง และ ตัวแปรสังเกต ที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

ตัวแปรแฝง (Latent variables)	ตัวแปรสังเกต (Observed variables)	นิยามเชิงปฏิบัติการ	คำถามในแบบสอบถาม	ส่วนที่ / หัวข้อ ที่	ข้อที่
ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART)	ผู้ที่อยู่ในครอบครัวหรือเพื่อนของนักกีฬา (PART4)	การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นผู้ที่อยู่ในครอบครัวหรือเพื่อนของนักกีฬา	ผู้ที่อยู่ในครอบครัวหรือเพื่อนของนักกีฬา	2/2	4
	ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา (PART5)	การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา	ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา	2/2	5
	ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับธุรกิจกีฬา (PART6)	การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นบุคคลที่ทำงานเกี่ยวข้องกับธุรกิจกีฬา	ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวข้องกับธุรกิจกีฬา	2/2	6
	ผู้ให้บริการทางการกีฬา (PART7)	การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นผู้สนับสนุนการให้บริการทางการกีฬา	ผู้ให้บริการทางการกีฬา เช่น โค้ช ผู้ฝึกสอน แพทย์ นักกายภาพบำบัด นักจิตวิทยาการกีฬา เจ้าหน้าที่เทคนิคกีฬา เป็นต้น	2/2	7

ตารางที่ 1 ตัวแปรแฝง และ ตัวแปรสังเกต ที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

ตัวแปรแฝง (Latent variables)	ตัวแปรสังเกต (Observed variables)	นิยามเชิงปฏิบัติการ	คำถามใน แบบสอบถาม	ส่วนที่ / หัวข้อ ที่	ข้อที่
ปัจจัย ผู้เข้าร่วม กิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับ กีฬา (PART)	ผู้ที่ทำงาน สื่อสารมวลชน ทั้งทาง หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ (PART8)	การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วม กิจกรรม หรือ นักท่องเที่ยวยุโรป เป็นผู้ที่ทำงาน สื่อสารมวลชนทั้ง ทาง หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์	ผู้ที่ทำงาน สื่อสารมวลชนทั้งทาง หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ เช่น ผู้สื่อข่าว บรรณาธิการ ข่าว พิธีกร เป็นต้น	2/2	8
ปัจจัย สถานที่เพื่อ การ ท่องเที่ยว เชิงกีฬา (SETT)	สถานที่ที่เป็น แหล่ง ธรรมชาติเพื่อ การศึกษา (SETT1)	การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วม กิจกรรม หรือ นักท่องเที่ยวยุโรป มาสถานที่ที่เป็น แหล่งธรรมชาติเพื่อ การเข้าร่วมกิจกรรม กีฬา	สถานที่ที่เป็นแหล่ง ธรรมชาติเพื่อการเข้า ร่วมกิจกรรมกีฬา เช่น ล่องแก่งที่แม่น้ำ บึง ทะเล หน้าผา เป็นต้น	2/3	1
	สถานที่ที่ มนุษย์สร้าง ขึ้นเพื่อการ กีฬา (SETT2)	การรับรู้ว่าคุณเข้าร่วม กิจกรรมหรือ นักท่องเที่ยวยุโรป มาสถานที่ที่มนุษย์ที่ สร้างขึ้นเพื่อการศึกษา	สถานที่ที่มนุษย์ที่สร้าง ขึ้นเพื่อการศึกษา เช่น สนามกีฬา สนาม กอล์ฟ หน้าผาจำลอง ค่ายมวย เป็นต้น	2/3	2

ตารางที่ 1 ตัวแปรแฝง และ ตัวแปรสังเกต ที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

ตัวแปรแฝง (Latent variables)	ตัวแปร สังเกต (Observed variables)	นิยามเชิงปฏิบัติการ	คำถามใน แบบสอบถาม	ส่วนที่ / หัวข้อ ที่	ข้อที่
ปัจจัย สถานที่เพื่อ การ ท่องเที่ยว เชิงกีฬา (SETT)	สถานที่ที่ เกี่ยวกับ ประวัติศาสตร์ เพื่อการกีฬา (SETT3)	การรับรู้ว่ามีผู้เข้าร่วม กิจกรรมหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา มาสถานที่เกี่ยวกับ ประวัติศาสตร์เพื่อ การกีฬา	สถานที่เกี่ยวกับ ประวัติศาสตร์เพื่อการ กีฬา เช่น พิพิธภัณฑ์ กีฬา หอเกียรติยศ นักกีฬา และ/หรือ สนามกีฬา เป็นต้น	2/3	3
ปัจจัย ผลกระทบ การ ท่องเที่ยว เชิงกีฬา (SIMP)	มีการสร้าง อาชีพและ เพิ่มโอกาส การทำงาน (ieco1)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้มีการสร้างอาชีพ และ/หรือ เพิ่ม โอกาสการทำงาน	มีการสร้างอาชีพ และ/หรือ เพิ่มโอกาส การทำงาน	3/1	1
	มีรายได้จาก นักท่องเที่ยว (ieco2)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้มีรายได้จาก นักท่องเที่ยว	มีรายได้จาก นักท่องเที่ยว	3/1	2
	เกิดแรงจูงใจ ในการลงทุน มากขึ้น (ieco3)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้เกิดแรงจูงใจใน การลงทุนมากขึ้น	เกิดแรงจูงใจในการ ลงทุนมากขึ้น	3/1	3

ตารางที่ 1 ตัวแปรแฝง และ ตัวแปรสังเกต ที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

ตัวแปรแฝง (Latent variables)	ตัวแปร สังเกต (Observed variables)	นิยามเชิงปฏิบัติการ	คำถามใน แบบสอบถาม	ส่วนที่ / หัวข้อ ที่	ข้อที่
ปัจจัย ผลกระทบ การ ท่องเที่ยว เชิงกีฬา (SIMP)	ราคาสินค้า และการ บริการเพิ่ม สูงขึ้น (ieco4)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้ราคาสินค้าและ การบริการเพิ่มสูงขึ้น	ราคาสินค้าและการ บริการเพิ่มสูงขึ้น	3/1	4
	ค่าครองชีพ สูงขึ้น (ieco5)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้ค่าครองชีพสูงขึ้น	ค่าครองชีพสูงขึ้น	3/1	5
	เกิดการฟื้นฟู บ้านเมืองและ ปรับปรุง ภาพลักษณ์ ของประเทศ (isoc1)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้เกิดการฟื้นฟู บ้านเมือง และ/หรือ ปรับปรุงภาพลักษณ์ ของประเทศ	เกิดการฟื้นฟู บ้านเมือง และ/หรือ ปรับปรุงภาพลักษณ์ ของประเทศ	3/2	1
	เกิดการสร้าง ชื่อเสียงสู่ นานาชาติ จนทำให้เกิด ความ ภาคภูมิใจใน จังหวัดของ ตน (isoc2)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้เกิดการสร้าง ชื่อเสียงสู่นานา ประเทศ จนทำให้ เกิดความภาคภูมิใจ ในจังหวัดของตน	เกิดการสร้างชื่อเสียงสู่ นานาชาติ จนทำ ให้เกิดความภาคภูมิใจ ในจังหวัดของตน	3/2	2

ตารางที่ 1 ตัวแปรแฝง และ ตัวแปรสังเกต ที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

ตัวแปรแฝง (Latent variables)	ตัวแปร สังเกต (Observed variables)	นิยามเชิงปฏิบัติการ	คำถามใน แบบสอบถาม	ส่วนที่ / หัวข้อ ที่	ข้อที่
ปัจจัย ผลกระทบ การ ท่องเที่ยว เชิงกีฬา (SIMP)	คุณภาพชีวิตดี ขึ้น (isoc3)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น	คุณภาพชีวิตดีขึ้น	3/2	3
	ได้พบปะผู้คน ใหม่ๆ มีการ แลกเปลี่ยน ประสบการณ์ (isoc4)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้ได้พบปะผู้คน ใหม่ๆ มีการ แลกเปลี่ยน ประสบการณ์	ได้พบปะผู้คนใหม่ๆ มี การแลกเปลี่ยน ประสบการณ์	3/2	4
	ผู้อยู่อาศัย ได้รับความ เสียหายจาก บริเวณแหล่ง ท่องเที่ยวเชิง กีฬา (isoc5)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้ผู้อยู่อาศัยได้รับ ความเสียหายจาก บริเวณแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงกีฬา	ผู้อยู่อาศัยได้รับความ เสียหายจากบริเวณ แหล่งท่องเที่ยวเชิง กีฬา	3/2	5
	ปัญหา อาชญากรรม สูงขึ้น (isoc6)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้ปัญหา อาชญากรรมสูงขึ้น	ปัญหาอาชญากรรม สูงขึ้น	3/2	6

ตารางที่ 1 ตัวแปรแฝง และ ตัวแปรสังเกต ที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

ตัวแปรแฝง (Latent variables)	ตัวแปร สังเกต (Observed variables)	นิยามเชิงปฏิบัติการ	คำถามใน แบบสอบถาม	ส่วนที่ / หัวข้อ ที่	ข้อที่
ปัจจัย ผลกระทบ การ ท่องเที่ยว เชิงกีฬา (SIMP)	เกิดการ สนับสนุน กิจกรรมทาง วัฒนธรรมที่ หลากหลาย (icul1)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้เกิดการสนับสนุน กิจกรรมทาง วัฒนธรรมที่ หลากหลาย	เกิดการสนับสนุน กิจกรรมทาง วัฒนธรรมที่ หลากหลาย	3/3	1
	มีการ แลกเปลี่ยน วัฒนธรรม ระหว่าง นักท่องเที่ยว กับผู้อยู่อาศัย (icul2)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้มีการแลกเปลี่ยน วัฒนธรรมระหว่าง นักท่องเที่ยวกับผู้อยู่ อาศัย	มีการแลกเปลี่ยน วัฒนธรรมระหว่าง นักท่องเที่ยวกับผู้อยู่ อาศัย	3/3	2
	เกิดผล กระทบ ทางบวกใน ด้านอัต ลักษณ์ วัฒนธรรม ของเมืองและ ช่วยสร้าง แรงจูงใจให้ เกิดการ อนุรักษ์ วัฒนธรรม ท้องถิ่น (icul3)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้เกิดผลกระทบ ทางบวกในด้านอัต ลักษณ์วัฒนธรรมของ เมืองและช่วยสร้าง แรงจูงใจให้เกิดการ อนุรักษ์วัฒนธรรม ท้องถิ่น	เกิดผลกระทบ ทางบวกในด้านอัต ลักษณ์วัฒนธรรมของ เมืองและช่วยสร้าง แรงจูงใจให้เกิดการ อนุรักษ์วัฒนธรรม ท้องถิ่น	3/3	3

ตารางที่ 1 ตัวแปรแฝง และ ตัวแปรสังเกต ที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

ตัวแปรแฝง (Latent variables)	ตัวแปร สังเกต (Observed variables)	นิยามเชิงปฏิบัติการ	คำถามใน แบบสอบถาม	ส่วนที่ / หัวข้อ ที่	ข้อที่
ปัจจัย ผลกระทบ การ ท่องเที่ยว เชิงกีฬา (SIMP)	ผู้คนและแฟน กีฬาให้ความ สนใจกับการ แข่งขันกีฬา หรือกิจกรรม กีฬาจนเป็น วัฒนธรรม (icul4)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้ผู้คนและแฟนกีฬา (fans) ให้ความสนใจ กับการแข่งขันกีฬา หรือกิจกรรมกีฬาจน เป็นวัฒนธรรม	ผู้คนและแฟนกีฬา (fans) ให้ความสนใจ กับการแข่งขันกีฬา หรือกิจกรรมกีฬาจน เป็นวัฒนธรรม	3/3	4
	ส่งผลเสียต่อ วัฒนธรรม ท้องถิ่น (icul5)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้ส่งผลเสียต่อ วัฒนธรรมท้องถิ่น	ส่งผลเสียต่อ วัฒนธรรมท้องถิ่น	3/3	5
	เกิดการ เปลี่ยนแปลง วัฒนธรรม ประเพณี (icul6)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้เกิดการ เปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมประเพณี	เกิดการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมประเพณี	3/3	6
	เกิดการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม และพัฒนา ภาพลักษณ์ ของแหล่ง ท่องเที่ยวเชิง กีฬา(ienv1)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้เกิดการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมและ พัฒนาภาพลักษณ์ ของแหล่งท่องเที่ยว เชิงกีฬา	เกิดการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมและ พัฒนาภาพลักษณ์ของ แหล่งท่องเที่ยวเชิง กีฬา	3/4	1

ตารางที่ 1 ตัวแปรแฝง และ ตัวแปรสังเกต ที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

ตัวแปรแฝง (Latent variables)	ตัวแปรสังเกต (Observed variables)	นิยามเชิงปฏิบัติการ	คำถามใน แบบสอบถาม	ส่วนที่ / หัวข้อ ที่	ข้อที่
ปัจจัย ผลกระทบ การ ท่องเที่ยว เชิงกีฬา (SIMP)	เกิดการ ปรับปรุง สาธารณูปโภค การสื่อสาร และสถานที่ สาธารณะของ ชุมชน เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน ทางเดินเท้า การจราจร เป็นต้น (ienv2)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้เกิดการปรับปรุง สาธารณูปโภค การ สื่อสาร และ สถานที่ สาธารณะของชุมชน เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน ทางเดิน เท้า การจราจร เป็น ต้น	เกิดการปรับปรุง สาธารณูปโภค การ สื่อสาร และ สถานที่ สาธารณะของชุมชน เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน ทางเดินเท้า การจราจร เป็นต้น	3/4	2
	มีการจัด บำรุงรักษา สิ่งก่อสร้าง ทาง ประวัติศาสตร์ เช่น พิพิธภัณฑ กีฬา หอ เกียรติยศ และสนาม กีฬา เป็นต้น (ienv3)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้มีการจัดการ บำรุงรักษา สิ่งก่อสร้างทาง ประวัติศาสตร์ เช่น พิพิธภัณฑกีฬา หอ เกียรติยศ และ/หรือ สนามกีฬา เป็นต้น	มีการจัดการ บำรุงรักษาสิ่งก่อสร้าง ทางประวัติศาสตร์ เช่น พิพิธภัณฑกีฬา หอเกียรติยศ และ/ หรือ สนามกีฬา เป็น ต้น	3/4	3

ตารางที่ 1 ตัวแปรแฝง และ ตัวแปรสังเกต ที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

ตัวแปรแฝง (Latent variables)	ตัวแปรสังเกต (Observed variables)	นิยามเชิงปฏิบัติการ	คำถามใน แบบสอบถาม	ส่วนที่ / หัวข้อ ที่	ข้อที่
ปัจจัย ผลกระทบ การ ท่องเที่ยว เชิงกีฬา (SIMP)	สถานที่ กลางแจ้ง เช่น ชายหาด ชายทะเล ทางเดิน ธรรมชาติ สวนสาธารณะ ซึ่งเป็นพื้นที่ กิจกรรมเวลา ว่าง เกิดความ แออัด (ienv4)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้สถานที่กลางแจ้ง เช่นชายหาด ชายทะเล ทางเดิน ธรรมชาติ สวนสาธารณะ ซึ่ง เป็นพื้นที่กิจกรรม เวลาว่าง เกิดความ แออัด	สถานที่กลางแจ้ง เช่น ชายหาด ชายทะเล ทางเดินธรรมชาติ สวนสาธารณะ ซึ่งเป็น พื้นที่กิจกรรมเวลาว่าง เกิดความแออัด	3/4	4
	การสร้าง สิ่งก่อสร้าง เช่น สนาม กีฬา สนาม กอล์ฟ สถานที่จัด กิจกรรมกีฬา โรงแรม ได้ ทำลาย สิ่งแวดล้อม ทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ และ ระบบนิเวศ (ienv5)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้การสร้าง สิ่งก่อสร้าง เช่น สนามกีฬา สนาม กอล์ฟ สถานที่จัด กิจกรรมกีฬา โรงแรม ได้ทำลาย สิ่งแวดล้อมทาง ธรรมชาติ ทิวทัศน์ และระบบนิเวศ	การสร้างสิ่งก่อสร้าง เช่น สนามกีฬา สนาม กอล์ฟ สถานที่จัด กิจกรรมกีฬา โรงแรม ได้ทำลายสิ่งแวดล้อม ทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ และระบบนิเวศ	3/4	5

ตารางที่ 1 ตัวแปรแฝง และ ตัวแปรสังเกต ที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

ตัวแปรแฝง (Latent variables)	ตัวแปร สังเกต (Observed variables)	นิยามเชิงปฏิบัติการ	คำถามใน แบบสอบถาม	ส่วนที่ / หัวข้อ ที่	ข้อที่
ปัจจัย ผลกระทบ การ ท่องเที่ยว เชิงกีฬา (SIMP)	เกิดปัญหา จราจรติดขัด ปริมาณขยะ เพิ่มขึ้น และ มลพิษต่อ สิ่งแวดล้อม ทั้งทางน้ำ อากาศ เสียง (ienv6)	การรับรู้ว่าการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำ ให้เกิดปัญหาจราจร ติดขัด ปริมาณขยะ เพิ่มขึ้น และ มลพิษ ต่อสิ่งแวดล้อมทั้ง ทางน้ำ อากาศ เสียง	เกิดปัญหาจราจร ติดขัด ปริมาณขยะ เพิ่มขึ้น และ มลพิษ ต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทาง น้ำ อากาศ เสียง	3/4	6
ปัจจัยส่วน สนับสนุนให้ เกิดการ พัฒนาการ ท่องเที่ยว เชิงกีฬา (SSDL)	การวางแผน เพื่อการ ท่องเที่ยวเชิง กีฬา (SSDL1)	ความต้องการ เจ้าหน้าที่หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยวเชิง กีฬาวางแผนจัด กิจกรรมกีฬา และ วางแผนการตลาด เพื่อการท่องเที่ยว	เจ้าหน้าที่หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยวเชิง กีฬาวางแผนจัด กิจกรรมกีฬา และ วางแผนการตลาด เพื่อการท่องเที่ยว	4	1
	การพัฒนา และตระหนัก ถึงการรักษา สิ่งแวดล้อม แหล่ง ท่องเที่ยวเชิง กีฬาทาง ธรรมชาติ (SSDL2)	ความต้องการพัฒนา และตระหนักถึงการ รักษาสิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยวทาง กีฬาทางธรรมชาติ	พัฒนาและตระหนัก ถึงการรักษา สิ่งแวดล้อมแหล่ง ท่องเที่ยวทางกีฬาทาง ธรรมชาติ เช่น พื้นที่ ว่างที่เป็นลาน เอนกประสงค์ พื้นที่ ป่า พื้นที่ชายฝั่งหรือ สิ่งแวดล้อมทางทะเล เป็นต้น	4	2

ตารางที่ 1 ตัวแปรแฝง และ ตัวแปรสังเกต ที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

ตัวแปรแฝง (Latent variables)	ตัวแปรสังเกต (Observed variables)	นิยามเชิงปฏิบัติการ	คำถามในแบบสอบถาม	ส่วนที่ / หัวข้อ ที่	ข้อที่
ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL)	การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการศึกษา (SSDL3)	ความต้องการพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา	พัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา เช่น พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา และ/หรือ สนามกีฬา เป็นต้น	4	3
			มีการพัฒนาการฝึกสอนกีฬา และภาวะผู้นำ	4	4.1
	การบริการทางการกีฬา (SSDL4)	ความต้องการการบริการทางการกีฬา	มีการบริการข้อมูลข่าวสารกิจกรรมกีฬา เช่น แผนที่ หนังสือคู่มือ เป็นต้น	4	4.2
			มีการดูแลรักษาความปลอดภัย และการป้องกันอุบัติเหตุ	4	4.3
			มีการจัดตั้งและพัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาและการวิจัย	4	4.4
			มีร้านจำหน่ายของที่ระลึก	4	4.5

ตารางที่ 1 ตัวแปรแฝง และ ตัวแปรสังเกต ที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

ตัวแปรแฝง (Latent variables)	ตัวแปร สังเกต (Observed variables)	นิยามเชิงปฏิบัติการ	คำถามใน แบบสอบถาม	ส่วนที่ / หัวข้อ ที่	ข้อที่
ปัจจัยส่วน สนับสนุนให้ เกิดการ พัฒนาการ ท่องเที่ยว เชิงกีฬา (SSDL)	โครงสร้างทาง พื้นฐานและ สถานที่นำ ดึงดูดใจเพื่อ การท่องเที่ยว เชิงกีฬา (SSDL5)	ความต้องการ โครงสร้างทาง พื้นฐานและสถานที่ นำดึงดูดใจเพื่อการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬา	มีการพัฒนาสนาม กีฬา สถานที่จัดการ แข่งขันกีฬา ลาน กิจกรรมกีฬา	4	5.1
			มีการพัฒนาการ ประปา การไฟฟ้า การ สื่อสาร การกำจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย ถนน ทางรถไฟ ทางอากาศ และการขนส่งมวลชน เป็นต้น	4	5.2
			มีการพัฒนาภัตตาคาร และร้านอาหาร	4	5.3
			มีแหล่งกิจกรรมกีฬา และแหล่งบันเทิง เช่น ลานกิจกรรมกีฬา สถานที่จัดกิจกรรม กีฬา สนามกีฬา พิพิธภัณฑ์กีฬา หอ เกียรติยศนักกีฬา แหล่งจัดจำหน่ายซื้อ ของ เป็นต้น	4	5.4
สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการ ท่องเที่ยวเชิง กีฬา (SSDL6)	ความต้องการสิ่ง อำนวยความสะดวก เพื่อการท่องเที่ยวเชิง กีฬา	มีห้องน้ำสาธารณะ สถานที่จอดรถ ป้าย บอกทาง ที่พัก ชั่วคราว เป็นต้น	4	6	

ตารางที่ 1 ตัวแปรแฝง และ ตัวแปรสังเกต ที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

ตัวแปรแฝง (Latent variables)	ตัวแปรสังเกต (Observed variables)	นิยามเชิงปฏิบัติการ	คำถามในแบบสอบถาม	ส่วนที่ / หัวข้อที่	ข้อที่
ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL)	การพัฒนาองค์กรกีฬา (SSDL7)	ความต้องการการพัฒนาองค์กรกีฬา	มีหน่วยงาน หรือ องค์กรกีฬา เช่น สโมสรกีฬา อาสาสมัครและกลุ่มชุมชน กลุ่มบริหาร กลุ่มจัดการระดมทุน กลุ่มหาผู้สนับสนุน ศูนย์บริการข้อมูล ข่าวสาร เป็นต้น	4	7
	การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL8)	ความต้องการการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา	มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น โฆษณาทางโทรทัศน์ ป้ายโฆษณา แผ่นพับ เป็นต้น	4	8
	การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย (SSDL9)	ความต้องการการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย	ผู้อยู่อาศัยสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	4	9

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย: รูปแบบสมการโครงสร้าง เป็น งานวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causal relationship) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย ศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย ศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย และ ศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัดสรร อันได้แก่ วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่มีผลต่อส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนชาวไทยที่เป็นผู้อยู่อาศัยจาก 5 ภูมิภาคของประเทศไทย เป็น ผู้อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร จำนวน 5,686,252 คน ผู้อยู่อาศัยในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1,666,888 คน ผู้อยู่อาศัยในจังหวัดชลบุรี จำนวน 1,390,354 คน ผู้อยู่อาศัยในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 2,610,164 คน และ ผู้อยู่อาศัยในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 369,522 คน (ประกาศสำนักทะเบียนกลาง เรื่อง จำนวนราษฎรทั่วราชอาณาจักร แยกเป็นกรุงเทพมหานครและจังหวัดต่างๆ ตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556, 2556) รวมทั้งหมด 11,723,180 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร จำนวน 384 คน ผู้อยู่อาศัยในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 384 คน ผู้อยู่อาศัยในจังหวัดชลบุรี จำนวน 384 คน ผู้อยู่อาศัยในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 384 คน และ ผู้อยู่อาศัยในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 384 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan (Krejcie & Morgan, 1970) รวมทั้งหมด 1,920 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนชาวไทยทั้งเพศชาย และ เพศหญิง อายุ 18 ปีขึ้นไป (Chen, 2001) เป็นผู้อยู่อาศัยจาก 5 ภูมิภาคของประเทศไทยซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวและเคยเป็นเจ้าของกิจการแข่งขันกีฬาระดับชาติ และ ระดับนานาชาติ ได้แก่

กรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดนครราชสีมา และ จังหวัดภูเก็ต โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง (Latent variables) จำนวน 5 ตัว คือ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีรายละเอียดตัวแปรสังเกต (Observed variables) และ อักษรย่อที่ใช้แทนตัวแปร ดังนี้

1. ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Purpose) ใช้อักษรย่อ PURP ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต (Observed variables) หรือ องค์ประกอบ จำนวน 5 องค์ประกอบ คือ
 - 1.1 การแข่งขันกีฬา ใช้อักษรย่อ PURP1
 - 1.2 การฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา ใช้อักษรย่อ PURP2
 - 1.3 การเล่นเกมหรือนันทนาการ ใช้อักษรย่อ PURP3
 - 1.4 พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา หรือ สนามกีฬา ใช้อักษรย่อ PURP4
 - 1.5 ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ใช้อักษรย่อ PURP5
2. ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (Participants) ใช้อักษรย่อ PART ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต (Observed variables) หรือ องค์ประกอบ จำนวน 8 องค์ประกอบ คือ
 - 2.1 นักกีฬา ใช้อักษรย่อ PART1
 - 2.2 ผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา ใช้อักษรย่อ PART2
 - 2.3 ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย ใช้อักษรย่อ PART3
 - 2.4 ผู้ที่อยู่ในครอบครัว หรือ เพื่อนของนักกีฬา ใช้อักษรย่อ PART4
 - 2.5 ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา ใช้อักษรย่อ PART5
 - 2.6 ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับธุรกิจกีฬา ใช้อักษรย่อ PART6
 - 2.7 ผู้ให้บริการทางการกีฬา ใช้อักษรย่อ PART7
 - 2.8 ผู้ที่ทำงานสื่อสารมวลชนทั้งทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ ใช้อักษรย่อ PART8
3. ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Setting) ใช้อักษรย่อ SETT ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต (Observed variables) หรือ องค์ประกอบ จำนวน 3 องค์ประกอบ คือ
 - 3.1 สถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการกีฬา ใช้อักษรย่อ SETT1

3.2 สถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา ใช้อักษรย่อ SETT2

3.3 สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา ใช้อักษรย่อ SETT3

4. ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports tourism impacts) ใช้อักษรย่อ SIMP การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 4 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และ ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยตัวแปร (items) จำนวนทั้งหมด 23 ตัวแปร คือ

ด้านเศรษฐกิจ มี 5 ตัวแปร คือ

4.1 มีการสร้างอาชีพและเพิ่มโอกาสการจ้างงาน ใช้อักษรย่อ ieco1

4.2 มีรายได้จากนักท่องเที่ยว ใช้อักษรย่อ ieco2

4.3 เกิดแรงจูงใจในการลงทุนมากขึ้น ใช้อักษรย่อ ieco3

4.4 ราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้น ใช้อักษรย่อ ieco4

4.5 ค่าครองชีพสูงขึ้น ใช้อักษรย่อ ieco5

ด้านสังคม มี 6 ตัวแปร คือ

4.6 เกิดการฟื้นฟูบ้านเมืองและปรับปรุงสภาพลักษณะของประเทศ ใช้อักษรย่อ isoc1

4.7 เกิดการสร้างชื่อเสียงสู่นานาชาติจนทำให้เกิดความภาคภูมิใจในจังหวัดของตน ใช้อักษรย่อ isoc2

4.8 คุณภาพชีวิตดีขึ้น ใช้อักษรย่อ isoc3

4.9 ได้พบปะผู้คนใหม่ๆ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ใช้อักษรย่อ isoc4

4.10 ผู้อยู่อาศัยได้รับความเสียหายจากบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ใช้อักษรย่อ isoc5

4.11 ปัญหาอาชญากรรมสูงขึ้น ใช้อักษรย่อ isoc6

ด้านวัฒนธรรม มี 6 ตัวแปร คือ

4.12 เกิดการสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย ใช้อักษรย่อ icul1

4.13 มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย ใช้อักษรย่อ icul2

4.14 เกิดผลกระทบทางบวกในด้านอัตลักษณ์วัฒนธรรมของเมืองและช่วยสร้างแรงจูงใจให้เกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ใช้อักษรย่อ icul3

4.15 ผู้คนและแฟนกีฬาให้ความสนใจกับการแข่งขันกีฬาหรือกิจกรรมกีฬาจนเป็นวัฒนธรรม ใช้อักษรย่อ icul4

4.16 ส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ใช้อักษรย่อ icul5

4.17 เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณี ใช้อักษรย่อ icul6

ด้านสิ่งแวดล้อม มี 6 ตัวแปร คือ

4.18 เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา
ใช้อักษรย่อ ienv1

4.19 เกิดการปรับปรุงสาธารณูปโภค การสื่อสาร และสถานที่สาธารณะของชุมชน
เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน ทางเดินเท้า การจราจร เป็นต้น ใช้อักษรย่อ ienv2

4.20 มีการจัดบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์ เช่น พิพิธภัณฑสถาน หอ
เกียรติยศ และสนามกีฬา เป็นต้น ใช้อักษรย่อ ienv3

4.21 สถานที่กลางแจ้ง เช่น ชายหาด ชายทะเล ทางเดินธรรมชาติ สวนสาธารณะ
ซึ่งเป็นพื้นที่กิจกรรมเวลากลาง เกิดความแออัด ใช้อักษรย่อ ienv4

4.22 การสร้างสิ่งก่อสร้าง เช่น สนามกีฬา สนามกอล์ฟ สถานที่จัดกิจกรรมกีฬา
โรงแรม ได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ และระบบนิเวศ ใช้อักษรย่อ ienv5

4.23 เกิดปัญหาจราจรติดขัด ปริมาณขยะเพิ่มขึ้น และมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทาง
น้ำ อากาศ เสียง ใช้อักษรย่อ ienv6

5. ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Support for Sports
tourism development) ใช้อักษรย่อ SSDL ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต (Observed variables)
หรือ องค์ประกอบ จำนวน 9 องค์ประกอบ คือ

5.1 การวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ใช้อักษรย่อ SSDL1

5.2 การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทาง
ธรรมชาติ ใช้อักษรย่อ SSDL2

5.3 การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการ
กีฬา ใช้อักษรย่อ SSDL3

5.4 การบริการทางการกีฬา ใช้อักษรย่อ SSDL4

5.5 โครงสร้างพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ใช้อักษร
ย่อ SSDL5

5.6 สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ใช้อักษรย่อ SSDL6

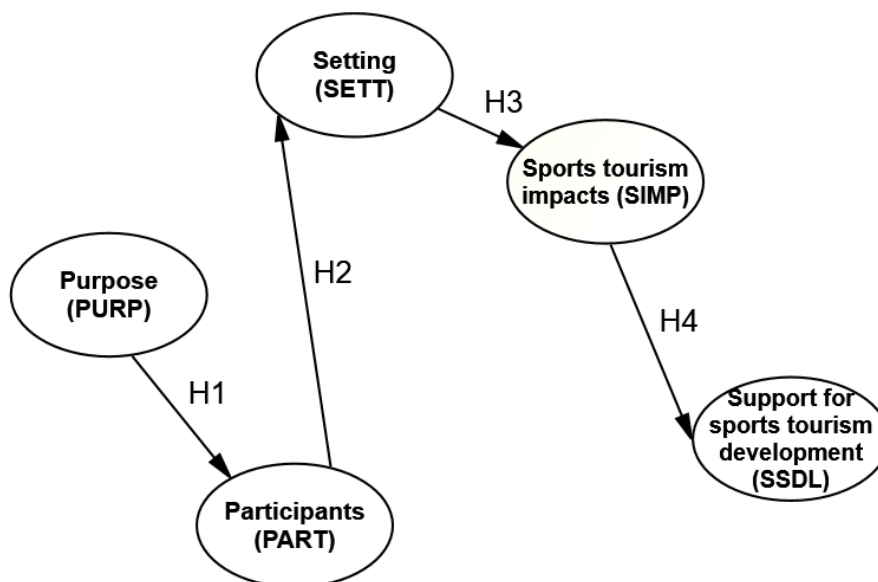
5.7 การพัฒนาองค์กรกีฬา ใช้อักษรย่อ SSDL7

5.8 การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ใช้อักษรย่อ SSDL8

5.9 การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย ใช้อักษรย่อ
SSDL9

สมมติฐานของงานวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย: รูปแบบสมการโครงสร้าง มีสมมติฐานของงานวิจัย 4 ข้อ ดังแผนภาพที่ 9 อธิบายได้ดังนี้

แผนภาพที่ 9 สมมติฐานของงานวิจัย

1. สมมติฐานข้อที่ 1 คือ H_1 : ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) มีอิทธิพลต่อปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) (Orams, 2005)

$H_0 : \beta_1 = 0$ หรือ H_0 : ปัจจัย PURP ไม่มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย PART

$H_1 : \beta_1 \neq 0$ หรือ H_1 : ปัจจัย PURP มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย PART

2. สมมติฐานข้อที่ 2 คือ H_2 : ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) มีอิทธิพลต่อปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) (Orams, 2005)

$H_0 : \beta_2 = 0$ หรือ H_0 : ปัจจัย PART ไม่มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SETT

$H_2 : \beta_2 \neq 0$ หรือ H_2 : ปัจจัย PART มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SETT

3. สมมติฐานข้อที่ 3 คือ H_3 : ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) มีอิทธิพลต่อปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) (Orams, 2005)

$H_0 : \beta_3 = 0$ หรือ H_0 : ปัจจัย SETT ไม่มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SIMP

$H_3 : \beta_3 \neq 0$ หรือ H_3 : ปัจจัย SETT มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SIMP

4. สมมติฐานข้อที่ 4 คือ H_4 : ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) มีอิทธิพลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) (Chen, 2001; Gursoy, Jurowski, & Uysal, 2002; Gursoy & Rutherford, 2004; Hritz & Ross, 2010; Kitnuntaviwat & Tang, 2008; Prayag, Hosany, Nunkoo, & Alders, 2013; Yoon, Gursoy, & Chen, 2001)

$H_0 : \beta_4 = 0$ หรือ H_0 : ปัจจัย SIMP ไม่มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SSDL

$H_4 : \beta_4 \neq 0$ หรือ H_4 : ปัจจัย SIMP มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SSDL

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย: รูปแบบสมการโครงสร้าง เป็นแบบสอบถามระดับการรับรู้ และ ความต้องการ ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5 Rating scales) แบ่งเป็น 4 ส่วน รวมทั้งหมด 64 ข้อ คือ

ส่วนที่ 1 คือ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 คือ 1) การรับรู้ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Heather J. Gibson, 2001 ; Orams, 2005 ; Pitts, 1999 ; Standeven & De Knop, 1999) จำนวน 5 ข้อ

2) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (Orams, 2005 ; Weed & Bull, 2004) จำนวน 8 ข้อ

3) ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Hinch & Higham, 2004 ; Orams, 2005) จำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 3 คือ การรับรู้ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และ ด้านสิ่งแวดล้อม (Chen, 2001; Dyer, Gursoy, Sharma, & Carter, 2007; Fredline, 2004; Gursoy, Jurowski, & Uysal, 2002; Gursoy & Rutherford, 2004; Tom Hinch & de la Barre, 2005; Hritz & Ross, 2010; Ko & Stewart, 2002; Lee, 2013; McGehee & Andereck, 2004; Nunkoo & Gursoy, 2012; Prayag, Hosany, Nunkoo, & Alders, 2013; Sánchez, Mejía, & Bueno, 2009; Yoon, Gursoy, & Chen, 2001) จำนวน 23 ข้อ

ส่วนที่ 4 คือ ความต้องการส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Gursoy, Jurowski, & Uysal, 2002; Gursoy & Kendall, 2006; Gursoy & Rutherford, 2004; Higham, 2005a; Hritz & Ross, 2010; Jurowski & Gursoy, 2004; Murphy, 1985; Nunkoo & Gursoy, 2012; Prayag, Hosany, Nunkoo, & Alders, 2013; Sirakaya, Teye, & Sönmez, 2002; Yoon, Gursoy, & Chen, 2001) จำนวน 16 ข้อ

แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5 Rating scales) อธิบายระดับการรับรู้ สำหรับแบบสอบถามส่วนที่ 2 และ ส่วนที่ 3 และ อธิบายระดับความต้องการสำหรับแบบส่วนถาม ส่วนที่ 4 คือ

5	หมายถึง การรับรู้มากที่สุด / ความต้องการมากที่สุด
4	หมายถึง การรับรู้มาก / ความต้องการมาก
3	หมายถึง การรับรู้ปานกลาง / ความต้องการปานกลาง
2	หมายถึง การรับรู้่น้อย / ความต้องการน้อย
1	หมายถึง การรับรู้่น้อยที่สุด / ความต้องการน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การทดสอบความตรง (Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ดัชนีความ สอดคล้องของข้อคำถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยที่การให้คะแนนใน แบบสอบถามดังนี้

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความนั้นถูกต้อง หรือ เห็นด้วย
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นถูกต้อง หรือ ไม่แน่ใจ
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความนั้นไม่ถูกต้อง หรือ ไม่เห็นด้วย

จากนั้นนำผลการให้คะแนนมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC	หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถาม
$\sum R$	หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
N	หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

2. ผู้วิจัยจะนำข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแบบสอบถามโดยได้ผลการ ทดสอบความตรง จากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) เป็น 0.872

3. การทดสอบความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ ปรับปรุงแล้ว นำไปทดสอบ (Try out) กับกลุ่มทดลอง จำนวน 30 ฉบับ เพื่อหาความเที่ยงหรือความ เชื่อถือ (Reliability) โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha)

(Cronbach, 1951) ซึ่งควรมีค่ามากกว่า 0.70 ผลการทดสอบความเที่ยง พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบอัลฟา (Alpha-reliability coefficient) เป็น 0.937

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัย และ ผู้ช่วยวิจัย ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่ เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2557 ถึง มกราคม พ.ศ. 2558 โดยแจกแบบสอบถามทั้งหมด 1,920 ฉบับ แก่ ผู้อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร ผู้อยู่อาศัยในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้อยู่อาศัยในจังหวัดชลบุรี ผู้อยู่อาศัยในจังหวัดนครราชสีมา และ ผู้อยู่อาศัยในจังหวัดภูเก็ต จังหวัดละ 384 ฉบับ โดยการสุ่มเจาะจง (Purposive sampling) ใช้ผู้ช่วยวิจัยเก็บข้อมูลจังหวัดละประมาณ 8 - 10 คน (8 คน/จังหวัด) เฉลี่ยคนละประมาณ 40 - 50 ฉบับ เวลาที่ใช้ระหว่างการเก็บข้อมูลต่อวัน คือ ช่วงเวลา 09.00 - 16.30 น. หรือ 6 - 8 ชั่วโมง/วัน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 1,920 ฉบับ โดยแบ่งสถานที่ในการเก็บข้อมูลดังนี้ คือ ห้างสรรพสินค้าต่างๆ ทั้ง 5 จังหวัด งานการแข่งขันกีฬาฟุตบอล งานการแข่งขันวอลเลย์บอล บริเวณสำนักงานเขต บริเวณหน้ากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร บริเวณบาทวิถี (ทั้ง 5 จังหวัด) บริเวณชายหาด (จังหวัดชลบุรี และ จังหวัดภูเก็ต) บริเวณสนามกีฬา เช่น สนามศุภชลาศัย สนามกีฬาในการกีฬาแห่งประเทศไทย สนามกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สนามกีฬา 700 ปี จังหวัดเชียงใหม่ สนามชลบุรีสเตเดียม จังหวัดชลบุรี สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 จังหวัดนครศรีธรรมราช และ บ้านพักอาศัย (ทั้ง 5 จังหวัด)

บันทึกข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2557 ถึง มีนาคม พ.ศ. 2558 ใช้ระยะเวลาบันทึกข้อมูลประมาณ 10 เดือน พบข้อมูลที่น่าสนใจ วิเคราะห์ได้รวมเป็น 1,104 ฉบับ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบอัลฟา เป็น 0.946

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน คือ

1. การวิเคราะห์ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และ ร้อยละ (Percentage) ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

2. การวิเคราะห์ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 “ศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย” ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง (Latent variables) หรือ ปัจจัย คือ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) ปัจจัยผลกระทบ

การท่องเที่ยวยเชิงกีฬา (SIMP) และ ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3. การวิเคราะห์ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 “ศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย” สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis หรือ EFA) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป รายงานผลโดยใช้น้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loadings)

4. การวิเคราะห์ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 “ศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย” ประกอบด้วย โมเดลการวัดของตัวแปรแฝง (Latent variables) หรือ ปัจจัย คือ โมเดลการวัดของปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวยเชิงกีฬา (PURP) โมเดลการวัดของปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) โมเดลการวัดของปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวยเชิงกีฬา (SETT) โมเดลการวัดของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) ที่ได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 3 และ โมเดลการวัดของปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis หรือ CFA) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป รายงานผลโดยใช้น้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ น้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) และ ค่าสถิติประเมินความสอดคล้องของโมเดล ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ (Chi-square หรือ χ^2) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square หรือ Chi-square/df หรือ χ^2/df) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted goodness of fit index หรือ AGFI) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of fit index หรือ GFI) และ ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root mean square error of approximation หรือ RMSEA)

5. การวิเคราะห์ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 4 “ศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวยเชิงกีฬา (PURP) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวยเชิงกีฬา (SETT) ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) ที่มีผลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL)” เป็น สถิติที่ใช้ได้แก่ การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural equation modeling หรือ SEM) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป รายงานผลโดยใช้น้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ น้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง หรือ สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Square

Multiple Correlation หรือ R^2) ค่าอิทธิพลทางตรง (Direct Effects หรือ DE) ค่าอิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects หรือ IE) ค่าอิทธิพลรวม (Total Effects หรือ TE) และ ค่าสถิติประเมินความสอดคล้องของโมเดล ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ (Chi-square หรือ χ^2) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square หรือ Chi-square/df หรือ χ^2/df) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted goodness of fit index หรือ AGFI) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of fit index หรือ GFI) และ ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root mean square error of approximation หรือ RMSEA)

เกณฑ์ทางสถิติ

1. เกณฑ์ทางสถิติสำหรับ ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 “ศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย” แปลความหมายค่าเฉลี่ย (Best & Kahn, 1986) ระดับการรับรู้ และ ความต้องการ คือ

4.50 – 5.00	แปลผล	การรับรู้มากที่สุด / ความต้องการมากที่สุด
3.50 – 4.49	แปลผล	การรับรู้มาก / ความต้องการมาก
2.50 – 3.49	แปลผล	การรับรู้ปานกลาง / ความต้องการปานกลาง
1.50 – 2.49	แปลผล	การรับรู้น้อย / ความต้องการน้อย
1.00 – 1.49	แปลผล	การรับรู้ที่น้อยที่สุด / ความต้องการน้อยที่สุด

2. เกณฑ์ทางสถิติสำหรับ ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 “ศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย” สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis หรือ EFA) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยทำการสกัดองค์ประกอบด้วยวิธี Principle component extraction และทำการหมุนแกนตั้งฉาก (Orthogonal rotation) ด้วยวิธี Varimax rotation การพิจารณาองค์ประกอบคือ องค์ประกอบนั้นต้องมีค่าไอเกน (Eigenvalues) ตั้งแต่ 1.00 ขึ้นไป (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2550) และ ตัวแปรแต่ละตัวในองค์ประกอบต้องมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loadings) ตั้งแต่ 0.40 ขึ้นไป (Brunt, 2008; Kitnuntaviwat & Tang, 2008; Tabachnick & Fidell, 2001)

3. เกณฑ์ทางสถิติสำหรับ ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 “ศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย”

3.1 พิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ตั้งแต่ 0.40 ขึ้นไป (Nunnally, 1978) เพื่อ

ตรวจสอบว่าตัวแปรสังเกตที่นำไปใช้ในการศึกษาเป็นตัวแทนในการวัดของตัวแปรแฝง หรือ ปัจจัย ที่เหมาะสมหรือไม่

3.2 ทำการประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Empirical data fit the model) ได้แก่

3.2.1 ค่าไค-สแควร์ (Chi-square หรือ χ^2) เกณฑ์การประเมิน คือ ค่า p-value > 0.05 โดยกำหนดให้

Σ_{model} = เมทริกซ์แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ผู้วิจัยคาดไว้

Σ_{observed} = เมทริกซ์แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรจากข้อมูลเชิงประจักษ์

$$H_0 : \Sigma_{\text{model}} = \Sigma_{\text{observed}}$$

$$H_1 : \Sigma_{\text{model}} \neq \Sigma_{\text{observed}}$$

3.2.2 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square หรือ Chi-square/df หรือ χ^2/df) เกณฑ์การประเมิน คือ $\chi^2/\text{df} < 5$ (Marsh & Hocevar, 1985) หรือ χ^2/df น้อยกว่า 3 (Bollen, 1989)

3.2.3 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted goodness of fit index หรือ AGFI) เกณฑ์การประเมิน คือ AGFI > 0.90 (Tanaka & Huba, 1985)

3.2.3 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of fit index หรือ GFI) เกณฑ์การประเมิน คือ GFI > 0.90 (Jöreskog & Sorbom, 1984)

3.2.4 ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root mean square error of approximation หรือ RMSEA) เกณฑ์การประเมิน คือ โมเดลมีความสอดคล้องดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ RMSEA \leq 0.05 และ โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ RMSEA \leq 0.08 (Schumacker & Lomax, 2004)

3.3 ถ้าความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน ทำการปรับโมเดล โดยการลากเส้นเชื่อมค่าคลาดเคลื่อน (e) หรือ ตัดตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) น้อยกว่า 0.40 ออก และ ทำการประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์อีกครั้ง

4. เกณฑ์ทางสถิติสำหรับ ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 4 “ศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) ที่มีผลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการ

พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL)” สถิติที่ใช้ได้แก่ การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural equation modeling หรือ SEM) โดยใช้โปรแกรม AMOS Version 21.0.0

4.1 ทำการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัย เกณฑ์การประเมิน คือ ค่า p-value < 0.05 ดังนี้

4.1.1 สมมติฐานข้อที่ 1 (Orams, 2005)

$H_0 : \beta_1 = 0$ หรือ $H_0 : \text{ปัจจัย PURP ไม่มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย}$

PART

$H_1 : \beta_1 \neq 0$ หรือ $H_1 : \text{ปัจจัย PURP มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย PART}$

4.1.2 สมมติฐานข้อที่ 2 (Orams, 2005)

$H_0 : \beta_2 = 0$ หรือ $H_0 : \text{ปัจจัย PART ไม่มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SETT}$

$H_2 : \beta_2 \neq 0$ หรือ $H_2 : \text{ปัจจัย PART มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SETT}$

4.1.3 สมมติฐานข้อที่ 3 (Orams, 2005)

$H_0 : \beta_3 = 0$ หรือ $H_0 : \text{ปัจจัย SETT ไม่มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SIMP}$

$H_3 : \beta_3 \neq 0$ หรือ $H_3 : \text{ปัจจัย SETT มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SIMP}$

4.1.4 สมมติฐานข้อที่ 4 (Chen, 2001; Gursoy, Jurowski, & Uysal,

2002; Gursoy & Rutherford, 2004; Hritz & Ross, 2010; Kitnuntaviwat & Tang, 2008; Prayag, Hosany, Nunkoo, & Alders, 2013; Yoon, Gursoy, & Chen, 2001)

$H_0 : \beta_4 = 0$ หรือ $H_0 : \text{ปัจจัย SIMP ไม่มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SSDL}$

$H_4 : \beta_4 \neq 0$ หรือ $H_4 : \text{ปัจจัย SIMP มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SSDL}$

4.2 ทำการประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Empirical data fit the model) ได้แก่

4.2.1 ค่าไค-สแควร์ (Chi-square หรือ χ^2) เกณฑ์การประเมิน คือ ค่า p-value > 0.05 โดยกำหนดให้

Σ_{model} = เมทริกซ์แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ผู้วิจัยคาดไว้

Σ_{observed} = เมทริกซ์แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรจากข้อมูลเชิงประจักษ์

$H_0 : \Sigma_{\text{model}} = \Sigma_{\text{observed}}$

$H_1 : \Sigma_{\text{model}} \neq \Sigma_{\text{observed}}$

4.2.2 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square หรือ Chi-square/df หรือ χ^2/df) เกณฑ์การประเมิน คือ $\chi^2/df < 5$ (Marsh & Hocevar, 1985) หรือ $\chi^2/df < 3$ (Bollen, 1989)

4.2.3 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted goodness of fit index หรือ AGFI) เกณฑ์การประเมิน คือ $AGFI > 0.90$ (Tanaka & Huba, 1985)

4.2.4 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of fit index หรือ GFI) เกณฑ์การประเมิน คือ $GFI > 0.90$ (Jöreskog & Sorbom, 1984)

4.2.5 ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root mean square error of approximation หรือ RMSEA) เกณฑ์การประเมิน คือ โมเดลมีความสอดคล้องดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ $RMSEA \leq 0.05$ และ โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ $RMSEA \leq 0.08$ (Schumacker & Lomax, 2004)

4.3 ถ้าความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน ทำการปรับโมเดล โดยการลากเส้นเชื่อมค่าคลาดเคลื่อน (e) และ ทำการประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์อีกครั้ง

4.4 แปลความหมายระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในแบบจำลองทั้งทางตรง (Direct effect) และ ทางอ้อม (Indirect effect) พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐาน (Standardized Path Coefficients หรือ β) เปรียบเทียบกับเกณฑ์ของ Devore และ Peck (1993) ดังนี้

0.80 – 1.00	แปลผล	ระดับสูง
0.50 – 0.79	แปลผล	ระดับปานกลาง
0.00 – 0.49	แปลผล	ระดับต่ำ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย: รูปแบบสมการโครงสร้าง มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย 3) เพื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัดสรร อันได้แก่ วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่มีผลต่อส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ข้อมูลที่นำมาศึกษาได้มาจากเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม โดยผ่านการตรวจสอบความตรง (Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) เป็น 0.872 และผ่านการทดสอบความเที่ยง (Reliability) จากการเก็บรวบรวมข้อมูล 30 ฉบับ จากกลุ่มทดลอง (Try out) มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบอัลฟา (Alpha-reliability coefficient) เป็น 0.937

จากการแจกแบบสอบถามทั้งหมด 1,920 ฉบับ โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) ให้แก่กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดนครราชสีมา และ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดละ 384 ฉบับ ภายหลังจากการบันทึกข้อมูลพบว่า ได้ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์รวมเป็น 1,104 ฉบับ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบอัลฟา เป็น 0.946

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามดังกล่าวไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมการคำนวณค่าสถิติสำเร็จรูปด้วยคอมพิวเตอร์ แบ่งการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และ ร้อยละ (Percentage) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 “ศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย” ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง (Latent variables) หรือปัจจัย คือ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) และ ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) ค่าสถิติที่ใช้

ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 “ศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย” สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis หรือ EFA) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป รายงานผลโดยใช้น้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loadings)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 “ศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย” ประกอบด้วย โมเดลการวัดของตัวแปรแฝง (Latent variables) หรือ ปัจจัย คือ โมเดลการวัดของปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) โมเดลการวัดของปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) โมเดลการวัดของปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) โมเดลการวัดของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) และ โมเดลการวัดของปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis หรือ CFA) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป รายงานผลโดยใช้น้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) และ ค่าสถิติประเมินความสอดคล้องของโมเดล ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ (Chi-square หรือ χ^2) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square หรือ Chi-square/df หรือ χ^2/df) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted goodness of fit index หรือ AGFI) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of fit index หรือ GFI) และ ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root mean square error of approximation หรือ RMSEA)

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 4 “ศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัตสรร ได้แก่ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) ที่มีผลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL)” สถิติที่ใช้ได้แก่ การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural equation modeling หรือ SEM) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป รายงานผลโดยใช้น้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง หรือ สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Square Multiple Correlation หรือ R^2) ค่าอิทธิพลทางตรง (Direct Effects หรือ DE) ค่าอิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects หรือ IE) ค่า

อิทธิพลรวม (Total Effects หรือ TE) และ ค่าสถิติประเมินความสอดคล้องของโมเดล ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ (Chi-square หรือ χ^2) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square หรือ Chi-square/df หรือ χ^2/df) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted goodness of fit index หรือ AGFI) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of fit index หรือ GFI) และ ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root mean square error of approximation หรือ RMSEA)

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดอักษรย่อ และ สัญลักษณ์ ดังนี้

อักษรย่อที่ใช้แทนตัวแปร

PURP	แทน	ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
PART	แทน	ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา
SETT	แทน	ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
SIMP	แทน	ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
SSDL	แทน	ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

Mean	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
χ^2	แทน	ค่าไค-สแควร์
χ^2/df	แทน	ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square หรือ Chi-square/df)
df	แทน	ระดับของความเป็นอิสระ
p หรือ p-value	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
AGFI	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted goodness of fit index)
GFI	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of fit index)

RMSEA	แทน	ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root mean square error of approximation)
R^2	แทน	ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง หรือ สัมประสิทธิ์การพหุคูณ (Square Multiple Correlation)
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐาน (Standardized Path Coefficients)
DE	แทน	ค่าอิทธิพลทางตรง (Direct Effects)
IN	แทน	ค่าอิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects)
TE	แทน	ค่าอิทธิพลรวม (Total Effects)
C.R.	แทน	อัตราส่วนวิกฤต (Critical ratio) หรือ สถิติค่าที (t-test) ที่ใช้การทดสอบ

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตอน ผู้วิจัยได้นำเสนอในรูปแบบ ตาราง และ แผนภาพ ประกอบการอธิบาย สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 1,104)

	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
จังหวัด	กรุงเทพมหานคร	283	25.64
	เชียงใหม่	225	20.38
	ชลบุรี	214	19.38
	นครราชสีมา	208	18.84
	ภูเก็ต	174	15.76
	เพศ	ชาย	506
หญิง		598	54.17
อายุ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	57	5.16
	21-30 ปี	417	37.77
	31-40 ปี	290	26.27
	41-50 ปี	200	18.12
	51-60 ปี	129	11.68
	มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	11	1.00
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	298	26.99
	ปริญญาตรี	587	53.17
	ปริญญาโท	187	16.94
	ปริญญาเอก	22	1.99
	อื่นๆ	10	0.91

ตารางที่ 2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 1,104)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพในปัจจุบัน		
นิสิต/นักศึกษา	149	13.50
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	432	39.13
พนักงานบริษัทเอกชน	404	36.59
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	54	4.89
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	10	0.91
อื่นๆ	55	4.98
รายได้ต่อเดือน		
ไม่มีรายได้	97	8.79
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	68	6.16
10,001-15,000 บาท	189	17.12
15,001-20,000 บาท	256	23.19
20,001-30,000 บาท	224	20.28
มากกว่า 30,000 บาท	270	24.46
ระยะเวลาพำนักอาศัย		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี	195	17.66
6-10 ปี	218	19.75
11-15 ปี	110	9.96
16-20 ปี	121	10.96
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	460	41.67
เล่นกีฬา		
ชอบ	891	80.71
ไม่ชอบ	134	12.13
ไม่แน่ใจ	79	7.16

ตารางที่ 2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 1,104)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ชมกีฬา		
ชอบ	920	83.33
ไม่ชอบ	94	8.52
ไม่แน่ใจ	90	8.15
อยากให้มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	532	48.19
เห็นด้วย	423	38.32
ปานกลาง	141	12.77
ไม่เห็นด้วย	6	0.54
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2	0.18

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 25.63 เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.17 มีช่วงอายุ 21-30 ปี และ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.77 และ 26.27 ตามลำดับ ระดับการศึกษาจบปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 53.17 อาชีพในปัจจุบันเป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และ พนักงานบริษัทเอกชน รวมเป็นร้อยละ 75.72 รายได้เฉลี่ยมากกว่า 15,000 บาท ขึ้นไป รวมเป็นร้อยละ 67.93 ระยะเวลาพำนักอาศัยมากกว่า 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 41.67 ชอบเล่นกีฬา และ ชอบชมกีฬา คิดเป็นร้อยละ 80.71 และ 83.33 ตามลำดับ และอยากให้มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาในระดับเห็นด้วยเป็นต้นไป คิดเป็นร้อยละ 86.51

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 “ศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย”

การศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย ในการศึกษา นี้แบ่งออกเป็นด้านต่างๆ ตามตัวแปรแฝง (Latent variables) หรือ ปัจจัย จำนวน 5 ปัจจัย คือ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) และ ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) ดังนี้

1. ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) เป็น การศึกษาปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามการรับรู้ของผู้อยู่อาศัย ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต (Observed variables) หรือ องค์ประกอบ จำนวน 5 องค์ประกอบ คือ

- 1.1 การแข่งขันกีฬา (PURP1)
- 1.2 การฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา (PURP2)
- 1.3 การเล่นเกมหรือนันทนาการ (PURP3)
- 1.4 พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา หรือ สนามกีฬา (PURP4)
- 1.5 ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PURP5)

2. ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) เป็น การศึกษาปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาตามการรับรู้ของผู้อยู่อาศัย ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต (Observed variables) หรือ องค์ประกอบ จำนวน 8 องค์ประกอบ คือ

- 2.1 นักกีฬา (PART1)
- 2.2 ผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา (PART2)
- 2.3 ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย (PART3)
- 2.4 ผู้ที่อยู่ในครอบครัว หรือ เพื่อนของนักกีฬา (PART4)
- 2.5 ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา (PART5)
- 2.6 ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับธุรกิจกีฬา (PART6)
- 2.7 ผู้ให้บริการทางการกีฬา (PART7)
- 2.8 ผู้ที่ทำงานสื่อสารมวลชนทั้งทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ (PART8)

3. ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) เป็น การศึกษาปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามการรับรู้ของผู้อยู่อาศัย ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต (Observed variables) หรือ องค์ประกอบ จำนวน 3 องค์ประกอบ คือ

- 3.1 สถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการศึกษา (SETT1)
- 3.2 สถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการศึกษา (SETT2)
- 3.3 สถานที่ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์เพื่อการศึกษา (SETT3)

4. ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) เป็น การศึกษาปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามการรับรู้ของผู้อยู่อาศัย แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และ ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยตัวแปร (items) จำนวนทั้งหมด 23 ตัวแปร คือ

ด้านเศรษฐกิจ มี 5 ตัวแปร คือ

- 4.1 มีการสร้างอาชีพและเพิ่มโอกาสการจ้างงาน (ieco1)
- 4.2 มีรายได้จากนักท่องเที่ยว (ieco2)
- 4.3 เกิดแรงจูงใจในการลงทุนมากขึ้น (ieco3)
- 4.4 ราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้น (ieco4)
- 4.5 ค่าครองชีพสูงขึ้น (ieco5)

ด้านสังคม มี 6 ตัวแปร คือ

- 4.6 เกิดการฟื้นฟูบ้านเมืองและปรับปรุงภาพลักษณ์ของประเทศ (isoc1)
- 4.7 เกิดการสร้างชื่อเสียงสู่นานาชาติจนทำให้เกิดความภาคภูมิใจในจังหวัดของตน (isoc2)
- 4.8 คุณภาพชีวิตดีขึ้น (isoc3)
- 4.9 ได้พบปะผู้คนใหม่ๆ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (isoc4)
- 4.10 ผู้อยู่อาศัยได้รับความเสียหายจากบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา (isoc5)

- 4.11 ปัญหาอาชญากรรมสูงขึ้น (isoc6)

ด้านวัฒนธรรม มี 6 ตัวแปร คือ

- 4.12 เกิดการสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย (icul1)
- 4.13 มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย (icul2)
- 4.14 เกิดผลกระทบทางบวกในด้านอัตลักษณ์วัฒนธรรมของเมืองและช่วยสร้างแรงจูงใจให้เกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น (icul3)
- 4.15 ผู้คนและแฟนกีฬาให้ความสนใจกับการแข่งขันกีฬาหรือกิจกรรมกีฬาจนเป็นวัฒนธรรม (icul4)
- 4.16 ส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น (icul5)
- 4.17 เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณี (icul6)

ด้านสิ่งแวดล้อม มี 6 ตัวแปร คือ

4.18 เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา (ienv1)

4.19 เกิดการปรับปรุงสาธารณูปโภค การสื่อสาร และสถานที่สาธารณะของชุมชน เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน ทางเดินเท้า การจราจร เป็นต้น (ienv2)

4.20 มีการจัดบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์ เช่น พิพิธภัณฑสถาน หอเกียรติยศ และสนามกีฬา เป็นต้น (ienv3)

4.21 สถานที่กลางแจ้ง เช่น ชายหาด ชายทะเล ทางเดินธรรมชาติ สวนสาธารณะ ซึ่งเป็นพื้นที่กิจกรรมเวลารว่าง เกิดความแออัด (ienv4)

4.22 การสร้างสิ่งก่อสร้าง เช่น สนามกีฬา สนามกอล์ฟ สถานที่จัดกิจกรรมกีฬา โรงแรม ได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ และระบบนิเวศ (ienv5)

4.23 เกิดปัญหาจราจรติดขัด ปริมาณขยะเพิ่มขึ้น และมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางน้ำ อากาศ เสียง (ienv6)

5. ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) เป็น การศึกษาปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามความต้องการของผู้อยู่อาศัย ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกต (Observed variables) หรือ องค์ประกอบ จำนวน 9 องค์ประกอบ คือ

5.1 การวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL1)

5.2 การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ (SSDL2)

5.3 การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา (SSDL3)

5.4 การบริการทางการกีฬา (SSDL4)

5.4.1 มีการพัฒนาการฝึกสอนกีฬา และภาวะผู้นำ

5.4.2 มีการบริการข้อมูลข่าวสารกิจกรรมกีฬา เช่น แผนที่ หนังสือคู่มือ เป็นต้น

5.4.3 มีการดูแลรักษาความปลอดภัยและการป้องกันอุบัติเหตุ

5.4.4 มีการจัดตั้งและพัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาและการวิจัย

5.4.5 มีร้านจำหน่ายของที่ระลึก

5.5 โครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL5)

5.5.1 มีการพัฒนาสนามกีฬา สถานที่จัดการแข่งขันกีฬา ลานกิจกรรมกีฬา

5.5.2 มีการพัฒนาการประปา การไฟฟ้า การสื่อสาร การกำจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย ถนน ทางรถไฟ ทางอากาศ และการขนส่งมวลชน เป็นต้น

5.5.3 มีการพัฒนาภัตตาคารและร้านอาหาร

5.5.4 มีแหล่งกิจกรรมกีฬาและแหล่งบันเทิง เช่น ลานกิจกรรม สถานที่จัดกิจกรรมกีฬา สนามกีฬา พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศ นักกีฬา แหล่งจำหน่ายซื้อขาย เป็นต้น

5.6 สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL6)

5.7 การพัฒนาองค์กรกีฬา (SSDL7)

5.8 การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL8)

5.9 การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย (SSDL9)

ในแต่ละรายชื่อที่ใช้ในการศึกษาตัวแปรแฝง (Latent variables) หรือ ปัจจัย จำนวน 5 ปัจจัย คือ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) และ ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL)” ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5 Rating scales) แบ่งการแปลความหมายตามรายละเอียดของการศึกษาดังนี้

การศึกษาตัวแปรวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตัวแปรผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ตัวแปรสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ ตัวแปรผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตามการรับรู้ของผู้อยู่อาศัย และ การศึกษาตัวแปรส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตามความต้องการของผู้อยู่อาศัย แปลความหมายค่าเฉลี่ย (Best & Kahn, 1986) ระดับการรับรู้ และ ความต้องการ คือ

4.50 – 5.00	แปลผล	การรับรู้มากที่สุด / ความต้องการมากที่สุด
3.50 – 4.49	แปลผล	การรับรู้มาก / ความต้องการมาก
2.50 – 3.49	แปลผล	การรับรู้ปานกลาง / ความต้องการปานกลาง
1.50 – 2.49	แปลผล	การรับรู้น้อย / ความต้องการน้อย
1.00 – 1.49	แปลผล	การรับรู้ที่น้อยที่สุด / ความต้องการน้อยที่สุด

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 2 สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามการรับรู้ของผู้อยู่อาศัย (n = 1,104)

ตัวแปร	Mean	S.D.	แปลผล
1. การแข่งขันกีฬา (PURP1)	4.16	0.718	มาก
2. การฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา (PURP2)	3.73	0.861	มาก
3. การเล่นเกมหรือนันทนาการ (PURP3)	3.82	0.766	มาก
4. พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา หรือ สนามกีฬา (PURP4)	3.12	0.845	ปานกลาง
5. ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PURP5)	3.25	0.888	ปานกลาง
รวม	3.62	0.528	มาก

หมายเหตุ ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5 Rating scales)

จากตารางที่ 3 เป็น ผลการวิเคราะห์ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) พบว่า ผู้อยู่อาศัยมีระดับการรับรู้ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภาพรวมโดยมีค่าเฉลี่ยเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ตัวแปรการแข่งขันกีฬา (PURP1) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.16 รองลงมา คือ ตัวแปรการเล่นกิจกรรมนันทนาการ (PURP3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และ ตัวแปรพิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา หรือ สนามกีฬา (PURP4) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.12

ตารางที่ 4 ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาตามการรับรู้ของผู้อยู่อาศัย (n = 1,104)

ตัวแปร	Mean	S.D.	แปลผล
1. นักกีฬา (PART1)	4.13	0.749	มาก
2. ผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา (PART2)	4.09	0.704	มาก
3. ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย (PART3)	3.84	0.754	มาก
4. ผู้ที่อยู่ในครอบครัว หรือ เพื่อนของนักกีฬา (PART4)	3.77	0.809	มาก
5. ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา (PART5)	3.81	0.796	มาก
6. ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับธุรกิจกีฬา (PART6)	3.86	0.783	มาก
7. ผู้ให้บริการทางการกีฬา (PART7)	4.00	0.798	มาก
8. ผู้ที่ทำงานสื่อสารมวลชนทั้งทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ (PART8)	3.94	0.783	มาก
รวม	3.93	0.561	มาก

หมายเหตุ ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5 Rating scales)

จากตารางที่ 4 เป็น ผลการวิเคราะห์ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) พบว่า ผู้อยู่อาศัยมีระดับการรับรู้ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาในภาพรวมโดยมีค่าเฉลี่ยเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ตัวแปรนักกีฬา (PART1) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.13 รองลงมา คือ ตัวแปรผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา (PART2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และ ตัวแปรผู้ที่อยู่ในครอบครัว หรือ เพื่อนของนักกีฬา (PART4) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.77

ตารางที่ 5 ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามการรับรู้ของผู้อยู่อาศัย (n = 1,104)

ตัวแปร	Mean	S.D.	แปลผล
1.สถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการกีฬา (SETT1)	3.77	0.782	มาก
2.สถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา (SETT2)	4.11	0.771	มาก
3.สถานที่ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา (SETT3)	3.05	0.874	ปานกลาง
รวม	3.64	0.565	มาก

หมายเหตุ ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5 Rating scales)

จากตารางที่ 5 เป็น ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) พบว่า ผู้อยู่อาศัยมีระดับการรับรู้ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภาพรวมโดยมีค่าเฉลี่ยเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ตัวแปรสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา (SETT2) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.11 รองลงมา คือ ตัวแปรสถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการกีฬา (SETT1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และ ตัวแปรสถานที่ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา (SETT3) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.05

ตารางที่ 6 ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามการรับรู้ของผู้อยู่อาศัย (n = 1,104)

ตัวแปร	Mean	S.D.	แปลผล
ด้านเศรษฐกิจ			
1. มีการสร้างอาชีพและเพิ่มโอกาสการจ้างงาน (ieco1)	4.17	0.736	มาก
2. มีรายได้จากนักท่องเที่ยว (ieco2)	4.24	0.734	มาก
3. เกิดแรงจูงใจในการลงทุนมากขึ้น (ieco3)	4.01	0.775	มาก
4. ราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้น (ieco4)	3.76	0.940	มาก
5. ค่าครองชีพสูงขึ้น (ieco5)	3.56	0.985	มาก
ด้านสังคม			
6. เกิดการฟื้นฟูบ้านเมืองและปรับปรุงภาพลักษณ์ของประเทศ (isoc1)	4.08	0.739	มาก
7. เกิดการสร้างชื่อเสียงสู่นานาชาติจนทำให้เกิดความภาคภูมิใจในจังหวัดของตน (isoc2)	4.27	0.710	มาก
8. คุณภาพชีวิตดีขึ้น (isoc3)	3.95	0.806	มาก
9. ได้พบปะผู้คนใหม่ๆ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (isoc4)	4.08	0.733	มาก
10. ผู้อยู่อาศัยได้รับความเสียหายจากบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา (isoc5)	3.25	1.035	ปานกลาง
11. ปัญหาอาชญากรรมสูงขึ้น (isoc6)	2.99	1.123	ปานกลาง
ด้านวัฒนธรรม			
12. เกิดการสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย (icul1)	4.00	0.705	มาก
13. มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย (icul2)	3.97	0.734	มาก
14. เกิดผลกระทบทางบวกในด้านอัตลักษณ์วัฒนธรรมของเมืองและช่วยสร้างแรงจูงใจให้เกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น (icul3)	3.94	0.768	มาก

ตารางที่ 6 ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามการรับรู้ของผู้อยู่อาศัย (n = 1,104) (ต่อ)

ตัวแปร	Mean	S.D.	แปลผล
15. ผู้คนและแฟนกีฬาให้ความสนใจกับการแข่งขันกีฬาหรือกิจกรรมกีฬาจนเป็นวัฒนธรรม (icul4)	3.96	0.724	มาก
16. ส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น (icul5)	2.88	1.068	ปานกลาง
17. เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณี (icul6)	3.08	1.034	ปานกลาง
ด้านสิ่งแวดล้อม			
18. เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา (ienv1)	3.92	0.754	มาก
19. เกิดการปรับปรุงสาธารณูปโภค การสื่อสาร และสถานที่สาธารณะของชุมชน เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน ทางเดินเท้า การจราจร เป็นต้น (ienv2)	4.11	0.694	มาก
20. มีการจัดบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์ เช่น พิพิธภัณฑสถาน หอเกียรติยศ และสนามกีฬา เป็นต้น (ienv3)	3.91	0.763	มาก
21. สถานที่กลางแจ้ง เช่น ชายหาด ชายทะเล ทางเดินธรรมชาติ สวนสาธารณะ ซึ่งเป็นพื้นที่กิจกรรมเวลาว่าง เกิดความแออัด (ienv4)	3.58	0.883	มาก
22. การสร้างสิ่งก่อสร้าง เช่น สนามกีฬา สนามกอล์ฟ สถานที่จัดกิจกรรมกีฬา โรงแรม ได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ และระบบนิเวศ (ienv5)	3.54	0.912	มาก
23. เกิดปัญหาจราจรติดขัด ปริมาณขยะเพิ่มขึ้น และมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางน้ำ อากาศ เสียง (ienv6)	3.60	0.975	มาก
รวม	3.78	0.447	มาก

หมายเหตุ ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5 Rating scales)

จากตารางที่ 6 เป็น ผลการวิเคราะห์ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) พบว่า ผู้อยู่อาศัยมีระดับการรับรู้ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภาพรวมโดยมีค่าเฉลี่ยเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก ตัวแปรเกิดการสร้างชื่อเสียงสุนานาประเทศจนทำให้เกิดความภาคภูมิใจในจังหวัดของตน (isoc2) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.27 รองลงมา คือ ตัวแปรมีรายได้จากนักท่องเที่ยว (ieco2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และ ตัวแปรส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น (icul5) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.88

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านเศรษฐกิจมีตัวแปรมีรายได้จากนักท่องเที่ยว (ieco2) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.24 รองลงมา คือ ตัวแปรมีการสร้างอาชีพและเพิ่มโอกาสการจ้างงาน (ieco1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และ ตัวแปรค่าครองชีพสูง (ieco5) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.56

ด้านสังคม พบว่า ตัวแปรเกิดการสร้างชื่อเสียงสุนานาประเทศจนทำให้เกิดความภูมิใจในจังหวัดของตน (isoc2) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.27 รองลงมา คือ ตัวแปรเกิดการฟื้นฟูและพัฒนาบ้านเมืองและปรับปรุงภาพลักษณ์ของประเทศ (isoc1) และ ตัวแปรได้พบปะผู้คนใหม่ๆมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (isoc4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และ ตัวแปรปัญหาอาชญากรรมสูงขึ้น (isoc6) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.99

ด้านวัฒนธรรม พบว่า ตัวแปรมีการสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย (icul1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 รองลงมา คือ ตัวแปรมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย (icul2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ตัวแปรส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น (icul5) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.88

ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ตัวแปรเกิดการปรับปรุงสาธารณูปโภค การสื่อสารและสถานที่สาธารณะของชุมชน (ienv2) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.11 รองลงมา คือ ตัวแปรเกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา (ienv1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ตัวแปรการสร้างสิ่งก่อสร้างได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ (ienv5) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.54

ตารางที่ 7 ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามความต้องการของผู้อยู่อาศัย (n = 1,104)

ตัวแปร	Mean	S.D.	แปลผล
1. การวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL1)	4.07	0.707	มาก
2. การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีเขียวและสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ (SSDL2)	4.11	0.752	มาก
3. การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา (SSDL3)	4.05	0.744	มาก
4. การบริการทางการกีฬา (SSDL4)	4.06	0.648	มาก
4.1 มีการพัฒนาการฝึกสอนกีฬา และภาวะผู้นำ	4.13	0.759	มาก
4.2 มีการบริการข้อมูลข่าวสารกิจกรรมกีฬา เช่น แผนที่ หนังสือ คู่มือ เป็นต้น	4.07	0.747	มาก
4.3 มีการดูแลรักษาความปลอดภัยและการป้องกันอุบัติเหตุ	4.18	0.768	มาก
4.4 มีการจัดตั้งและพัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาและการวิจัย	4.06	0.792	มาก
4.5 มีร้านจำหน่ายของที่ระลึก	3.84	0.828	มาก
5. โครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL5)	4.13	0.615	มาก
5.1 มีการพัฒนาสนามกีฬา สถานที่จัดการแข่งขันกีฬา ลานกิจกรรมกีฬา	4.27	0.691	มาก
5.2 มีการพัฒนาการประปา การไฟฟ้า การสื่อสาร การกำจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย ถนน ทางรถไฟ ทางอากาศ และการขนส่งมวลชน เป็นต้น	4.23	0.728	มาก
5.3 มีการพัฒนาภัตตาคารและร้านอาหาร	3.91	0.760	มาก

ตารางที่ 7 ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามความต้องการของผู้อยู่อาศัย (n = 1,104) (ต่อ)

ตัวแปร	Mean	S.D.	แปลผล
5.4 มีแหล่งกิจกรรมกีฬาและแหล่งบันเทิง เช่น ลานกิจกรรม สถานที่จัดกิจกรรมกีฬา สนามกีฬา พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศ นักกีฬา แหล่งจำหน่ายชื่อของ เป็นต้น	4.10	0.737	มาก
6. สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL6)	4.23	0.750	มาก
7. การพัฒนาองค์กรกีฬา (SSDL7)	4.11	0.764	มาก
8. การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL8)	4.08	0.759	มาก
9. การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย (SSDL9)	4.09	0.742	มาก
รวม	4.10	0.574	มาก

หมายเหตุ ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5 Rating scales)

จากตารางที่ 7 เป็น ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) พบว่า ผู้อยู่อาศัยมีระดับความต้องการปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภาพรวมโดยมีค่าเฉลี่ยเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก และ ตัวแปรมีการพัฒนาสนามกีฬา สถานที่จัดการแข่งขันกีฬา ลานกิจกรรมกีฬา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.27

เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ตัวแปรสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL6) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.23 รองลงมา คือ ตัวแปรโครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL5) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และ ตัวแปรการพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา (SSDL3) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 4.05

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 “ศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย”

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและรวบรวมตัวแปรของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) โดยนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามและทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ เพื่อจัดกลุ่มและสกัดตัวแปร โดยทำการสกัดองค์ประกอบด้วยวิธี Principle component extraction และทำการหมุนแกนตั้งฉาก (Orthogonal rotation) ด้วยวิธี Varimax rotation จำนวน 25 รอบ การพิจารณาองค์ประกอบคือ องค์ประกอบนั้นต้องมีค่าไอเกน (Eigenvalues) ตั้งแต่ 1.00 ขึ้นไป (กัลยา วาณิชย์ บัญชา, 2550) และ ตัวแปรแต่ละตัวในองค์ประกอบต้องมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loadings) ตั้งแต่ 0.40 ขึ้นไป (Brunt, 2008; Kitnuntaviwat & Tang, 2008; Tabachnick & Fidell, 2001)

ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) ที่ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และ ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยตัวแปร (items) จำนวนทั้งหมด 23 ตัวแปร คือ

ด้านเศรษฐกิจ มี 5 ตัวแปร คือ

- 1 มีการสร้างอาชีพและเพิ่มโอกาสการจ้างงาน (ieco1)
- 2 มีรายได้จากนักท่องเที่ยว (ieco2)
- 3 เกิดแรงจูงใจในการลงทุนมากขึ้น (ieco3)
- 4 ราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้น (ieco4)
- 5 ค่าครองชีพสูงขึ้น (ieco5)

ด้านสังคม มี 6 ตัวแปร คือ

- 6 เกิดการฟื้นฟูบ้านเมืองและปรับปรุงภาพลักษณ์ของประเทศ (isoc1)
- 7 เกิดการสร้างชื่อเสียงสู่นานาชาติจนทำให้เกิดความภาคภูมิใจในจังหวัดของตน (isoc2)

- 8 คุณภาพชีวิตดีขึ้น (isoc3)
- 9 ได้พบปะผู้คนใหม่ๆ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (isoc4)
- 10 ผู้อยู่อาศัยได้รับความเสียหายจากบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา (isoc5)
- 11 ปัญหาอาชญากรรมสูงขึ้น (isoc6)

ด้านวัฒนธรรม มี 6 ตัวแปร คือ

- 12 เกิดการสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย (icul1)

- 13 มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย (icul2)
- 14 เกิดผลกระทบทางบวกในด้านอัตลักษณ์วัฒนธรรมของเมืองและช่วยสร้างแรงจูงใจให้เกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น (icul3)
- 15 ผู้คนและแฟนกีฬาให้ความสนใจกับการแข่งขันกีฬาหรือกิจกรรมกีฬาจนเป็นวัฒนธรรม (icul4)
- 16 ส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น (icul5)
- 17 เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณี (icul6)
- ด้านสิ่งแวดล้อม มี 6 ตัวแปร คือ
- 18 เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา (ienv1)
- 19 เกิดการปรับปรุงสาธารณูปโภค การสื่อสาร และสถานที่สาธารณะของชุมชน เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน ทางเดินเท้า การจราจร เป็นต้น (ienv2)
- 20 มีการจัดบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์ เช่น พิพิธภัณฑสถาน หอเกียรติยศ และสนามกีฬา เป็นต้น (ienv3)
- 21 สถานที่กลางแจ้ง เช่น ชายหาด ชายทะเล ทางเดินธรรมชาติ สวนสาธารณะ ซึ่งเป็นพื้นที่กิจกรรมเวลาว่าง เกิดความแออัด (ienv4)
- 22 การสร้างสิ่งก่อสร้าง เช่น สนามกีฬา สนามกอล์ฟ สถานที่จัดกิจกรรมกีฬา โรงแรม ได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ และระบบนิเวศ (ienv5)
- 23 เกิดปัญหาจราจรติดขัด ปริมาณขยะเพิ่มขึ้น และมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางน้ำ อากาศ เสียง (ienv6)

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที 3 สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

องค์ประกอบ	จำนวน ตัวแปร	ค่าความ แปรปรวน	%ค่า ความ แปรปรวน	%ค่า ความ แปรปรวน สะสม
1.ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม (CESB1)	10	30.232	22.152	22.152
2.ความเสียหายทางวัฒนธรรม สังคม และ เศรษฐกิจ (CSEC2)	5	17.377	15.435	37.587
3.ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (ECOB3)	3	7.108	13.550	51.137
4.สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม (ENDV4)	3	5.244	8.824	59.961
รวม	21	-	59.961	59.961

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = .893

Bartlett's Test of Sphericity P= 0.000

จากตารางที่ 8 พบว่าปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬามี 4 องค์ประกอบ มีความแปรปรวนของตัวแปรผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาร้อยละ 59.961 มีค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy เท่ากับ 0.893 และทดสอบนัยสำคัญด้วย Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามีนัยสำคัญที่ 0.000

ตารางที่ 9 องค์ประกอบที่ 1 “ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม” (CESB1)

ตัวแปร	ผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	Factor Loadings
icul2	มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย	0.767
icul1	มีการสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย	0.763
icul3	เกิดผลกระทบทางบวกในด้านอัตลักษณ์วัฒนธรรมของเมืองและช่วยสร้างแรงจูงใจให้เกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น	0.739
icul4	ผู้คนและแฟนกีฬาให้ความสนใจกับการแข่งขันกีฬาหรือกิจกรรมกีฬาจนเป็นวัฒนธรรม	0.696
ienv1	เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา	0.692
ienv3	มีการจัดบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์ เช่น พิพิธภัณฑสถาน หอเกียรติยศ และสนามกีฬา เป็นต้น	0.656
isoc3	คุณภาพชีวิตดีขึ้น	0.621
isoc4	ได้พบปะผู้คนใหม่ๆ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์	0.619
ienv2	เกิดการปรับปรุงสาธารณูปโภค การสื่อสาร และสถานที่สาธารณะของชุมชน เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน ทางเดินเท้า การจราจร เป็นต้น	0.565
isoc2	เกิดการสร้างชื่อเสียงสู่นานาชาติจนทำให้เกิดความภาคภูมิใจในจังหวัดของตน	0.546
10 ตัวแปร	Eigenvalues	30.232
Factor 1	% ค่าความแปรปรวน	22.152

จากตารางที่ 9 องค์ประกอบที่ 1 มีชื่อเป็น “ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม” มีค่าความแปรปรวน (Eigenvalues) เท่ากับ 30.232 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 22.152 ประกอบด้วย 10 ตัวแปร เป็น ตัวแปรในด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม และ ด้านสังคม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loadings) ตั้งแต่ 0.546 – 0.767 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือ ตัวแปรมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย (0.767)

ตารางที่ 10 องค์ประกอบที่ 2 “ความเสียหายทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ” (CSEC2)

ตัวแปร	ผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	Factor Loadings
icul5	ส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น	0.777
icul6	เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณี	0.752
isoc6	ปัญหาอาชญากรรมสูงขึ้น	0.749
isoc5	ผู้อยู่อาศัยได้รับความเสียหายจากบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา	0.701
ieco5	ค่าครองชีพสูงขึ้น	0.690
5 ตัวแปร	Eigenvalues	17.377
Factor 2	% ค่าความแปรปรวน	15.435

จากตารางที่ 10 องค์ประกอบที่ 2 มีชื่อเป็น “ความเสียหายทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ” มีค่าความแปรปรวน (Eigenvalues) เท่ากับ 17.377 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 15.435 ประกอบด้วย 5 ตัวแปร เป็น ตัวแปรในด้านวัฒนธรรม ด้านสังคม และ ด้านเศรษฐกิจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loadings) ตั้งแต่ 0.690 – 0.777 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือ ตัวแปรส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น (0.777)

ตารางที่ 11 องค์ประกอบที่ 3 “ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ” (ECOB3)

ตัวแปร	ผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	Factor Loadings
ieco2	มีรายได้จากนักท่องเที่ยว	0.769
ieco1	มีการสร้างอาชีพและเพิ่มโอกาสการจ้างงาน	0.724
ieco3	เกิดแรงจูงใจในการลงทุนมากขึ้น	0.702
3 ตัวแปร	Eigenvalues	7.108
Factor 3	% ค่าความแปรปรวน	13.550

จากตารางที่ 11 องค์ประกอบที่ 3 มีชื่อเป็น “ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ” มีค่าความแปรปรวน (Eigenvalues) เท่ากับ 7.108 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 13.550 ประกอบด้วย 3 ตัวแปร เป็น ตัวแปรในด้านเศรษฐกิจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loadings) ตั้งแต่ 0.702 – 0.769 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือ ตัวแปรที่มีรายได้จากนักท่องเที่ยว (0.769)

ตารางที่ 12 องค์ประกอบที่ 4 “สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม” (ENVD4)

ตัวแปร	ผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	Factor Loadings
ienv5	การสร้างสิ่งก่อสร้าง เช่น สนามกีฬา สนามกอล์ฟ สถานที่จัดกิจกรรมกีฬา โรงแรม ได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ และระบบนิเวศ	0.734
ienv6	เกิดปัญหาจราจรติดขัด ปริมาณขยะเพิ่มขึ้น และมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางน้ำ อากาศ เสียง	0.731
ienv4	สถานที่กลางแจ้ง เช่น ชายหาด ชายทะเล ทางเดินธรรมชาติ สวนสาธารณะ ซึ่งเป็นพื้นที่กิจกรรมเวลาว่าง เกิดความแออัด	0.640
3 ตัวแปร	Eigenvalues	5.244
Factor 4	% ค่าความแปรปรวน	8.824

จากตารางที่ 12 องค์ประกอบที่ 4 มีชื่อเป็น “สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม” มีค่าความแปรปรวน (Eigenvalues) เท่ากับ 5.244 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 8.824 ประกอบด้วย 3 ตัวแปร เป็น ตัวแปรในด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loadings) ตั้งแต่ 0.640 – 0.734 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือ ตัวแปรการสร้างสิ่งก่อสร้าง เช่น สนามกีฬา สนามกอล์ฟ สถานที่จัดกิจกรรมกีฬา โรงแรม ได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ และระบบนิเวศ (0.734)

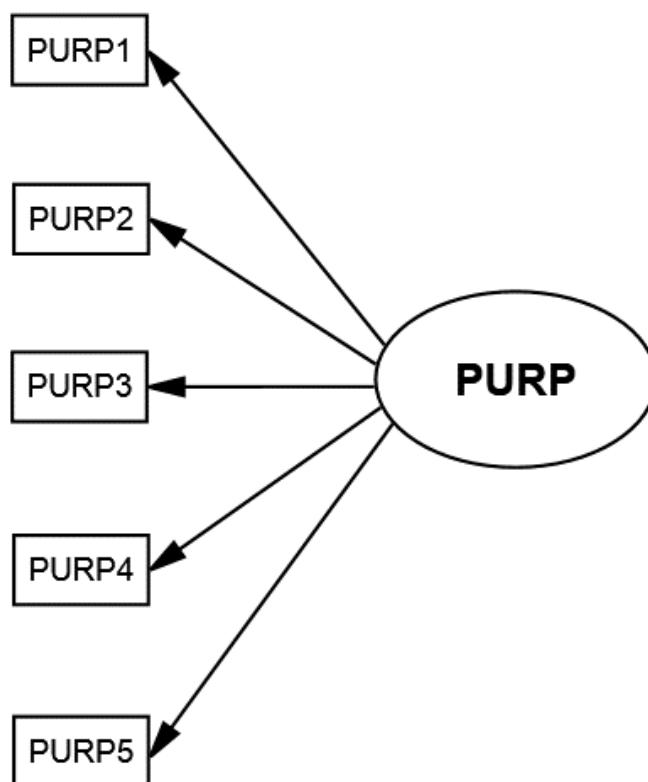
จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ พบว่า ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำนวน 23 ตัวแปร สามารถจัดเป็น 4 องค์ประกอบ 21 ตัวแปร ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 คือ ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม (CESB1) มี 10 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 2 คือ ความเสียหายทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ (CSEC2) มี 5 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 3 คือ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (ECOB3) มี 3 ตัวแปร และ องค์ประกอบที่ 4 คือ สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม (END4) มี 3 ตัวแปร หลังจากนั้นนำข้อมูลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis หรือ EFA) มาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 2 (Second-order Confirm factory analysis) เพื่อตรวจสอบว่าตัวแปร CESB1 CSEC2 ECOB3 และ END4 เป็นตัวแปรที่อธิบายในปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) ได้หรือไม่ ในตอนต่อไป ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 “ศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย”

การศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย ในตอนที่ 4 นี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis หรือ CFA) ของโมเดลการวัด (Measurement model) จำนวน 5 โมเดล ประกอบด้วย โมเดลการวัดของปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) โมเดลการวัดของปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) โมเดลการวัดของปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) โมเดลการวัดของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) และ โมเดลการวัดของปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) เพื่อตรวจสอบว่าตัวแปรสังเกตที่นำไปใช้ในการศึกษาเป็นตัวแทนในการวัดของตัวแปรแฝง หรือ ปัจจัย ที่เหมาะสมหรือไม่ โดยทำการพิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ตั้งแต่ 0.40 ขึ้นไป (Nunnally, 1978) และ ทำการประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Empirical data fit the model) ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ (Chi-square หรือ χ^2) เกณฑ์การประเมิน คือ ค่า p-value > 0.05 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square หรือ Chi-square/df หรือ χ^2/df) เกณฑ์การประเมิน คือ $\chi^2/df < 5$ (Marsh & Hocevar, 1985) หรือ χ^2/df น้อยกว่า 3 (Bollen, 1989) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted goodness of fit index หรือ AGFI) เกณฑ์การประเมิน คือ AGFI > 0.90 (Tanaka & Huba, 1985) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of fit index หรือ GFI) เกณฑ์การประเมิน คือ GFI > 0.90 (Jöreskog & Sorbom, 1984) และ ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root mean square error of approximation หรือ RMSEA) เกณฑ์การประเมิน คือ โมเดลมีความสอดคล้องดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ RMSEA ≤ 0.05 และ โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ RMSEA ≤ 0.08 (Schumacker & Lomax, 2004)

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis หรือ CFA) ของโมเดลการวัด (Measurement model) ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง หรือ ปัจจัย (Latent variables) และ ตัวแปรสังเกต (Observed variables) ดังนี้

1. โมเดลการวัดของปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) หรือ โมเดลวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังแผนภาพที่ 10 ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง คือ ตัวแปรวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) และ ตัวแปรสังเกต (Observed variables) จำนวน 5 องค์ประกอบ คือ

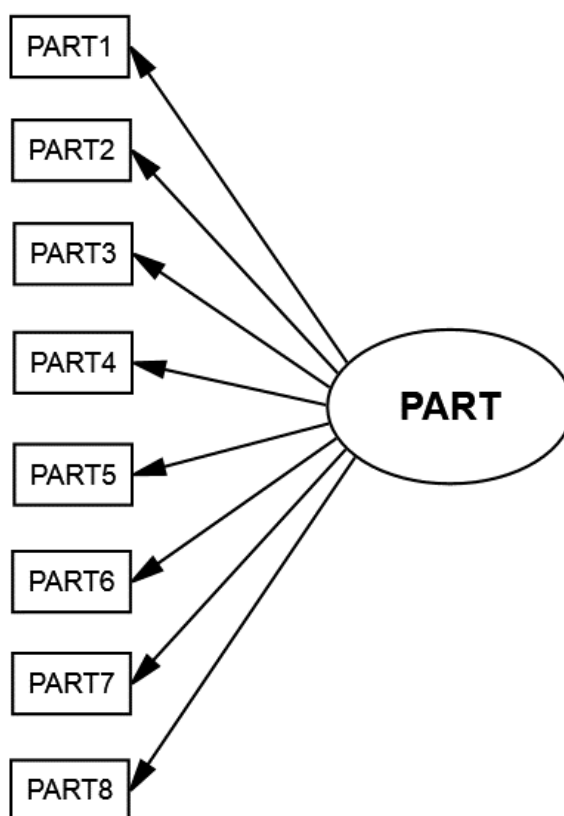
- 1.1 การแข่งขันกีฬา (PURP1)
- 1.2 การฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา (PURP2)
- 1.3 การเล่นเกมหรือนันทนาการ (PURP3)
- 1.4 พิชิตภยันต์กีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา หรือ สนามกีฬา (PURP4)
- 1.5 ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PURP5)

แผนภาพที่ 10 โมเดลวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

2. โมเดลการวัดของปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) หรือ โมเดลผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ดังแผนภาพที่ 11 ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง คือ ตัวแปรผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) และ ตัวแปรสังเกตได้ (Observed variables) จำนวน 8 องค์ประกอบคือ

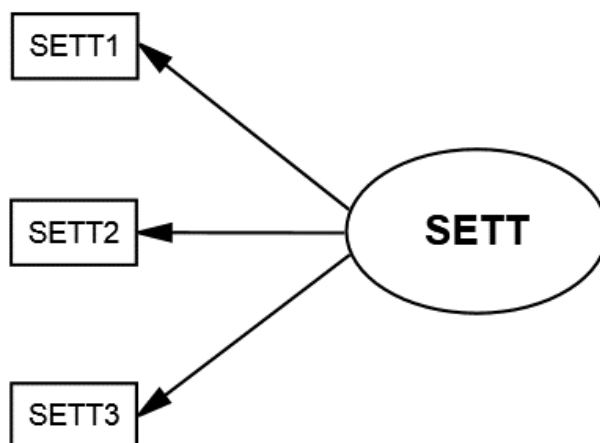
- 2.1 นักกีฬา (PART1)
- 2.2 ผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา (PART2)
- 2.3 ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย (PART3)
- 2.4 ผู้ที่อยู่ในครอบครัว หรือ เพื่อนของนักกีฬา (PART4)
- 2.5 ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา (PART5)
- 2.6 ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับธุรกิจกีฬา (PART6)
- 2.7 ผู้ให้บริการทางการกีฬา (PART7)
- 2.8 ผู้ที่ทำงานสื่อสารมวลชนทั้งทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ (PART8)

แผนภาพที่ 11 โมเดลผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา

3. โมเดลการวัดของปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) หรือ โมเดลสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังแผนภาพที่ 12 ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง คือ ตัวแปรสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) และ ตัวแปรสังเกตได้ (Observed variables) จำนวน 3 องค์ประกอบ คือ

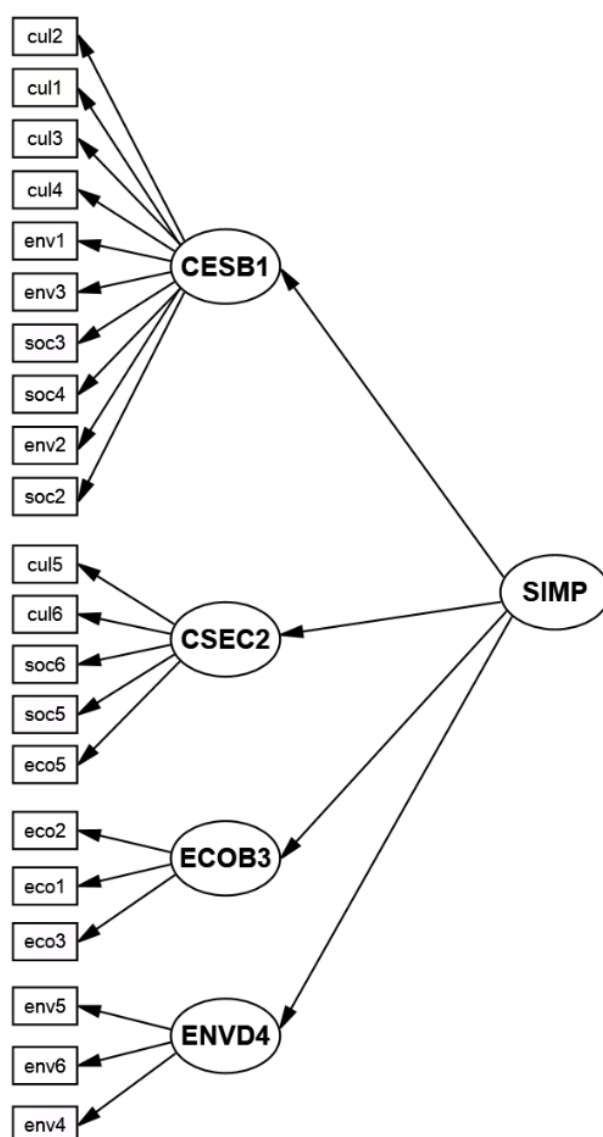
- 3.1 สถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการศึกษา (SETT1)
- 3.2 สถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการศึกษา (SETT2)
- 3.3 สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการศึกษา (SETT3)

แผนภาพที่ 12 โมเดลสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

4. โมเดลการวัดของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) หรือ โมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังแผนภาพที่ 13 ภายหลังจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis หรือ EFA) ทำให้มีองค์ประกอบจำนวน 4 องค์ประกอบ เพื่อทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 2 (Second-order Confirm factory analysis) คือ

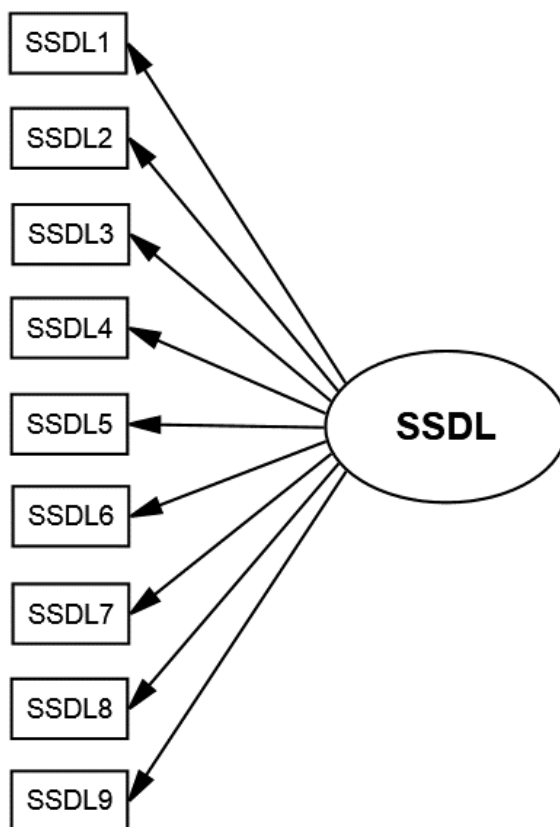
- 4.1 ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม (CESB1)
- 4.2 ความเสียหายทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ (CSEC2)
- 4.3 ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (ECOB3)
- 4.4 สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม (ENDV4)

แผนภาพที่ 13 โมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
อันดับที่ 2 (Second-order Confirm factory analysis)

5. โมเดลการวัดของปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) หรือ โมเดลส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังแผนภาพที่ 14 ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง คือ ตัวแปรส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) และ ตัวแปรสังเกตได้ (Observed variables) จำนวน 9 องค์ประกอบ คือ

- 5.1 การวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL1)
- 5.2 การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ (SSDL2)
- 5.3 การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา (SSDL3)
- 5.4 การบริการทางการกีฬา (SSDL4)
- 5.5 โครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL5)
- 5.6 สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL6)
- 5.7 การพัฒนาองค์กรกีฬา (SSDL7)
- 5.8 การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL8)
- 5.9 การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย (SSDL9)

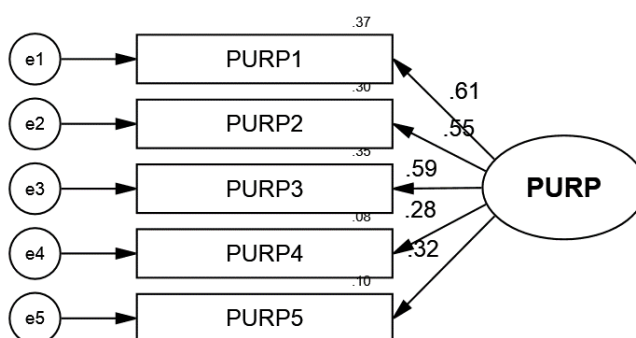
แผนภาพที่ 14 โมเดลส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 4 สรุปได้ดังตาราง และ แผนภาพ ต่อไปนี้

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
(n = 1,104)

Observed Variables	Standardized Regression Weights
PURP1 การแข่งขันกีฬา	0.611
PURP2 การฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา	0.546
PURP3 การเล่นเกมหรือนันทนาการ	0.593
PURP4 พิพิธภัณฑกีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา หรือ สนามกีฬา	0.279
PURP5 ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา	0.317

$\chi^2 = 300.146$, $\chi^2/df = 33.350$, $df = 9$, $p = 0.000$, $AGFI = 0.827$, $GFI = 0.896$, $RMSEA = 0.171$

Chi-square = 300.146, Chi-square/df = 33.350, df = 9, p = .000, AGFI = .827, GFI = .896, RMSEA = .171

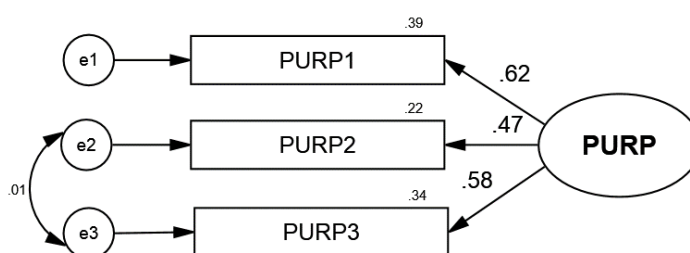
แผนภาพที่ 15 โมเดลวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (n = 1,104)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังตารางที่ 13 และ แผนภาพที่ 15 เมื่อประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าไม่ผ่านเกณฑ์ทุกกรณี ได้แก่ ค่า χ^2 มีค่า p-value เท่ากับ 0.000 ค่า χ^2/df เท่ากับ 33.350 ค่า AGFI เท่ากับ 0.827 ค่า GFI เท่ากับ 0.896 และ ค่า RMSEA เท่ากับ 0.171 ทั้งนี้ ทำการปรับโมเดลโดยการลากเส้นเชื่อมค่าคลาดเคลื่อน (e) และ ตัดตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) น้อยกว่า 0.40 ออก (Nunnally, 1978) ได้แก่ ตัวแปรพิพิธภัณฑกีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา หรือ สนามกีฬา (PURP4) และ ตัวแปรธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PURP5) เพื่อให้โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังแผนภาพที่ 16

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หลังปรับโมเดล (n = 1,104)

Observed Variables	Standardized Regression Weights
PURP1 การแข่งขันกีฬา	0.625
PURP2 การฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา	0.473
PURP3 การเล่นเกมหรือนันทนาการ	0.581

$\chi^2 = 2.509$, $\chi^2/df = 2.509$, $df = 1$, $p = 0.113$, AGFI = 0.991, GFI = 0.998, RMSEA = 0.037

Chi-square = 2.509, Chi-square/df = 2.509, df = 1, p = .113, AGFI = .991, GFI = .998, RMSEA = .037

แผนภาพที่ 16 โมเดลวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หลังปรับโมเดล (n = 1,104)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หลังปรับโมเดล ดังตารางที่ 14 และ แผนภาพที่ 16 เมื่อประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ผ่านเกณฑ์ทุกกรณี ได้แก่ ค่า χ^2 มีค่า p-value เท่ากับ 0.113 ค่า χ^2/df เท่ากับ 2.509 ค่า AGFI เท่ากับ 0.991 ค่า GFI เท่ากับ 0.998 และ ค่า RMSEA เท่ากับ 0.037

ตัวแปรการแข่งขันกีฬา (PURP1) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.625

ตัวแปรการฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา (PURP2) ค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.473

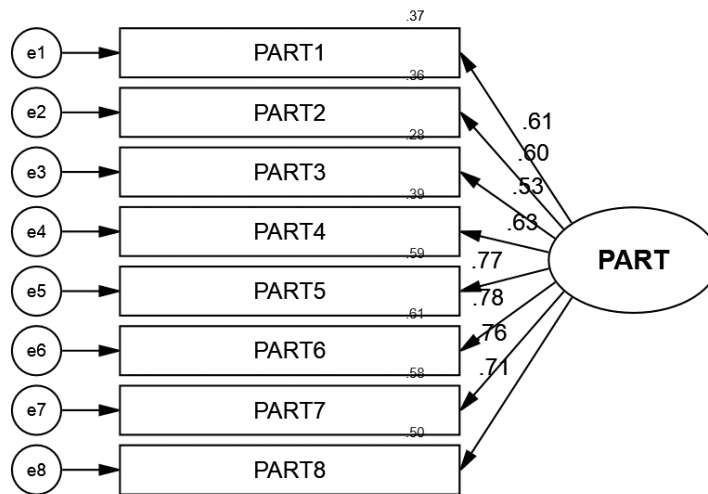
ตัวแปรการเล่นกิจกรรมนันทนาการ (PURP3) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.581

ดังนั้น โมเดลวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกต จำนวน 3 องค์ประกอบ คือ 1) ตัวแปรการแข่งขันกีฬา (PURP1) 2) ตัวแปรการฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา (PURP2) และ 3) การเล่นกิจกรรมนันทนาการ (PURP3) เพื่อนำมาวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างต่อไป

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา
(n = 1,104)

	Observed Variables	Standardized Regression Weights
PART1	นักกีฬา	0.610
PART2	ผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา	0.601
PART3	ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย	0.525
PART4	ผู้ที่อยู่ในครอบครัว หรือ เพื่อนของนักกีฬา	0.625
PART5	ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา	0.770
PART6	ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับธุรกิจกีฬา	0.781
PART7	ผู้ให้บริการทางการกีฬา	0.765
PART8	ผู้ที่ทำงานสื่อสารมวลชนทั้งทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์	0.706

$\chi^2 = 483.854$, $\chi^2/df = 24.193$, $df = 20$, $p = 0.000$, $AGFI = 0.797$, $GFI = 0.887$, $RMSEA = 0.145$

Chi-square = 483.854, Chi-square/df = 24.193, df = 20, p = .000, AGFI = .797, GFI = .887, RMSEA = .145

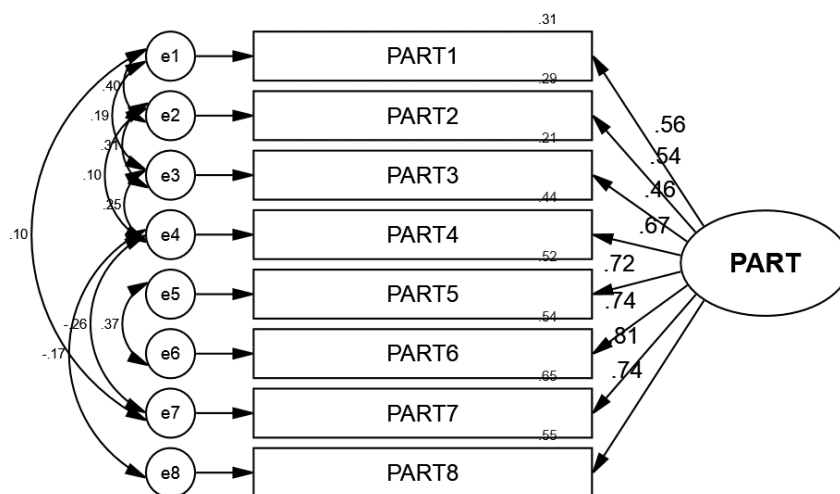
แผนภาพที่ 17 โมเดลผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (n = 1,104)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ดังตารางที่ 15 และ แผนภาพที่ 17 เมื่อประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าไม่ผ่านเกณฑ์ทุกกรณี ได้แก่ ค่า χ^2 มีค่า p-value เท่ากับ 0.000 ค่า χ^2/df เท่ากับ 24.193 ค่า AGFI เท่ากับ 0.797 ค่า GFI เท่ากับ 0.887 และ ค่า RMSEA เท่ากับ 0.145 ทั้งนี้ ทำการปรับโมเดลโดยการลากเส้นเชื่อมค่าคลาดเคลื่อน (e) เพื่อให้โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังแผนภาพที่ 18

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา หลังปรับโมเดล (n = 1,104)

Observed Variables	Standardized Regression Weights
PART1 นักกีฬา	0.560
PART2 ผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา	0.540
PART3 ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย	0.457
PART4 ผู้ที่อยู่ในครอบครัว หรือ เพื่อนของนักกีฬา	0.666
PART5 ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา	0.724
PART6 ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับธุรกิจกีฬา	0.735
PART7 ผู้ให้บริการทางการกีฬา	0.809
PART8 ผู้ที่ทำงานสื่อสารมวลชนทั้งทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์	0.740

$\chi^2 = 14.865$, $\chi^2/df = 1.351$, $df = 11$, $p = 0.189$, $AGFI = 0.989$, $GFI = 0.997$, $RMSEA = 0.018$

Chi-square = 14.865, Chi-square/df = 1.351, df = 11, p = .189, AGFI = .989, GFI = .997, RMSEA = .018

แผนภาพที่ 18 โมเดลผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา หลังปรับโมเดล (n = 1,104)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา หลังปรับโมเดล ดังตารางที่ 16 และ แผนภาพที่ 18 เมื่อประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ผ่านเกณฑ์ทุกกรณี ได้แก่ ค่า χ^2 มีค่า p-value เท่ากับ 0.189 ค่า χ^2/df เท่ากับ 1.351 ค่า AGFI เท่ากับ 0.989 ค่า GFI เท่ากับ 0.997 และ ค่า RMSEA เท่ากับ 0.018

ตัวแปรนักกีฬา (PART1) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.560

ตัวแปรผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา (PART2) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.540

ตัวแปรผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย (PART3) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.457

ตัวแปรผู้ที่อยู่ในครอบครัว หรือ เพื่อนของนักกีฬา (PART4) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.666

ตัวแปรผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา (PART5) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.724

ตัวแปรผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับธุรกิจกีฬา (PART6) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.735

ตัวแปรผู้ให้บริการทางการกีฬา (PART7) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.809

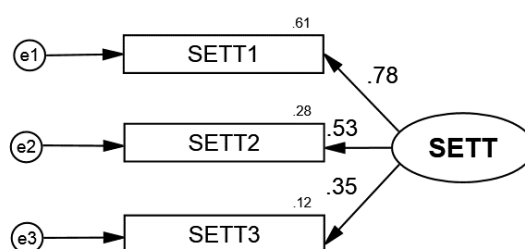
ตัวแปรผู้ทำงานสื่อสารมวลชนทั้งทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ (PART8) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.740

ดังนั้น โมเดลผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกต จำนวน 8 ตัว องค์ประกอบ คือ 1) ตัวแปรนักกีฬา (PART1) 2) ตัวแปรผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา (PART2) 3) ตัวแปรผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย (PART3) 4) ตัวแปรผู้ที่อยู่ในครอบครัว หรือ เพื่อนของนักกีฬา (PART4) 5) ตัวแปรผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา (PART5) 6) ตัวแปรผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับธุรกิจกีฬา (PART6) 7) ตัวแปรผู้ให้บริการทางการกีฬา (PART7) และ 8) ตัวแปรผู้ทำงานสื่อสารมวลชนทั้งทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ (PART8) เพื่อนำมาวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างต่อไป

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
(n = 1,104)

	Observed Variables	Standardized Regression Weights
SETT1	สถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการกีฬา	0.783
SETT2	สถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา	0.533
SETT3	สถานที่ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา	0.352

$\chi^2 = 64.680$, $\chi^2/df = 32.340$, $df = 2$, $p = 0.000$, $AGFI = 0.883$, $GFI = 0.961$, $RMSEA = 0.169$

Chi-square = 64.680, Chi-square/df = 32.340, df = 2, p = .000, AGFI = .883, GFI = .961, RMSEA = .169

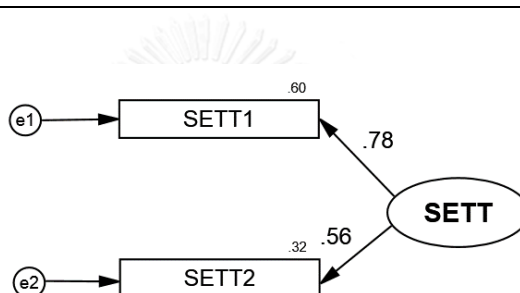
แผนภาพที่ 19 โมเดลสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (n = 1,104)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังตารางที่ 17 และ แผนภาพที่ 19 เมื่อประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ผ่านเกณฑ์ 1 กรณี คือ GFI เท่ากับ 0.961 นอกนั้นไม่ผ่านเกณฑ์ ได้แก่ ค่า χ^2 มีค่า p-value เท่ากับ 0.000 ค่า χ^2/df เท่ากับ 32.340 ค่า AGFI เท่ากับ 0.883 และ ค่า RMSEA เท่ากับ 0.169 ทั้งนี้ ทำการปรับโมเดล โดยการ ตัดตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) น้อยกว่า 0.40 ออก (Nunnally, 1978) คือ ตัวแปรสถานที่ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา (SETT3) เพื่อให้โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังแผนภาพที่ 20

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หลังปรับโมเดล (n = 1,104)

Observed Variables		Standardized Regression Weights
SETT1	สถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการกีฬา	0.778
SETT2	สถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา	0.562

$\chi^2 = 3.161$, $\chi^2/df = 3.161$, $df = 1$, $p = 0.075$, $AGFI = 0.991$, $GFI = 0.997$, $RMSEA = 0.044$

Chi-square = 3.161, Chi-square/df = 3.161, df = 1, p = .075, AGFI = .991, GFI = .997, RMSEA = .044

แผนภาพที่ 20 โมเดลสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หลังปรับโมเดล (n = 1,104)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หลังปรับโมเดล ดังตารางที่ 18 และ แผนภาพที่ 20 เมื่อประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ผ่านเกณฑ์ทุกกรณี ได้แก่ ค่า χ^2 มีค่า p-value เท่ากับ 0.075 ค่า χ^2/df เท่ากับ 3.161 ค่า AGFI เท่ากับ 0.991 ค่า GFI เท่ากับ 0.997 และ ค่า RMSEA เท่ากับ 0.044

ตัวแปรสถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการกีฬา (SETT1) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.778

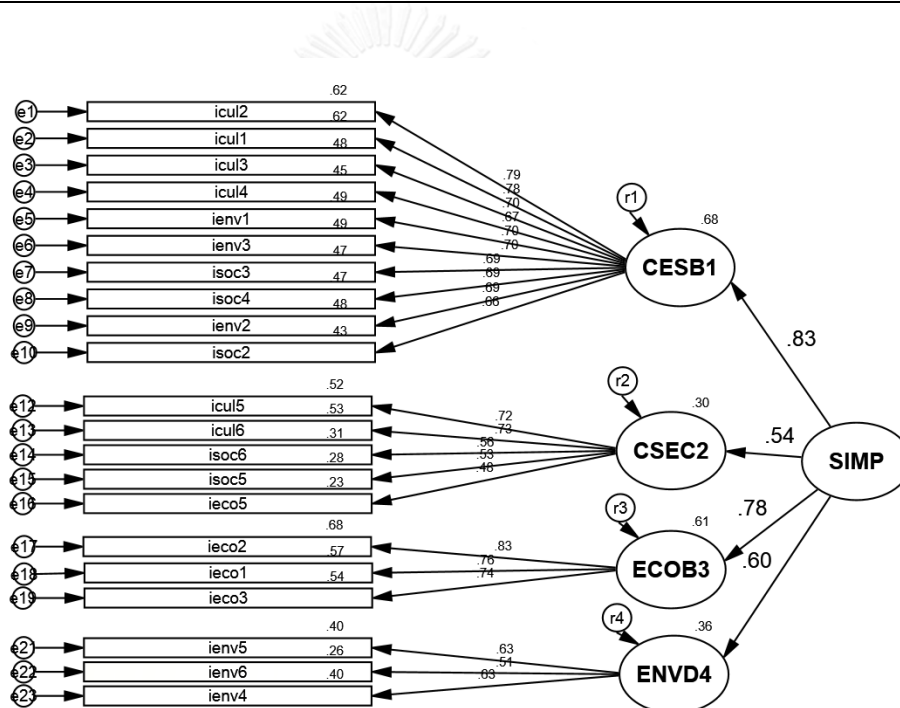
ตัวแปรสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา (SETT2) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.562

ดังนั้น โมเดลสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกต จำนวน 2 องค์ประกอบ คือ 1) ตัวแปรสถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการกีฬา (SETT1) และ 2) ตัวแปรสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา (SETT2) เพื่อนำมาวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างต่อไป

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 2 ของโมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (n = 1,104)

Latent Variables		Standardized Regression Weights
CESB1	ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม	0.826
CSEC2	ความเสียหายทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ	0.544
ECOB3	ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ	0.783
END4	สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม	0.599

$\chi^2 = 1281.561$, $\chi^2/df = 6.853$, $df = 187$, $p = 0.000$, $AGFI = 0.863$, $GFI = 0.889$, $RMSEA = 0.073$

Chi-square = 1281.561, Chi-square/df = 6.853, df = 187, p = .000, AGFI = .863, GFI = .889, RMSEA = .073

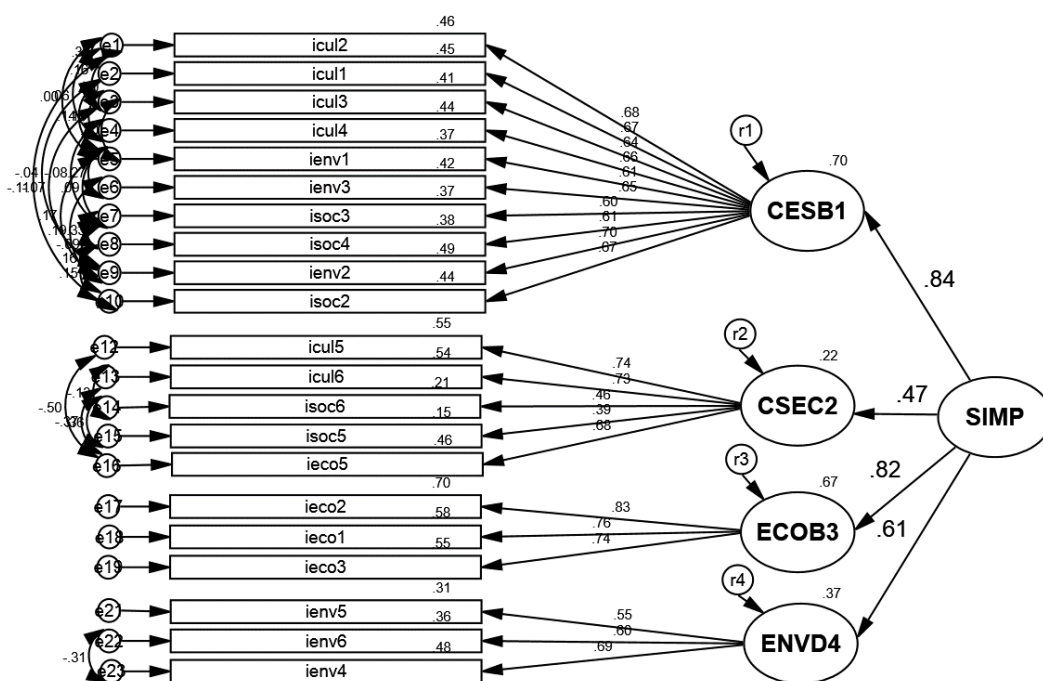
แผนภาพที่ 21 โมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 2 (n = 1,104)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 2 ของโมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังตารางที่ 19 และ แผนภาพที่ 21 เมื่อประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่า ไม่ผ่านเกณฑ์ทุกกรณี ได้แก่ ค่า χ^2 มีค่า p-value เท่ากับ 0.000 ค่า χ^2/df เท่ากับ 6.853 ค่า AGFI เท่ากับ 0.863 ค่า GFI เท่ากับ 0.889 และ ค่า RMSEA เท่ากับ 0.073 ทั้งนี้ ทำการปรับโมเดลโดยการลากเส้นเชื่อมค่าคลาดเคลื่อน (e) เพื่อให้โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังแผนภาพที่ 22

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 2 ของโมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หลังปรับโมเดล (n = 1,104)

Latent Variables		Standardized Regression Weights
CESB1	ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม	0.835
CSEC2	ความเสียหายทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ	0.468
ECOB3	ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ	0.821
END4	สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม	0.605

$\chi^2 = 776.531, \chi^2/df = 4.793, df = 162, p = 0.000, AGFI = 0.904, GFI = 0.933, RMSEA = 0.059$

Chi-square = 776.531, Chi-square/df = 4.793, df = 162, p = .000, AGFI = .904, GFI = .933, RMSEA = .059

แผนภาพที่ 22 โมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 2 หลังปรับโมเดล (n = 1,104)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 2 ของโมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หลังปรับโมเดล ดังตารางที่ 20 และ แผนภาพที่ 22 เมื่อประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับ

ข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ผ่านเกณฑ์ 4 กรณี ได้แก่ ค่า χ^2/df เท่ากับ 4.793 ค่า AGFI เท่ากับ 0.904 ค่า GFI เท่ากับ 0.933 และ ค่า RMSEA เท่ากับ 0.059 ไม่ผ่านเกณฑ์ คือ ค่า χ^2 มีค่า p-value เท่ากับ 0.000 ทั้งนี้ ค่า χ^2 ขึ้นกับขนาดตัวอย่าง เมื่อขนาดตัวอย่างใหญ่ จะทำให้ ค่า p-value มีโอกาสน้อยกว่า 0.05 (ปฏิเสธ H_0) ดังนั้น ให้พิจารณาค่า χ^2/df น้อยกว่า 5 (Marsh & Hocevar, 1985)

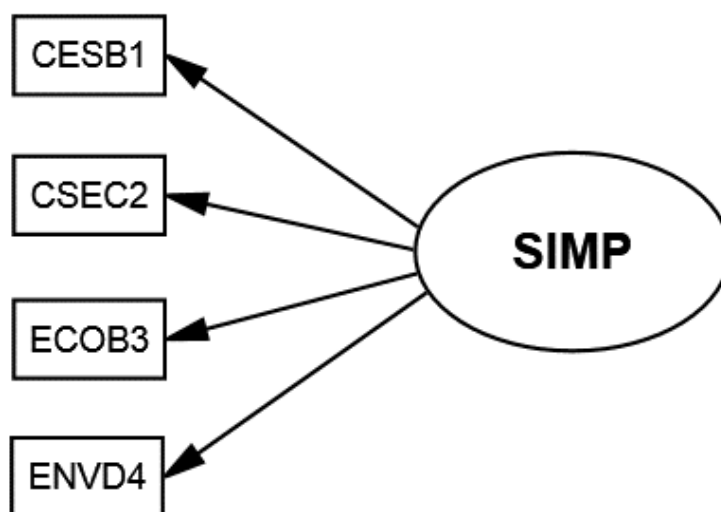
ตัวแปรผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม (CESB1) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.835

ตัวแปรความเสียหายทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ (CSEC2) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.468

ตัวแปรผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (ECOB3) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.821

ตัวแปรสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม (ENVD4) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.605

ดังนั้น โมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกต จำนวน 4 องค์ประกอบ คือ 1) ตัวแปรผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม (CESB1) 2) ตัวแปรความเสียหายทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ (CSEC2) 3) ตัวแปรผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (ECOB3) และ 4) ตัวแปรสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม (ENVD4) ดังแผนภาพที่ 23 เพื่อนำมาวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างต่อไป

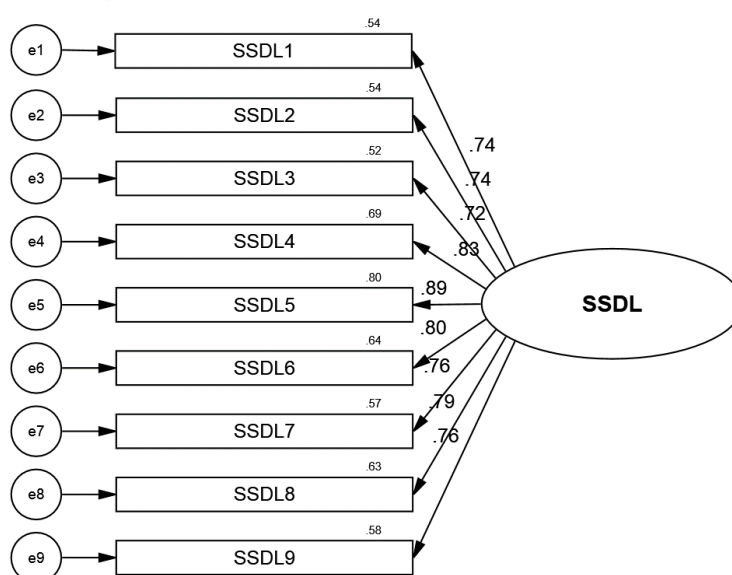

แผนภาพที่ 23 โมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนา
การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (n = 1,104)

	Observed Variables	Standardized Regression Weights
SSDL1	การวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	0.736
SSDL2	การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยว เชิงกีฬาทางธรรมชาติ	0.736
SSDL3	การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับ ประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา	0.721
SSDL4	การบริการทางการกีฬา	0.830
SSDL5	โครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยว เชิงกีฬา	0.893
SSDL6	สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	0.799
SSDL7	การพัฒนาองค์กรกีฬา	0.755
SSDL8	การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา	0.794
SSDL9	การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย	0.759

$\chi^2 = 706.000$, $\chi^2/df = 26.148$, $df = 27$, $p = 0.000$, $AGFI = 0.729$, $GFI = 0.837$, $RMSEA = 0.151$

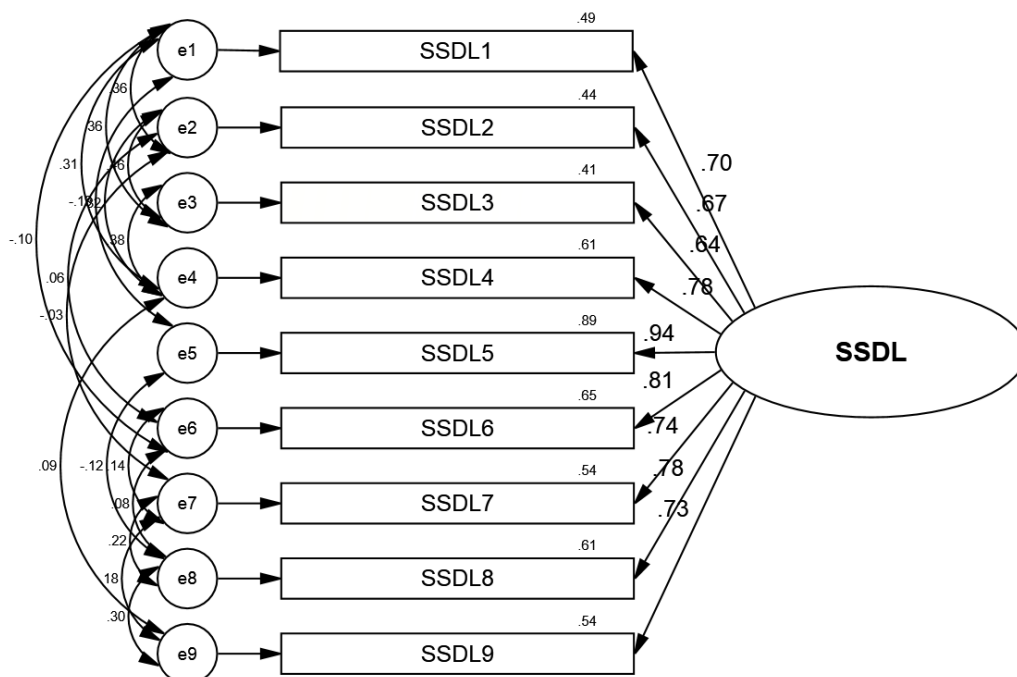
Chi-square = 706.000, Chi-square/df = 26.148, df = 27, p = .000, AGFI = .729, GFI = .837, RMSEA = .151

แผนภาพที่ 24 โมเดลส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (n = 1,104)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของโมเดลส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังตารางที่ 21 และ แผนภาพที่ 24 เมื่อประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ไม่ผ่านเกณฑ์ทุกกรณี ได้แก่ ค่า χ^2 มีค่า p-value เท่ากับ 0.000 ค่า χ^2/df เท่ากับ 26.148 ค่า AGFI เท่ากับ 0.729 ค่า GFI เท่ากับ 0.837 และ ค่า RMSEA เท่ากับ 0.151 ทั้งนี้ ทำการปรับโมเดล โดยการลากเส้นเชื่อมค่าคลาดเคลื่อน (e) เพื่อให้โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังแผนภาพที่ 25

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หลังปรับโมเดล (n = 1,104)

Observed Variables		Standardized Regression Weights
SSDL1	การวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	0.699
SSDL2	การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ	0.667
SSDL3	การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการศึกษา	0.644
SSDL4	การบริการทางการกีฬา	0.779
SSDL5	โครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	0.944
SSDL6	สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	0.807
SSDL7	การพัฒนาองค์กรกีฬา	0.737
SSDL8	การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา	0.784
SSDL9	การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย	0.733
$\chi^2 = 6.534$, $\chi^2/df = 0.653$, $df = 10$, $p = 0.769$, AGFI = 0.994, GFI = 0.999, RMSEA = 0.000		

Chi-square = 6.534, Chi-square/df = .653, df = 10, p = .769, AGFI = .994, GFI = .999, RMSEA = .000

แผนภาพที่ 25 โมเดลส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาหลังปรับโมเดล

(n = 1,104)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาหลังปรับโมเดล ดังตารางที่ 22 และ แผนภาพที่ 25 เมื่อประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ผ่านเกณฑ์ทุกกรณี ได้แก่ ค่า χ^2 มีค่า p-value เท่ากับ 0.769 ค่า χ^2/df เท่ากับ 0.653 ค่า AGFI เท่ากับ 0.994 ค่า GFI เท่ากับ 0.999 และ ค่า RMSEA เท่ากับ 0.000

ตัวแปรการวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL1) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.699

ตัวแปรการพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ (SSDL2) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.667

ตัวแปรการพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา (SSDL3) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.644

ตัวแปรการบริการทางการกีฬา (SSDL4) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.779

ตัวแปรโครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL5) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.944

ตัวแปรสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL6) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.807

ตัวแปรการพัฒนาองค์กรกีฬา (SSDL7) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.737

ตัวแปรการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL8) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.784

ตัวแปรการสนับสนุนการพัฒนากีฬาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย (SSDL9) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.733

ดังนั้น โมเดลส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนากีฬาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกต จำนวน 9 องค์ประกอบ คือ 1) ตัวแปรการวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL1) 2) ตัวแปรการพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ (SSDL2) 3) ตัวแปรการพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา (SSDL3) 4) ตัวแปรการบริการทางการกีฬา (SSDL4) 5) ตัวแปรโครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL5) 6) ตัวแปรสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL6) 7) ตัวแปรการพัฒนาองค์กรกีฬา (SSDL7) 8) ตัวแปรการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL8) และ 9) ตัวแปรการสนับสนุนการพัฒนากีฬาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย (SSDL9) เพื่อนำมาวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างต่อไป

ตารางที่ 23 สรุปผลการประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หลังปรับโมเดล

โมเดล	ค่าสถิติและเกณฑ์การประเมิน				
	χ^2 (p > 0.05)	χ^2/df ($\chi^2/df < 5$) ($\chi^2/df < 3$)	AGFI (AGFI > 0.90)	GFI (GFI > 0.90)	RMSEA (RMSEA ≤ 0.05) (RMSEA ≤ 0.08)
PURP	0.113	2.509	0.991	0.998	0.037
PART	0.189	1.351	0.989	0.997	0.018
SETT	0.075	3.161	0.991	0.997	0.044
SIMP	0.000	4.793	0.904	0.933	0.059
SSDL	0.769	0.653	0.994	0.999	0.000

จากตารางที่ 23 การประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าไค-สแควร์ (Chi-square หรือ χ^2) เกณฑ์การประเมิน คือ ค่า p-value ควรมากกว่า 0.05 (ยอมรับ H_0) อย่างไรก็ตาม เมื่อขนาดตัวอย่างใหญ่ จะทำให้ ค่า p-value มีโอกาสน้อยกว่า 0.05 (ปฏิเสธ H_0) เช่น โมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) ดังนั้น ให้พิจารณาค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square หรือ Chi-square/df หรือ χ^2/df) เกณฑ์การประเมิน คือ χ^2/df น้อยกว่า 5 (Marsh & Hocevar, 1985) หรือ χ^2/df น้อยกว่า 3 (Bollen, 1989) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted goodness of fit index หรือ AGFI) เกณฑ์การประเมิน คือ AGFI ควรมากกว่า 0.90 (Tanaka & Huba, 1985) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of fit index หรือ GFI) เกณฑ์การประเมิน คือ GFI ควรมากกว่า 0.90 (Jöreskog & Sorbom, 1984) และ ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root mean square error of approximation หรือ RMSEA) เกณฑ์การประเมิน คือ โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ RMSEA ควรน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.05 เช่น โมเดลวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) โมเดลผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) โมเดลสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) โมเดลสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) และ โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ RMSEA ควรน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.08 (Schumacker & Lomax, 2004) เช่น โมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) ดังนั้น โมเดลทุกโมเดลอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีความเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างในลำดับต่อไป

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 4 “ศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล

ระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) ที่มีผลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL)”

หลังจากวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis หรือ CFA) และปรับโมเดลจนมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์แล้ว จึงนำข้อมูลจาก CFA มาวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural equation modeling หรือ SEM) ที่ประกอบด้วยโมเดลการวัด (Measurement model) และ โมเดลโครงสร้าง (Structural model) ดังนี้

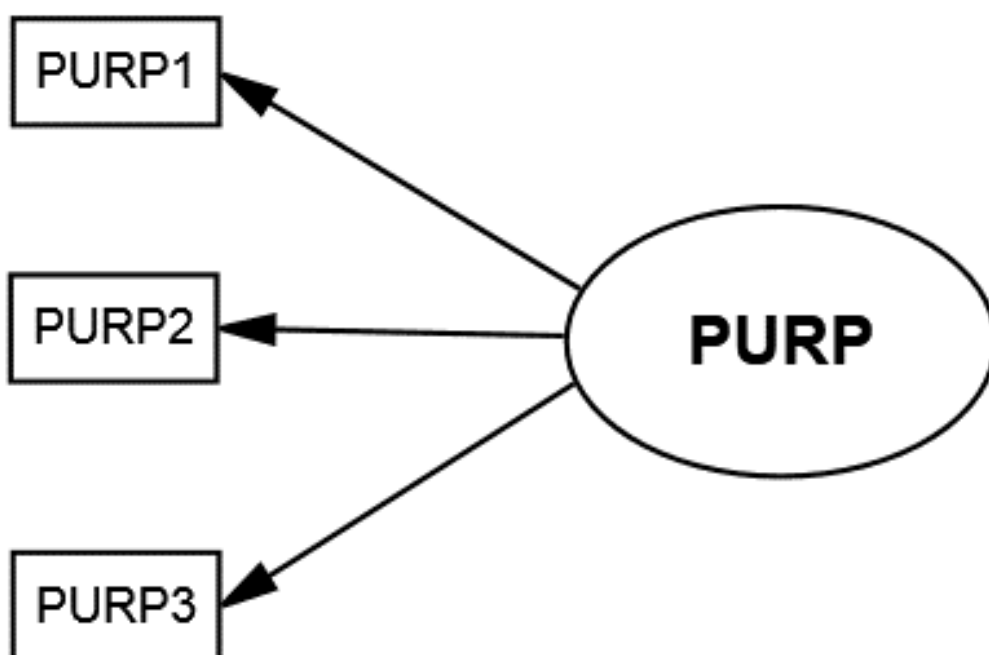
โมเดลการวัด (Measurement models) จำนวน 5 โมเดล ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง (Latent variables) จำนวน 5 ตัว และ ตัวแปรสังเกตได้ (Observed variables) จำนวน 26 ตัว คือ

1. โมเดลการวัดตัวที่ 1 คือ โมเดลการวัดของปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังแผนภาพที่ 26 ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง คือ ตัวแปรวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) และ ตัวแปรสังเกต จำนวน 3 องค์ประกอบ คือ

1.1 ตัวแปรการแข่งขันกีฬา (PURP1)

1.2 ตัวแปรการฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา (PURP2)

1.3 ตัวแปรการเล่นกีฬารันทนาการ (PURP3)

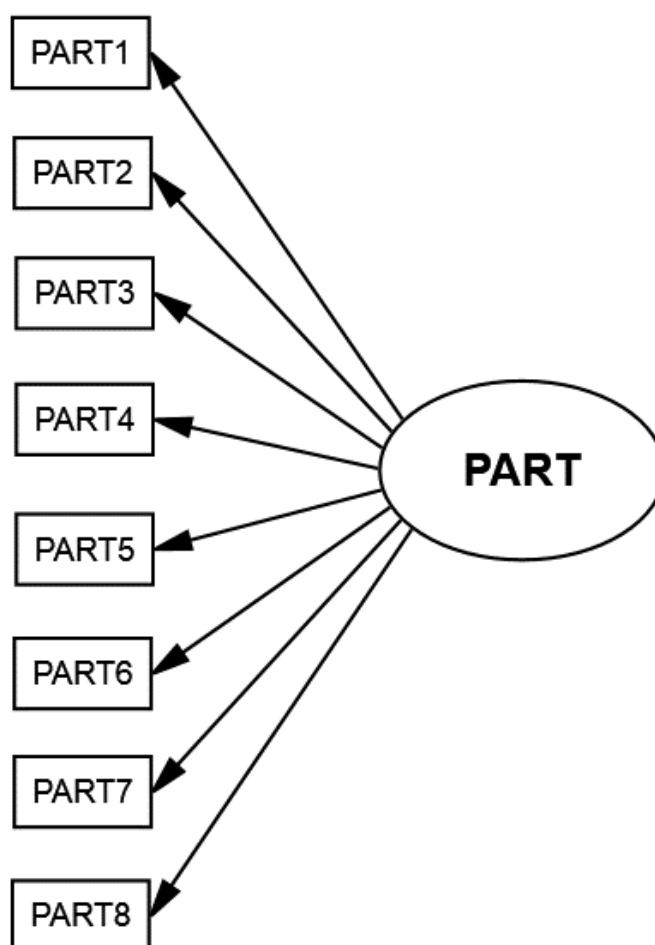

แผนภาพที่ 26 โมเดลการวัดของปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

2. โมเดลการวัดตัวที่ 2 คือ โมเดลการวัดของปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ดังแผนภาพที่ 27 ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง คือ ตัวแปรผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) และ ตัวแปรสังเกต จำนวน 8 องค์ประกอบ คือ

- 2.1 ตัวแปรนักกีฬา (PART1)
- 2.2 ตัวแปรผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา (PART2)
- 2.3 ตัวแปรผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย (PART3)
- 2.4 ตัวแปรผู้ที่อยู่ในครอบครัว หรือ เพื่อนของนักกีฬา (PART4)
- 2.5 ตัวแปรผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา (PART5)
- 2.6 ตัวแปรผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับธุรกิจกีฬา (PART6)
- 2.7 ตัวแปรผู้ให้บริการทางการกีฬา (PART7)
- 2.8 ตัวแปรผู้ทำงานสื่อสารมวลชนทั้งทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ

โทรทัศน์ (PART8)

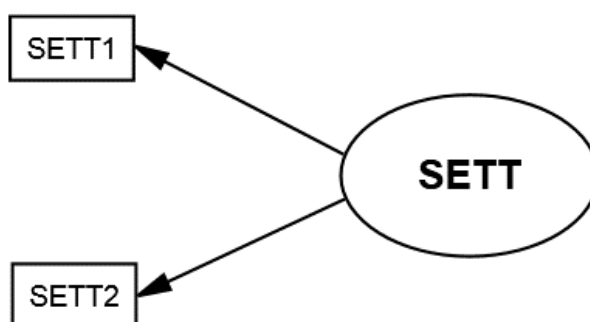

แผนภาพที่ 27 โมเดลการวัดของปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา

3. โมเดลการวัดตัวที่ 3 คือ โมเดลการวัดของปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังแผนภาพที่ 28 ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง คือ ตัวแปรสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) และ ตัวแปรสังเกต จำนวน 2 องค์ประกอบ คือ

3.1 ตัวแปรสถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการศึกษา (SETT1)

3.2 ตัวแปรสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการศึกษา (SETT2)

แผนภาพที่ 28 โมเดลการวัดของปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

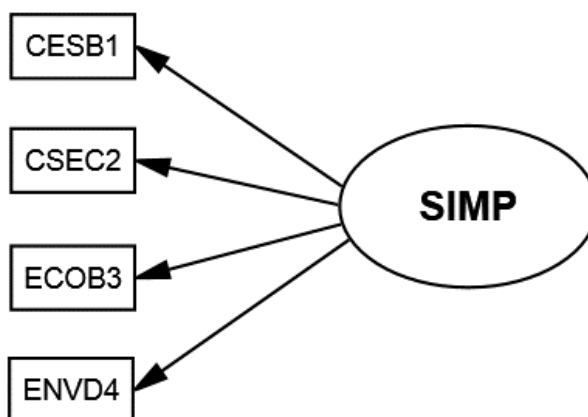
4. โมเดลการวัดตัวที่ 4 คือ โมเดลการวัดของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังแผนภาพที่ 29 ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง คือ ตัวแปรผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) และ ตัวแปรสังเกต จำนวน 4 องค์ประกอบ คือ

4.1 ตัวแปรผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม (CESB1)

4.2 ตัวแปรความเสียหายทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ (CSEC2)

4.3 ตัวแปรผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (ECOB3)

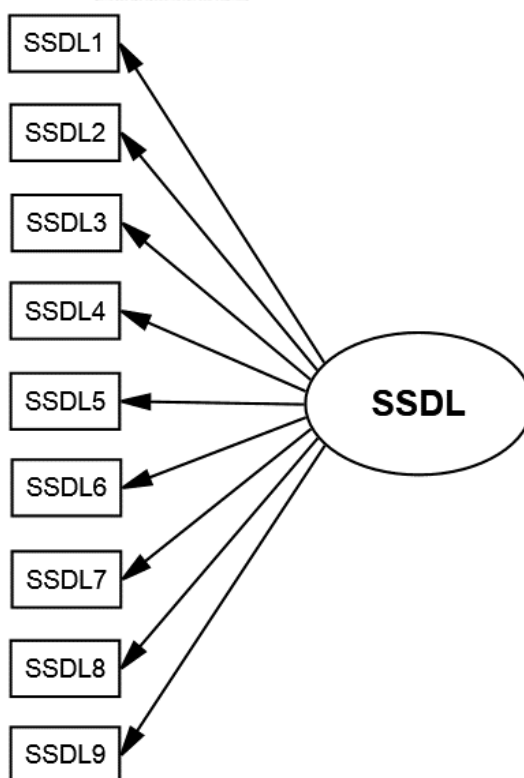
4.4 ตัวแปรสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม (ENVD4)

แผนภาพที่ 29 โมเดลการวัดของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

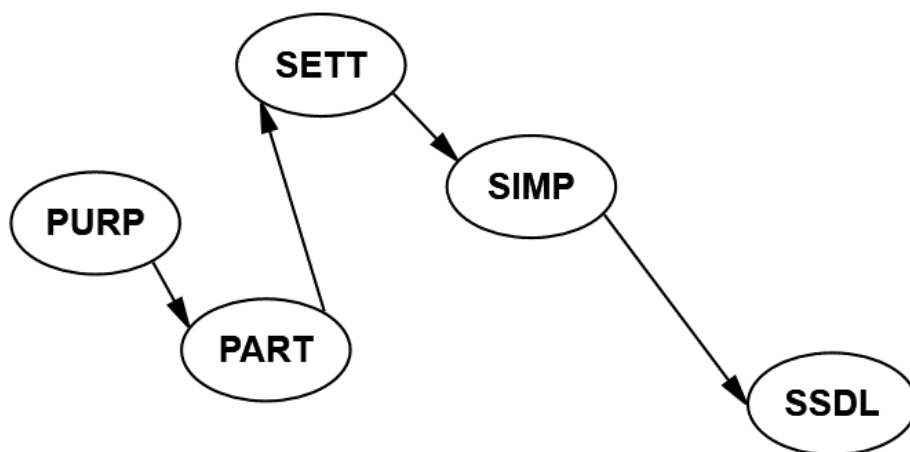
5. โมเดลการวัดตัวที่ 5 คือ โมเดลการวัดของปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังแผนภาพที่ 30 ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง คือ ตัวแปรส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) และ ตัวแปรสังเกต จำนวน 9 ตัว คือ

- 5.1 ตัวแปรการวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL1)
- 5.2 ตัวแปรการพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ (SSDL2)
- 5.3 ตัวแปรการพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องประวัติศาสตร์เพื่อการศึกษา (SSDL3)
- 5.4 ตัวแปรการบริการทางการกีฬา (SSDL4)
- 5.5 ตัวแปรโครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL5)
- 5.6 ตัวแปรสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL6)
- 5.7 ตัวแปรการพัฒนาองค์กรกีฬา (SSDL7)
- 5.8 ตัวแปรการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL8)
- 5.9 ตัวแปรการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย (SSDL9)

แผนภาพที่ 30 โมเดลการวัดของปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

โมเดลโครงสร้าง (Structural model) จำนวน 1 โมเดล คือ โมเดลโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย ดังแผนภาพที่ 31 ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง (Latent variables) หรือ ปัจจัย จำนวน 5 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) 2) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) 3) ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) 4) ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) และ 5) ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) ทั้งนี้ โมเดลโครงสร้าง เป็น โมเดลที่สร้างจากทฤษฎี และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causal relationship) ระหว่างปัจจัยคัตสรร และ วิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (Path analysis)

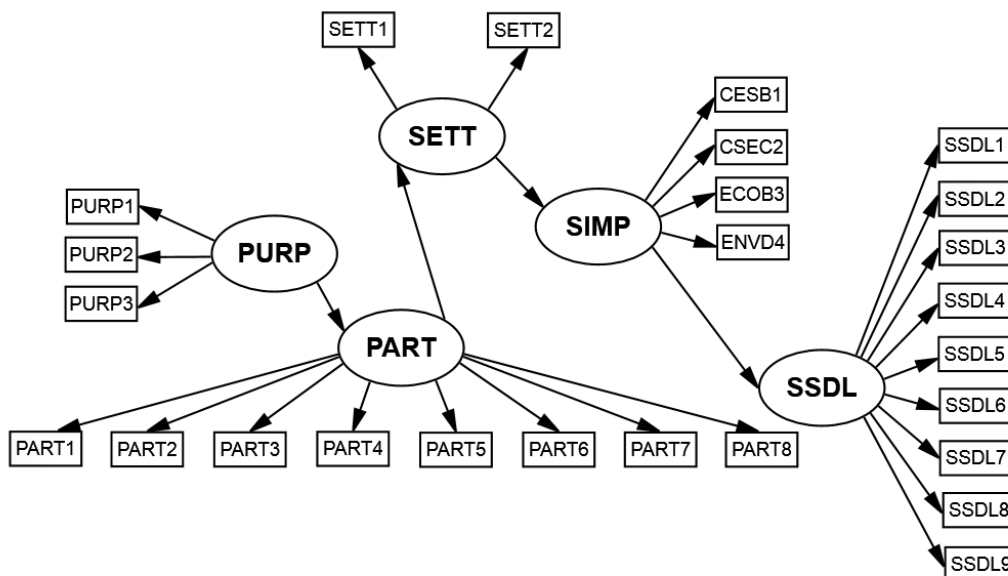
แผนภาพที่ 31 โมเดลโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

หลังจากนั้นนำโมเดลการวัด (Measurement model) และ โมเดลโครงสร้าง (Structural model) มาประกอบกัน เป็น รูปแบบสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย ดังแผนภาพที่ 32 ซึ่งเป็นแบบจำลองโดยใช้การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural equation modeling หรือ SEM) ที่รวมการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) และ การวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis) ไว้ด้วยกัน สถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural equation modeling หรือ SEM) เพื่อประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Empirical data fit the model) ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ (Chi-square หรือ χ^2) เกณฑ์การประเมิน คือ ค่า p-value > 0.05 ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (Relative Chi-square หรือ Chi-square/df หรือ χ^2/df) เกณฑ์การประเมิน คือ $\chi^2/df < 5$ (Marsh & Hocevar, 1985) หรือ χ^2/df น้อยกว่า 3 (Bollen, 1989) ค่าดัชนีวัดระดับความ

สอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted goodness of fit index หรือ AGFI) เกณฑ์การประเมิน คือ $AGFI > 0.90$ (Tanaka & Huba, 1985) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of fit index หรือ GFI) เกณฑ์การประเมิน คือ $GFI > 0.90$ (Jöreskog & Sorbom, 1984) และ ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root mean square error of approximation หรือ RMSEA) เกณฑ์การประเมิน คือ โมเดลมีความสอดคล้องดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ $RMSEA \leq 0.05$ และ โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ $RMSEA \leq 0.08$ (Schumacker & Lomax, 2004) ส่วนเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในแบบจำลองทั้งทางตรง (Direct effect) และ ทางอ้อม (Indirect effect) พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐาน (Standardized Path Coefficients หรือ β) เปรียบเทียบกับเกณฑ์ของ Devore และ Peck (1993) ดังนี้

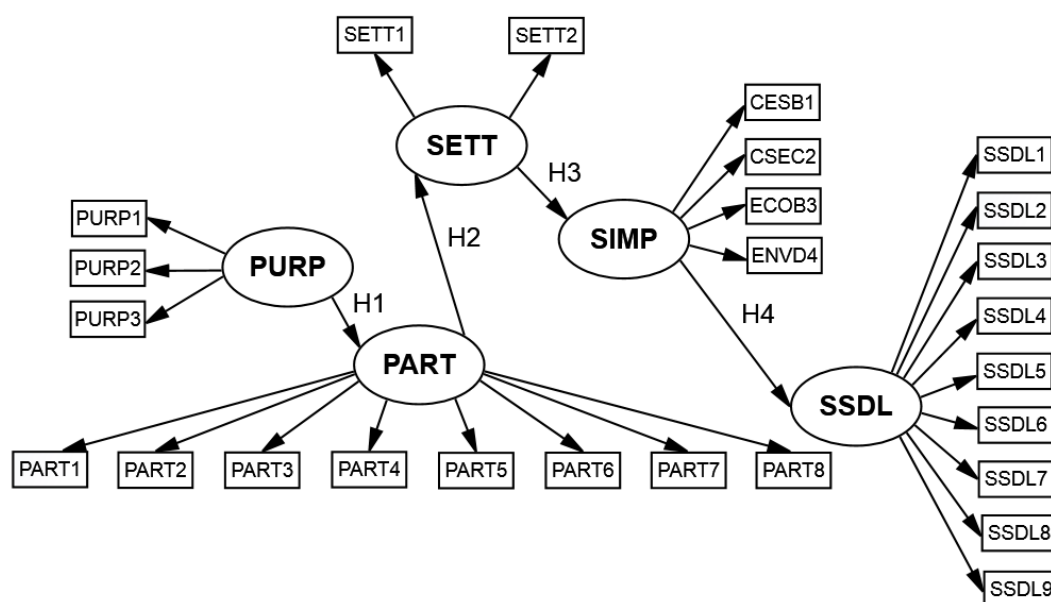
0.80 – 1.00	แปลผล	ระดับสูง
0.50 – 0.79	แปลผล	ระดับปานกลาง
0.00 – 0.49	แปลผล	ระดับต่ำ

แผนภาพที่ 32 รูปแบบสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย

จากแผนภาพที่ 32 รูปแบบสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย ประกอบด้วย ตัวแปรแฝงภายนอก (Exogenous latent variable) คือ โมเดลการวัดของปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (โมเดล PURP) และ ตัวแปรภายใน

(Endogenous latent variables) ได้แก่ โมเดลการวัดของปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (โมเดล PART) โมเดลการวัดของปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (โมเดล SETT) โมเดลการวัดของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (โมเดล SIMP) และ โมเดลการวัดของปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (โมเดล SSDL) ทำการทดสอบสมมติฐานสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficients หรือ β) จำนวน 4 สมมติฐานที่ศึกษาจากทฤษฎี และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังแผนภาพที่ 33 โดยใช้การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural equation modeling หรือ SEM) ด้วยการสร้างโมเดลสมการโครงสร้างแบบ Full Path ดังแผนภาพที่ 34

แผนภาพที่ 33 โมเดลสมมติฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย

กำหนดสมมติฐานสำหรับการศึกษารูปแบบสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1

$H_0 : \beta_1 = 0$ หรือ H_0 : ปัจจัย PURP ไม่มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย PART

$H_1 : \beta_1 \neq 0$ หรือ H_1 : ปัจจัย PURP มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย PART

สมมติฐานข้อที่ 2

$H_0 : \beta_2 = 0$ หรือ H_0 : ปัจจัย PART ไม่มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SETT

$H_2 : \beta_2 \neq 0$ หรือ H_2 : ปัจจัย PART มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SETT

สมมติฐานข้อที่ 3

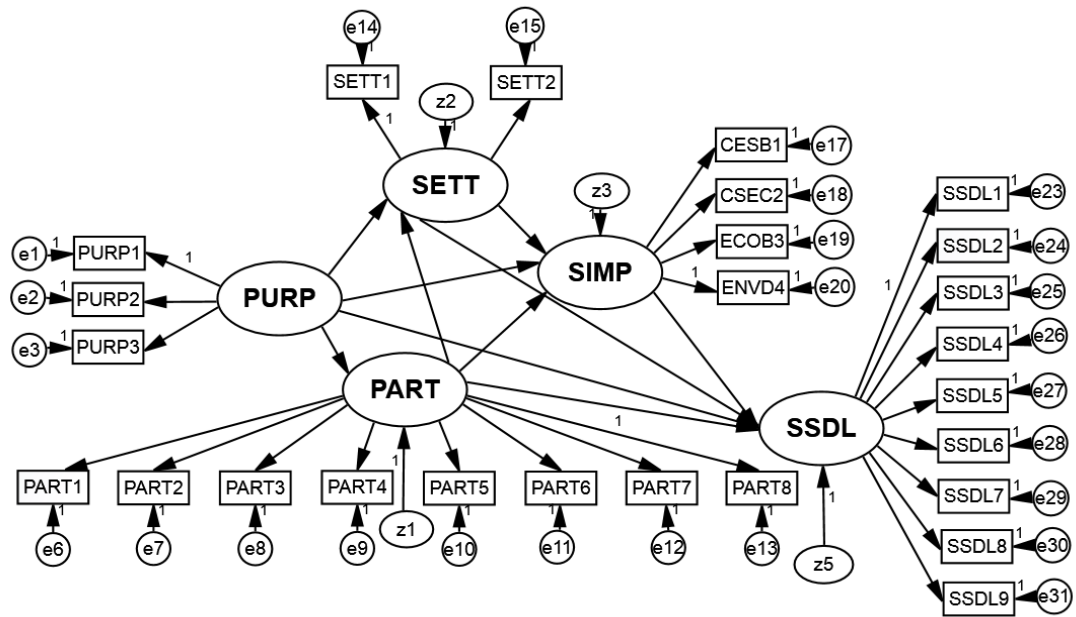
$H_0 : \beta_3 = 0$ หรือ H_0 : ปัจจัย SETT ไม่มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SIMP

$H_3 : \beta_3 \neq 0$ หรือ H_3 : ปัจจัย SETT มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SIMP

สมมติฐานข้อที่ 4

$H_0 : \beta_4 = 0$ หรือ H_0 : ปัจจัย SIMP ไม่มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SSDL

$H_4 : \beta_4 \neq 0$ หรือ H_4 : ปัจจัย SIMP มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SSDL

แผนภาพที่ 34 โมเดลสมการโครงสร้างแบบ Full Path ของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว

เชิงกีฬาในประเทศไทย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

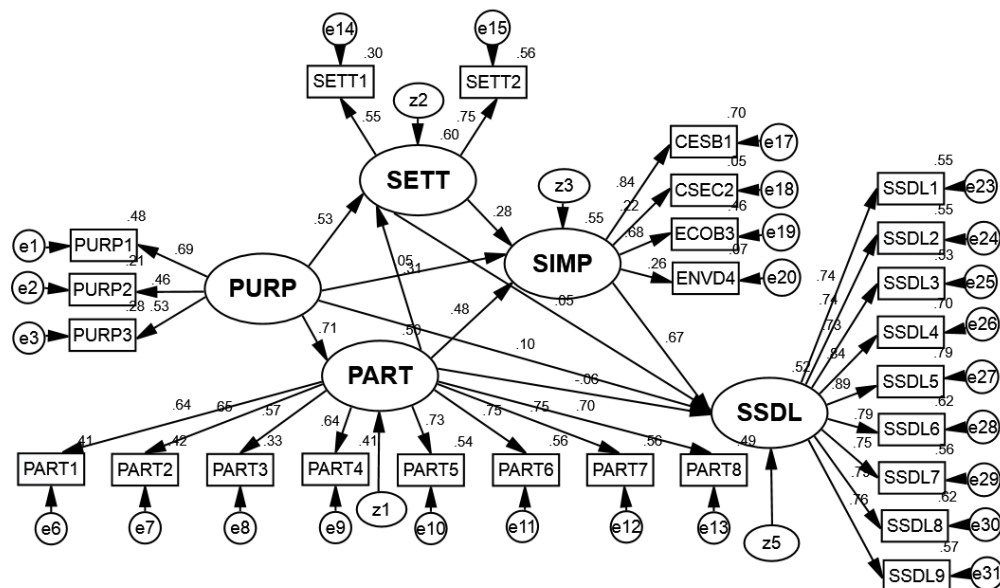
สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที 5 สรุปได้ดังตาราง และ แผนภาพ ต่อไปนี้

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างแบบ Full Path ของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย (n = 1,104)

Variables		Standardized Regression Weights	R ²	Standardized Path Coefficients (β)			C.R. (t)			
Dependent	Independent			DE	IE	TE				
PART	PURP	0.710	0.505	0.710*	0.000	0.710	12.999			
SETT	PURP	0.527	0.603	0.527*	0.219	0.746	6.057			
	PART	0.308		0.308*				0.308	4.342	
SIMP	PURP	0.053	0.555	0.053	0.550	0.603	0.643			
	PART	0.483		0.483*				0.086	0.569	5.873
	SETT	0.278		0.278*				0.000	0.278	3.214
SSDL	PURP	0.100	0.524	0.100	0.398	0.498	1.370			
	PART	-0.057		-0.057				0.394	0.337	-0.983
	SETT	0.048		0.048				0.185	0.233	0.669
	SIMP	0.667		0.667*				0.000	0.667	6.659

$\chi^2 = 2576.463$, $\chi^2/df = 8.915$, $df = 289$, $p = 0.000$, $AGFI = 0.791$, $GFI = 0.828$, $RMSEA = 0.085$

* $p < 0.05$ (Critical ratio (C.R.) หรือ $t > 1.960$)

Chi-square = 2576.463, Chi-square/df = 8.915, df = 289, p = .000, AGFI = .791, GFI = .828, RMSEA = .085

แผนภาพที่ 35 โมเดลสมการโครงสร้างแบบ Full Path ของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย (n = 1,104)

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างแบบ Full Path ของรูปแบบสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย ดังตารางที่ 24 และ แผนภาพที่ 35 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

สมมติฐานข้อที่ 1 “ H_1 : ปัจจัย PURP มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย PART” ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ยอมรับสมมติฐาน H_1 คือ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) โดยมีค่า C.R. หรือค่า t เท่ากับ 12.999

สมมติฐานข้อที่ 2 “ H_2 : ปัจจัย PART มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SETT” ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ยอมรับสมมติฐาน H_2 คือ ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) โดยมีค่า C.R. หรือ ค่า t เท่ากับ 4.342

สมมติฐานข้อที่ 3 “ H_3 : ปัจจัย SETT มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SIMP” ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ยอมรับสมมติฐาน H_3 คือ ปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผลกระทบ

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) โดยมีค่า C.R. หรือ ค่า t เท่ากับ 3.214

สมมติฐานข้อที่ 4 “ H_4 : ปัจจัย SIMP มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SSDL” ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ยอมรับสมมติฐาน H_4 คือ ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) โดยมีค่า C.R. หรือ ค่า t เท่ากับ 6.659

นอกจากนี้ พบคู่สัมพันธ์เชิงเหตุผลเพิ่มเติม จำนวน 2 คู่ คือ

1) ปัจจัย PURP มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SETT คือ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) โดยมีค่า C.R. หรือ ค่า t เท่ากับ 6.057

2) ปัจจัย PART มีอิทธิพลต่อ ปัจจัย SIMP คือ ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) โดยมีค่า C.R. หรือ ค่า t เท่ากับ 5.873

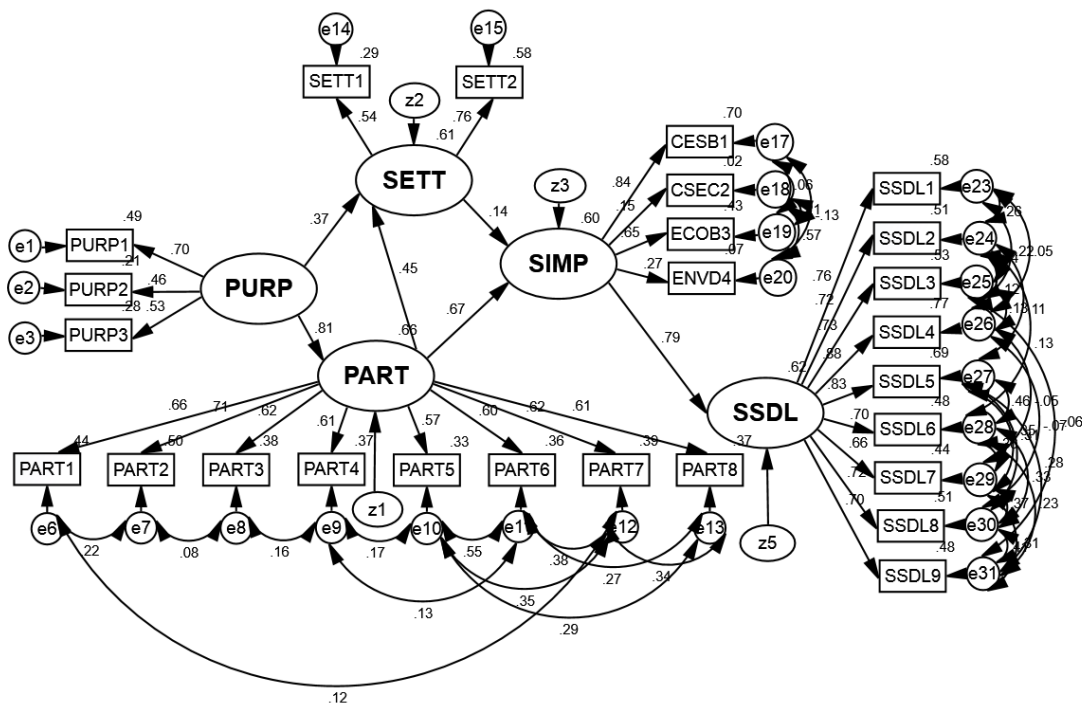
ผลการประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ไม่ผ่านเกณฑ์ทุกกรณี ได้แก่ ค่า χ^2 มีค่า p-value เท่ากับ 0.000 ค่า χ^2/df เท่ากับ 8.915 ค่า AGFI เท่ากับ 0.791 ค่า GFI เท่ากับ 0.828 และ ค่า RMSEA เท่ากับ 0.085 ทั้งนี้ ทำการปรับโมเดล โดยการตัดเส้นทางอิทธิพลที่ไม่มีอิทธิพลต่อกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) ออก และ ลากเส้นเชื่อมค่าคลาดเคลื่อน (e) เพื่อให้โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังแผนภาพที่ 36

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย หลังปรับโมเดล (n = 1,104)

Variables		Standardized Regression Weights	R ²	Standardized Path Coefficients (β)			C.R. (t)
Depend -ent	Indepen -dent			DE	IE	TE	
PART	PURP	0.815	0.664	0.815*	0.000	0.815	12.950
SETT	PURP	0.368	0.606	0.368*	0.366	0.734	3.359
	PART	0.449		0.449*	0.000	0.449	4.290
SIMP	PURP	-	0.605	0.000	0.646	0.646	-
	PART	0.669		0.669*	0.062	0.731	6.262
	SETT	0.137		0.137*	0.000	0.137	1.995
SSDL	PURP	-	0.618	0.000	0.508	0.508	-
	PART	-		0.000	0.575	0.575	-
	SETT	-		0.000	0.108	0.108	-
	SIMP	0.786		0.786*	0.000	0.786	7.699

$\chi^2 = 759.831$, $\chi^2/df = 2.968$, $df = 256$, $p = 0.000$, AGFI = 0.929, GFI = 0.948, RMSEA = 0.042

*p < 0.05 (Critical ratio (C.R.) หรือ t > 1.960)

Chi-square = 759.831, Chi-square/df = 2.968, df = 256, p = .000, AGFI = .929, GFI = .948, RMSEA = .042

แผนภาพที่ 36 โมเดลสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย หลังปรับโมเดล (n = 1,104)

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างของรูปแบบสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย หลังปรับโมเดล ดังตารางที่ 25 และ แผนภาพที่ 36 เมื่อประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ผ่านเกณฑ์ 4 กรณีย ได้แก่ ค่า χ^2/df เท่ากับ 2.968 ค่า AGFI เท่ากับ 0.929 ค่า GFI เท่ากับ 0.948 และ ค่า RMSEA เท่ากับ 0.042 ไม่ผ่านเกณฑ์ คือ ค่า χ^2 มีค่า p-value เท่ากับ 0.000 ทั้งนี้ ค่า χ^2 ขึ้นกับขนาดตัวอย่าง เมื่อขนาดตัวอย่างใหญ่ จะทำให้ ค่า p-value มีโอกาสน้อยกว่า 0.05 (ปฏิเสธ H_0) ดังนั้น ให้พิจารณาค่า χ^2/df น้อยกว่า 3 (Bollen, 1989)

อธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัย ดังนี้

1) PURP ---> PART คือ ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลทางตรง (Direct effect หรือ DE) อยู่ในระดับสูง เท่ากับ 0.815 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) ไม่มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect หรือ IE) ทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลรวม (Total effect หรือ TE) เท่ากับ 0.815

คำนวณได้จาก $[(0.815) + (0.000)]$ โดยที่ PURP มีอิทธิพลต่อ PART อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) โดยมีค่า C.R. หรือ ค่า t เท่ากับ 12.950 และมีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.815

ทั้งนี้ PART มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง หรือ สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Square Multiple Correlation หรือ R^2) เท่ากับ 0.664 อธิบายได้ว่า ความผันแปรของปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาขึ้นกับปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ร้อยละ 66.4

2) ปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) และ ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) ดังนี้

2.1) PURP ---> SETT คือ ปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) ได้รับอิทธิพลทางตรง และ อิทธิพลทางอ้อมจากปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) ดังนี้

2.1.1 PURP ---> SETT คือ SETT ได้รับอิทธิพลทางตรงจาก PURP มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลทางตรง (Direct effect หรือ DE) อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ 0.368 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*)

2.1.2 PURP ---> PART ---> SETT คือ SETT ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก PURP โดยผ่าน PART มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect หรือ IE) อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ 0.366 คำนวณได้จาก $[IE = (0.815)(0.449)]$

จาก 2.1.1 และ 2.1.2 ทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลรวม (Total effect หรือ TE) เท่ากับ 0.734 คำนวณได้จาก $[(0.368 + 0.366)]$

2.2) PART ---> SETT คือ ปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลทางตรง (Direct effect หรือ DE) อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ 0.449 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) ไม่มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect หรือ IE) ทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลรวม (Total effect หรือ TE) เท่ากับ 0.449 คำนวณได้จาก $[0.449 + 0.000]$

จากข้อ 2.1 และ 2.2 ชี้ให้เห็นว่า PURP มีอิทธิพลต่อ SETT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) โดยมีค่า C.R. หรือ ค่า t เท่ากับ 3.359 มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.368 และ PART มีอิทธิพลต่อ SETT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) โดยมีค่า C.R. หรือ ค่า t เท่ากับ 4.290 มีค่า

น้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.449

ทั้งนี้ SETT มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง หรือ สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Square Multiple Correlation หรือ R^2) เท่ากับ 0.606 อธิบายได้ว่า ความผันแปรของปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาขึ้นกับปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ร้อยละ 60.6 และ พบว่า ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามากกว่าปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($0.449 > 0.368$)

3) ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) และ ปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) ดังนี้

3.1) PURP ---> SIMP คือ ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) ไม่ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) แต่ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากโมเดล PURP 3 เส้นทาง ดังนี้

3.1.1 PURP ---> PART ---> SIMP คือ SIMP ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก PURP โดยผ่าน PART [IE = $(0.815)(0.669)$]

3.1.2 PURP ---> SETT ---> SIMP คือ SIMP ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก PURP โดยผ่าน SETT [IE = $(0.368)(0.137)$]

3.1.3 PURP ---> PART ---> SETT ---> SIMP คือ SIMP ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก PURP โดยผ่าน PART และ SETT [IE = $(0.815)(0.449)(0.137)$]

จาก 3.1.1 3.1.2 และ 3.1.3 ทำให้ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect หรือ IE) อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 0.646 คำนวณได้จาก [IE = $((0.815)(0.669)) + ((0.368)(0.137)) + ((0.815)(0.449)(0.137))$] ทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลรวม (Total effect หรือ TE) เท่ากับ 0.646 คำนวณได้จาก [(0.000 + 0.646)]

3.2) PART ---> SIMP คือ ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) ได้รับอิทธิพลทางตรง และ อิทธิพลทางอ้อมจากปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) ดังนี้

3.2.1) PART ---> SIMP คือ SIMP ได้รับอิทธิพลทางตรงจาก PART มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลทางตรง (Direct effect หรือ DE) อยู่ในระดับปานกลางเท่ากับ 0.669 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*)

3.2.2) PART ---> SETT ---> SIMP คือ SIMP ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก PART โดยผ่าน SETT มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect หรือ IE) โดยผ่านจากปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ 0.062 คำนวณได้จาก [IE = (0.449)(0.137)]

จาก 3.2.1 และ 3.2.2 ทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลรวม (Total effect หรือ TE) เท่ากับ 0.731 คำนวณได้จาก [0.669 + 0.062]

3.3) SETT ---> SIMP คือ ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลทางตรง (Direct effect หรือ DE) อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ 0.137 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) ไม่มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect หรือ IE) ทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลรวม (Total effect หรือ TE) เท่ากับ 0.137 คำนวณได้จาก [0.137 + 0.000]

จาก 3.1 3.2 และ 3.3 ชี้ให้เห็นว่า PART มีอิทธิพลต่อ SIMP อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) โดยมีค่า C.R. หรือ ค่า t เท่ากับ 6.262 มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.669 และ SETT มีอิทธิพลต่อ SIMP อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) โดยมีค่า C.R. หรือ ค่า t เท่ากับ 1.995 มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.137

ทั้งนี้ SIMP มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง หรือ สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Square Multiple Correlation หรือ R^2) เท่ากับ 0.605 อธิบายได้ว่า ความผันแปรของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาขึ้นกับปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา และ ปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ร้อยละ 60.5 และ พบว่า ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬามากกว่าปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($0.669 > 0.137$)

4) ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) ปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) และ ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) ดังนี้

4.1) PURP ---> SSDL คือ ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) ไม่ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) แต่ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก PURP 3 เส้นทาง ดังนี้

4.1.1 PURP ---> PART ---> SETT ---> SIMP --->SSDL คือ SSDL ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก PURP โดยผ่าน PART SETT และ SIMP [IE = (0.815)(0.449)(0.137)(0.786)]

4.1.2 PURP ---> PART ---> SIMP ---> SSDL คือ SSDL ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก PURP โดยผ่าน PART และ SIMP [IE = (0.815)(0.669)(0.786)]

4.1.3 PURP ---> SETT ---> SIMP ---> SSDL คือ SSDL ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก PURP โดยผ่าน SETT และ SIMP [IE = (0.368)(0.137)(0.786)]

จาก 4.1.1 4.1.2 และ 4.1.3 ทำให้ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect หรือ IE) อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 0.508 คำนวณได้จาก [IE = ((0.815)(0.449)(0.137)(0.786)) + ((0.815)(0.669)(0.786)) + ((0.368)(0.137)(0.786))] ทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางของอิทธิพลรวม (Total effect หรือ TE) เท่ากับ 0.508 คำนวณได้จาก [(0.000 + 0.508)]

4.2 PART ---> SSDL คือ ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) ไม่ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) แต่ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก PART 2 เส้นทาง ดังนี้

4.2.1 PART ---> SETT ---> SIMP ---> SSDL คือ SSDL ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก PART โดยผ่าน SETT และ SIMP [IE = (0.449)(0.137)(0.786)]

4.2.2 PART ---> SIMP ---> SSDL คือ SSDL ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก PART โดยผ่าน SIMP [IE = (0.669)(0.786)]

จาก 4.2.1 และ 4.2.2 ทำให้ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect หรือ IE) อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 0.575 คำนวณได้จาก [IE = ((0.449)(0.137)(0.786)) + ((0.669)(0.786))] ทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลรวม (Total effect หรือ TE) เท่ากับ 0.575 คำนวณได้จาก [(0.000 + 0.575)]

4.3 SETT ---> SSDL คือ ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) ไม่ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) แต่ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก SETT โดยผ่านปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) (SETT ---> SIMP

---> SSDL) มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect หรือ IE) อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ 0.108 คำนวณได้จาก $[IE = (0.137)(0.786)]$ ทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลรวม (Total effect หรือ TE) เท่ากับ 0.108 คำนวณได้จาก $[(0.000) + (0.108)]$

4.4 SIMP ---> SSDL คือ ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลทางตรง (Direct effect หรือ DE) อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 0.786 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) ไม่มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect หรือ IE) ทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาตรฐานของอิทธิพลรวม (Total effect หรือ TE) เท่ากับ 0.786 คำนวณได้จาก $[(0.786) + (0.000)]$

จาก 4.1 4.2 4.3 และ 4.4 ซ้ำให้เห็นว่า SIMP มีอิทธิพลต่อ SSDL อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) โดยมีค่า C.R. หรือ ค่า t เท่ากับ 7.699 มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) เท่ากับ 0.786

ทั้งนี้ SSDL มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง หรือ สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Square Multiple Correlation หรือ R^2) เท่ากับ 0.618 อธิบายได้ว่า ความผันแปรของปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาขึ้นกับปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ร้อยละ 61.8

ตารางที่ 26 แสดงค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ของตัวแปรสังเกต (Observed variables) ของโมเดลสมการ โครงสร้างฯ หลังปรับโมเดล (n = 1,104)

Latent variables	Observed variables	Standardized Regression Weights
PURP	PURP1 (การแข่งขันกีฬา)	0.698
	PURP2 (การฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา)	0.455
	PURP3 (การเล่นกิจกรรมนันทนาการ)	0.528
PART	PART1 (นักกีฬา)	0.663
	PART2 (ผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา)	0.708
	PART3 (ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย)	0.616
	PART4 (ผู้ที่อยู่ในครอบครัว หรือ เพื่อนของนักกีฬา)	0.612
	PART5 (ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา)	0.570
	PART6 (ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับธุรกิจกีฬา)	0.601
	PART7 (ผู้ให้บริการทางการกีฬา)	0.623
	PART8 (ผู้ทำงานสื่อสารมวลชนทั้งทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์)	0.607
SETT	SETT1 (สถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการเล่นกีฬา)	0.539
	SETT2 (สถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการเล่นกีฬา)	0.760
SIMP	CESB1 (ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม)	0.838
	CSEC2 (ความเสียหายทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ)	0.149
	ECOB3 (ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ)	0.652
	ENDV4 (สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม)	0.270
SSDL	SSDL1 (การวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา)	0.760
	SSDL2 (การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ)	0.717

ตารางที่ 26 แสดงค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ของตัวแปรสังเกต (Observed variables) ของโมเดลสมการ โครงสร้างฯ หลังปรับโมเดล (n = 1,104) (ต่อ)

Latent variables	Observed variables	Standardized Regression Weights
SSDL	SSDL3 (การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา)	0.731
	SSDL4 (การบริการทางการกีฬา)	0.879
	SSDL5 (โครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา)	0.831
	SSDL6 (สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา)	0.696
	SSDL7 (การพัฒนาองค์กรกีฬา)	0.663
	SSDL8 (การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา)	0.717
	SSDL9 (การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย)	0.696

จากตารางที่ 26 และ แผนภาพที่ 36 แสดงค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ของตัวแปรสังเกต (Observed variables) ของโมเดลสมการโครงสร้างฯ หลังปรับโมเดล ดังนี้

ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ตั้งแต่ 0.455 – 0.698 พบว่า ตัวแปรการแข่งขันกีฬา (PURP1) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) มากที่สุด เท่ากับ 0.698

ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ตั้งแต่ 0.570 – 0.708 พบว่า ตัวแปรผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา (PART2) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) มากที่สุด เท่ากับ 0.708

ปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ตั้งแต่ 0.539 – 0.760 พบว่า ตัวแปรสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา (SETT2) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) มากที่สุด เท่ากับ 0.760

ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ตั้งแต่ 0.149 – 0.838 พบว่า ตัวแปรผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม (CESB1) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) มากที่สุด เท่ากับ 0.838

ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ตั้งแต่ 0.663 – 0.879 พบว่า ตัวแปรการบริการทางการกีฬา (SSDL4) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) มากที่สุด เท่ากับ 0.879

ตารางที่ 27 สรุปผลการประเมินความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ก่อน (Full Path) และ หลังปรับโมเดล

	ค่าสถิติและเกณฑ์การประเมิน				
	χ^2	χ^2/df	AGFI	GFI	RMSEA
โมเดล		$(\chi^2/df < 5)$			(RMSEA \leq 0.05)
	(p > 0.05)		(AGFI > 0.90)	(GFI > 0.90)	(RMSEA \leq 0.08)
		$(\chi^2/df < 3)$			
ก่อน	0.000	8.915	0.791	0.828	0.085
หลัง	0.000	2.968	0.929	0.948	0.042

จากตารางที่ 27 การประเมินความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าไค-สแควร์ (Chi-square หรือ χ^2) เกณฑ์การประเมิน คือ ค่า p-value ควรมากกว่า 0.05 (ยอมรับ H_0) อย่างไรก็ตาม เมื่อขนาดตัวอย่างใหญ่ จะทำให้ ค่า p-value มีโอกาสน้อยกว่า 0.05 (ปฏิเสธ H_0) ดังนั้น ให้พิจารณาค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square หรือ Chi-square/df หรือ χ^2/df) เกณฑ์การประเมิน คือ χ^2/df น้อยกว่า 5 (Marsh & Hocevar, 1985) หรือ χ^2/df น้อยกว่า 3 (Bollen, 1989) หลังปรับโมเดลสมการโครงสร้าง ทำให้ค่า χ^2/df เท่ากับ 2.968 จึงอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted goodness of fit index หรือ AGFI) เกณฑ์การประเมิน คือ AGFI ควรมากกว่า 0.90 (Tanaka & Huba, 1985) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of fit index หรือ GFI) เกณฑ์การประเมิน คือ GFI ควรมากกว่า 0.90 (Jöreskog & Sorbom, 1984) และ ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root mean square error of approximation หรือ RMSEA) เกณฑ์การประเมิน คือ โมเดลมีความสอดคล้องดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ RMSEA ควรน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.05 และ โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ RMSEA ควรน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.08 (Schumacker & Lomax, 2004) ซึ่งหลังปรับโมเดลสมการโครงสร้าง ทำให้ค่า RMSEA เท่ากับ 0.042 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้น โมเดลสมการโครงสร้างหลังปรับโมเดลอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ และ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย: รูปแบบสมการโครงสร้าง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย 2) ศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย 3) ศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 4) ศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัดสรร อันได้แก่ วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่ส่งผลกระทบต่อส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ประชากรในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ผู้อยู่อาศัยจาก 5 ภูมิภาคของประเทศไทยจาก กรุงเทพมหานคร จำนวน 5,686,252 คน จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1,666,888 คน จังหวัดชลบุรี จำนวน 1,390,354 คน จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 2,610,164 คน และ จังหวัดภูเก็ต จำนวน 369,522 คน (ประกาศสำนักทะเบียนกลาง เรื่อง จำนวนราษฎรทั่วราชอาณาจักร แยกเป็น กรุงเทพมหานครและจังหวัดต่างๆ ตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556, 2556) รวมจำนวนทั้งสิ้น 11,723,180 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็น ผู้อยู่อาศัยจาก 5 ภูมิภาค จำนวน 1,920 คน ได้แก่ ผู้อยู่อาศัยใน กรุงเทพมหานคร จำนวน 384 คน ผู้อยู่อาศัยในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 384 คน ผู้อยู่อาศัยในจังหวัดชลบุรี จำนวน 384 คน ผู้อยู่อาศัยในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 384 คน และผู้อยู่อาศัยในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 384 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan (Krejcie & Morgan, 1970) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแจกแบบสอบถามทั้งหมด 1,920 ฉบับ โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) พบข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ได้ จำนวน 1,104 ฉบับ คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 283 ฉบับ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 225 ฉบับ จังหวัดชลบุรี จำนวน 214 ฉบับ จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 208 ฉบับ และจังหวัดภูเก็ต จำนวน 174 ฉบับ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย: รูปแบบสมการโครงสร้าง เป็นแบบสอบถามระดับการรับรู้ และ ความต้องการ ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5 Rating scales)

ส่วนที่ 1 คือ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 คือ 1) การรับรู้ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำนวน 5 ข้อ

2) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา จำนวน 8 ข้อ

3) ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 3 คือ การรับรู้ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และ ด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 23 ข้อ

ส่วนที่ 4 คือ ความต้องการส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำนวน 16 ข้อ

ทั้งนี้ แบบสอบถาม ผ่านการตรวจสอบความตรง (Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) เป็น 0.872 และ ผ่านการทดสอบความเที่ยง (Reliability) จากการเก็บรวบรวมข้อมูล 30 ฉบับ จากกลุ่มทดลอง (Try out) มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบอัลฟา (Alpha-reliability coefficient) เป็น 0.937 และ เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่ เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2557 ถึง มกราคม พ.ศ. 2558 ได้ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์รวมเป็น 1,104 ฉบับ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบอัลฟา เป็น 0.946

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และ ร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 “ศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย” ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง (Latent variables) หรือ ปัจจัย คือ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) และ ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 “ศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย” สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis หรือ EFA) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป รายงานผลโดยใช้น้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loadings)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 “ศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย” ประกอบด้วย โมเดลการวัดของตัวแปรแฝง (Latent variables) หรือ ปัจจัย คือ โมเดลการวัดของปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิง

กีฬา (PURP) โมเดลการวัดของปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) โมเดลการวัดของปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) โมเดลการวัดของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) และ โมเดลการวัดของปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis หรือ CFA) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป รายงานผลโดยใช้ค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) และ ค่าสถิติประเมินความสอดคล้องของโมเดล ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ (Chi-square หรือ χ^2) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square หรือ Chi-square/df หรือ χ^2/df) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted goodness of fit index หรือ AGFI) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of fit index หรือ GFI) และ ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root mean square error of approximation หรือ RMSEA)

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 4 “ศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัตสรร ได้แก่ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) ที่มีผลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL)” สถิติที่ใช้ได้แก่ การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural equation modeling หรือ SEM) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป รายงานผลโดยใช้ค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง หรือ สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Square Multiple Correlation หรือ R^2) ค่าอิทธิพลทางตรง (Direct Effects หรือ DE) ค่าอิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects หรือ IE) ค่าอิทธิพลรวม (Total Effects หรือ TE) และ ค่าสถิติประเมินความสอดคล้องของโมเดล ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ (Chi-square หรือ χ^2) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square หรือ Chi-square/df หรือ χ^2/df) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted goodness of fit index หรือ AGFI) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of fit index หรือ GFI) และ ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root mean square error of approximation หรือ RMSEA)

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 25.63 เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.17 มีช่วงอายุ 21-30 ปี และ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.77 และ 26.27 ตามลำดับ ระดับการศึกษาจบปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 53.17 อาชีพในปัจจุบันเป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และ พนักงานบริษัทเอกชน รวมเป็นร้อยละ 75.72 รายได้เฉลี่ยมากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป รวมเป็นร้อยละ 67.93 ระยะเวลาพำนักอาศัยมากกว่า 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 41.67 ชอบเล่นกีฬา และ ชอบชมกีฬา คิดเป็นร้อยละ 80.71 และ 83.33 ตามลำดับ และอยากให้มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 86.51

2. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 “ศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย” ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง (Latent variables) หรือ ปัจจัย คือ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) และ ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) พบว่า

2.1 ผู้อยู่อาศัยมีระดับการรับรู้ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภาพรวมโดยมีค่าเฉลี่ยเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ การแข่งขันกีฬา (PURP1) เท่ากับ 4.16 รองลงมา คือ การเล่นเกมกิจกรรมนันทนาการ (PURP3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และ ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ พิพิธภัณฑสถานกีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา หรือ สนามกีฬา (PURP4) เท่ากับ 3.12

2.2 ผู้อยู่อาศัยมีระดับการรับรู้ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาในภาพรวมโดยมีค่าเฉลี่ยเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ นักกีฬา (PART1) เท่ากับ 4.13 รองลงมา คือ ตัวแปรผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา (PART2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และ ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้ที่อยู่ในครอบครัว หรือ เพื่อนของนักกีฬา (PART4) เท่ากับ 3.77

2.3 ผู้อยู่อาศัยมีระดับการรับรู้ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภาพรวมโดยมีค่าเฉลี่ยเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ สถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา (SETT2) เท่ากับ 4.11 รองลงมา คือ ตัว

แปรสถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการกีฬา (SETT1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และ ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สถานที่ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา (SETT3) เท่ากับ 3.05

2.4 ผู้อยู่อาศัยมีระดับการรับรู้ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภาพรวมโดยมีค่าเฉลี่ยเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เกิดการสร้างชื่อเสียงสู่นานาประเทศจนทำให้เกิดความภาคภูมิใจในจังหวัดของตน (isoc2) เท่ากับ 4.27 รองลงมา คือ ตัวแปรมีรายได้จากนักท่องเที่ยว (ieco2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และ ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น (icul5) เท่ากับ 2.88 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

2.4.1 ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มีรายได้จากนักท่องเที่ยว (ieco2) เท่ากับ 4.24 และ ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ค่าครองชีพสูง (ieco5) เท่ากับ 3.56

2.4.2 ด้านสังคม พบว่า ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เกิดการสร้างชื่อเสียงสู่นานาประเทศจนทำให้เกิดความภูมิใจในจังหวัดของตน (isoc2) เท่ากับ 4.27 และ ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ปัญหาอาชญากรรมสูงขึ้น (isoc6) เท่ากับ 2.99

2.4.3 ด้านวัฒนธรรม พบว่า ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มีการสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย (icul1) เท่ากับ 4.00 และ ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น (icul5) เท่ากับ 2.88

2.4.4 ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เกิดการปรับปรุงสาธารณูปโภค การสื่อสารและสถานที่สาธารณะของชุมชน (ienv2) เท่ากับ 4.11 และ ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การสร้างสิ่งก่อสร้างได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ (ienv5) เท่ากับ 3.54

2.5 ผู้อยู่อาศัยมีระดับความต้องการปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภาพรวมโดยมีค่าเฉลี่ยเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก และ ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มีการพัฒนาสนามกีฬา สถานที่จัดการแข่งขันกีฬา ลานกิจกรรมกีฬา เท่ากับ 4.27 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL6) เท่ากับ 4.23 รองลงมา คือ ตัวแปรโครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL5) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และ ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา (SSDL3) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 4.05

3. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 “ศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย” พบว่า ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจำนวน 23 ตัวแปร สามารถจัดเป็น 4 องค์ประกอบ 21 ตัวแปร อธิบายผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ร้อยละ 59.961 มีรายละเอียดองค์ประกอบ ดังนี้

3.1 องค์ประกอบที่ 1 คือ ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม (CESB1) มี 10 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักปัจจัยตั้งแต่ 0.546 – 0.767 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 22.152 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือ ตัวแปรมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย (0.767) CESB1 ประกอบด้วย ตัวแปรต่างๆ คือ

3.1.1 มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย (icul2)

3.1.2 มีการสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย (icul1)

3.1.3 เกิดผลกระทบทางบวกในการสร้างอัตลักษณ์วัฒนธรรมของเมืองและช่วยสร้างแรงจูงใจให้เกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น (icul3)

3.1.4 ผู้คนและแฟนกีฬา (fans) ให้ความสนใจกับการแข่งขันกีฬาหรือกิจกรรมกีฬาจนเป็นวัฒนธรรม (icul4)

3.1.5 เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา (ienv1)

3.1.6 มีการจัดการบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์ เช่น พิพิธภัณฑสถาน หอเกียรติยศ หรือ สนามกีฬา เป็นต้น (ienv3)

3.1.7 คุณภาพชีวิตดีขึ้น (isoc3)

3.1.8 ได้พบปะผู้คนใหม่ๆ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (isoc4)

3.1.9 เกิดการปรับปรุงสาธารณูปโภค การสื่อสาร และสถานที่สาธารณะของชุมชน เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน ทางเดินเท้า การจราจร เป็นต้น (ienv2)

3.1.10 เกิดการสร้างชื่อเสียงสู่นานาชาติ จนทำให้เกิดความภาคภูมิใจในจังหวัดของตน (isoc2)

3.2 องค์ประกอบที่ 2 คือ ความเสียหายทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ (CSEC2) มี 5 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักปัจจัยตั้งแต่ 0.690 – 0.777 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 15.435 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือ ตัวแปรส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น (0.777) CSEC2 ประกอบด้วย ตัวแปรต่างๆ คือ

3.2.1 ส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น (icul5)

3.2.2 เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณี (icul6)

3.2.3 ปัญหาอาชญากรรมสูงขึ้น (isoc6)

3.2.4 ผู้อยู่อาศัยได้รับความเสียหายจากบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา (isoc5)

3.2.5 ค่าครองชีพสูงขึ้น (ieco5)

3.3 องค์ประกอบที่ 3 คือ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (ECOB3) มี 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักปัจจัยตั้งแต่ 0.702 – 0.769 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 13.550 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือ ตัวแปรมีรายได้จากนักท่องเที่ยว (0.769) ECOB3 ประกอบด้วย ตัวแปรต่างๆ คือ

3.3.1 มีรายได้จากนักท่องเที่ยว (ieco2)

3.3.2 มีการสร้างอาชีพและเพิ่มโอกาสการจ้างงาน (ieco1)

3.3.3 เกิดแรงจูงใจในการลงทุนมากขึ้น (ieco3)

3.4 องค์ประกอบที่ 4 คือ สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม (END4) มี 3 ตัวแปร ค่าน้ำหนักปัจจัยตั้งแต่ 0.640 – 0.734 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 8.824 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือ ตัวแปรการสร้างสิ่งก่อสร้าง เช่น สนามกีฬา สนามกอล์ฟ สถานที่จัดกิจกรรมกีฬา โรงแรม ได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ และระบบนิเวศ (0.734) END4 มีประกอบด้วย ตัวแปรต่างๆ คือ

3.4.1 การสร้างสิ่งก่อสร้าง เช่น สนามกีฬา สนามกอล์ฟ สถานที่จัดกิจกรรมกีฬา โรงแรม ได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ และระบบนิเวศ (ienv5)

3.4.2 เกิดปัญหาจราจรติดขัด ปริมาณขยะเพิ่มขึ้น และมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางน้ำ อากาศ เสียง (ienv6)

3.4.3 สถานที่กลางแจ้ง เช่น ชายหาด ชายทะเล ทางเดินธรรมชาติ สวนสาธารณะ ซึ่งเป็นพื้นที่กิจกรรมเวลาว่าง เกิดความอึดอัด (ienv4)

4. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 “ศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย” ประกอบด้วย โมเดลการวัดของตัวแปรแฝง (Latent variables) หรือ ปัจจัย คือ โมเดลการวัดของปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) โมเดลการวัดของปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) โมเดลการวัดของปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) โมเดลการวัดของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) และ โมเดลการวัดของปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) พบว่า ภายหลังจากปรับโมเดลจนมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ทำให้ทุกโมเดลอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และ มีความเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM) ดังนั้นโมเดลสำหรับวิเคราะห์ SEM มีรายละเอียดองค์ประกอบ ต่อไปนี้

4.1 โมเดลวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกต จำนวน 3 องค์ประกอบ คือ 1) ตัวแปรการแข่งขันกีฬา (PURP1) 2) ตัวแปรการฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา (PURP2) และ 3) การเล่นเกมกิจกรรมนันทนาการ (PURP3)

4.2 โมเดลผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกต จำนวน 8 ตัวองค์ประกอบ คือ 1) ตัวแปรนักกีฬา (PART1) 2) ตัวแปรผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา (PART2) 3) ตัวแปรผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย (PART3) 4) ตัวแปรผู้ที่อยู่ในครอบครัวหรือ เพื่อนของนักกีฬา (PART4) 5) ตัวแปรผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา (PART5) 6) ตัวแปรผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับธุรกิจกีฬา (PART6) 7) ตัวแปรผู้ให้บริการทางการกีฬา (PART7) และ 8) ตัวแปรผู้ที่ทำงานสื่อสารมวลชนทั้งทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ (PART8)

4.3 โมเดลสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกต จำนวน 2 องค์ประกอบ คือ 1) ตัวแปรสถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการกีฬา (SETT1) และ 2) ตัวแปรสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา (SETT2)

4.4 โมเดลผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกต จำนวน 4 องค์ประกอบ คือ 1) ตัวแปรผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม (CESB1) 2) ตัวแปรความเสียหายทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ (CSEC2) 3) ตัวแปรผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (ECOB3) และ 4) ตัวแปรสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม (ENDV4)

4.5 โมเดลส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกต จำนวน 9 องค์ประกอบ คือ 1) ตัวแปรการวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL1) 2) ตัวแปรการพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ (SSDL2) 3) ตัวแปรการพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา (SSDL3) 4) ตัวแปรการบริการทางการกีฬา (SSDL4) 5) ตัวแปรโครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL5) 6) ตัวแปรสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL6) 7) ตัวแปรการพัฒนาองค์กรกีฬา (SSDL7) 8) ตัวแปรการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL8) และ 9) ตัวแปรการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย (SSDL9)

5. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 4 “ศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) ที่มีผลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL)” ทำการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างแบบ Full Path ของรูปแบบสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ยอมรับทุกสมมติฐาน ได้แก่ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ พบความสัมพันธ์เชิงเหตุผลเพิ่มเติม 2 คู่ คือ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

หลังจากปรับโมเดลสมการโครงสร้างจนโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการประเมินความสอดคล้องของโมเดลฯ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่า p-value เท่ากับ 0.000 ทั้งนี้ χ^2 ขึ้นกับขนาดตัวอย่าง เมื่อขนาดตัวอย่างใหญ่ จะทำให้ ค่า p-value มีโอกาสน้อยกว่า 0.05 (ปฏิเสธ H_0) ดังนั้น ให้พิจารณาค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) น้อยกว่า 3 (Bollen, 1989) ซึ่ง ค่า χ^2/df ผ่านเกณฑ์ เท่ากับ 2.968 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) ผ่านเกณฑ์ เท่ากับ 0.929 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) ผ่านเกณฑ์ เท่ากับ 0.948 และ ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) ผ่านเกณฑ์ เท่ากับ 0.042

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) ที่มีผลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) พบว่า ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) ได้รับทั้งอิทธิพลทางตรง (DE) และ อิทธิพลทางอ้อม (IE) จากปัจจัยคัดสรรต่างๆ ทั้งนี้ ความผันแปรของปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ขึ้นกับปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ร้อยละ 61.8 ($R^2 = 0.618$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐาน หรือ ค่าน้ำหนักความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ของปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.663 ถึง 0.879 พบว่า ตัวแปรการบริการทางการกีฬา (SSDL4) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐานมากที่สุด เท่ากับ 0.879 โดยปัจจัยคัตสรรที่มีอิทธิพลทางตรง และ อิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) ประกอบด้วย

1. ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) โดยมีค่าอิทธิพลทางอ้อม (IE) ระดับปานกลาง เท่ากับ 0.508 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐานของปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.455 ถึง 0.698 พบว่า ตัวแปรการแข่งขันกีฬา (PURP1) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐานมากที่สุด เท่ากับ 0.698

2. ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) โดยมีค่าอิทธิพลทางอ้อม (IE) ระดับปานกลาง เท่ากับ 0.575 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐานของปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.570 ถึง 0.708 พบว่า ตัวแปรผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา (PART2) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐานมากที่สุด เท่ากับ 0.708

3. ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) โดยมีค่าอิทธิพลทางอ้อม (IE) ระดับต่ำ เท่ากับ 0.108 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐานของปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.539 ถึง 0.760 พบว่า ตัวแปรสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการศึกษา (SETT2) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐานมากที่สุด เท่ากับ 0.760

4. ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) มีอิทธิพลทางตรงต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) โดยมีค่าอิทธิพลทางตรง (DE) ระดับปานกลาง เท่ากับ 0.786 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐานของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีค่าอยู่ระหว่าง 0.149 ถึง 0.838 พบว่า ตัวแปรผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม (CESB1) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐานมากที่สุด เท่ากับ 0.838

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย: รูปแบบสมการโครงสร้าง มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย 2) ศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย 3) ศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย 4) ศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัดสรร อันได้แก่ วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่ส่งผลกระทบต่อส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

เมื่อศึกษาสภาพปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผลการวิจัยพบว่า ผู้อยู่อาศัยมีระดับการรับรู้ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภาพรวมโดยมีค่าเฉลี่ยเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ตัวแปรการแข่งขันกีฬา (PURP1) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.16 รองลงมา คือ การเล่นเกมหรือนันทนาการ (PURP3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และ ตัวแปรพิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา หรือ สนามกีฬา (PURP4) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.12

เมื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย มี 3 องค์ประกอบ คือ การแข่งขันกีฬา 2) การฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา และ 3) การเล่นเกมหรือนันทนาการ

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัดสรร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ได้พบว่า ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐานเรียงลำดับความสำคัญขององค์ประกอบจากมากไปน้อย ดังนี้ การแข่งขันกีฬา การเล่นเกมหรือนันทนาการ และ การฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่สำคัญในประเทศไทย คือ การแข่งขันกีฬา เช่น มาแข่งกีฬา มาชมและเชียร์การแข่งขันกีฬา หรือ มาจัดการแข่งขันกีฬา เป็น

ต้น และ การเล่นเกมที่นันทนาการ เช่น มวยไทย โยคะ กอล์ฟ ดำน้ำ เจ็ตสกี เดินเขา เป็นต้น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้ที่อยู่อาศัยรับรู้ว่ามีผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาส่วนใหญ่ มาเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา ดังที่ประเทศไทย ได้เคยจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ต่างๆ เช่น เอเชียเกมส์ ซีเกมส์ ฟุตบอล วอลเลย์บอล เป็นต้น สอดคล้องกับ พิตตส์ (Pitts, 1999) ได้ระบุว่า วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาต่างๆ เช่น กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมออกกำลังกาย การเข้าชมกีฬา การแข่งขันกีฬา แสตนด์อ๊อฟ และ เดอ นอป (Standeven & De Knop, 1999) ได้ระบุว่า วัตถุประสงค์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นการมีส่วนร่วมทางกิจกรรมกีฬาทั้งแบบที่เป็นกิจกรรมกีฬาคนเล่น และ กิจกรรมกีฬาคนดู ซึ่งใกล้เคียง กับ กิบสัน (Heather J. Gibson, 2001) ได้ระบุว่า วัตถุประสงค์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ชมกีฬา และ ไปเคารพเพื่อเทิดเกียรติ และ โอแรมส์ (Orams, 2005) ได้ระบุว่า วัตถุประสงค์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย งานแข่งขันกีฬา การฝึกซ้อมกีฬาและเก็บตัว การร่วมกิจกรรมนันทนาการ การชมพิพิธภัณฑกีฬา หอเกียรติยศ และ การทำธุรกิจ ซึ่งในประเทศไทยการมาชมพิพิธภัณฑกีฬา ยังไม่ค่อยเป็นที่กว้างขวางมากนัก จึงส่งผลให้การรับรู้ของผู้ที่อยู่อาศัยในด้านนี้มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่นๆ

เมื่อพิจารณาในด้านความสัมพันธ์เชิงเหตุผลที่ได้จากการวิเคราะห์ทางสถิติ ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา และ ปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ โอแรมส์ (Orams, 2005) ที่ระบุว่า วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา

ดังนั้นวัตถุประสงค์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยสามารถอธิบายได้ถึงการแข่งขันกีฬา การเล่นเกมที่นันทนาการ และ การฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา และมีอิทธิพลต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา และ สถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

2. ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา

เมื่อศึกษาสภาพปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่อยู่อาศัยมีระดับการรับรู้ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาในภาพรวมโดยมีค่าเฉลี่ยเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ตัวแปรนักกีฬา (PART1) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.13 รองลงมา คือ ตัวแปรผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา (PART2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และ ตัวแปรผู้ที่อยู่ในครอบครัว หรือ เพื่อนของนักกีฬา (PART4) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.77

เมื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันยืนยันของปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา มี 8 องค์ประกอบ คือ 1) นักกีฬา 2) ผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา 3) ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย 4) ผู้ที่อยู่ในครอบครัว

หรือ เพื่อนของนักกีฬา 5) ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา 6) ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับธุรกิจกีฬา 7) ผู้ให้บริการทางการกีฬา และ 8) ผู้ที่ทำงานสื่อสารมวลชนทั้งทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัดสรร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ได้พบว่า ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐานเรียงลำดับความสำคัญขององค์ประกอบจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา นักกีฬา ผู้ให้บริการทางการกีฬา ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย ผู้ที่อยู่ในครอบครัว หรือ เพื่อนของนักกีฬา ผู้ที่ทำงานสื่อสารมวลชนทั้งทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับธุรกิจกีฬา และ ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาที่สำคัญในประเทศไทย คือ ผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา เช่น ผู้ที่เป็นสมาชิกสโมสรกีฬา หรือ ผู้ที่ชื่นชอบกีฬา เป็นต้น และนักกีฬาที่มาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ผู้ให้บริการทางการกีฬา ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย สอดคล้องกับ วิด และ บูลล์ (Weed & Bull, 2004) ได้ระบุว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาประกอบด้วย นักกีฬา ผู้ชมกีฬา แฟนกีฬา ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย ผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามวลชน เป็นต้น คล้ายคลึงกับ โอแรมส์ (Orams, 2005) ได้ระบุว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาประกอบด้วย ผู้เข้าแข่งขัน ครอบครัว และเพื่อน ผู้สนับสนุนการให้บริการ ผู้ชมหรือแฟนกีฬา ผู้บริหาร และ ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลเกี่ยวกับธุรกิจกีฬา

เมื่อพิจารณาในด้านความสัมพันธ์เชิงเหตุผลที่ได้จากการวิเคราะห์ทางสถิติ ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาซึ่งสอดคล้องกับ โอแรมส์ (Orams, 2005) ที่ระบุว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามีอิทธิพลต่อผู้เข้าร่วมสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ดังนั้นผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาในประเทศไทยสามารถอธิบายได้ถึงผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา เช่น ผู้ที่เป็นสมาชิกสโมสรกีฬา หรือ ผู้ที่ชื่นชอบกีฬา นักกีฬาที่มาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ผู้ให้บริการทางการกีฬา เช่น โค้ช ผู้ฝึกสอน บุคลากรทางการแพทย์ เจ้าหน้าที่เทคนิคกีฬา และผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย และมีอิทธิพลต่อสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ ผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

3. ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

เมื่อศึกษาสภาพปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผลการวิจัยพบว่า ผู้อยู่อาศัยมีระดับการรับรู้ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภาพรวมโดยมีค่าเฉลี่ยเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ตัวแปรสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา (SETT2) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.11 รองลงมา คือ ตัวแปรสถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการกีฬา (SETT1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และ ตัวแปรสถานที่ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา (SETT3) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.05

เมื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มี 2 องค์ประกอบ คือ 1) สถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการกีฬา และ 2) สถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัดสรร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐานเรียงลำดับความสำคัญขององค์ประกอบจากมากไปน้อย ดังนี้ สถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา และ สถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการกีฬา

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่สำคัญในประเทศไทย คือ สถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา เช่น สนามกีฬา สนามกอล์ฟ หน้าผาจำลอง ค่ายมวย เป็นต้น และ สถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการกีฬา เช่น แม่น้ำ บึง ทะเล หน้าผา เป็นต้น สอดคล้องกับฮินซ์ และ ไฮแกม (Thomas Hinch & Higham, 2004) ระบุว่า ประเภทสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬามีทั้งแบบธรรมชาติและ ที่มนุษย์สร้างขึ้น และ โอแรมส์ (Orams, 2005) อธิบายว่า สถานที่ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เป็นแหล่งธรรมชาติ เช่น การล่องแก่งที่แม่น้ำ การตกปลา การเล่นเซิร์ฟ สถานที่ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มนุษย์ที่สร้างขึ้น เช่น สนามกีฬาที่ใช้สำหรับการแข่งขัน และ สถานที่ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ เช่น พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศ

เมื่อพิจารณาในด้านความสัมพันธ์เชิงเหตุผลที่ได้จากการวิเคราะห์ทางสถิติ ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ โอแรมส์ (Orams, 2005) ที่ระบุว่า สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ดังนั้นสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยสามารถอธิบายได้ถึงสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา เช่น สนามกีฬา สนามกอล์ฟ หน้าผาจำลอง ค่ายมวย และ สถานที่ที่เป็น

แหล่งธรรมชาติเพื่อการกีฬา เช่น แม่น้ำ บึง ทะเล หน้าผา และมีอิทธิพลต่อผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

4. ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

เมื่อศึกษาสภาพปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผลการวิจัยพบว่า ผู้อยู่อาศัยมีระดับการรับรู้ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภาพรวมโดยมีค่าเฉลี่ยเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก ตัวแปรเกิดการสร้างชื่อเสียงสุนานาประเทศจนทำให้เกิดความภาคภูมิใจในจังหวัดของตน (isoc2) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.27 รองลงมา คือ ตัวแปรมีรายได้จากนักท่องเที่ยว (ieco2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และ ตัวแปรส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น (icul5) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.88

เมื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจ และองค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 2 พบว่า ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มี 4 องค์ประกอบ คือ 1) ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม 2) ความเสียหายทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ 3) ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และ 4) สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัดสรร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐานเรียงลำดับความสำคัญขององค์ประกอบจากมากไปน้อย ดังนี้ ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม และ ความเสียหายทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่สำคัญในประเทศไทย คือ ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม และ ความเสียหายทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมกีฬาทำให้ผลกระทบในทางที่มากกว่าผลเสีย ซึ่งใกล้เคียงกับงานวิจัยของ ฮริทซ์ และ รอสส์ (Hritz & Ross, 2010) ที่ได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้งหมด 15 ตัวแปร พบว่าตัวแปรจำนวน 13 ตัวเป็นตัวแปรผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยแบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 “ผลกระทบด้านลบ” องค์ประกอบที่ 2 “ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ” องค์ประกอบที่ 3 “ผลประโยชน์ทางสังคม” และ องค์ประกอบที่ 4 “ผลประโยชน์ทางสิ่งแวดล้อม” จะเห็นว่าเมื่อทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของผลกระทบการท่องเที่ยวเชิง

กีฬา พบว่า มี 4 องค์ประกอบเหมือนกัน และเป็นองค์ประกอบที่แบ่งเป็นผลกระทบทั้งด้านบวก และ ด้านลบ

อย่างไรก็ตาม ผู้อยู่อาศัยได้รับผลกระทบทางบวก จึงมีความต้องการส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม (Social exchange theory) คือ ผู้อยู่อาศัยยินดีในการเข้าร่วมในกระบวนการแลกเปลี่ยนดังที่ได้รับผลประโยชน์และความเสียหายของการท่องเที่ยว และ ปัจจัยของผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมจะส่งผลต่อทัศนคติของผู้อยู่อาศัยที่ได้รับจากการท่องเที่ยวและสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว (Yoon et al., 2001) จากงานวิจัยของ เกอร์ซอย และ เกนดอลล์ (Gursoy & Kendall, 2006) ได้ระบุว่า ผู้อยู่อาศัยได้รับผลประโยชน์มีอิทธิพลทางตรงต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ดายเออร์ และคณะ (Dyer, Gursoy, Sharma, & Carter, 2007) ได้ระบุว่า ผู้อยู่อาศัยได้รับผลกระทบเชิงบวกทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมมีอิทธิพลทางตรงที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว นอกจากนี้ นุนกู และ เกอร์ซอย (Nunkoo & Gursoy, 2012) ชี้ให้เห็นว่าผู้อยู่อาศัยมีทัศนคติต่อผลกระทบทางบวกจะมีอิทธิพลทางตรงที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว แต่ ถ้าผู้อยู่อาศัยมีทัศนคติต่อผลกระทบทางลบมีอิทธิพลทางตรงที่เป็นลบต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และ ฮริทซ์ และ รอสส์ (Hritz & Ross, 2010) ระบุว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเกิดจากการที่ผู้อยู่อาศัยยินดีสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเมื่อผู้อยู่อาศัยได้รับผลประโยชน์ทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมดังทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม (Social exchange theory) คือ ผู้อยู่อาศัยยินดีในการเข้าร่วมในกระบวนการแลกเปลี่ยนดังที่ได้รับผลประโยชน์และความเสียหายของการท่องเที่ยว และ ปัจจัยของผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมจะส่งผลต่อทัศนคติของผู้อยู่อาศัยที่ได้รับจากการท่องเที่ยวและสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว (Yoon, Gursoy, & Chen, 2001) จากงานวิจัยของ เกอร์ซอย และ เกนดอลล์ (Gursoy & Kendall, 2006) ได้ระบุว่า ผู้อยู่อาศัยได้รับผลประโยชน์มีอิทธิพลทางตรงต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ดายเออร์ และคณะ (Dyer, Gursoy, Sharma, & Carter, 2007) ได้ระบุว่า ผู้อยู่อาศัยได้รับผลกระทบเชิงบวกทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมมีอิทธิพลทางตรงที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว นอกจากนี้ นุนกู และ เกอร์ซอย (Nunkoo & Gursoy, 2012) ชี้ให้เห็นว่าผู้อยู่อาศัยมีทัศนคติต่อผลกระทบทางบวกจะมีอิทธิพลทางตรงที่เป็นบวกต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว แต่ ถ้าผู้อยู่อาศัยมีทัศนคติต่อผลกระทบทางลบมีอิทธิพลทางตรงที่เป็นลบต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และ ฮริทซ์ และ รอสส์ (Hritz & Ross, 2010) ระบุว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเกิดจากการที่ผู้อยู่อาศัยยินดีสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเมื่อผู้อยู่อาศัยได้รับผลประโยชน์ทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

ดังนั้นผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยสามารถอธิบายได้ถึงผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม และผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และมีอิทธิพลต่อส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

5. ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

เมื่อศึกษาสภาพปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผลการวิจัยพบว่า ผู้อยู่อาศัยมีระดับความต้องการปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภาพรวมโดยมีค่าเฉลี่ยเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก และ ตัวแปรมีการพัฒนาสนามกีฬา สถานที่จัดการแข่งขันกีฬา ลานกิจกรรมกีฬา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.27 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ตัวแปรสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL6) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.23 รองลงมา คือ ตัวแปรโครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL5) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และ ตัวแปรการพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา (SSDL3) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 4.05

เมื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา พบว่ามี 9 องค์ประกอบ คือ 1) การวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 2) การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ 3) การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา 4) การบริการทางการกีฬา 5) โครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 6) สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 7) การพัฒนาองค์กรกีฬา 8) การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ 9) การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัดสรร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬามี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และอิทธิพลทางอ้อมจากปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา และ สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐานเรียงลำดับความสำคัญขององค์ประกอบจากมากไปน้อย ดังนี้ การบริการทางการกีฬา โครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การสนับสนุนการพัฒนาการ

ท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ การพัฒนาองค์กรกีฬา

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่สำคัญในประเทศไทย คือ การบริการทางการกีฬา เช่น การพัฒนาการฝึกสอนกีฬา และภาวะผู้นำ การบริการข้อมูลข่าวสารกิจกรรมกีฬา เช่น แผนที่ หนังสือคู่มือ มีการดูแลรักษาความปลอดภัยและการป้องกันอุบัติเหตุ มีการจัดตั้งและพัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาและการวิจัย และมีร้านจำหน่ายของที่ระลึก โครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่ที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น การพัฒนาสนามกีฬา สถานที่จัดการแข่งขันกีฬา ลานกิจกรรมกีฬา การประปา การไฟฟ้า การสื่อสาร การกำจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย ถนน ทางรถไฟ ขนส่งมวลชน ภัตตาคาร ร้านอาหาร และมีแหล่งกิจกรรมกีฬา และการวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สอดคล้องกับ สिरากายา และคณะ (Sirakaya, Teye, & Sönmez, 2002) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความเข้าใจการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวของผู้อยู่อาศัยในภาคกลางของประเทศกานา ได้ระบุ ส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยว คือ การสนับสนุนเพื่อโครงสร้างทางพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยวและสถานที่ที่น่าดึงดูดใจ เช่น สถานที่ที่น่าดึงดูดใจทางวัฒนธรรม การบูรณะสถานที่ทางประวัติศาสตร์ ถนน การบำบัดน้ำเสียหรือสิ่งสกปรก พิพิธภัณฑสถาน ที่อำนวยความสะดวกทางกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง สวนป่า/ชมสัตว์ป่า การจัดงานประเพณีหรือกิจกรรมพิเศษ การขนส่งสาธารณะ และการสนับสนุนเพื่ออุตสาหกรรมบริการ เช่น ห้องพักเกสต์เฮาส์ ภัตตาคาร โรงแรม บาร์หรือไนท์คลับ ซิ่ง ฮินซ์ และ ไฮแกม (Thomas Hinch & Higham, 2004) ได้ระบุทรัพยากรเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังนี้ คือ 1) ควรตระหนักถึงการรักษาสีเขียวแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเช่น อุทยานแห่งชาติ พื้นที่ว่างที่เป็นลานเอนกประสงค์ พื้นที่ป่า ภูเขา โขดหิน สปา พื้นที่ชายฝั่ง สิ่งแวดล้อมทางทะเล 2) สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน เช่น สนามกีฬา สถานที่ปิดสำหรับการจัดการแสดงหรือการจัดการแข่งขันกีฬา โถงกิจกรรมกีฬา โครงสร้างพื้นฐานการคมนาคม แหล่งรับประทานอาหาร แหล่งบันเทิง 3) สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำสาธารณะ สถานที่จอดรถ ป้ายบอกทาง และ ที่พักอาศัย 4) การบริการทางการกีฬา เช่น การฝึกสอนกีฬาและการเป็นผู้นำ อุปกรณ์กีฬา เช่าและหรือซื้อชุดกีฬา การจัดเก็บและการจัดการบริการทางการกีฬา การควบคุมดูแลและความปลอดภัย การเช่าเกี่ยวกับการบริการทางการกีฬา การปฏิบัติการบริการทางการกีฬา สถานที่ฝึกซ้อม การป้องกันอุบัติเหตุและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการแพทย์ สิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์การกีฬา และการ 5) องค์กรกีฬา เช่น สโมสรกีฬา อาสาสมัครและกลุ่มชุมชน การบริหาร การระดมทุน การเป็นผู้สนับสนุน ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร การตลาด การบริหารสินค้า 6) การบริการคมนาคม เช่น ถนน ทางรถไฟ ทางอากาศ ทางน้ำ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ 7) แหล่งบันเทิงและกิจกรรม เช่น

โรงแจกจ่ายไฟฟ้าและสถานที่จัดงาน สนามกอล์ฟ พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศ แหล่งจับจ่ายซื้อของ แหล่งบันเทิงและกิจกรรมยามค่ำคืน

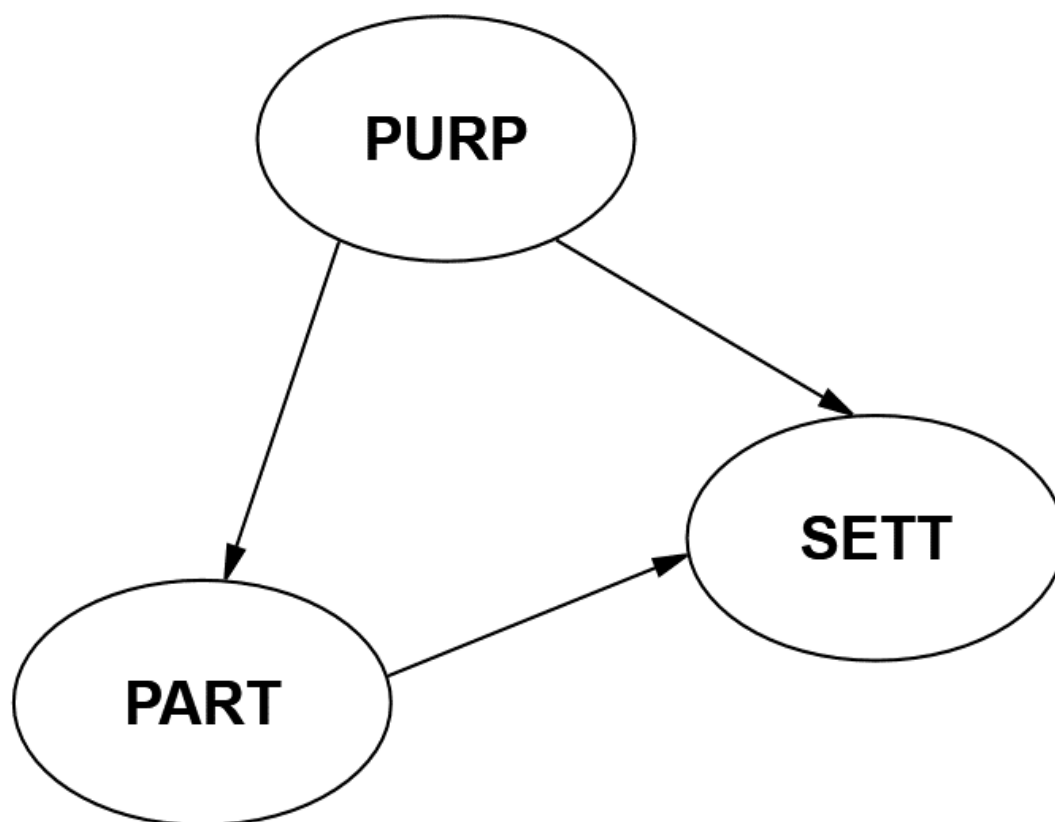
ดังนั้นส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่สำคัญในประเทศไทย สามารถอธิบายได้ถึง การบริการทางการกีฬา เช่น การพัฒนาการฝึกสอนกีฬา และภาวะผู้นำ การบริการข้อมูลข่าวสารกิจกรรมกีฬา เช่น แผนที่ หนังสือคู่มือ มีการดูแลรักษาความปลอดภัยและการป้องกันอุบัติเหตุ มีการจัดตั้งและพัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาและการวิจัย และมีร้านจำหน่ายของที่ระลึก โครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น การพัฒนาสนามกีฬา สถานที่จัดการแข่งขันกีฬา ลานกิจกรรมกีฬา การประปา การไฟฟ้า การสื่อสาร การกำจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย ถนน ทางรถไฟ ขนส่งมวลชน ภัตตาคาร ร้านอาหาร และมีแหล่งกิจกรรมกีฬา และการวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ ผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ข้อค้นพบ

1. ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) มีอิทธิพลทางตรง และ ทางอ้อมต่อปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) มีค่าอิทธิพลทางตรง (Direct effect หรือ DE) อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ 0.368 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าอิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect หรือ IE) อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ 0.366 และมีค่าอิทธิพลรวม เท่ากับ 0.734 ทำให้ความผันแปรของปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาขึ้นกับปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ร้อยละ 60.6 โดยที่ ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามากกว่าปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($0.449 > 0.368$)

2. ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) มีอิทธิพลทางตรง และ ทางอ้อมต่อปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) มีค่าอิทธิพลทางตรง (Direct effect หรือ DE) อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 0.669 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าอิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect หรือ IE) อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ 0.062 และมีค่าอิทธิพลรวม เท่ากับ 0.731 ทำให้ความผันแปรของปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาขึ้นกับปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา และ ปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ร้อยละ 60.5 ($R^2 = 0.605$) โดยที่ ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามีอิทธิพลต่อปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬามากกว่าปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($0.669 > 0.137$)

3. เมื่อปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) มีอิทธิพลทางตรงต่อปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) มีค่าอิทธิพลทางตรง (Direct effect หรือ DE) อยู่ในระดับสูง เท่ากับ 0.815 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) มีอิทธิพลทางตรงต่อปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) มีค่าอิทธิพลทางตรง (Direct effect หรือ DE) อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ 0.449 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (*) ซึ่งปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) มีอิทธิพลทางตรงต่อปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) มีค่าอิทธิพลทางตรง (Direct effect หรือ DE) อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ 0.368 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถอธิบายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเหตุผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังแผนภาพที่ 37 ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา และ สถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กล่าวคือ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ การเดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาตามวัตถุประสงค์นั้น ณ สถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาใดที่หนึ่ง

แผนภาพที่ 37 การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเหตุผล

4. รูปแบบสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย เป็นรูปแบบที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่อธิบายถึงปรากฏการณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาประกอบด้วย ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่อธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างปัจจัยคัดสรร อันได้แก่ วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่ส่งผลกระทบต่อส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ดังนี้

4.1 ปัจจัยวัตถุประสงค์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ การแข่งขันกีฬา (PURP1) การเล่นเกมหรือนันทนาการ (PURP3) และ การฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา (PURP2) และมีอิทธิพลต่อปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) และ ปัจจัยสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT)

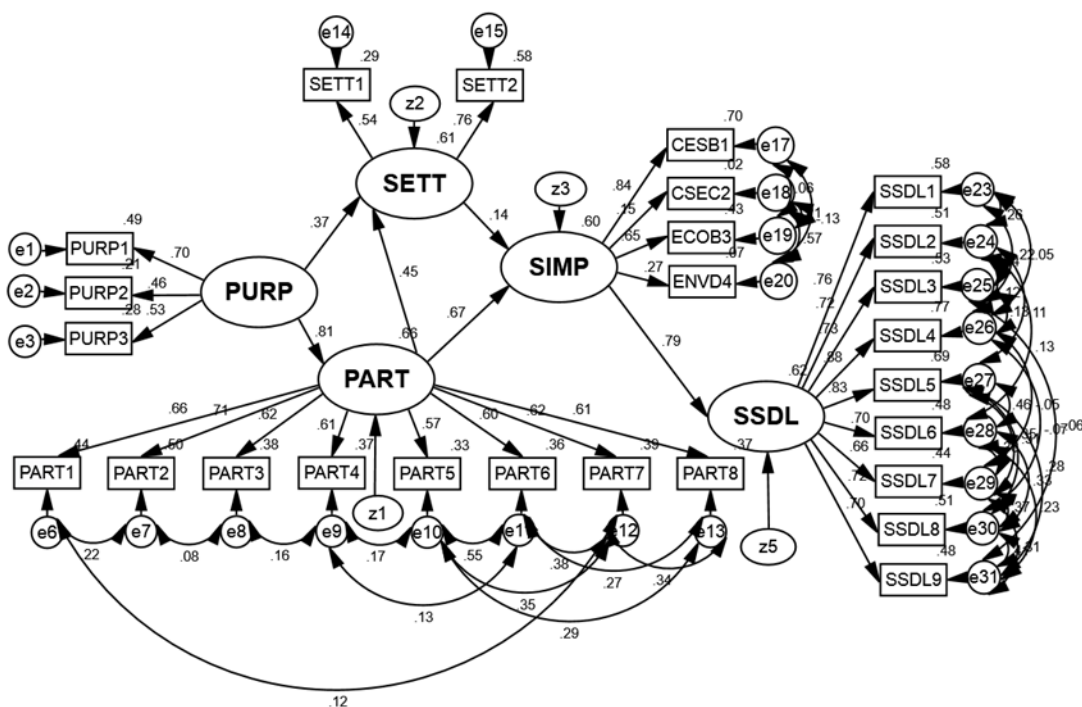
4.2 ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ผู้ชมกีฬา หรือ แฟนกีฬา เช่น ผู้ที่เป็นสมาชิกสโมสรกีฬา หรือ ผู้ที่ชื่นชอบกีฬา (PART2) นักกีฬาที่มาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา (PART1) ผู้ให้บริการทางการกีฬา เช่น โค้ช ผู้ฝึกสอน บุคลากรทางการแพทย์ เจ้าหน้าที่เทคนิคกีฬา (PART7) และ ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย (PART3) และมีอิทธิพลต่อปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) และ ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP)

4.3 ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ สถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการเล่นกีฬา เช่น สนามกีฬา สนามกอล์ฟ หน้าผาจำลอง ค่ายมวย (SETT2) และ สถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการเล่นกีฬา เช่น แม่น้ำ บึง ทะเล หน้าผา (SETT1) และมีอิทธิพลต่อปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP)

4.4 ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม (CESB1) และ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (ECOB3) และมีอิทธิพลต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL)

4.5 ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL) มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ การบริการทางการกีฬา เช่น การพัฒนาการฝึกสอนกีฬา และภาวะผู้นำ การบริการข้อมูลข่าวสารกิจกรรมกีฬา เช่น แผนที่ หนังสือคู่มือ มีการดูแลรักษาความปลอดภัยและการป้องกันอุบัติเหตุ มีการจัดตั้งและพัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาและการวิจัย และมีร้านจำหน่ายของที่ระลึก (SSDL4) โครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น การพัฒนาสนามกีฬา สถานที่จัดการแข่งขันกีฬา ลานกิจกรรมกีฬา การประปา การไฟฟ้า การ

สื่อสาร การกำจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย ถนน ทางรถไฟ ขนส่งมวลชน ภัตตาคาร ร้านอาหาร และมี แหล่งกิจกรรมกีฬา (SSDL5) และ การวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SSDL1) ได้รับอิทธิพล ทางตรงจากปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP) และ ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากปัจจัย วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (PURP) ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (PART) ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SETT) และ ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SIMP)

Chi-square = 759.831, Chi-square/df = 2.968, df = 256, p = .000, AGFI = .929, GFI = .948, RMSEA = .042

แผนภาพที่ 38 รูปแบบสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของการวิจัย

1. ปัจจัยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็น ปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่ง แม้ว่าจะมีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แต่ก็เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา และ ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาดังนั้น ในการจัดกิจกรรมกีฬาใดๆ ควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม เพื่อจะได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายของผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา หรือ สถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตามวัตถุประสงค์นั้นๆ ได้

2. ปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา เป็น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังนั้น ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาจึงมีบทบาทสำคัญต่อสถานที่นั้นๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ทั้งทางตรง และทางอ้อม ซึ่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาจึงควรเป็นผู้มาเยือนที่ดี

3. ปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็น ปัจจัยที่ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตามทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม (Social exchange theory) เนื่องจากตัวแปรสังเกต คือ ผลประโยชน์ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม มีค่าน้ำหนักปัจจัยมาตรฐานสูงสุด สะท้อนให้เห็นผู้อยู่อาศัยได้รับผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทางที่ดี ดังนั้น ผู้อยู่อาศัยจึงมีความต้องการส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ การบริการทางการกีฬา โครงสร้างพื้นฐานและสถานที่น่าดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานภาครัฐโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรมการท่องเที่ยว กรมพลศึกษา ควรมีนโยบายให้มีการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับนักท่องเที่ยว ควรมีการกำหนดนโยบายเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชนและภาคธุรกิจได้ลงทุนในภาคอุตสาหกรรมบริการ ส่งเสริมการสร้างสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว

2. ควรมีการสร้างเครือข่ายในองค์กรภาครัฐ และ ภาคเอกชน จัดเทศกาลกีฬานูริชั่มรดกของชาติ กีฬาประจำชาติไทย เช่น มวยไทย กระบี่กระบอง แข่งว้าว แข่งเรือ และ ตะกร้อ เป็นประจำปีและขยายไปตามภูมิภาค

3. ควรส่งเสริมให้มีการแข่งขันกีฬาผจญภัย (Adventure sport) และ กีฬาเสี่ยงภัย (Extreme sport) โดยความร่วมมือของรัฐและภาคเอกชน

4. ส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพที่มีความหลากหลาย เช่น กีฬาฟุตบอล กีฬาวอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ แบดมินตัน
5. ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการจัดการแข่งขันกีฬานานาชาติ ทั้งในภูมิภาคอาเซียน เอเชีย และ นานาชาติ

ข้อเสนอแนะของการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาต่อยอดในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของการท่องเที่ยวเชิงกีฬากับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ
2. ควรศึกษาตัวแปรสังเกตของปัจจัยผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ปัจจัยสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และปัจจัยส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ส่งผลต่อกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มเยาวชนและ/หรือ วิทยากรงาน
3. ควรมีการศึกษาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬาในด้านเศรษฐกิจและสังคม

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). **แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2555-2559.**

กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

กองการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร. (2555). **กทม.ได้รับรางวัลเมืองท่องเที่ยวที่ดีที่สุดในโลก 3 ปี**

ซ้อน. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.bangkoktourist.com/theme_5_news_detail.asp?lang=th&id_news_detail=25 [31 กรกฎาคม 2555]

กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2550). **สถิติสำหรับงานวิจัย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2555). **การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา:

<http://www.sat.or.th/th> [15 มกราคม 2555]

กิตติกาญจน์ ปฏิพันธ์. (2555). **โมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร**

สถานศึกษาอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ข่าวสารการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2554). **ททท. แดงแผนการตลาดการท่องเที่ยว (MAP)**

ประจำปี 2555 มุ่งรักษาคุณค่าทางการท่องเที่ยว และความประทับใจเป็นจุดแข็งที่เหนือคู่แข่ง. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.tatnewsthai.org> [17 กรกฎาคม 2555]

ชัยสิริ สมุทวณิช. (2548). **จัดโอลิมปิกแบบบักโกรก**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา [http://www.manager](http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9480000066079)

[.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9480000066079](http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9480000066079) [18 เมษายน 2556]

นิตา ชัชกุล. (2551). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประกาศสำนักทะเบียนกลาง เรื่อง จำนวนราษฎรทั่วราชอาณาจักร แยกเป็นกรุงเทพมหานครและ

จังหวัดต่างๆ ตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556. (2556). **ราช**

กิจจานุเบกษา 131(41ง) : 18-21.

พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522. (2522). **ราชกิจจานุเบกษา** 96 : 1-19.

พิสนธ์ เกิดศิลป์. (2546). **โมเดลสมการโครงสร้างของเขาวนปัญญา เขาวนอารมณ์ และ**

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, สาขาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เวทีราชดำเนิน. (2555). **ราชดำเนิน โปรแกรม**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.rajadamnern.com/default.asp?lang=th> [31 กรกฎาคม 2555]
- สถานีวิทยุซี.อาร์.ไอ.ปักกิ่ง ภาคภาษาไทย. (2552). **ผู้นำนานาชาติแสดงความยินดีที่โอลิมปิก 2008 ปักกิ่งประสบความสำเร็จ**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://thai.cri.cn/1/2008/09/10/21s133373.htm> [18 เมษายน 2556]
- สนามมวยเวทีลุมพินี. (2555). **หน้าหลัก สนามมวยเวทีลุมพินี**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.muaythailumpini.com/Index-th.html> [31 กรกฎาคม 2555]
- สภาโอลิมปิกแห่งเอเชีย. (2555). **สภาโอลิมปิกแห่งเอเชีย**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.ocasia.org> [15 มกราคม 2556]
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). **นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานกรุงเทพมหานคร. (2555). **คำขวัญกรุงเทพฯ**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.bangkok.go.th/th/main/flash_main.php?id=54 [31 กรกฎาคม 2555]
- สิทธิ รัตนราชี่. (2540). **การศึกษากีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรเมศวร์ พิริยะวัฒน์. (2548). **การประยุกต์ใช้แบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างเพื่อการตรวจสอบทัศนคติของคนในชุมชนที่มีต่อมาตรการเก็บค่าผ่านเข้าพื้นที่ในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Andriotis, K., & Vaughan, R. D. (2003). Urban Residents' Attitudes toward Tourism Development: The Case of Crete. **Journal of Travel Research** 42(2) : 172-185.
- Ap, J. (1990). Residents' perceptions research on the social impacts of tourism. **Annals of Tourism Research** 17(4) : 610-616.
- Ap, J. (1992). Residents' perceptions on tourism impacts. **Annals of Tourism Research** 19(4) : 665-690.
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (1986). **Research in education** (5th ed.), New Jersey: Prentice-Hall Inc.
- Blau, P. M. (1964). **Exchange and Power in Social Life**. New York: John Wiley.
- Bollen, K. (1989). **Structural Equations with Latent Variables**. United States of America: John Wiley & Sons, Inc.
- Brunt, P. R. (2008). Researching Leisure, Sport and Tourism: The Essential Guide. **Annals of Tourism Research** 35(2) : 606-607.
- Buhalis, D. (2000). Marketing the competitive destination of the future. **Tourism Management** 21(1) : 97-116.
- Bull, C., & Lovell, J. (2007). The Impact of Hosting Major Sporting Events on Local Residents: an Analysis of the Views and Perceptions of Canterbury Residents in Relation to the Tour de France 2007. **Journal of Sport & Tourism** 12(3) : 229-248.
- Chen, J. S. (2001). Assessing and Visualizing Tourism Impacts from Urban Residents' Perspectives. **Journal of Hospitality & Tourism Research** 25(3) : 235-250.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. **Psychometrika** 16(3) : 297-334.
- Dyer, P., Gursoy, D., Sharma, B., & Carter, J. (2007). Structural modeling of resident perceptions of tourism and associated development on the Sunshine Coast, Australia. **Tourism Management** 28(2) : 409-422
- Emerson, R. M. (1972). **Exchange Theory. Part 1: A Psychological Basis for Social Exchange**. In M. Z. J Berger, B. Anderson (Ed.), *Sociological Theories in Progress*. New York: Houghton-Mifflin.

- Emerson, R. M. (1976). Social Exchange Theory. *Annual Review of Sociology* 2 : 335-362.
- Fredline, L. (2004). **Chapter 8 - Host Community Reactions to Motorsport Events: The Perception of Impact on Quality of Life.** In B. W. Ritchie & D. Adair. (Eds.), *Sport Tourism Interrelationships, Impacts and Issues*. Clevedon: Cromwell Press.
- Gammon, S., & Robinson, T. (1997). Sport and tourism: a conceptual framework. *Journal of Sport & Tourism* 4(3) : 11-18.
- Gibson, H. J. (1998). Sport Tourism: A Critical Analysis of Research. *Sport Management Review* 1(1) : 45-76.
- Gibson, H. J. (2001). **Sport tourism at a crossroad? Considerations for the future.** In M. Weed. (Ed.), *Sport & Tourism: A Reader* (pp. 24-39). New York: Routledge.
- Gibson, H. J. (2004). Moving beyond the “what is and who” of sport tourism to understanding “why”. *Journal of Sport & Tourism* 9(3) : 247-265.
- Gursoy, D., Jurowski, C., & Uysal, M. (2002). Resident attitudes: A Structural Modeling Approach. *Annals of Tourism Research* 29(1) : 79-105.
- Gursoy, D., & Kendall, K. W. (2006). Hosting mega events: Modeling Locals’ Support. *Annals of Tourism Research* 33(3) : 603-623.
- Gursoy, D., & Rutherford, D. G. (2004). Host attitudes toward tourism: An Improved Structural Model. *Annals of Tourism Research* 31(3) : 495-516.
- Hall, C. M. (1992). **Adventure, sport and health tourism.** In W. B. & C. M. Hall (Eds.), *Special Interest Tourism* (pp. 141-158). London: Belhaven Press.
- Harrill, R. (2004). Residents’ attitudes toward tourism development: A literature review with implications for tourism planning. *Journal of Planning Literature* 18(3) : 251-266.
- Heere, B., Walker, M., Gibson, H., Thapa, B., Geldenhuys, S., & Coetzee, W. (2016). Ethnic identity over national identity: an alternative approach to measure the effect of the World Cup on social cohesion. *Journal of Sport & Tourism*, 20(1) : 41-56. doi: 10.1080/14775085.2016.1175369

- Henderson, J. C. (2014). Hosting the 2022 FIFA World Cup: opportunities and challenges for Qatar. **Journal of Sport & Tourism** 19(3-4) : 281-298. doi: 10.1080/14775085.2015.1133316
- Higham, J. (2005a). **Chapter 7 - Introduction to sport tourism destination policy and planning**. In J. Higham (Ed.), Sport Tourism Destinations (pp. 95-102). Oxford: Butterworth-Heinemann.
- Higham, J. (2005b). **Introduction to sport tourism impacts and environments**. In J. Higham (Ed.), Sport Tourism Destinations. Oxford: Elsevier Butterworth-Heinemann.
- Hinch, T., & de la Barre, S. (2005). **Chapter 19 - Culture, sport and tourism: the case of the Arctic Winter Games**. In J. Higham (Ed.), Sport Tourism Destinations (pp. 260-273). Oxford: Butterworth-Heinemann.
- Hinch, T., & Higham, J. (2004). **Sport Tourism Development**. Clevedon: Channel View Publications.
- Hritz, N., & Ross, C. (2010). The Perceived Impacts of Sport Tourism: An Urban Host Community Perspective. **Journal of Sport Management** 24(2) : 119-138.
- Jöreskog, K. G., & Sorbom, D. (1984). **LISREL V user's guide**. Mooresville, IN: Scientific Software.
- Jurowski, C., & Gursoy, D. (2004). Distance effects on residents' attitudes toward tourism **Annals of Tourism Research** 31(2) : 296-312.
- Jurowski, C., Uysal, M., & Williams, D. R. (1997). A Theoretical Analysis of Host Community Resident Reactions to Tourism. **Journal of Travel Research** 36(2) : 3-11.
- Karlis, G. (2003). City and Sport Marketing Strategy : "The case of Athens 2004". **The Sport Journal** 6(2) : 1-6.
- Kim, H. J., Gursoy, D., & Lee, S.-B. (2006). The impact of the 2002 World Cup on South Korea: comparisons of pre- and post-games. **Tourism Management** 27(1) : 86-96.
- Kitnuntaviwat, V., & Tang, J. C. S. (2008). Residents' Attitudes, Perception and Support for Sustainable Tourism Development. **Tourism and Hospitality Planning & Development** 5(1) : 45-60.

- Ko, D. W., & Stewart, W. P. (2002). A structural equation model of residents' attitudes for tourism development. **Tourism Management** 23(5) : 521-530.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. **Educational and Psychological Measurement** 30(3) : 607-610.
- Lee, T. H. (2013). Influence analysis of community resident support for sustainable tourism development. **Tourism Management** 34 : 37-46.
- Madden, J. R. (2002). The Economic Consequences of the Sydney Olympics: The CREA/Arthur Andersen Study. **Current Issues in Tourism** 5(1) : 7-21.
- Madrigal, R. (1995). Residents' perceptions and the role of government. **Annals of Tourism Research** 22(1) : 86-102.
- Marsh, H. W., & Hocevar, D. (1985). Application of confirmatory factor analysis to the study of self concept: First-and higher-order factor models and their invariance across groups. **Psychological Bulletin** 97(3) : 562-582.
- Maslow, A. H. (1943). A theory of human motivation. **Psychological Review** 50(4) : 370-396.
- McGehee, N. G., & Andereck, K. L. (2004). Factors Predicting Rural Residents' Support of Tourism. **Journal of Travel Research** 43(2) : 131-140.
- Moore, K. R., & Cunningham, W. A. (1999). Social exchange behavior in logistics relationships: a shipper perspective. **International Journal of Physical Distribution & Logistics Management** 29(2) : 103-121.
- Murphy, P. E. (1985). **Tourism: A Community Approach**. New York: Methuen.
- Nunkoo, R., & Gursoy, D. (2012). Residents' support for tourism: An Identity Perspective. **Annals of Tourism Research** 39(1) : 243-268.
- Nunnally, J. C. (1978). **Psychometric Theory** (2nd ed.), New York, USA: McGraw-Hill.
- Orams, M. (2005). **Chapter 18 - Sport tourism and natural resource impacts**. In J. Higham (Ed.), **Sport Tourism Destinations** (pp. 248-259). Oxford: Butterworth-Heinemann.
- Perdue, R. R., Long, P. T., & Allen, L. (1990). Resident support for tourism development. **Annals of Tourism Research** 17(4) : 586-599.

- Pitts, B. G. (1999). Sports tourism and niche markets: identification and analysis of the growing lesbian and gay sports tourism industry. **Journal of Vacation Marketing** 5(1) : 31-50.
- Prayag, G., Hosany, S., Nunkoo, R., & Alders, T. (2013). London residents' support for the 2012 Olympic Games: The mediating effect of overall attitude. **Tourism Management** 36(0) : 629-640.
- Ritchie, B. (2005). **Sport tourism: Small-scale sport event tourism: the changing dynamics of the New Zealand Masters Games**. In M. Novelli (Ed.), *Niche tourism: contemporary issues, trends and cases* (pp. 157-170). Oxford, England: Elsevier Butterworth-Heinemann.
- Sánchez, A. V., Mejía, M. d. l. Á. P., & Bueno, N. P. (2009). Understanding Residents' Attitudes toward the Development of Industrial Tourism in a Former Mining Community **Journal of Travel Research** 47(3) : 373-387.
- Schumacker, R. E., & Lomax, R. G. (2004). **A Beginner's Guide to Structural Equation Modeling** (Vol. 2): Lawrence Erlbaum Associates.
- Sirakaya, E., Teye, V., & Sönmez, S. (2002). Understanding Residents' Support for Tourism Development in the Central Region of Ghana. **Journal of Travel Research** 41(1) : 57-67.
- Standeven, J., & De Knop, P. (1999). **Sport Tourism**. IL: Human Kinetics.
- Sutton, J. W. A. (1967). Travel and Understanding: Notes on the Social Structure of Touring. **International Journal of Comparative Sociology** 8(2) : 218-223.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2001). **Using multivariate statistics** (4th ed.), New York: Harper & Row.
- Tanaka, J. S., & Huba, G. J. (1985). A fit index for covariance structure models under arbitrary GLS estimation. **British Journal of Mathematical and Statistical Psychology** 38 : 197-201.
- Weed, M., & Bull, C. (1997). Influences on sport-tourism relation in Britain: the effects of government policy. **Tourism Recreation Research** 22(2) : 5-12.
- Weed, M., & Bull, C. (2004). **Sports tourism: participants, policy, and providers**. Oxford: Elsevier Butterworth-Heinemann.

- Yoon, Y., Gursoy, D., & Chen, J. S. (2001). Validating a tourism development theory with structural equation modeling. **Tourism Management** 22(4) : 363-372.
- Yu, C. C. (2010). Factors that Influence International Fans' Intention to Travel to the United States for Sport Tourism. **Journal of Sport & Tourism** 15(2) : 111-137.
- Zhou, Y., & Ap, J. (2009). Residents' Perceptions towards the Impacts of the Beijing 2008 Olympic Games. **Journal of Travel Research** 48(1) : 78-91.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สถานที่.....

ชุดที่.....

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย: รูปแบบสมการ โครงสร้าง

คำชี้แจง: การศึกษาครั้งนี้ทำขึ้นเพื่อประกอบการศึกษาค้นคว้าของนิสิตระดับปริญญาตรี
บัณฑิต แขนงวิชาวิทยาการจัดการจัดการกีฬาและนันทนาการ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง
กีฬาในประเทศไทย แบบสอบถามประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การรับรู้วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา
หรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา และประเภทสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ส่วนที่ 3 การรับรู้ผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ส่วนที่ 4 ความต้องการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

คำอธิบายเพิ่มเติม

ท่าน คือ ผู้อยู่อาศัยที่พำนักอาศัยอยู่ในจังหวัดของท่าน

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ การที่บุคคลใดๆ หรือนักท่องเที่ยวที่เป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ
กีฬาเดินทางออกมาจากที่อยู่อาศัย เพื่อมาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา เช่น มาออกกำลังกาย มาเข้าร่วม
การแข่งขันกีฬา (มาแข่งกีฬา มาชมและเชียร์การแข่งขันกีฬา มาจัดการแข่งขันกีฬา) มาชม
พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา และ/หรือสนามกีฬา เป็นต้น

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา คือ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาหรือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น
นักกีฬา ผู้ชมกีฬาหรือ แฟนกีฬา ผู้ที่มาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย ครอบครัว
หรือเพื่อนของนักกีฬา ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา ผู้สนับสนุนกีฬาหรือผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับ
ธุรกิจกีฬา ผู้ให้บริการทางกีฬา (โค้ช แพทย์ นักกายภาพบำบัด เจ้าหน้าที่เทคนิคกีฬา) ผู้ที่
ทำงานสื่อสารมวลชน (ผู้สื่อข่าว พิธีกร) เป็นต้น

ส่วนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดกรอกหรือตอบข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้หรือเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ

- 1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี
 2) 21 - 30 ปี
 3) 31 - 40 ปี
 4) 41 - 50 ปี
 5) 51 - 60 ปี
 6) มากกว่า 60 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี 2) ปริญญาตรี
 3) ปริญญาโท 4) ปริญญาเอก
 5) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. อาชีพในปัจจุบัน

- 1) นิสิต/นักศึกษา 2) รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 3) พนักงานบริษัทเอกชน 4) ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 5) แม่บ้าน / พ่อบ้าน 6) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- 1) ไม่มีรายได้ 2) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท
 3) 10,001 - 15,000 บาท 4) 15,001 - 20,000 บาท
 5) 20,001 - 30,000 บาท 6) มากกว่า 30,000 บาท

6. ระยะเวลาพำนักอาศัยในจังหวัดที่ท่านอยู่ในปัจจุบัน

- 1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี 2) 6 - 10 ปี
 3) 11 - 15 ปี 4) 16 - 20 ปี
 5) มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

7. ท่านชอบเล่นกีฬาหรือไม่

- 1) ชอบเล่นกีฬา 2) ไม่ชอบเล่นกีฬา 3) ไม่แน่ใจ

8. ท่านชอบชมกีฬาหรือไม่

- 1) ชอบชมกีฬา 2) ไม่ชอบชมกีฬา 3) ไม่แน่ใจ

9. ท่านอยากให้มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาในจังหวัดของท่านหรือไม่

ความคิดเห็น				
เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ปานกลาง (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)

ส่วนที่ 2 การรับรู้วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา หรือ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา และประเภทสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

คำชี้แจง: โปรดอ่านและพิจารณาข้อความต่อไปนี้และทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับ การรับรู้ของท่านในด้านวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา หรือ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา และประเภทสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1. ท่านรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา หรือ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา มาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาด้วยวัตถุประสงค์ต่างๆ อย่างไร

ท่านรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา หรือ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา <u>มาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา</u> โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ.....		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	มาเข้าร่วมงานการแข่งขันกีฬาในเทศกาลหรือฤดูกาลแข่งขัน เช่น มาแข่งกีฬา มาชมและเชียร์การแข่งขันกีฬา มาจัดการแข่งขันกีฬา เป็นต้น					
2	มาฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา					
3	มาเล่นกิจกรรมนันทนาการ เช่น มวยไทย โยคะ กอล์ฟ ดำน้ำ เจ็ตสกี เดินเขา ปีนหน้าผา ล่องแก่ง หรือ ซิม้า เป็นต้น					
4	มาชมพิพิธภัณฑกีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา และ/หรือ สนามกีฬา					
5	มาทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา					

2. ท่านรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา หรือ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นบุคคลต่างๆ อย่างไร

ท่านรับรู้ว่าคุณเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา หรือ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา <u>เป็น.....</u>		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	นักกีฬาที่มาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา					
2	ผู้ชมกีฬา และ/หรือ แฟนกีฬา เช่น ผู้ที่เป็นสมาชิกสโมสรกีฬา ผู้ที่ชื่นชอบกีฬา หรือ ผู้ที่ชื่นชอบนักกีฬา เป็นต้น					

ท่านรับรู้ว่ามีผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา หรือ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็น.....		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3	ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย เช่น มวยไทย โยคะ กอล์ฟ ดำน้ำ เจ็ตสกี เดินเขา ปีนหน้าผา ล่องแก่ง หรือ ซี่ม้า เป็นต้น					
4	ผู้ที่อยู่ในครอบครัว หรือเพื่อนของนักกีฬา					
5	ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา					
6	ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวข้องกับธุรกิจกีฬา					
7	ผู้ให้บริการทางการกีฬา เช่น โค้ช ผู้ฝึกสอน แพทย์ นักกายภาพบำบัด นักจิตวิทยาการกีฬา เจ้าหน้าที่เทคนิคกีฬา เป็นต้น					
8	ผู้ทำงานสื่อสารมวลชนทั้งทาง หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ เช่น ผู้สื่อข่าว บรรณาธิการ ข่าว พิธีกร เป็นต้น					

3. ท่านรับรู้ว่ามีผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา หรือ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬามาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในสถานที่ประเภทต่างๆ อย่างไร

ท่านรับรู้ว่ามีผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา หรือ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา <u>มาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในสถานที่.....</u>		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	สถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา เช่น ล่องแก่งที่แม่น้ำ บึง ทะเล หน้าผา เป็นต้น					
2	สถานที่ที่มนุษย์ที่สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา เช่น สนามกีฬา สนามกอล์ฟ หน้าผาจำลอง ค่ายมวย เป็นต้น					
3	สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา เช่น พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา และ/หรือ สนามกีฬา เป็นต้น					

ส่วนที่ 3 การรับรู้ผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

คำชี้แจง: โปรดอ่านและพิจารณาข้อความต่อไปนี้และทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับ การรับรู้ของท่านในด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจ ผลกระทบทางสังคม ผลกระทบทางวัฒนธรรม และผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1. ท่านรับรู้ผลกระทบทางเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดของท่านอย่างไร

ผลกระทบทางเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้...	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1 มีการสร้างอาชีพ และ/หรือ เพิ่มโอกาสการจ้างงาน					
2 มีรายได้จากนักท่องเที่ยว					
3 เกิดแรงจูงใจในการลงทุนมากขึ้น					
4 ราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้น					
5 ค่าครองชีพสูงขึ้น					

2. ท่านรับรู้ผลกระทบทางสังคมของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดของท่านอย่างไร

ผลกระทบทางสังคมของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้...	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1 เกิดการฟื้นฟูบ้านเมือง และ/หรือ ปรับปรุงภาพลักษณ์ ของประเทศ					
2 เกิดการสร้างชื่อเสียงสู่นานาชาติ จนทำให้เกิด ความภาคภูมิใจในจังหวัดของตน					
3 คุณภาพชีวิตดีขึ้น					
4 ได้พบปะผู้คนใหม่ๆ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์					
5 ผู้อยู่อาศัยได้รับความเสียหายจากบริเวณแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
6 ปัญหาอาชญากรรมสูงขึ้น					

3. ท่านรับรู้ผลกระทบทางวัฒนธรรมของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดของท่านอย่างไร

ผลกระทบทางวัฒนธรรมของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้...		มาก ที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1	เกิดการสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย					
2	มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย					
3	เกิดผลกระทบทางบวกในด้านอัตลักษณ์วัฒนธรรมของเมืองและช่วยสร้างแรงจูงใจให้เกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น					
4	ผู้คนและแฟนกีฬา (fans) ให้ความสนใจกับการแข่งขันกีฬาหรือกิจกรรมกีฬาจนเป็นวัฒนธรรม					
5	ส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น					
6	เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณี					

4. ท่านรับรู้ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดของท่านอย่างไร

ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้...		มาก ที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1	เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
2	เกิดการปรับปรุงสาธารณูปโภค การสื่อสาร และสถานที่สาธารณะของชุมชน เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน ทางเดินเท้า การจราจร เป็นต้น					
3	มีการจัดการบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์ เช่น พิพิธภัณฑสถาน หอเกียรติยศ และ/หรือ สนามกีฬา เป็นต้น					
4	สถานที่กลางแจ้ง เช่น ชายหาด ชายทะเล ทางเดินธรรมชาติ สวนสาธารณะ ซึ่งเป็นพื้นที่กิจกรรมเวลาว่าง เกิดความแออัด					

ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำให้...						
5	การสร้างสิ่งก่อสร้าง เช่น สนามกีฬา สนามกอล์ฟ สถานที่จัดกิจกรรมกีฬา โรงแรม ได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ และระบบนิเวศ					
6	เกิดปัญหาจราจรติดขัด ปริมาณขยะเพิ่มขึ้น และมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางน้ำ อากาศ เสียง					

ส่วนที่ 4 ความต้องการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

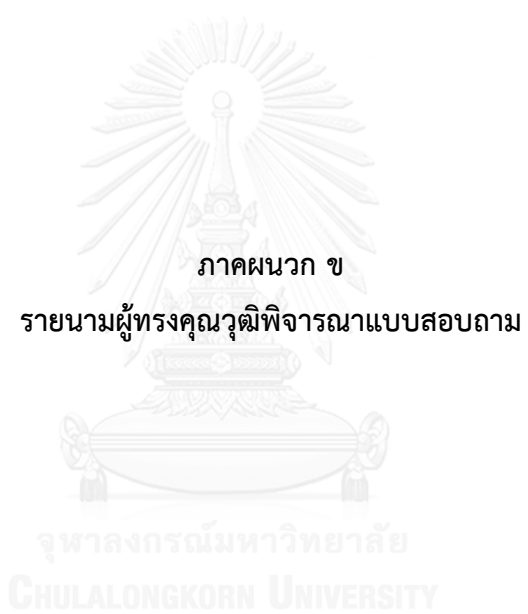
คำชี้แจง: โปรดอ่านและพิจารณาข้อความต่อไปนี้และทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับความต้องการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของท่าน

ท่านมีความต้องการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดของท่านอย่างไร

ท่านมีความต้องการให้...		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาวางแผนจัดกิจกรรมกีฬา และ วางแผนการตลาด เพื่อการท่องเที่ยว					
2	พัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวทางกีฬาทางธรรมชาติ เช่น พื้นที่ว่างที่เป็นลานเอนกประสงค์ พื้นที่ป่า พื้นที่ชายฝั่งหรือสิ่งแวดล้อมทางทะเล เป็นต้น					
3	พัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา เช่น พิพิธภัณฑกีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา และ/หรือ สนามกีฬา เป็นต้น					

ท่านมีความต้องการให้...		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4	1. มีการพัฒนาการฝึกสอนกีฬา และ ภาวะผู้นำ					
	2. มีการบริการข้อมูลข่าวสารกิจกรรมกีฬา เช่น แผนที่หนังสือคู่มือ เป็นต้น					
	3. มีการดูแลรักษาความปลอดภัย และ การป้องกันอุบัติเหตุ					
	4. มีการจัดตั้งและพัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา และการวิจัย					
	5. มีร้านจำหน่ายของที่ระลึก					
5	1. มีการพัฒนาสนามกีฬา สถานที่จัดการแข่งขันกีฬาลานกิจกรรมกีฬา					
	2. มีการพัฒนาการประปา การไฟฟ้า การสื่อสาร การกำจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย ถนน ทางรถไฟ ทางอากาศ และการขนส่งมวลชน เป็นต้น					
	3. มีการพัฒนาภัตตาคารและร้านอาหาร					
	4. มีแหล่งกิจกรรมกีฬา และแหล่งบันเทิง เช่น ลานกิจกรรมกีฬา สถานที่จัดกิจกรรมกีฬา สนามกีฬา พิพิธภัณฑ์กีฬา หอเกียรติยศนักกีฬา แหล่งจับจ่ายซื้อของ เป็นต้น					
6	มีห้องน้ำสาธารณะ สถานที่จอดรถ ป้ายบอกทาง ที่พักชั่วคราว เป็นต้น					
7	มีหน่วยงาน หรือ องค์กรกีฬา เช่น สโมสรกีฬา อาสาสมัคร และกลุ่มชุมชน กลุ่มบริหาร กลุ่มจัดการระดมทุน กลุ่มหาผู้สนับสนุน ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น					
8	มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น โฆษณาทางโทรทัศน์ ป้ายโฆษณา แผ่นพับ เป็นต้น					
9	ผู้อยู่อาศัยสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา					

★ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ท่านได้สละเวลาและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ★

ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแบบสอบถาม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแบบสอบถาม

1. รองศาสตราจารย์ ดร. สุพิตร สมานีโต
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ทวีพรปฐมกุล
3. อาจารย์ ดร.จุฑา ดิงศรัทีย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ
5. ดร. นนชัย ศานติบุตร

AF 01-12

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารสถาบัน 2 ชั้น 4 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์: 0-2218-8147 โทรสาร: 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th

COA No. 073/2557

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 003.1/57 : ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย: รูปแบบ
สมการ โครงสร้าง

ผู้วิจัยหลัก : นางสาวสิรินกานต์ ผ่องประเสริฐ

หน่วยงาน : คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ได้พิจารณา โดยใช้หลัก ของ The International Conference on Harmonization – Good Clinical Practice
(ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม.....
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ปริดา ทักตนประดิษฐ)
ประธาน

ลงนาม.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรี ชัยชนะวงศาโรจน์)
กรรมการและเลขานุการ

วันที่รับรอง : 9 เมษายน 2557

วันหมดอายุ : 8 เมษายน 2558

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

- 1) โครงการวิจัย
- 2) ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยและใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
- 3) ผู้วิจัย
- 4) แบบสอบถาม

เลขที่โครงการวิจัย..... 003.1/57
วันที่รับรอง..... - 9 เม.ย. 2557
วันหมดอายุ..... - 8 เม.ย. 2558

เงื่อนไข

1. ข้าพเจ้ารับทราบว่าเป็นการคิดจริยธรรม หากดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยก่อนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ
2. หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
3. ต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
4. ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น
5. หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลที่ขออนุมัติจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ
6. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณารับรองก่อนดำเนินการ
7. โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย (AF 03-12) และบทคัดย่อผลการวิจัยภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ให้ส่งบทคัดย่อผลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

AF 02-12

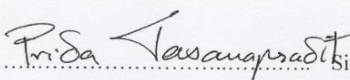
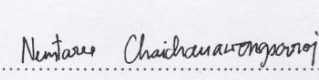
**The Ethics Review Committee for Research Involving Human Research Subjects,
Health Science Group, Chulalongkorn University**
Institute Building 2, 4 Floor, Soi Chulalongkorn 62, Phyat hai Rd., Bangkok 10330, Thailand,
Tel: 0-2218-8147 Fax: 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th

COA No. 073/2014

Certificate of Approval

Study Title No.003.1/57 : **FACTORS INFLUENCING SPORTS TOURISM DEVELOPMENT IN THAILAND: A STRUCTURAL EQUATION MODELING**
Principal Investigator : MISS SIRINKAANTA PONGPRASERT
Place of Proposed Study/Institution : Faculty of Sports Science,
Chulalongkorn University

The Ethics Review Committee for Research Involving Human Research Subjects, Health Science Group, Chulalongkorn University, Thailand, has approved constituted in accordance with the International Conference on Harmonization – Good Clinical Practice (ICH-GCP) and/or Code of Conduct in Animal Use of NRCT version 2000.

Signature: Signature:
(Associate Professor Prida Tasanapradit, M.D.) (Assistant Professor Dr. Nuntaree Chaichanawongsaroj)
Chairman Secretary

Date of Approval : 9 February 2014 Approval Expire date : 8 February 2015

The approval documents including

- 1) Research proposal
- 2) Patient/Participant Information Sheet and Informed Consent Form
- 3) Researcher
- 4) Questionnaire

Protocol No. 003.1 / 57
- 9 APR 2014
Date of Approval.....
Approval Expire Date..... 8. APR. 2015.....

The approved investigator must comply with the following conditions:

1. The research/project activities must end on the approval expired date of the Ethics Review Committee for Research Involving Human Research Subjects, Health Science Group, Chulalongkorn University (ECCU). In case the research/project is unable to complete within that date, the project extension can be applied one month prior to the ECCU approval expired date.
2. Strictly conduct the research/project activities as written in the proposal.
3. Using only the documents that bearing the ECCU's seal of approval with the subjects/volunteers (including subject information sheet, consent form, invitation letter for project/research participation (if available).
4. Report to the ECCU for any serious adverse events within 5 working days
5. Report to the ECCU for any change of the research/project activities prior to conduct the activities.
6. Final report (AF 03-12) and abstract is required for a one year (or less) research/project and report within 30 days after the completion of the research/project. For thesis, abstract is required and report within 30 days after the completion of the research/project.
7. Annual progress report is needed for a two- year (or more) research/project and submit the progress report before the expire date of certificate. After the completion of the research/project processes as No. 6.

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ค่าทางสถิติ โดยโปรแกรมคำนวณสถิติสำเร็จรูป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Your model contains the following variables (Group number 1)

Observed, endogenous variables

PART8

PART6

PART5

PART4

PART3

PART2

PART1

SETT1

SSDL1

SSDL8

SSDL9

SSDL6

SSDL7

SSDL5

SSDL2

Factor1

SETT2

PART7

PURP1

PURP3

PURP2

Factor4

Factor3

Factor2

SSDL3

SSDL4

Unobserved, endogenous variables

PART

SIMP

SETT

SSDL

Unobserved, exogenous variables

e13

e10

e9

e8

e7

e6

e14

e23

e30

e31

e28

e25

e24

e26

e11

e12

e29

e27

e17

PURP

e1

e2

e15

e19

e20

e18

z2

z5

z1

z3

e3

Variable counts (Group number 1)

Number of variables in your model: 61

Number of observed variables: 26

Number of unobserved variables: 35

Number of exogenous variables: 31

Number of endogenous variables: 30

Parameter Summary (Group number 1)

	Weights	Covariances	Variances	Means	Intercepts	Total
Fixed	35	0	0	0	0	35
Labeled	0	0	0	0	0	0
Unlabeled	27	37	31	0	0	95
Total	62	37	31	0	0	130

Computation of degrees of freedom (Default model)

Number of distinct sample moments:	351
Number of distinct parameters to be estimated:	95
Degrees of freedom (351 - 95):	256

Model Fit Summary

CMIN

Model	NPAR	CMIN	DF	P	CMIN/DF
Default model	95	759.831	256	.000	2.968
Saturated model	351	.000	0		
Independence model	26	15325.841	325	.000	47.156

RMR, GFI

Model	RMR	GFI	AGFI	PGFI
Default model	.020	.948	.929	.691
Saturated model	.000	1.000		
Independence model	.180	.243	.182	.225

RMSEA

Model	RMSEA	LO 90	HI 90	PCLOSE
Default model	.042	.039	.046	1.000
Independence model	.205	.202	.207	.000

Regression Weights: (Group number 1 - Default model)

			Estimate	S.E.	C.R.	P	Label
PART	<---	PURP	.773	.060	12.950	***	par_55
SETT	<---	PURP	.310	.092	3.359	***	par_54
SETT	<---	PART	.399	.093	4.290	***	par_58
SIMP	<---	SETT	.067	.034	1.995	.046	par_6
SIMP	<---	PART	.291	.046	6.262	***	par_7
SSDL	<---	SIMP	2.045	.266	7.699	***	par_59
PART6	<---	PART	.987	.053	18.609	***	par_1
PART5	<---	PART	.952	.052	18.130	***	par_2
PART4	<---	PART	1.042	.065	16.020	***	par_3
PART3	<---	PART	.978	.061	15.958	***	par_4
PART2	<---	PART	1.050	.060	17.601	***	par_5
SETT1	<---	SETT	1.000				
SETT2	<---	SETT	1.390	.103	13.550	***	par_28
PART1	<---	PART	1.046	.062	16.885	***	par_29
PART8	<---	PART	1.000				
PART7	<---	PART	1.045	.052	20.208	***	par_30
PURP1	<---	PURP	1.000				
PURP3	<---	PURP	.808	.058	13.947	***	par_38
Factor4	<---	SIMP	1.000				
Factor3	<---	SIMP	1.962	.257	7.641	***	par_39
Factor2	<---	SIMP	.587	.109	5.386	***	par_44
Factor1	<---	SIMP	2.104	.269	7.819	***	par_45
SSDL1	<---	SSDL	1.000				
SSDL2	<---	SSDL	1.003	.039	25.663	***	par_46

	Estimate	S.E.	C.R.	P	Label
SSDL3 <--- SSDL	1.013	.039	26.292	***	par_47
SSDL4 <--- SSDL	1.060	.035	29.878	***	par_48
SSDL5 <--- SSDL	.950	.039	24.188	***	par_49
SSDL6 <--- SSDL	.972	.047	20.594	***	par_50
SSDL7 <--- SSDL	.943	.049	19.219	***	par_51
SSDL9 <--- SSDL	.961	.047	20.563	***	par_52
SSDL8 <--- SSDL	1.014	.049	20.725	***	par_53
PURP2 <--- PURP	.783	.064	12.303	***	par_56

Standardized Regression Weights: (Group number 1 - Default model)

	Estimate
PART <--- PURP	.815
SETT <--- PURP	.368
SETT <--- PART	.449
SIMP <--- SETT	.137
SIMP <--- PART	.669
SSDL <--- SIMP	.786
PART6 <--- PART	.601
PART5 <--- PART	.570
PART4 <--- PART	.612
PART3 <--- PART	.616
PART2 <--- PART	.708
SETT1 <--- SETT	.539
SETT2 <--- SETT	.760
PART1 <--- PART	.663

	Estimate
PART8 <--- PART	.607
PART7 <--- PART	.623
PURP1 <--- PURP	.698
PURP3 <--- PURP	.528
Factor4 <--- SIMP	.270
Factor3 <--- SIMP	.652
Factor2 <--- SIMP	.149
Factor1 <--- SIMP	.838
SSDL1 <--- SSDL	.760
SSDL2 <--- SSDL	.717
SSDL3 <--- SSDL	.731
SSDL4 <--- SSDL	.879
SSDL5 <--- SSDL	.831
SSDL6 <--- SSDL	.696
SSDL7 <--- SSDL	.663
SSDL9 <--- SSDL	.696
SSDL8 <--- SSDL	.717
PURP2 <--- PURP	.455

Squared Multiple Correlations: (Group number 1 - Default model)

	Estimate
PART	.664
SETT	.606
SIMP	.605
SSDL	.618

	Estimate
SSDL4	.773
SSDL3	.535
Factor2	.022
Factor3	.426
Factor4	.073
PURP2	.207
PURP3	.279
PURP1	.487
PART7	.388
SETT2	.578
Factor1	.703
SSDL2	.514
SSDL5	.690
SSDL7	.440
SSDL6	.484
SSDL9	.484
SSDL8	.514
SSDL1	.578
SETT1	.291
PART1	.440
PART2	.501
PART3	.380
PART4	.375
PART5	.325
PART6	.361

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

	Estimate
PART8	.369

Standardized Direct Effects (Group number 1 - Default model)

	PURP	PART	SETT	SIMP	SSDL
PART	.815	.000	.000	.000	.000
SETT	.368	.449	.000	.000	.000
SIMP	.000	.669	.137	.000	.000
SSDL	.000	.000	.000	.786	.000
SSDL4	.000	.000	.000	.000	.879
SSDL3	.000	.000	.000	.000	.731
Factor2	.000	.000	.000	.149	.000
Factor3	.000	.000	.000	.652	.000
Factor4	.000	.000	.000	.270	.000
PURP2	.455	.000	.000	.000	.000
PURP3	.528	.000	.000	.000	.000
PURP1	.698	.000	.000	.000	.000
PART7	.000	.623	.000	.000	.000
SETT2	.000	.000	.760	.000	.000
Factor1	.000	.000	.000	.838	.000
SSDL2	.000	.000	.000	.000	.717
SSDL5	.000	.000	.000	.000	.831
SSDL7	.000	.000	.000	.000	.663
SSDL6	.000	.000	.000	.000	.696
SSDL9	.000	.000	.000	.000	.696
SSDL8	.000	.000	.000	.000	.717

	PURP	PART	SETT	SIMP	SSDL
SSDL1	.000	.000	.000	.000	.760
SETT1	.000	.000	.539	.000	.000
PART1	.000	.663	.000	.000	.000
PART2	.000	.708	.000	.000	.000
PART3	.000	.616	.000	.000	.000
PART4	.000	.612	.000	.000	.000
PART5	.000	.570	.000	.000	.000
PART6	.000	.601	.000	.000	.000
PART8	.000	.607	.000	.000	.000

Standardized Indirect Effects (Group number 1 - Default model)

	PURP	PART	SETT	SIMP	SSDL
PART	.000	.000	.000	.000	.000
SETT	.366	.000	.000	.000	.000
SIMP	.646	.062	.000	.000	.000
SSDL	.508	.575	.108	.000	.000
SSDL4	.447	.506	.095	.691	.000
SSDL3	.372	.420	.079	.575	.000
Factor2	.096	.109	.020	.000	.000
Factor3	.422	.477	.090	.000	.000
Factor4	.175	.198	.037	.000	.000
PURP2	.000	.000	.000	.000	.000
PURP3	.000	.000	.000	.000	.000
PURP1	.000	.000	.000	.000	.000
PART7	.507	.000	.000	.000	.000

	PURP	PART	SETT	SIMP	SSDL
SETT2	.558	.342	.000	.000	.000
Factor1	.542	.613	.115	.000	.000
SSDL2	.364	.412	.077	.563	.000
SSDL5	.422	.478	.090	.653	.000
SSDL7	.337	.381	.072	.522	.000
SSDL6	.354	.400	.075	.547	.000
SSDL9	.354	.400	.075	.547	.000
SSDL8	.364	.412	.078	.564	.000
SSDL1	.386	.437	.082	.598	.000
SETT1	.396	.242	.000	.000	.000
PART1	.541	.000	.000	.000	.000
PART2	.577	.000	.000	.000	.000
PART3	.502	.000	.000	.000	.000
PART4	.499	.000	.000	.000	.000
PART5	.465	.000	.000	.000	.000
PART6	.490	.000	.000	.000	.000
PART8	.495	.000	.000	.000	.000

Standardized Total Effects (Group number 1 - Default model)

	PURP	PART	SETT	SIMP	SSDL
PART	.815	.000	.000	.000	.000
SETT	.734	.449	.000	.000	.000
SIMP	.646	.731	.137	.000	.000
SSDL	.508	.575	.108	.786	.000
SSDL4	.447	.506	.095	.691	.879

	PURP	PART	SETT	SIMP	SSDL
SSDL3	.372	.420	.079	.575	.731
Factor2	.096	.109	.020	.149	.000
Factor3	.422	.477	.090	.652	.000
Factor4	.175	.198	.037	.270	.000
PURP2	.455	.000	.000	.000	.000
PURP3	.528	.000	.000	.000	.000
PURP1	.698	.000	.000	.000	.000
PART7	.507	.623	.000	.000	.000
SETT2	.558	.342	.760	.000	.000
Factor1	.542	.613	.115	.838	.000
SSDL2	.364	.412	.077	.563	.717
SSDL5	.422	.478	.090	.653	.831
SSDL7	.337	.381	.072	.522	.663
SSDL6	.354	.400	.075	.547	.696
SSDL9	.354	.400	.075	.547	.696
SSDL8	.364	.412	.078	.564	.717
SSDL1	.386	.437	.082	.598	.760
SETT1	.396	.242	.539	.000	.000
PART1	.541	.663	.000	.000	.000
PART2	.577	.708	.000	.000	.000
PART3	.502	.616	.000	.000	.000
PART4	.499	.612	.000	.000	.000
PART5	.465	.570	.000	.000	.000
PART6	.490	.601	.000	.000	.000
PART8	.495	.607	.000	.000	.000

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสิรินกานต์ ผ่องประเสริฐ เกิดเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2526 สำเร็จการศึกษา
ระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนอรุโณทัย จังหวัดลำปาง สำเร็จการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนบุญวาทย์วิทยาลัย จังหวัดลำปาง สำเร็จการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สำเร็จการศึกษาวิทยาศาสตร
บัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา) เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง จากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2547 และสำเร็จการศึกษาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์
การกีฬา) ในปีการศึกษา 2550

